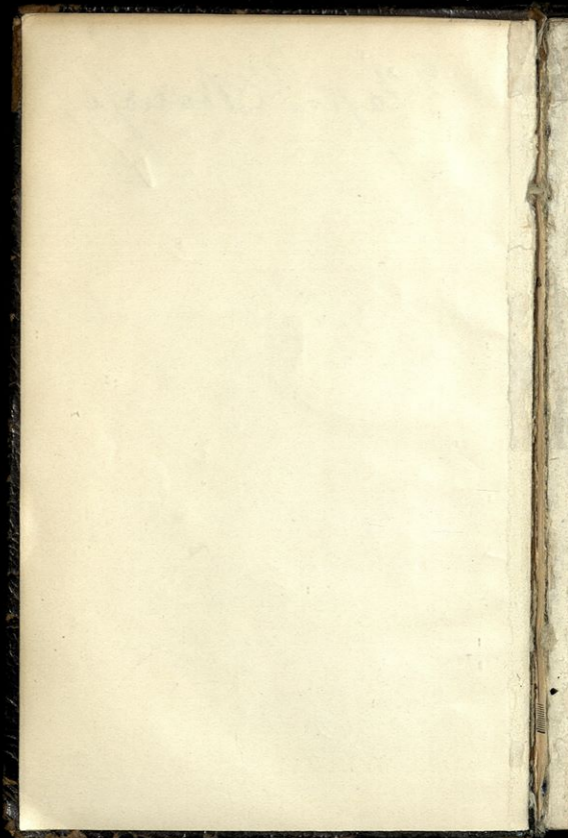
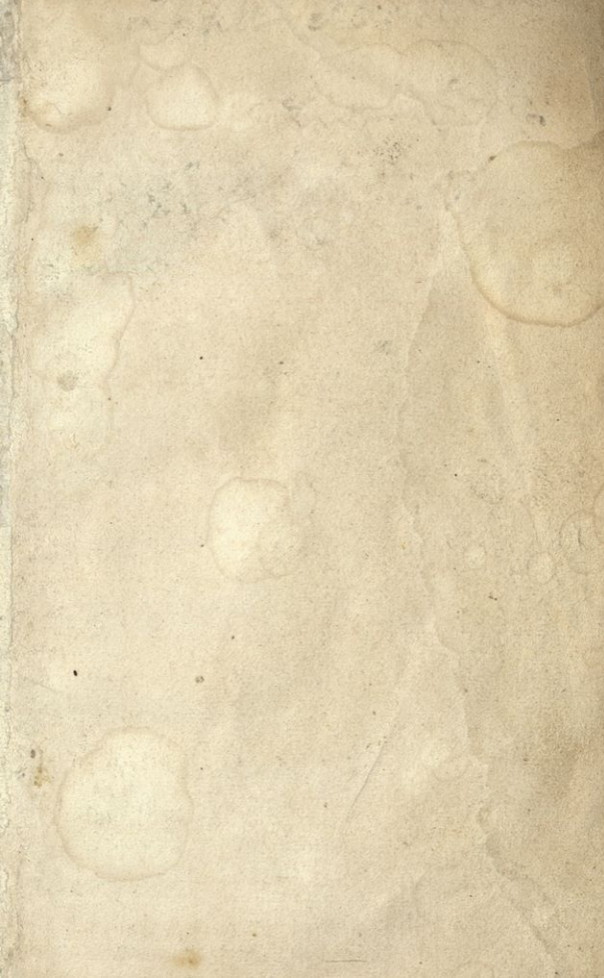
The image shows the front cover of an antique book. The cover is dark, possibly black or dark brown, and features intricate blind-tooled decoration. A central panel is framed by multiple lines, and within this panel, there is a complex, symmetrical design that appears to be a stylized floral or geometric motif. The spine of the book is visible on the left, showing signs of wear and some loss of material. In the upper left corner, there is a rectangular, light-colored paper label with a thin blue border. The number '45036' is printed in a simple, black, sans-serif font on this label.

45036

Ich muß wirken die Werke desjenigen der mich gesandt hat, so lange es Tag ist: es kömmt die Nacht, da Niemand wirken kann

MIR VAM BODI!

MOLITEVNE BUKVE,

v katerih

se najdejo mnoge

S V E T E M A S H E

in druge

navadne molitve

sa vse potrebe v našim shivljenji,

litanije in pesmi,

tudi

P A S I J O N

ali

terpljenje našiga Gospoda Jesufa Kristufa
f svetim krishevim potam.

S eno podobo.

*S dovoljenjem visokozhastitljiviga Ljubljanskiga
Škofijstva.*

Jemnozih f. Uola
Drugi natif.

V Ljubljani 1852.

V saloshbi in na prodaj per *Ignazii Klemensu,*
bukvovesu na starim tergu Nr. 155.

45036

IN=03000 7570

Namesti predgovora.

Mir vam bodi!

S tem vofhila srozhim vam, poboshni kristjani! te molitvene bukvice. Kaj bi vam pa tudi mogel boljfhiga vofhiti, kakor mir — tisti pravi mir, v katerim so vse vofhila sedinjene?

Tode famo vofhiti vam samorem ta mir, dati pa ne. Le eden je, ki samore dati ta mir; in ta edini je **Jesuf Kristuf**.

In **Jesuf Kristuf** je tudi perpravljén, vsm, ki ga hozhejo, mir dodeliti. Sakaj, kakor je enkrat aposteljnám klizal, klizhé tudi sdaj fhe vsm hrepenezhim dufham: „Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obtesheni; in jes vaf

bom poshivel. — Mir vam sapustim;
svoj mir vam dam.“

Pravi mir je tedaj le samo v drushbi
s Jesufam Kristufam. Kolikor per-
ferzhnejshi in popolnejshi je tedaj ta drush-
ba, toliko vezh sladkosti miru vshiva ferze.

V drushbi s Jesufam Kristufam naj
bo vedno zhlovekovo ferze, in le tako
samore tudi vedno mir v sebi vshivati.
Tode slabosti, fkerbi, fkufhnjave in
mnogotere file, ktere naf uboge ljudi na
nashim popotovanji fkosi dolino fols na
semlji povfod spremljajo, naf dan na
dan opominjajo potrebnosti, si bolj in bolj
po Jesusovi drushbi persadevati in po nji
hrepneti.

K temu persadevanju in hrepnenju
grejo posebno ure molitve. Sato so pa
tudi fosebno ure molitve svelizhavne
ure, v kterih Gospod nashim ferzam kli-
zhe: „Mir vam bodi!“

V pravim miru ima vera svoj zilj in
konez; v njem ima upanje svojo terdnost;

v njem vshiva ljub esin svoje nar flaj-
fhi vefelje.

Savoljo tega se ne zhudite! zhe sim
tem bukvam besede nafhiga Gospoda:
„Mir vam bodi!“ na zhelo sapifal.

Naj vam, preljubi! te molitevne bukve
pravi mir dofeshejo, in dofesheniga
ohranijo!

Kar pa te molitevne bukve sploh sa-
dene, sim sam preprizhan, de niso vse
popolnoma; pa vender naj bodo v
versto navadnjih molitevni bukev djane,
in bodo naj majhen perpomozhek k vafhi
poboshnosti.

Preljubi! spomnite se tudi mene v
svojih molitvah.

KASALO.

I. Del. Polvezhevanje delavnikov.

	Štran.
Sjutranje molitve	15
Med dnevam	20
Vezherne molitve	23

Molitve drushin.

Sjutraj	30
Pred jedjo in po jedi.	34
Svezher	35

II. Del. Polvezhevanje nedelj in prasnikov.

Molitve predpoldnem.

Sjutranje molitve	43
Perva sveta mafha, kakor jo mafhnik bere	52
Druga sveta mafha v posebni spominj Je- sufoviga terpljenja	79
Tretja sveta mafha po poglavitnih potre- bah nafhih ferz	80
Zheterta sveta mafha v posebno sbujenje ljubesni do Boga	97
Peta sveta mafha sa take, ki ne morejo fami per sveti mafhi prizhujozhi biti .	116

Šesta sveta maša is molitev nekterih svetnikov sloshena	120
---	-----

Molitve per ozhitni boshji flushbi popoldne.

Litanije vsih svetnikov	135
Molitve po litanijah v dan svetiga Marka in krishev teden.	140
Molitve po litanijah ob nedeljah in prasnkih, ki niso matere boshje	145
Lavretanfke litanije s molitvami	149
Roshni kranz	159

Molitve po ozhitni boshji flushbi.

Vezhernize k pozhefhenju presvete Trojize	161
Šveti Ozhe nash (pomnoshen)	167
Zhefhena si Marija	178
Zhefhenje svetiga Refhnjiga Telefa	185
Kristufova krona	188
Vezherne molitve ob nedeljah in prasnkih	193

III. Del. Posvezhevanje spovednih in obhajilnih dni.

Molitve pred spovedjo	201
Molitve po spovedi	212
Šedem psalmov od pokore	215
Molitev sa odpuftike	228
Molitve pred svetim obhajilam?	229
Molitve po svetim obhajilu	233
Boshje zhednosti	238
Kerfna obljuba	240
Kerfhanska ozhitna speved	241

Šveto obhajilo v duhu	242
Molitev pred ispostavljenim svetim Refhnjim Telefam	244
Molitev k presvetimu Jesufovimu Šerzu	246
Molitev o svetim Refhnjim Telefu	248
Litanije od presvetiga Refhnjiga Telefa	253
Litanije od sladkiga imena Jesufoviga	260

IV. Del. Premišljevanje terpljenja Gospoda našhiga Jesufa Kristufa, in molitve h krishanimu Svelizharju.

Pafijon, to je terpljenje Gospoda našhiga Jesufa Kristufa po spisu vsih štirik evangelistov	267
Šveti krishev pot	299
Kratke molitve k terpezhimu Svelizharju	322
Šerzhna molitev pred krishanim Kristufam	324
Molitev k svetim Jesufovim ranam	328
Molitev ob zhetertkih svezher v spominj smertnih teshav Jesufovih na oljki gori	335
Molitev ob petkih v spominj Jesufove smerti	336
Litanije od Kristufoviga terpljenja	338
Litanije od terpljenja in smerti Jesufa Kristufa	343

V. Del. Mnoge molitve.

Molitev k Materi Boshji.

Šhmarni venez	349
Molitev k Materi Boshji v nevarnih filnih zhafih	353
Molitev k svetimu Joshefu	353

Molitev k svetimu Petru	354
Molitev k svetimu Pavlu	354
Molitev k svetimu Janesu Nepomuzhanu .	354
Molitev k svetimu Alojsiju	355
Molitev k sveti Ani	355
Molitev k sveti Marii Magdaleni	355
Molitev k svetimu Florijanu	356
Molitev k svojimu patronu	356

Molitve ob posebnih potrebah.

Švoj pokliz sposnati	358
Ob veliki dušhni shalosti	359
Ob zhafu notranje dušhne fuhote	359
Ob velizih skufhnjavah, posebno soper zhiftoft	361
Ob zhafnih nadlogah	362
Ob fufhi	364
Sa lepo vreme	364
Ob hudi uri	365
Ob flabi letini in lakoti	366
Ob shivinski kugi	367
Ob vojfki	368
Ob fleherni nadlogi	368
Sa frezhno svolitev noviga papesha . . .	369
Ob kaki sahvali	369
Sahvaljna pesem fvetiga Ambrossha . . .	370
Sa frezhno pot	373
Sa frezhno smert	373
Sa kakiga bolnika	375
V bolesni	376
Litanije v bolesni	378
Litanije od vdanosti v voljo boshjo . . .	382
Sadni sdihljeji umirajozhiga kristjana .	385
Litanije per umirajozhjih	387

	Štran.
Kader se duſha od telefa lozhi	390
Molitev ſa mertve ſtarſhe	391
Molitev ſa prijatle in dobrotnike	391
Molitev ſa duſhe, kterih trupla na britofu pozhivajo	392
Sa vſe verne duſhe v vizah	392

VI. Del. Mnoge peſmi.

Perva peſem per ſveti maſhi	395
Druga peſem per ſveti maſhi	404
Peſem pred ſhegnam	410
Peſem po ſhegnu	410
Pred pridigo	411
Vera, upanje in ljubesen	413
I. Adventna	415
II. Adventna. Zhaſt Marije	417
Boshizhna peſem	418
O veliki nozhi	420
O Binkeſhtih	421
Šveto reſhnje Telo	422
Zhaſt Marije. I.	424
Zhaſt Marije. II.	426
Zhaſt Marije. III.	427
Zhaſt Marije. IV.	427
Zhaſt Marije. V.	428
Zhaſt Marije. VI.	429
Šladko ime Marija	431

I. Del.

Pofvezhevanje délavnikov.

**Dobro je, Gospoda hvaliti, in Tvojimu imenu
prepévati, o Narvikfhi! s jutraj Tvojo mi-
loft, in ponôzhi Tvojo refnizo osnanovati.**

Pfalm 91, 2. 3.

A.

Sjutranje molitve.

1.

O prebujenji.

Nad mano si zhul, o Gospod! ko sim spal. Tudi jes se hozhem tedaj k Tebi prebuditi, moj preljubi Bog! in se vnovizh déla loliti, v katero si me poklizal, v imenu Boga † Ozhéta, † Šina, † in svetiga Duha. Amen.

2.

Jutranja molitev.

K délu se hozhem podati, v katero si me poklizal, moj preljubi Bog! Ali niso Tvoje usta govorile, o Gospod! ko si rekel: „V pótu svojiga oblizhja si saflushi svoj kruh“, in: „Kdor nozhe délati, naj tudi ne jé“? — Vefelo hozhem tedaj svoje délo opraviti, ker tako Tvojo

voljo spolnim. Naj bi se mi s'he tako terdo in teshko sdélo, zhe se pa Tvoje volje spomnim, mi je ljubo, in misel v Tvojo gnado in v Tvojo pomozh mi ga stori ljubo in prijétno. Glej, Tvoja milost je posebna, ktera samore vse moje djanje v dar prenarediti, ki Tebi dopade. Daj mi tedej v to svojo gnado in svojo pomozh, moj preljubi Bog, in poshégnaj moj trud in délo mojih rok! Pa sdaj ne gre famo moj shivot k délu: tudi moja dufha, moj duh naj se sbudi sdaj v novo radoft in v novo veselje k Tebi, o moj Gospod in moj Bog! in sbudi naj se sato k Tebi, de Tebi shiví, o Ti moje shivljenje! in de Tebi flushi v spokornosti in v vednim poboljšhanji, o Ti edini zilj in konez mojiga bitja!

Pa jes sim ubog gréfhnik, sim zhervizhek v prahu pred Tabo, o Bog! in Ti ne morem tako flushiti, kakor bi imel, in kakor saflushib. Pridi tedaj moji flabofti v pomozh, o Bog vsigamogozhnosti in ljubésni! daj mi dobre fklepe, tem fklepam pa terdnoft in refnizo, pokashi mi pot, po kateri moram danaf hoditi; uterdi me v poterpeshljivofti per opravljanji mojih opravkov; daj

mi pomozh soper vse fkufhnjave k gré-
hu, posebno k tistim, h katerim sim nar-
bolj nagnjen in v ktere narvezhkrat sa-
bredem. Tudi mi dodéli krotkosti v
drushbi s svojim blishnjim, in zhistost
ferza, besed in djanja, de nikogar ne
pohujsham, nikogar ne sapéljem!

Ozhe nash. Zhesheha si i. t. d.

Bog Ozhe, verujem v Tebe! Bog
Sin, verujem v Tebe! Bog sveti Duh ve-
rujem v Tebe! Presvéta Trojica, vé-
rujem v Tebe! Ohrani v meni pravo vé-
ro, in oshívi jo vedno bolj in bolj v me-
ni in stori me bogatejsi v zhednostih!

Bog Ozhe, upam v Tebe! Bog
Sin, upam v Tebe! Bog sveti Duh, u-
pam v Tebe! Presveta Trojiza, upam
v Tebe! Stori me mozhniga v mojim
upanji!

Bog Ozhe, ljubim Te! Bog Sin,
ljubim Te! Bog sveti Duh, ljubim Te!
Presveta Trojiza, ljubim Te is zeli-
ga ferza, is zéle dushe, is vsih svojih
mozhi! Ushgi v meni vsaki zhas ogenj
prave ljubésni!

Ozhe nash. Zhesheha si i. t. d.

Sveta Marija, mati boshja, mati
mojiga Svelizharja, prosi tudi Ti danaf

sa mene svojiga boshjiga Šina, in bodi, o mati usmiljenja, tudi moja mati in frednjiza! — — Sveti patron, prosti sa mene! — — Vsi svetniki boshji, profite sa mene! — — Sveti angelj varh varuj me!

Ozhe nash. Zhefhena si i. t. d.

Ne prosim pa famo sa-fe; sa vse ljudi molim in prosim, o Gospod! Sej so vsi Tvoji otrozi in moji bratje. Posebno prosim sa vse uboge, bolnike, terpézhe in nadloshne, in sofebno sa uboge dushe v vizah.

Ozhe nash. Zhefhena si i. t. d.

Verujem i. t. d.

Veselo grém sdaj k délu, ker sim s Tabo, o Gospod! govoril.

3.

Jutranje misli.

1. Shé toliko jutranjih ur mi je pustila milost boshja doshivéti; ali sim bil vsako jutro boljshi in poboshnishi, kakor dan popréd?

2. Shé toliko fklepov k dobrimu sim v svojim shivljenji storil, tudi danaf

spét: ali sim jih doflej dershal? in sakaj jih nisim?

3. Še toliko gnad boshjih sim v svojem shivljenji prejel: ali sim se doflej jih poslushil? in sakaj ne?

3. Ali bom danas boljshi postal kakor sim doflej bil?

5. Nov dan sim sopet doshivel. Kaj bi bilo, zhe bi me bil ljubi Bog nozofhno nozh v vezhnost in pred svojo sodbo poklizal, kakofhno sodbo bi bil pazh saflushil?

6. Nov dan sim sopet doshivel. Kaj bi bilo, zhe bi bil ta poslednji dan mojiga shivljenja?

7. Ker bi bil prav lahko poslednji dan, in ne vem ne ure ne dneva; ali bi ne bil nar vezhi neumnesh, zhe bi ne bil perpravljen k smerti in sodbi?

8. Kako le? S délam in molitvijo — — s molitvijo in délam — — in oboje védno v duhu pokore in rastertosti, kakor se ubogimu gréshniku spodobi.

9. Oh, Gospod, Gospod, bodi mi ubogimu gréshniku milostiv!

B.**Med dnévam.**

Pomisli prav dostikrat, kako kratek je zhať, kako nezhimerne so vse posvętne rezhí in posebno kako prasno le vse, na kar posvetno mislezhi zhlovek tako rad svoje ferze navęshe; imej pa tudi svoj zilj in konez po smerti vedno pred ozhmi, in svoj namen, ki ga imash v nebesih. Persadeni si vsako uro, vsak migljej posvezhevati, de te vsaka ura, vsak migljej Bogú in vezhnimu svelizhanju blishej perpelje.

1.

Vselej, kadar ura bije, se spomni smerti, in rêzi sam per febi:

Spét sim eno uro blishej smerti, spét eno uro blishej groba — ali sim pa tudi blishej vezhniga svelizhanja?

2.

Ali pa pomisli vezhkrat stan svoje dushe; prevdari posębno zhednosti, kterih she nimash, in si vendar kakor pravi kristjan persadęvati morash, jih perdobiti.

— Isvôli si tedaj v selej, kadar ura bije, kako zhednost, sa ktéro hozhefh profiti, in rezi, postavim, sam per sebi:

1. Nebéshki Ozhe; prosim Te darú ponishnosti, po Jesufu Kristufu i. t. d.

4. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú poterpeshljivofti, po Jesufu Kristufu i. t. d.

3. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú krotkofti, po i. t. d.

4. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú sveftôbe v katolishki véri, po i. t. d.

5. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú stanovitniga saupanja v Tvoje oblube in póta, po i. t. d.

6. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú, de Te moje ferze bolj ljubi, kakor vse vftvarjene rezhi, po i. t. d.

7. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú mirljivofti s vsimi, f kterimi moram shiveti, in posebno usmiljenofti do ubosih in révnih, po i. t. d.

8. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú, de vse sovrashim, kar je grefhniga in Tebi ne dopade, po i. t. d.

9. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú pridnosti v spolnovanji vsih dolshnost svojiga stanú, po i. t. d.

10. Nebéfhki Ozhe! proſim Te darú ſtanovitne ſpokornosti, po i. t. d.

11. Nebéfhki Ozhe! proſim Te darú ſtanovitne gorézhnosti v molitvi, po i. t. d.

12. Nebéfhki Ozhe! proſim Te ſtanovitnosti v Tvoji ſluhbi, po i. t. d.

3.

Ali pa ſi svôli Jeſusovo ſhivljenje, v kateriga naſledovanje ſi poklizan, v ſvoje premišljevanje.

Jutranje ure naj te opomnijo Jeſusove mladosti in njegoviga ſhivljenja per ſtarifh v Nazaretu. Predari poſebno zéno zhiſtih mladostnih lét, tihiga ſhivljenja ſ Kristuſam, ſamotnosti i. t. d.

Opoldanjſke ure naj te opomnijo ozhitniga ſhivljenja, uka, djavnosti in terpljenja Jeſusoviga; ſeno beſédo: véliziga neſapopadljiviga odreſhenja po Jeſusu Kristuſu. Pomisli per tem gnuſôbo gréha in temu naſproti ſvelizhavnoſt gnade, i. t. d.

Vezhérne ure naj te opomnijo noviga ſhivljenja njega, ki je od ſmerti vſtal in njegoviga vnebohoda. Spomni ſe poſebno vezhnosti, kjer je tudi tvoja domazhija, i. t. d.

4.

Ali premišljuj med dnevam n a t u r o , stvarjene rezhí kakor grédizo, po kateri samorešh v premišljevanji k Bogu priti. V f a k o mésto, kjer stojish, v f a k a p o t , po kateri hodish, v f a k o délo, s k t érim se pezhafh, te samore in naj te opomni Gospodove vsigamogozhnosti in dobrotljivosti. O d e bi se s t azimi premišljevanji v tebi ljubesin do Boga vshgala!

C.

Vezhérne molitve.

1.

V fklep dnévnih opravil.

Dokonzhano je! Š Tvojo gnado, o preljubi Bog! sim sdaj opravila dneva dokonzhal, ktere mi je moj pokliz nalóshil. O d e bi bil s njimi Tvojo voljo spolnil.

Tebi tedaj darujem na vsih svojih stopinjah in potih vse misli, besede in djanja dnéva; sedini jih, o Ozhe nebéshki! s

saflushenjem terpljenja in smerti Tvojiga edinorojeniga Šina, ki se je sa naſ vzhlovezhil, in ſ proſhnjo vſih Tvojih Švetnikov, de bodo vſe v Tvojo zhaſt, meni pa v svelizhanje.

2.

Perva vezherna molitev.

Trojedini Bog! Bog Ozhe, Bog Šin, Bog ſveti Duh, in vender Edini, Vezhni in Nerasdeljivi! Šveti, ſveti, ſveti Gospod Bog Sabäot! Jes, sgubljeni ſin, sanikerni hlapez — nar vezhi gréſhnik ſe vernem sdaj v téj vezherni uri ſpét naſaj k Tebi!

Sahvalim ſe Ti narpred ſa vſe gnade in dobrote, ktere ſi mi danaf ſpét dodelil! — Glej, vedno mi dajefh, o Gospod! kaj Ti dam jes naſproti? Moje ſerze ſhelifh iméti, o moj Gospod in moj Bog! vsemi ga tedaj, Ti Bog mojiga ſerza! prenarediti ga v ſvoje prebivalifhe, v tempelj ſvoje gnade, v ſvojo laſt!

Ali pa ſaflushi moje ſerze v to iſvoljeno biti? — O zhes vſe Uſmiljeni! v neisgovorljivi raſtertoſti klezhim pred Tvojimi nogami, in rezhem ozhitno in od-

kritoferzhno: Moje ferze tega ni vredno, Tvoj tempelj imenovati se, sakaj tako nezhisto, tako gréfhno, tako omádeshevano je. Oh, kolikrat sim danaf spet grefhil!

Odpri, o Gospod! ozhi mojiga duha, in sveti mi v bresno mojiga ferza, de svoje danafhnje pregrehe prav sposnam in se uzhim bolj in bolj svojo vest sprashevati. Sazhnem f Tvojo pomozhjó.

3.

Šprashevanje vesti.

1. Ali sim opravila svojiga pokliza danaf pridno in svesto opravil.

2. Kako sim svojo dusho ohranil? kako svoje misli? kako svoje nagnjenja? kako svoje beséde?

3. Ali je bilo moje ferze zeli dan per Bogu? in ali sim se spomnil vezhkrat v otrofhki ljubésni njega?

4. Ali sim si tudi danaf zhes vse persadeval, v vsih reshéh famo boshjo voljo spolnovati?

5. Ali nisim poglavitne sapovedi Gospodove: „Ljubi Boga svojiga Gospoda is vsiga svojiga ferza i. t. d., in bli-

shnjiga, kakor sam febe!“ danaf nikoli is nemar puštil?

6. Ali nisim nikoli s nezhistim govorjenjem pohujšhanja dajal? tudi nizh nezhistiga storil?

7. Ali nisim nikoli svojimu blishnjimu kaj hudiga oporekoval?

8. Ali nisim nikoli drusih ljudi rasdrashil? nikoli fovrafhtva in raspertja delal?

9. Ali nisim tudi nobene perloshnosti, kaj dobriga storiti, opuštil?

10. In — ali sim tudi druge (svoje podloshne) vsiga hudiga varoval, kar bi bil mogel in imel storiti?

11. Kako sim flasti tiste sklepe dershal, ki sim jih danaf sjutraj storil?

12. In pred vsm, — kako sim danaf svoje navadnje skufhnjave preštal?

13. Ali sim tedaj danaf v dobrim naprej ali nasaj shel?

4.

Druga vezherna molitev.

Tukaj klizhem tedaj ubogi gréshnik — kakor nar vezhi gréshnik pred Tabo, o moj Gospod in moj Bog! — Ne delaj s mano rajtinge po mojim saflushenji. Kako bi mogel sizer pred Tabo obstati? Do-

déli mi tudi danaf spét, usmiljenja polni Šodnik! namesti saflushene shtrafinge gnado in usmiljenje. Ne glej na mnogost in na velikost mojih gréhov, o **Jesuf!** ampak na svojo kri, ktero si tudi sa mene, sa moje gréhe na krishi prelil.

V véri objemem Tvoj krish, o **Jesuf!** Ne bofh me savergel. Le daj mi famo, o **Gospod!** pravo študenje nad mojo spazhenostjo; dodéli mi dar sols, de nozh in dan ne prenéham svoje gréhe objokovati. Is praha klizhem k Tebi, o **Gospod!** Oh! odpušti mi in ne saversi me.

Jutri hozhem Tvojo gnado svestejshi obrazhati; stori moja voljo bolj terdno. Jutri se hozhem gorezhejshe bojevati soper vse skufshnjave, in si bolj persadevati v satajevanji, v molitvi, v vojfkovanji po zhednosti; uterdi moje skleppe . . . . Bodi Ti moje voje, — bodi Ti moja mozh in krepost, — bodi Ti moje shivljenje, v katerim samim se gibljem in shivim, o Ti moj **Gospod** in moj **Bog**, **Jesuf Kristuf!**

Bog Ozhe, v Tebe vérujem, i. t. d.

(Kakor spredej per jutranji molitvi, stran 17 per veri, upanji in ljubésni.)

Ozhe nafh. Zhesheha si i. t. d.

Svetniki boshji, rassvitljeni prijatli **G**ospodovi! pomagajte mi tudi vi sprofiti f trona nashiga **B**oga — odpuhanje — ufmiljenje — in gnado! — — **M**ati ufmiljenja, oftani tudi moja mati! — — **S**veti angelj varh, oftani tudi to nozh varh per meni!

Ozhe nash. Zhefhena si i. t. d.

Vsêmi naf vse v **S**voje varstvo, **G**ospod — vse **S**voje otroke! Posebno se ufmili vsih terpêzhih, tistih, ki so she tukaj na semlji in ki v tej nozhi po pokoji hrepené, — kakor tudi tistih terpêzhih, ki so tam v vezhnosti she v kraji ozhifhevanja! . . . . Naj vsi vsi v **T**ebi pokoj sadobé!

Ozhe nash. Zhefhena si i. t. d.

Verujem v **B**oga **Ozheta i. t. d.**

In sdaj, o **G**ospod! isrozhim svojo dusho v **T**vojo roke. Naj tvoj flushabnik v miru pozhiva; sakaj moje serze je v **T**ebi mir sadobilo.

5.

Pofamesne vezhérne misli.

1. Tako mine dan sa dnevam. Eden njih bo moj poslednji — morebiti she danashnji.

2. Zhe bi bil pa danafhnji dan moj poslednji; zhe bi me tā nozh pred sodnji stol boshji poklizala: ali bi bil she dofti perpravljjen?

3. In v zhem bi moglo to moje perpravljjanje obstati? V povernjenji k Bogu, in v vednim poboljšhevanji svojiga ferza in shivljenja. Ali sim fkerbel she kadej, de mi je bilo na tem leshézhe?

4. Oh, de bi se tudi po vfaki stopinji, f ktero se vezhnosti perblishujem, tudi zilju kerfhanske popolnosti bolj in bolj blishal!

5. In — sakaj bi si v vfi refnizi tega ne persadéval, ker se moja smertna ura bolj in bolj perblishuje?

6. Vfiga posvétniga je tukaj konez. Tudi jes bom fhel enkrat od tod.

7. Šamo smert je pot v vézhnost.

8. Ali se morde sdaj fhe vezhnosti bojim, ali jo pa mar bolj ljubim?

9. O de bi bil sdaj she s vezhnostjo prav fprijasnjen! Vaditi se hozhem faj v vezhkratnim spomnjevanji v vezhnost, in nobeniga dné nozhem samuditi, bres de bi ga s mislijo v vezhnost ne fklenil.

10. Daj mi tedaj gnado, o Gospod zhaša in vezhnošti, de nobeniga migleja ne samudim, de bi ga v sfoje svelizhanje ne obernil! Tebi hozhem shivéti, o Gospod! in Tebi umréti.

D.

Molitye drushin.

1.

Sjutraj.

(Ta, ki naprej móli, sazgne pred krishanim Jesufam klezhé:)

V iménu Boga Ozhéta, — in Šina — in fvetiga Duha.

Odg. Amen.

Pridite, pokleknimo pred Bogam in molimo ga — ter odprimo sfoje ferze pred Gospodam, ki naš je vstvaril. On je našh Gospod in našh Bog; mi pa smo njegovo ljudstvo in ovze njegove pashe.

V. V sgodnji jutranji uri naj gre našha molitev k Tebi, o Gospod!

O. Nagni se k našhim profhnjam, in uflishi našho molitev.

(Kdor naprej móli.)

Molimo tedaj: **K** Tebi smo se sbudili, o **Ti**, ki si nas tudi to nozh varoval in ohranil. **P**reljubi **Ozhe** nebéshki! vsêmi nas ho sahalo sa to svojo gnado. **S**ahvaljena molitev bodi vsak dan perva befedá, ki pride is nas hih ust.

Pa ne moremo se sahaliti, bres de bi tudi spet ne profili. **G**lej, o **Ozhe**! radi bi danas tako molili, kakor od svojih otrok shelish; radi bi danas dolshností svojiga stanú in pokliza tako spolnovali, kakor stan in pokliz térjata; radi bi bili in ostali vsi poboshni udje kershanske drushine — bi bili in ostali radi vredni udje tvojiga shivota t. j. katolishke zerkve, tode bres tvoje pomozhi bi ne mogli. **D**aj nam tedaj tudi danas spet svojo gnado! **R**asfvitli nas s svojo luzhjo, de nikoli od refnize vére ne saidemo, nikoli v tamoto in pomote ne pridemo. **S**tóri nas mozhne s svojo krepostjo, de bi po póti svelizhanja, po póti k tebi vedno varno in stanovitno hodili! **O**shivi nas s svojo ljubesnijo, de nikoli svojiga ferza na posvetne rezhi ne naveshemo in tebe spred ozhí ne sgrabimo.

O ti nas h **Ozhe**, usmili se nas! **J**e-

suf **Kristuf**, usmili se naf! **Sveti Duh**, usmili se naf! **Naf** vsih se usmili, o **Ti Bog** ljubésni! pa ne samo naf, ki smo tukej sbrani — ampak vsih ljudi — vsih ve-félih in vsih shaloftnih, vsih frézhnih in vsih nefrézhnih, — vsih sdravih in vsih bolnih, — vsih, ki Tebe sposnajo in ljubijo, in tudi tistih, ki so she v flepoti, — vsih tistih, ki se she tukaj vojkujejo in bojujejo, in tudi tistih, ki tam v kraji ozkifhevanja Tvoje pomozhi perzhakujejo. Šej naf vse Tvoja ljubésin objéma — ljubésin do Tebe, o **Ti** nafh **Gospod** in nafh **Bog**!

Vi angelji in isvoljeni v nebésih! pomagajte nam tudi vi, milost od Boga sprofiti!

V. Obvaruj in ohrani naf, o **Gospod**!

O. Danaf bres vsiga greha!

V. In po svojih potih

O. Naf vodi in ravnaj!

V. Usmili se naf, o **Gospod**!

O. Usmili se naf!

V. Tvoja pomozh bodi védno per naf!

O. Ker v Tebe stavimo vse svoje upanje.

V. Gospod, uflifhi nafhe proshnje!
 O. In nafh glaf najpride do Tebe!

(Kdor naprej móli.)

Miloftivi Bog, ki si nam dal danashnji dan doshivéti, dodéli nam svojo gnado, de danaf gréhe, kterim smo sbe vdani, opuštimo, svoje shivljenje po sapovedi Tvojiga svetiga uka naravnamo, v Tvoji gnadi shivimo in enkrat frezhno umerjemo.

O. Amen.

V. Nafha pomozh je v imenu Gospodovim!

O. Ki je nebéfa in semljo vštvaril!

V. Imé Gospodovo bodi zhefheno!

O. Zdaj in vékomaj!

(Kdor naprej móli.)

Bog mirú naf uterdi v vřim dobrim, de njegovo voljo spolnimo. On delaj v naf, kar mu dopade, po Jesufu Kristufu, kterimu gré zhařt od vékoma do vékoma.

O. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena si. Verujem i. t. d.

(Kdor naprej móli.)

Shegen vřigamogózhniga Bogá — Ozhéta, řina in řvétiga Duha pridi nad naf in vřtani per naf vékoma.

O. Amen.

2.

Molitve per jédi.

Pred jedjo.

(Kdor naprej móli.)

Poshegnaj naf, o Gospod, in te svoje telézne dari, ktere bomo po Tvoji dobrotljivosti prejéli. Daj nam pa tudi prave duhovne lakote in sheje po Tvoji pravizhnosti, in pomozhkov, jo dosézhi. Satò profimo po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim.

O. Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si i. t. d.

Po jedi.

(Kdor naprej móli.)

Sahvalimo se Ti, o Gospod! sa vse Tvoje darí, ki smo jih ravno vshili, in daj, de bomo po Tvoji milosti tudi nadufhi nasiteni.

Tudi sa vse vboge in terpézhe Te profimo. Ne pusti, ko si naf nasitil, tudi teh iti prasnih in neposhivljenih od svoje dobrote. To Te profimo po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim.

O. Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si i. t. d.

3.

Svezhér.

(Pred vezherno molitvijo bi bilo gotovo slo koriftno, kake duhovne premifhljevanja drushama brati. Tega branja bi ne sméli v Kerfhanfkih družinah nikéli opufhati.) Potém sazgne sopet tifti, ki naprej moli, klezhé pred krifhanim Jefufam moliti.

V iménu Boga Ozhéta i. t. d.

Dan fe je nagnil in nozh fe je napózhila. Pridite, popadajmo na koléna in vsdignimo fvoje roke k Narfsvetejfhimu, in hvalimo Gofpoda, ki nam je toliko ufmiljenja fkasal.

V. Hvali Boga, moja dufha!

O. In ne posabi v fih njegovih dobrot!

(Naprej móli.)

Molimo tedaj!

Ozhe ufmiljenja in Bog milofti! Ti nafh Gofpod in nafh Bog! s neisrekljivimi obzhutljeji klezhimo tukaj pred Tabo, fe prav po otrófhko Tebi sahvaliti sa vse gnade in dobrote, f kterimi fi naf danaf sakladal. Kako pa — ali fmo tudi gnade, ki finam jih fkasal, s svefto fkerbnoftjo hranili in v fvoj prid obrazhali? —

(Prenehlej.)

Ali nismo s nobenim novim gréham
Tvoji ljubésni danaf soper délali?

(Prenehlej.)

Kako smo danaf svoje gréshne na-
gnjenja saterali in jih premagali?

(Prenehlej.)

Koliko smo se danaf Tebi v ljubes-
ni se pèrblishali? (Prenehlej.)

Oh, Ozhe! Ozhe! Tako nam je, ka-
kor de bi hotel s nami porajtati sastran
vseh naših misel, beséd in djanj prete-
zheniga dnéva. O ne hodi v sodbo s nami
ubosimi gréshniki! Ako ravno imamo tudi
danaf spet veliko pregréh pred tabo se ob-
toshiti, o ne jesi se nad nami po našim
sadolshenji — bodi nam soper milostljiv, in
usmili se naf, in odpušti nam, kar sdaj s
obshalovanjem pred Tabo objokujemo. —
Bog in Ozhe! Mislimo se Tvoje sjublje-
ne otroke, ki se v posni uri svezher k
Tebi nasaj vernemo. O sprejmi in ne
saversi naf!

Pa ne savershefh naf, o Ozhe! zhe
odsihmal drugazhi po Tvojih sapovedih
svesto in bogabojezhe pred Tabo shivimo,
in Ti resnizhno flushiti hozhemo. Sej
nam Tvoj Sin Jesuf Kristuf, ki je sa
naf se vzhlovezhil, sam to tolashbo dal.

O daj nam, de se jutre sopet f Tvojo gnado in pomozhjó k vsimu dobrimu sbudimo, in si resnizhno persadenemo, Tvoji poboshni otrozi biti, in fhe bolj in bolj taki ostati! In sdaj gremo utolasheni k ponozhnimu pokoju. Rasprosti perute svoje ljubeshni nad nami, in ne pušti svojih svetih angeljev od nas, de nam hudi sovrasnik nize ne samore shkodovati.

Ne prosimo pa famo sa se, preljubi Bog! tudi sa vse svoje blishnje — ki so tudi Tvoji otrozi — poshiljamo svoje profhnje k Tebi. — Ohrani tudi té v svoji milosti, de samorejo k namenu, h kterimu jih klizhesh, priti. — Posebno se usmili vsih neprizhejozhnih ljubih in shlahtnikov, vsih prijatlov in sovrasnikov; usmili se vsih popotnikov in smotnih, in pélji jih domu — nasadnje domu k Šebi, kjer je vliga popotovanja zilj in konez. — Poslednjizh se usmili tudi ubosih dush v vizah — spomni se tudi njih milostivo in s ljubeshnijo, spomni se njih hrepenjenja po Tebi in fka-shi jim obilnost svojiga usmiljenja; spomni se spravne smerti na Krishi svojiga edinorojeniga, sa nas ljudi vzhlovezheniga Šina Jesufa Kristufa; spomni se

tudi prošinj svojih ljubih svetnikov in isvoljenih, které tudi tukaj prošimo. — Vsemi terpézhe dushe in tudi naš kedaj v vezhno veselje. Sato Te prošimo, nebeshki Ozhe! v imenu Tvojiga Šina Jesufa Kristufa, ki s Tabo in s svetim Duham shiví ino kraljuje enaki Bog od vékomej do vékomej.

O. Amen.

V. Obvaruj naš tudi nozój!

O. Bres vsiga gréha, o Gospod!

V. Usmíli se naš, o Gospod!

O. Usmíli se naš!

V. Tvoja milost bodi vselej nad nami!

O. Ker v Tebe stavimo vse svoje

upanje!

V. Gospod, uflisli našhe prošnje!

O. In našhe vpitje pridi k Tebi!

(Ki naprej móli.)

Pusti naš, predobrotljivi Bog, v svetosti in pravizhnosti vse dni svojiga shivljenja flushiti in svelizhavno upanje iméti, de bomo kedaj, ko to posemeljsko shivljenje pretezhe, perfhli v pokoj, kjer ne bo nobene nozhí vezh, de tam gledamo Tvoje presvéto oblizhje in pozhivamo v Tvoji svetlobi in Te molimo od vékomaj do vékomaj.

O. Amen.

V. Naſha pomozh je v iménu **Gospo-**
dovim.

O. Ki je vſtvaril nebó in ſemljo.

V. Imé **Gospodovo** bódi zhefheno!

O. Sdaj in vékomaj.

(Ki naprej móli.)

Daj nam, preljubi Bog! vſim! ki ſi
pérsadevamo, **Tebi** reſnizhno flushiti, en-
krat vezhno svelizhanje ſavoljo ſvojiga
iména.

O. Amen.

Ozhe naſh. Zhefhena ſi. Verujem.

(Ki naprej móli.)

Poshegnaj in varuj naſ vſigamogo-
zhni Bog — Ozhe, Šin in ſvéti Duh.

O. Amen.

II. D e l.

**Posvezhevanje
nedelj in prasnikov.**

**Polvezhujte Moje Sabote, spofhtujte Moje fve-
tifhe. Jes fim Gospod.**

III. Mojs. 26, 2.

**Pojdem tedaj po Tvoji veliki dobrotnosti v Tvojo
hifho, in Te bom povifheval v Tvojim tem-
peljnu.**

Pfalm 5, 8.

A.

Sjutranje molitve

ob

nedeljah in prasnikih.

1.

Sheljenje serza pred Bogam.

V iménu svojiga Gospoda in Svelizharja vstanem, in padem na kolena pred Tabo, presveta Trojiza — Ozhe Šin in svéti Duh!

Jes ubogi gréshnik se ponisham pred Tabo, moj Gospod in moj Bog! Šposnam svojo revshino, svojo uboshnost, svoj nizh bres Tebe. Šposnam, ker obzhotim, de sim nar bolj revni, nar vézhi gréshnik. In vender se upam, jes nar révnihi in nar vezhi greshnik, v tej jutranji uri se Tebi pokloniti in Te moliti. — Molim Te, presvéta Trojica — trojna v ofebah — in vender Edini, Vezhni, Ne-

rasdeljivi! — Molim Te, vsigamogozhni stvarnik nebes in semlje, Ti Ozhe od vékomej, kteriga smem po véri tudi svojiga Ozhéta imenovati. — Molim Te, Odrshenik svetá, ki si v isbrisenje grehov svetá na krishi svojo sveto kri prelil, in kteriga smem po véri tudi svojiga Odrshenika imenovati, ki si nam všim dan v modrost, v pravizhnost, v svetošt in v odreshenje. — Molim Te, vir vših gnad, studenez shivljenja, sveti in posvezhijozhi Duh, ki se is Ozhéta in Šina enako is-hajash, ki serza vernih vodish in vladash, in kteriga smemo po véri svojiga Tolashnika imenovati.

Molim Te, o moj Gospod in moj Bog! Pa kaj je molitev bres daritve? In kaj Ti samorem drusiga darovati, o moj Gospod! kakor svojo révfhino, svoje gréfhno serzé? Sej nimam nizh dobriga na febi, kakor kar Tvoja usmiljenja polna gnada v meni dela; famo gréh je moja last. Odvsémi mi tedaj, preljubi Bog! odvsemi mi moje gréhe; sakaj ravno gréhe mi hozhesh odvséti, in dodéli mi potem svojo gnado in svojo pomozh k dobrimu! S vso gorezhnostjo hozhem tedaj danas f Tvoja pomozhjo po všim dobrim

hrepenéti, se hozhem spreoberniti, poboljšhati, posvetiti, in tako hozhem ta Tvoj prasník prasnovati in posvezhevati. S veseljem hozhem per boshji flushbi v zerkvi biti, s veseljem osnanovanje Tvojiga svetiga evangélija poslušhati, in svelizhavanje nauke sprejéti. Tvoj dan, o Gospod! naj bo posebno dan mojiga svelizhanja. Posvetnih rasveseljevanj nozhem iskati, ne rastresijoznih veseliz, ne sapeljivih perloshnost in drushb, ampak zeli — zeli Tvoj dan bodi tudi Tebi posvezhen.

To je Tvoja volja, o Gospod! in zhe té svoje fklepe spolnujem, ne spolnujem svoje volje — ampak Tvojo voljo.

O de bi se kedaj Tvoja volja vsa v meni sgodila. O daj mi tedaj tudi spolnjenje Tvoje volje, o moj Gospod in moj Bog! Daj mi mozh, jo vselej spolnovati, in posebno danas, v Tvojim dnévu, v dnévu mojiga svelizhanja. To Te prosim, o nebéshki Ozhe! po Jesufu Kristufu, kateri f tabo i. t. d.

Ozhe nash. Zhesheha si.

Zhesheha Deviza in Mati mojiga Svelizharja! prosi tudi sa me svojiga boshjiga Šinu, de mi bo danashnji prasník poseben dan svelizhanja. O Marija, prosi

sa me! Vsi sveti angelji, prosite sa me! Vsi sveti marterniki in marternize, vsi sveti sposnovavzi in sposnovavke, vsi svelizhani in povelizhani prijatli in uzhenzi Gospodovi, prošite sa me, de, bojevaje se in popotovaje na semlji, tudi sdaj shé ud vaše duhovne frenje postanem.

Ozhe nash. Zhefhena si.

Vézhna ljubésin! ne famo mene, ampak vsih ljudi se usmili, — vsih terpézhih, vsih stífkanih in posebno ubosih duh v vizah! Naj sveti daná vsih tolashna luzh Tvoje gnade s dvojno gorkoto!

Ozhe nash. Zhefhena si. Verujem.

Gospod Jesuf, Tebi shivím! — Gospod Jesuf, Tebi umerjem! — Gospod Jesuf, Tvoj sim v shivljenji in v smerti! Amen.

2.

Duhovno berilo.

Ko je Bog svet vstvaril, je „fédmí dan“ od vsíga stvarjenja, ktero je dokonzhal, pozhival. Ta fédmí dan je poshégnal, in posvetil ga je, ker je ta dan od stvarjenja stvari, ktere je vstvaril in narédil, odjenjal. (Gen. 2.)

Kako lepi opominji in navodi sa me!

Tudi meni je zerkveni nedélfki in prasnifhki dan kakor dan pokoja dodeljen. Oddahniti se imam od terdiga déla svojih rok, in od fkerbi sa kruh in teléfni shivesh. — Pa to pozhivanje vender ne smé postopanja biti. Unanji pokoj naj da notranjim opravilam zhaf in perloshnost. Moj shivot naj bode tih sa fvet, de se samore moj duh svobodnifhi gibati in premikati. Posvetne rezhi naj mi danaf spred ozhi sginejo, de samorem sa nebéfhke bolj fkerbéti. S drugimi besédami: „Sveti dan naj tudi sveto preshivim.“

Tako nima moja dufha danaf s nikomur opraviti, kakor s Bogam. Kako bi tudi fizer samogel fveti dan sveto preshivéti? Moje ferze se odpri boshji besédi, ktero bom danaf flifhal, naj se voljno vda môzhi boshje gnade; naj obhaja danaf s Gospodam samim vesél prasník. O kako svelizhavno je doma v ferzu biti, in v njem na tihim s Bogam v svetih pogovorih poboshnosti opraviti iméti! — Deljezh prozh ostani tedaj fvet f svojimi nezhimernostmi! Deljezh od mene bodi danaf vse, kar bi mi pokoj mojiga ferza in tiho shivljenje s Bogam kaliti utegnilo!

Tode — ali se more moje ferze s Bogam pogovarjati, ako nisim she k Bogu spreobernjen? In kako bi mogel k Bogu spreobernjen biti, zhe bi ne bil v stal is svojih gréhov? In kako bi samogel vstati is svojih gréhov drugazhi, kakor de v grevingi in pokori terpljenje, smert in vstajenje svojiga Svelizharja in Odréshenika Jesufa Kristufa — v vsm sam sebi v last in prid obernem?

Jesuf je od smerti vstal — tudi sa mene, de po pomozhi gnade tega njegoviga vstajenja tudi jes od svojih gréhov vstati samorem, — vstati kakor nova stvar — vstati k shivljenju zhednosti, in k vezhnimu shivljenju tam na unim svetu. Tega vstajenja me opomni nar bolj danashnja nedélja, sakaj ona je vedni spominj velikonozhniga prasnika, — vstajenja Jesufoviga Kristufoviga v svelizhanje svetá, — vstajenja, ki se ima nashim dufham sgoditi, in vstajenja, ktero bo enkrat v dnevú vélike fodbé telefonu dofhlo.

Kakoshen spominj je to? Kako bogat sa moje ubogo ferze!

Nozhem danashnjiga dneva pretezhi

puštiti, bres de bi tega spominja vezh-
krat ne ponavljal in si ga prav v prid ne
obrazil.

B.

Ozhitna flushba boshja.

Predpoldnem.

1.

Kadar is hišhe stopišh.

Kakor kristjan moram svojo véro tudi
ozhitno pokasati. To hozhem tudi storiti
— in nobeniga zhloveka se nozhem fra-
movati, de sim ref, kar se imenujem —
k a t o l j š h k kristjan.

Kakor k a t o l j š h k kristjan sim ud zer-
kve, se moram tedaj gnadnih darov
vdeléshiti, ktere vernim v dušno rasho
delí. To hozhem tudi storiti — in no-
zhem sanizhevanja oflepljenih otrok svetá
porajtati.

Jes sim tudi ud Kristusoviga telésa,
sim tedaj, desiravno se s he vojskujem, ven-

der le smed frenje svetnikov. Tega nozhem nikoli posabiti — in se hozhem te frenje bolj in bolj vredniga storiti.

2.

Kadar v boshjo hiho stopish.

(Psaln 83.)

Kako ljubesnive so Tvoje prebivališča, Gospod vojská!

Moja duha se osira in koperni po Gospodovi hihi. Moje serze in moje meso se rasveseljujeta v shivim Bogu.

Vrabez si najde hiho, gerliza gnjesdo, kjer svoje mladizhe isvalí, in jes Tvoje altarje, o Gospod vojská, moj Kralj in moj Bog!

Blagor jim, ki v Tvoji hihi prebivajo, o Gospod! Vékomej Te bodo hvallili! Blagor zhloveku, kterimu Ti pomagash; k Tebi si v svojim serzu steso nareja, fkosi to dolino sols, kamor ga je Tvoja previdnost postavila. Sakaj Postavodajaviz jim bo dal shegen, hodili bojo od zhednosti do zhednosti; oni bodo Boga bogov v Sionu gledali.

Gospod! Bog vojská! uflifhi mojo molitev. Poslufhaj, Jakobov Bog!

Bog! nash varh, osri se na nas, poglej na oblizhje **Švojiga Masiljenza.**

En dan v **Tvoji** veshi je boljshi ko tavshent drusih.

Rajshi sim nar slabshi v hishi svojiga **Boga**, kakor prebivati v fhotorjih greshnikov.

Sakaj Bog ljubi usmiljenje in refnizo. **Gospod** daje gnado in zhaft.

Tistim, ki v svoji nedolshnosti shivé, ne bo odvsel svojih dobrot. **Gospod** vojfká! **Blagor** zhloveku, ki v tebe saupa.

Zhaft bodi **Ozhetu** i. t. d.

3.

Kadar se s shegnano vodo pokropish.

Pokropi me s isopam, in zhift bom. **Vmi** me, o **Gospod!** in bolj bel bom kot fnég.

S v e t a M a f h a .

(Kakor jo Mafhnik bere.)

Mafhnik od altarja stopivſhi, sazhne f flu-shabnikom, kateri mu naméſti ljudi odgovárja, molitev ſvéte mafhe takó :

V imenu Ozhéta † in Šina † in ſvétiga † Duhá. Amen.

M. Štopil bom k boshjimu altarju.

Šl. Pred Bogá, ki rasveſeljuje mojo mladóſt.

Psalm.

M. Šodi me, o Bog, in rafodi mojo rézh nad neſvétim narodam: réſhi me od krivizhniga in ſapeljiviga zhlovéka.

Šl. Ker ti, o Bog, ſi moja mózh: ſakaj ſi me odvergel? in ſakaj morem ſhaloſten hoditi, ſatert od ſovráſhnika?

M. Poſhlji ſvojo lúzh in reſnizo, de me peljete in perpeljete na tvojo ſveto goro, in v tvoje prebivaliſhe.

Šl. Štopil bom k boshjimu altarju, pred Boga, ki rasveſeljuje mojo mladóſt.

M. Hválil te bom f zitrami, Bog, moj Bog. Zhimú si shalostna moja du-fha? in zhimú me mótiš?

Šl. Saupaj v Bogá: she ga bom hva-lil: pomozh moja, Bog je on moj.

M. Zhašt bodi Ozhétu, Šinu in svetimu Dúhu:

Šl. Kakor mu je bila ob sazhétku, sdaj in vsaki zhašt, od vékomaj do véko-maj. Amen.

M. Štópil bom k boshjimu altarju:

Šl. Pred Bogá, ki rasvefeljúje mojo mla-dost:

M. V iménu Boga je našha pomózh.

Šl. Kteri je vstváril nebó in semljo.

M. Špovém se Bogú vsigamogózhnimu, sveti Marii, devizi všelej, svetimu Mihelu Arhangelju, svetimu Janesu kerstniku, svetima aposteljnama Pe-tru in Pavlu, vsim svetnikam, in vam, brátje, de sim greshil veliko s misli-jo, besedo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silo sim kriv. Torej pro-sim sveto Marijo, devizo všelej, sve-tiga Mihela Arhangelja, svetiga Ja-nesa kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in vas, brátje: moliti same per Gospodu našhim Bogu.

Sl. Usmíli naj se te Bog vsigamogózhni :
odpušti ti tvoje gréhe, in te perpe-
ljaj v vézhno shivljenje.

M. Amen.

Sl. Špovém se Bogú vsigamogózhnemu ,
sveti Marii, devizi všelej, svetimu Mi-
hélu Arhangelju, svetimu Janesu kerst-
niku, svetima aposteljnama Petru in
Pavlu, všim svetnikam, in tebi, Ozhe,
de sim veliko grešhil s mislijo, be-
fédo in djanjem. Kriv sim, kriv sim,
file sim kriv. Torej prósim sveto Ma-
rijo, devizo všelej, svétiga Mihela
Arhangelja, svétiga Janesa kerstni-
ka, sveta aposteljna Petra in Pavla,
vse svetnike, in tebe Ozhe, moliti
same per Gospodu našim Bogu.

M. Usmíli naj se vaš vsigamogozhni Bog :
odpušti vam vaše gréhe, in vaš per-
peljaj v vézhno shivljenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvésó in odpúshénje naših
gréhov nam daj vsigamogozhni in
usmiljeni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! obernil se bošh po naš, in naš
oshivel.

Sl. In veselilo se bo tvoje ljudstvo v tebi.

M. Bog, fkashi nam svojo milost:

Sl. In dodéli nam svoje svelizhanje.

M. Bog, uflifhi mojo molitev.

Sl. In naj pride k tebi moje vpitje.

M. Bog s vami.

Sl. In s tvojim duham.

Mafhnik gredé k altarju rezhe:

Molimo.

Odvsemi nam, prófimo, o Gospod! nashe pregréhe, de bomo vrédni stopiti s zhisto dusho k presvéti svetlobi: po Jesusu Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Mafhnik kúfhne altar; in rezhe:

Profimo té, o Gospod! po saflushenji tvojih svetnikov, ki so njih svetínje tu, in po saflushenji vsih svetnikov, de odpuftish milostljivo vse moje gréhe. Amen.

Mafhnik bere na désni strani altarja nektere beséde, ki se jim introit, to je perstop pravi, postavam, te tukaj is 129. psalma:

Bog, zhe bofh odgovor hotel iméti sa pregréhe; Gospod, kdo bo is-hajal?

Pf. Is globozhine vpijem k tebi, o Bog: Bog, uflifhi moj gláf.

Zhaft bodi Ozhétu, Šinu i. t. d. Bog, zhe bofh i. t. d. kakor poprej.

M. Gospod, ufmili se naf.

Šl. Gospod, usmili se naš.

M. Gospod, usmili se naš.

Šl. Krište, usmili se naš.

M. Krište, usmili se naš.

Šl. Krište, usmili se naš.

M. Gospod, usmili se naš.

Šl. Gospod, usmili se naš.

M. Gospod, usmili se naš.

Zhe sdaj mašhnik nekoliko zhaša stoji na fređi altarja, moli: *Gloria* ali *Šlava Bogu*, takó:

Zhašt Bogu po višhavah, in mir ljudém na semlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, zhaštimo te, molimo te, povishújemo te, hvaléshni smo ti nad tvojo veliko zhaštjo. Gospod, Bog, nebéshki Kralj. Bog vsigamogozhni Ozhe! Gospod Jesus Kristus, edino rojeni Šin! Gospod, Bog, Jagnje boshje, Šin Ozhéta! kateri gréhe odjemljesh svetá, usmili se naš; kateri gréhe odjemljesh svetá, vsemi našho profhnjo; kateri sedish na desnizi Ozhéta, usmili se naš. Ker sam ti si svét; sam ti Gospod; ti sam nar vikshi, Jesus Kristus f svétim Duham vred v zhašti Boga Ozhéta. Amen.

Mašhnik se proti ljudém oberne, in rezhe:

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

Mafhnik móli molitev, ktera je tukaj, ali kako drugo, kakor je zerkvéni dan, in rezhe:

Molimo.

O Bog, kteri vefh dobro, de per svoji zhlovéfhki flaboſti tolikim nevárnoſtim, v kterih ſmo, ne moremo oditi: pokrepzhaj naſ na duſhi in teleſu; de preſtánemo ſ tvojo pomozhjo, kar moremo ſavoljo ſvojih gréhov terpéti. To proſimo po Jeſufu Kriſtuſu Goſpodu naſhim ſínu tvojim, kteri ſhiví in kraljuje i. t. d. Amen.

Mafhnik bere liſt kakorſhniga ſhé dan ali prasník nanefe.

Branje is liſta ſ. Pavla apoſteljna do Rimljanov v 12. poſt. 9. v.

ſovraſhite hudo, in derſhite ſe dobriga. Ljubite ſe ſ bratovſko ljubéſnijo méd ſebój: ſ pozhaſtenjem pridite eden drugimu naproti. Ne bodite léni v ſkerbi. Bodite gorezhi v duhu: ſluſhite Goſpodu. Bodite veſeli v upanji: v nadlogah poterpeshljivi: v molitvi ſtanovitni. Podelite ſvétim (kriſtjanam) v potrebah: ptuje radi pod ſtreho jemljite. Dobro, kteri vaſ preganjajo, jim voſhite: dobro voſhite, in nikar ne kolnite. Veſelite ſe ſ veſélimi, in ſ jokajozhimi jokájte.

Šl. Hvala Bogu.

Mafhnik v frédo stópi, in rezhe:

Ozhísti mi ferze in ústa vřigamogozhni Bog, kteri si usta preroka Isaija ozhístil s shivim ógljem! takó me ozhísti í svojo nesaflusheno milostjo, de tvoj íveti evangeli vrédno osnanújem: po Jesufu Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Blagoslovi me, Gospod!

Gospod bodi v mojim ferzu in v mojih ústih, de vrédno in ípodobno osnanújem njegov evangeli. Amen.

Mafhnik stópi na levo strán, in rezhe:

M. Bog s vami.

Šl. In í tvojim duham.

Mafhnik sakrisha í evangéli, in sebe, rekozh:

Beféde ívetiga evangeliya po ípísku ívetiga Matévsha.

Šl. Šlava tebi, o Gospod!

Mafhnik bere evangeli. Beri evangéli ívétiga Matévsha ís 5. post. 3. v. ki je tukaj.

Tífti zhaf je Jesuf rékel ívojim uzhenzam: Šrézhni ío ubógi v duhu; sakaj njih je nebéřhko kraljestvo. Šrézhni ío krotki: semljo bodo íosédli. Šrézhni ío, kteri ío pravíze lazhni in shéjni: nasíteni bodo. Šrézhni ío mílostljivi, mílost bodo

dofégli. Šrézhni fo, kateri fo zhiftiga fer-
za: Boga bodo glédali. Šrézhni fo mírni:
otrozi boshji bodo imenovani. Šrézhni fo,
kteri savolj pravize preganjanje terpé: ne-
béfhko kraljéstvo je njih. Šrézhni ste, ka-
dar vas bodo kléli, preganjali, in vas vsi-
ga hudiga po lashnivo obrekovali savo-
ljo mene: veselite se, in poskakujte od ve-
félja, ker vashe plazhilo je obilno v ne-
béfih.

Mafhnik kufhne f. evangeli, in rezhe:

M. Po evangéljfskih besedah naj bodo is-
brifane nafhe pregréhe.

Šl. Hvala tebi, Kriste.

Mafhnik stópi v frédo, in móli ob nedéljah, in
vézhih prásnikih véro, rekózh:

Vérujem v eniga samiga Bogá, Ozhé-
ta vsigamogozhniga, stvárnika nebéf in
semlje, vsih vidnih in nevidnih rezhí. In
v eniga Gospoda Jesufa Kristufa, Šinu
boshjiga edino rojeniga, kateri je rojen is
Ozhéta od vékomaj, kateri je Bog od Bo-
ga, lúzh od lúzhi, pravi Bog od pravi-
ga Boga, kateri je rojen in ne storjen,
kteri je s Ozhétam vred eniga bitja, od
kteriga je vse stvarjeno, kateri je savoljo
naf zhlovekov, in savoljo nafhiga sveli-
zhanja is nebéf prishel (tukaj se perpogne

s desnim kolenam), in je po svetim Du-
hu is Marije devize mefo na-fe vsel,
ter fe vzhlovezhil. Tudi krishan bil sa
naf pod Ponziam Pilatusham, terpel, in
bil v grob poloshen. Tretji dan pa je
vstal od smerti po besedah pismov. Shel
je v nebefa. Na desnizi fedi Ozheta,
in bo spet prishel s zhaftjo fodit shi-
ve in mertve: njegoviga kraljestva ne
bo konza. Verujem v svetiga Duha,
Gospoda in Oshivljavza, kateri is Ozheta
in Sina is-haja. Kteriga s Ozheta in
Sinam vred, in enako molimo, in zhafti-
mo: kateri je is prerokov govoral. Veru-
jem zerkev, eno, sveto, katolifhko in a-
postolifko. Sposnam en kerst v odpu-
fhanje grehov. Verujem vstajenje mertvih:
in prihodnje shivljenje. Amen.

Molitev pred pridigo.

O trofhtar sveti Duh! kateri si Jesu-
fove aposteljne tako rasfvetlil in poterdil,
de so njegov uk popolnoma vedili in u-
meli, in s veliko gorezhnostjo osnaneli:
rasfvetli ravno tako tudi tega Jesufoviga
namestnika, kateri nam bo sdaj tudi nje-
gov nauk osnanel, poloshi mu take be-
fede na jesik, ktere vesh, de nam nar

bolj k ferzu pojdejo, in kterih mi po svojih slabostih nar bolj potrebujemo, de bomo mogli hudiga se varovati, in dobro storiti; daj mu tudi prijetin in perferzhin glaf, de nafhe terde ferza omezhi, de dobre in poboshne kristjane v dobrim fhe bolj poterdi, terdovratne gresfhnike pa na pravo pot pokore perpelje. Nam pa daj gnado ga f tako poboshnostjo in f tako gorezhnostjo poslúshati, kakor ko bi sam Jesuf Kristuf pred nami stal, in nam svoje nebesfhe nauke osnanoval.

O Marija, mati Jesusova! profi sa naf Jesufa, de bi njegovo sveto besedo vselej tako svefsto poslufhali, in v ferzu ohranili, kakor si jo ti; de bi v nafhah ferzih obilni sad prave kerfhanfke poboshnosti obrodila, de bi smiram bolj in bolj v boshjim strahu in v ljubesni boshji rastli, in tako enkrat vezhno plazhilo sadobili. Amen.

Molitev po pridigi.

O Gospod Jesuf Kristuf, sahvalimo te, de si nam sdaj po tim svojim namestniku svoje svete nauke osnanoval, in te ponishno profimo, daj nam gnado, de bome, kar smo flifhali, tudi v djanji do-

polnili, in kar smo sda na sebi še pomankljivi in pregrešni najdlj, s pomožjo tvoje svete gnade poboljšali, in tako svojo vest bolj in bolj ozhiševali, in smiram v tvoji sveti gnadi ostali, dokler na k sebi ne vsameš, kjer bomo, kar tukaj verujemo, vezno gledali; kar tukaj upamo, vezno vshivali, in tebe, vse ljubeshni vredniga Boga, vezno ljubili. Amen.

Šveta Marija, mati boshja! in vsi sveti aposteljni! profite Boga sa na, de bi po sveštim dopolnovanji svete boshje besede enkrat v vašo drushbo prišli. Amen.

Mafnik se oberne próti ljudém, in rezhe:

M. Bog s vami.

Šl. In s tvojim duham.

Mafnik rezhe: *Molimo.* In bere besede, kterim se ofertori, to je, darenje pravi. Postavim, té:

Gospod, osri se, in réšhi mojo dušho: savoljo svojiga usmiljenja me otmi.

Kadar skledizo v rókah dershé krúh daruje, isréka:

Vsemi, svéti Ozhe, vsigamogozhni, vézhni Bog, ta prezhisti dar, kteriga jes

tvoj nevrédni flushabnik, darím tebi svojimu shivimu in pravimu Bogu sa svoje bresfhte vilne gréhe, samére, in sanikarnosti, in sa vse prizhijózhe, pa tudi sa vse vérne kristjane, shíve in mertve. Daj, de bo meni, in njim v svelizhanje, in vezhno shivljenje. Amen.

Mafhnik vlije vina v kelih, kane nekoliko vode vméf, in móli takó:

Bog, kateri si zhudno stvaril zhlovéka v shlahtnim stanu, in gresfhivfhiga fhe bolj zhudno prenovil, daj nam po fkrivnosti te vode in tega vina, sdrushe nim biti f Tiftiga boshjo naturo, ki se je ponishal, nafhe zhlovéfhke biti deléshen, **Jesuf Kristuf**, tvoj **Šin**, **Gospod** nafh, kateri f teboj shiví in kraljuje v edinosti svétiga Duha, **Bog**, od vékomaj do vékomaj. Amen.

Kadar mafhnik kelih daruje, móli:

Darujemo ti, **Gospod**, kelih svelizhanja, tvojo milost profijozhi, de gré pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva v prijétni dar sa nafhe, in sa svelizhanje vliga svetá. Amen.

V duhu ponishnosti, in s shalovitnim ferzam stojimo pred teboj; vsemi nafh dar,

o Gospod! in godi naj se pred tvojim oblizhjem tako danf našha daritev, de ti bo vshezha, o Gospod Bog!

Pridi Posvezhnik, vsfigamogozhni vezhni Bog! in posvéti ta dar, perpravljjeni tvojimu svetimu iménu.

Mafhnik si umíva perste, in rezhe is 25. psalma.

V nedolshnosti bom svoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o Gospod, de posflusham glas tvoje hvale, in osnanújem vse zhúdeshe tvoje. O Gospod! ljubim lepoto tvoje hishe, in prebivalíshe velizhastva tvojiga. Ne pogubi moje dushe s hudobnimi, o Bog, in ne umori me s sheljnimi kervi, ki je kriviza v njih rokah, in njih desniza polna podkupshine. Jes pa hozhem v svoji nedolshnosti shiveti. Otmi me, in usmili se me. Na pravim stoji moja noga, v sberalishih te bom hvalil, o Gospod.

Zhast bodi Ozhétu, Šinu, in svétimu Duhu, kakor mu je bila v sazhétku, sdaj, in vfaki zhaf, od vékomaj do vékomaj. Amen.

Po tim v fredí perklonjen móli:

Vsemi, sveta Trojiza, to daritev, ktero ti darújemo v spominj terpljenja, vsta-

jenja, in vnebohoda Jesufa Kristufa Gospoda nashiga, in na zhašt svete Marije, vselej devize, svetiga Janesa kerstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla, njih, in vsih drugih svetnikov. Naj bo njih k zhašti, nam pa k svelizhanju, in profijo naj v nebesih sa naf, ki obhajamo spominj njih na semlji. Po ravno tem Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Mashnik kufhne altar, in se proti ljudém oberne rekozh:

Molite, bratje, de bo moja in vasha daritev prijétna per Bogu, vsigamogozhnim Ozhétu.

Šlushabnik odgovorí v iménu ljudi:

Vsame naj Bog ta dar is tvojih rók na hvalo, in zhašt svojiga iména, tudi k pridu nashimu, in vse svoje svete zérkve.

Mashnik odgovorí: Amen.

Potem mashnik móli to, ali kako drugo molitev, kakor je létni zhašt,

Posvétí, o Bog! to daritev, ki ti jo darujemo, naf pa ozhisti nashih gréhov. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu svojim Šinu, kteri f teboj shivi in kraljuje v edinosti svétiga Duha Bog

Tukaj gláf povsdigne , rekozh :

M. Od vékomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Bog s vami.

Sl. In f tvojim duham.

M. Nakvišhko ferza!

Sl. Imamo jih k Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojiga Boga.

Sl. Špodobi se in dolshnost je.

M. Réf je špodobno, in dolshnost, prav in dobro, de ti hvalo dajemo vselej in povšod, sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vézhni Bog! kateri si f svojim edino rojenim Šinam, in svetim Duham en Bog, en Gospod, ne v edinosti ene peršhone, temuzh v Trojizi eniga bitstva. Kar po tvojim rasodenji verujemo od flave tvoje, to bres vsiga raslozhka od Šina tvojiga, to od svetiga Duha mišlimo, takó, de v pravim in vézhnim Bogu molimo tri refnizhne peršhóne, in edino bitstvo, in enako velizhastvo. Kterimu hvalo dajejo angelji in arhangelji, Kerubi in Šérafí, ter ne jénjajo hrúp gnati vsaki dan, in s enim glasam rezhi: Švét, Švét, Švét si Gospod Bog, Šabaot. Polno je ne-

bo ino semlja tvoje flave. Hofana po vi-
fhávah! Bodi zheshen, ki pride v Gospo-
dovim iménu. Hofana po vihvavah!

Mafhnik perklônjen móli:

Te tedaj profimo, ponishno, neismér-
no usmiljeni Ozhe, po Jesufu Kristufu tvo-
jim Šinu, Gospodu nashim, de vsamefh
in posvetish te ponúdbe, te dari, te bres
madesha fvéte posvétke, ktere ti darujemo
slasti sa tvojo fvéto katolishko zérkev, de
ji mir dash, jo varjesh, jo ohranish v edi-
nosti, in vladash po vsm svétu: pa tudi
sa tvojiga flushabnika nashiga pápesha I.
in nashiga fhkofa I. in nashiga zefarja I.
in sa vse, kateri se prave katolishke apo-
stolifke vére dershé.

Špominj sa shive.

Špomni se, o Bog, svojih flushabni-
kov, in flushabniz I. I. (tukaj se spominj
stori, sa ktere hozhemo darovati,) in vsih pri-
zhijozhib, katerih véro posnash, in vidish
poboshnost, sa ktere ti darujemo, ali kateri
ti darújejo ta hvalni dar sa-se, in sa vse
svoje, v odreshenje svojih dush, in pa de
dofeshejo svelizhanje in varnost, kateri ti
poshiljajo svoje sheljé, tebi, vezhnimu,
in pravimu Bogu.

Šklenjeni (ti ga darujemo s vso drushbo isvoljenih) in njih spominj obhajozhi fosebno zhaštite vselej devize Marije matere nashiga Bogá ino Gospoda Jesufa Kristufa, pa tudi tvojih svétih aposteljnov in marternikov: Petra in Pavla, Andréja, Jakopa, Janesa, Tomasha, Jakopa, Filipa, Jerneja, Matevsha, Šhimna in Tadeja, Lina, Kleta, Klemena, Kfista, Kornélija, Ziprijana, Lavrenza, Krisogona, Janesa in Pavla, Kosma in Damijana in vsih tvojih svetnikov: daj nam po njih saflushenji in profhnjah, de bomo v savetji tvoje pomozhi obvarvani per vsih rezhéh. Po Jesufu Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Mashnik dershi roke nad darenim kruham in darenim kelham, in móli:

Prósimo te tedaj, o Gospod, vsemi potolashen ta dar, ki ti ga darujemo tvoji hlapzi, in s nami vred vsa tvoja der-shina: daj nam preshivéti v tvojim miru svoje dni; otmi nas od vézhniga pogubljenja; in dej, de smo med tvoje Isvoljenje shteti. Po Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Daj, prósimo te, o Bog! de bo ta dar ves posvezhen, vsét, poterjen, resnizhen in prijeten, de nam bo v teló in

kri spremenjen tvojiga preljubiga Šina,
Gospoda našiga Jesufa Kristufa.

Kteri je pred svojim terpljenjem ta
dan kruh vsel v svoje svéte in zhaftite roké,
in vsdignivši ozhí proti nebu k tebi svo-
jimu vsigamogozhnimu Ozhétu, te sahvá-
lil, ga posvétil, raslomil in dal svojim
uzhenzam, rekozh: Vsemité, in jejte
vsi od tega: Sakaj to je moje teló.

Mafhnik perpogne koléno pred teléfam Jesufa
Kristufa, ga povsdigne, de naj ga mólijo, in
. potlej rezhe:

Ravno takó je vsél po vezherji tudi
ta prezhudni kelih v svoje svéte in zha-
ftite roke, te spet sahvalil, ga posvétil,
in dal svojim uzhenzam, rekozh: Vse-
míte, in pite vsi is njega: Sakaj
kelih je ta moje kervi, nove in ve-
zhne savése, fkrivnost vére, ktera
bo sa vafin sa njih veliko prelita
v odpuhanje gréhov. Kolikorkrat
bote to delali, storite k mojimu spo-
minju.

Mafhnik perpogne koléno pred sveto kervjó Je-
sufa Kristufa, jo povsdigne, pokashe ljudém,
de naj jo mólijo, in potlej rezhe:

Po tem povelji tedaj obhajamo, o
Gospod, mi tvoji hlapzi, pa. tudi sveto

tvoje ljudstvo spominj presvétiga terpljenja, od smerti vstajenja, in zhaftitiga vnebohoda ravno tega Kristufa, Šina tvojiga, Gospoda nashiga, in darujemo tvojimu prezhudnimu velizhaftvu od tvojih daril in podelfhin ta zhifti dár, ta sveti dar, ta bresmadeshni dár, sveti kruh vézhniga shivljenja, in kelih vezhniga svelizhanja.

Ponishaj se pogledati na te dari f potolashenim ino milofljivim oblizhjem, in vseti jih: kakor si se bil ponishal vseti darí svojiga hlapza, pravizhniga Abeljna, in daritev nashiga ozhaka Abrahama, in sveto daritev in bresmadeshno posvezhbo, ktero ti je Melkisedek daril, tvoj vélki duhoven.

Mafhnik globoko perklonjen moli:

Ponishno te profimo, vfigamogozhni Bog, rezi pernefti te darí po rokah svojiga svétiga angelja na tvoj vífoki altar pred tvoje boshje velizhaftvo, de vfi, kar naf bo deleshnih tega altarja, in savshilo presvéto teló, in presvéto kri tvojiga Šina, napolnjeni bomo s vfo nebéfshko dobroto in gnado. Po ravno tem Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Špominj sa mertve.

Špomni se tudi, o Gospod, svojih fluf-

shabnikov in flushabniz **I. I.** (tukaj se spominj stori sa mertve, sa ktere spomnujemo,) ki so fhli pred nami s snamnjem vére, in so v miru saspali.

Prósimo te o Gospod, de tém, in vřim, kteri so v Kristufu saspali, dodeliřh kraj hladu, luzhi in miru. Po ravno tem Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Mashnik se terzhi na perfi, in srezhe bolj glasno perve tri besede :

Tudi nam grefhnikam, svojim flushabnikam v tvoje veliko usmiljenje saupnim, daj délesh in drushbo ř tvojimi řvetimi aposteljni in materniki: s Janesam. řhtefanam, Matijam, Barnabam, Ignacijem, Aleksandram, Marzelinam, Petram, s Felizito, Perpetvo, Agato, Luzijo, Nésho, Zezilijo, Anastasijo, in s řřimi tvojimi řvetniki. Profimo te, ne po nashim saflushenji, ampak po svoji presanesřljivosti nam daj priti v njih drushbo. Po Kristufu, Gospodu nashim. Po kterim ti, o Gospod, vselej te dobrote řtvariřh, posvetiřh, blagoflovish, in nam jih podeliřh: Po njem, s njim in v njem se tebi, Bogu Ozhétu vřigamogozhnimu v edinosti řvetiga Duha, godi řřa zhařt in hvala.

Mafhnik persdigne nekoliko kelih f sveto hostjo vred, in rezhe na glaf:

M. Od vékomaj do vékomaj.

Sl. Amen.

M. Molimo.

S svelizharjevo sapovedjo opominjani, in poduzheni s njegovim boshjim naukam upamo si rézhi:

Ozhe nash, kateri si v nebéfih. Po-fvezhêno bodi tvoje imé. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Isgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, takó na semlji. Daj nam danf nash vfakdanji kruh. In odpufti nam nafhe dolgé, kakor tudi mi odpuftamo fvojim dolshnikom. In naf ne vpelaj v fkufhnjavo.

Sl. Temuzh réfhi naf od sléga.

M. Amen.

Réfhi naf, prófimo, Gospod, od vfih slegov preteklih, fidanjih in prihodnjih, in na profhnjo svete, zhaftite, vselej devize in boshje matere Marije, fvojih svetih apoftel-jnov Petra in Pavla, in Andréja, in vfih svet-nikov, daj mir usmiljeno v nashih dnévih, de bomo, f pomozhjo tvoje milosti podperani, vselej bres gréha, in od vse smóte obvárovani. Po ravno tem Jesusu Kristusu Sinu tvo-

jim, kateri s teboj shivi in kraljúje v edinosti svetiga Duha, Bog od vékomaj do vékomaj.

Sl. Amen.

M. Mir Gospodov bodi vedno s vami.

Sl. In s tvojim duham.

Mafhnik dene kofizhik svete hostje v kelih, in rezhe :

Ta sméf in posvezhba teléfa in kervi Gospoda nashiga Jesufa Kristufa nam bodi, ki jo prejmemo, v vezhno shivljenje. Amen.

Jagnje boshje, kateri gréhe svetá odjemljesh, usmili se nas.

Jagnje boshje, kateri gréhe svetá odjemljesh, usmili se nas.

Jagnje boshje, kateri gréhe svetá odjemljesh, daj nam mir.

Gospod Jesuf Kristuf, kateri si rekel svojim aposteljnám: Mir vam sapustim, svoj mir vam dam; ne glej mojih gréhov, ampak svoje zerkve véro, in daj ji po svoji volji mir in edinost, kateri shivish in kraljujesh, Bog, od vékomaj do vékomaj. Amen.

Gospod Jesuf Kristuf, Sin shiviga Bogá, kateri si po Ozhétovi volji, s svetim Duham vred, svét s svojo smertjo v shivljenje obúdil: reshi me s tem svojim presvétim teléfam, in svojo presvéto ker-

vjó, od vsih mojih gréhov, in od vsih slégov. Daj, de se vselej tvojih sapoved dershim, in ne dopusti, de bi se kedaj lozhil od tebe. Kteri shivish in kraljujesh s ravno tem Bogam Ozhétam in svétim Duham, Bog, od vékomaj do vékomaj. Amen.

O Gospod Jesuf Kristuf! vshitik tvojiga teléfa, kteriga se jes predersnem nevredni zhlovek prejeti, ne bodi mi v sodbo in pogúbo, ampak bo naj mi po tvoji dobroti bramba in sdravje dushe in teléfa. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhétam v edinosti svétiga Duha, Bog, od vékomaj do vékomaj. Amen.

Sadnjo molitev molijo le tisti, kteri so per obhajilu per ti mafhi.

Mafhnik poklekne pred svéto hostjo, vstane, in rézhe jo v roke jemljozh:

Krúh nebéshki bom prejél, in klizal v Gospodovo imé.

Mafhnik se trikrat terka na perfi, in rezhe trikrat:

Gospod nisim vréden, de grefh pod mojo streho, pa rezi le s besédo, in moja dusha bô osdravljena.

Potlej stori krish zhes-fe s svéto hostjo, in rezhe:

Teló Gospoda nashiga Jesufa Kri-

stufa pervari mojo dufho sa vezhno shiv-
ljenje. Amen.

Teló Gospodovo savshivfhi, poklékne, vftane, in
kelih prime, rekózh:

Kaj bom povernil Gospodu sa vse,
kar mi je dal? svelizhavni kelih bom vsel,
in klizal v Gospodovo imé. Klizal bom
va-nj, njegovo hvalo osnanujozh, in v
savetji bom pred svojimi sovrashniki.

Mafhnik vsame kelih v defno rokó in stori zhes-
fe krish s njim, rekózh:

Krí Gospoda nashiga Jesufa Kristufa
pervari mojò dufho sa vezhno shivljenje.
Amen.

Mafhnik savshije svéto kri, poklekne, vftane, in
jih obhaja, zhe jih je kaj. Potlej podá v kelih
pa nekoliko vina, in pije, med tim sa-fe, in
sa vse obhajene takó móli:

Kar smo s uftmi prejeli, o Gospod,
naj nam bo f zhiftim ferzam savshito, in
ta zhafni dar bodi nam vézhno sdravilo.

Potlej vsame nekoliko vina in vode v kelih, in
pije, rekózh:

Tvoje teló, o Gospod, ki sim ga sa-
vshil, in kri tvoja, ktero sim pil, naj se
s mojim ferzam fklene, in daj, de ne bo
nizh pregrefhniga madesha v meni, ker

sim s zhištimi in svétimi fkrivnostmi pokrepzhan. Kteri shivish in kraljujeh od vékomaj do vékomaj. Amen.

Mafhnik stopi na desno stran, in bere besede, kterim se pravi „Obhajilo“, postavim té le:

Gotovo vam povém, kar koli bote v molitvi profili, perjeli bote, zhe bote vérovali.

M. Bog s vami.

Šl. In s tvojim duham.

Molimo.

Refhi naf, o Bog, s svojimi darovi, ki smo jih prejéli, od posvetnih shelja: in ne jenjaj naf ponovljati s timi nebeshkimi vshitki. Po Gospodu nafhim Jesusu Kristufu, Šinu tvojim, kteri s teboj shivi i. t. d.

Šl. Amen.

M. Bog s vami.

Šl. In s tvojim duham.

M. Idite, minila je mafha.

Šl. Hvala Bogu.

Mafhnik na fredi perklonjen móli:

Naj ti, o svéta Trojiza! opravilo moje flushbe dopade, in daj, de bo daritev, ki sim jo nevredni zhlovek pred

ozhmi tvojiga velizhaftva daril, tebi prijetna, sa-me pa, in sa vse, ki sim jo sanje opravil, spravna is milosti tvoje. Po Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Mafhnik kufhne altar, se oberne proti ljudem in jih blagoflovi, rekozh :

Blagoflovi vas vsigamogozhni Bog
 † Ozhe, in † Šin, in † svéti Duh.
 Šl. Amen.

Mafhnik stopi na levo stran, in rezhe :

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

M. Sazhetik svétiga evangélija po spifku f. Janesa. (I. 1 — 14.)

Šl. Šlava tebi, o Gospod!

M. V sazhetku je bila Beféda, in Beféda je bila per Bogu, in Bog je bila Beféda. Ta je bila v sazhetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in bres nje ni nizeh storjeno, kar je storjeniga. V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh v temi sveti, in tema je ni sapopadla. Bil je zhlovek poslan od Boga, ki mu je Janes bilo ime. Ta je prishel v sprizhevanje, de je prizheval od luzhi, de bi vsi verovali

po njem. On ni bil luzh, ampak de bi prizheval od luzhi. Bila je prava luzh, ki rasfvetli vfaziga zhloveka, kateri pride na svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni posnal. V svojo lastino je prifhel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pak jih ga je sprejelo, jim je oblast dal boshjim otrokam biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime: kateri niso is ker- vi, ne is volje mefa, ne is volje mosha, ampak is Boga rojeni. In **Beféda** (tukaj se s desnim kolenam poklekne) je mefo postala in je med nami prebivala (in smo vidili njeno zhaft kakor zhaft edinorojeniga od **Ozhéta**) polna milosti in refnize.

Sl. Bogu hvala.

Druga mafha

v

poseben spominj Jesufoviga terpljenja.

V spominj svojiga terpljenja in svoje smerti je Jesuf sveto vezherjo (mafho) postavil; is tega namena hozhem tudi f posebno poboshnostjo per sveti mafhi hiti.

Jesuf na oljski gori.

(Molitev pod shtablami in Kirie.)

Š svojimi uzhénzi gréfh, o Jesuf, vun v vert Gezemani, se tam nad nashimi gréhi — in tudi nad mojimi gréhi — isjokat, in k svoji smerti perpravit.

Tudi jes si upam — oh! nisim vréden savoljo svojih mnogih gréhov, pa vender si upam — sa Teboj iti, se sa Teboj na svoje kolena vrézhi, in se tudi jokati in sdihovati, — — jokati se nad usroki Tvojih sols, namrezh nad sabo in nad svojimi gréhi.

O jes sposnam pred Teboj, o moj Gospod in Odrefhenik! sposnam pred Marijo, Tvojo devishko materjo, pred vsimi Tvojimi svetniki, ja pred vsimi, ki so v tej boshji hishi prizhejozhi, de sim velik grefhnik, — de sim narvezhi grefhnik.

Napuh in flepota sta me doslej od Tebe odvrazhala. Nikoli nisim svojih grehov prav sposnal; sa boljshiga sim se imel kot sim, ko nisim nizh drusiga, kot ubog grefhnik. Pa moje upanje je v Tebe postavljeno, na oljski gori sdihajozhi Odrefhenik! Pa vender she ne obupam. Solse tozhish in sdihujesh, de jes po Tebi v pravo veselje, v pravo tolashbo pridem.

Poln priprostiga saupanja povsdignem tedaj svoje roke k Tebi, in klizhem:

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Daj, de se Tvoje kervave folse in Tvoj pot nad mojo ubogo dusho ne sgubi!

Ne dakh jih ne de bi se sgubile. To upanje poterdi v meni molitev zerkve, katero ravno sdaj maschnik per altarji moli. To upanje poterdi v meni beseda svetih aposteljnov, in osnanovanje evangelija, is kteriga tudi sdaj masch-

nik bere. Verujem, o Gospod! v Tvojo sveto besedo, o Tvoje tolashbe polne besede. Verujem, kar katoliška cerkev terdi, kakor svojemu svetemu sinu verovati veli. Ohrani me v tej pravi véri, ohrani to pravo véro v meni in poterdi, pomnoshi in oshivi jo bolj in bolj v meni, Ti si moja luzh, bres Tebe shivim v sgolj tamoti. Ti si moja ljubésin, bres Tebe bilo prasno in pušto moje serze! Ti si moje shivljenje, bres Tebe bi bil, desiravno na telesu shiv, mertev. Ti si moje vse — Ti sam, o moj Gospod! moj Bog! moj Svelizhar in Odreshnik! V fredi svoje revshine sim po tem takim bogat; v fredi svoje nesmoshnosti sim po takim krepk; v fredi svoje uboshnosti sim po takim frezhen, in desiravno sim greshnik, vender ne bres zene pred Tabo, o Bog, imam velike gnade.

Hvala Ti bodi tedaj, in zheshenje in flava in sahvala, Ti nesapopadljiva in nefkonzhna ljubésin, Ti presveto serze mojiga Odreshnika!

Pot na Golgota.

(Darovanje in predglasje.)

Kuhljej nesvestiga uzhenza je Tebé, o Jesus! Tvojim sovrashnikam isdal. Sve-

saniga Te peljejo k Anasu, k Kajfashu, k Pilatu, k Herodeshu. Šovraštvo svetá Te je v smert na krishi obsodilo, in Tvoja ljubesin je sklenila, velik dar reshenja dopernefti. Oh, boshji Odrerhenik! pod krishem omagujesh! Na Golgata gresh! — Nedolshno Jagnje boshje gre v mefnizo. Pravi Isak, svobodni edinorejni Šin Ozhétov, ki ima na altari krisha umréti, nese léf kletve sam na svojih plézhih. Umréti hozhe, On svobodni Šin, demi, fushniki greha, po njegovi smerti greha resheni, in otrozi ravno tistiga Ozheta postanemo. — O kakofhna pot, in k kakofhnimu altariju! Kakofhno perpravljanje, in h kakofhni daritvi!

Tudi maschnik se perpravlja tam per altari k véliki daritvi, ktero sdaj Ti, Gospod Jesus Kristus! v podobah kruha in vina po nekervavim, v spominj svoje vezhno veljavne kervave daritve, po maschnikovih rokah svojimu nebeshkimu Ozhétu darovati hozhefh.

Shegnaj tedaj po njem kruh in vino, ki se ima sdaj darovati, Ti vezhni Melkisedek! Prejmi ta dar, o nebéshki Ozhe, s milostjo in usmiljenjem! Prejmi ta dar

sa nafhe gréhe — sa gréhe zéliga sveta!
Savoljo té boshje daritve bodi meni in
všim ljudem milostiv in usmiljen!

K tem darovam pa, ktere Tebi, o
Ozhe nebeski! mafnik tam v iménu Tvo-
jiga boshjiga Šina daruje, perlošim tudi
svoje ferze, — perlošim potrebe, ter-
pljenje in folse vseh ljudi, in tudi
martre ubosih duh v vizah. To
vse naj je Tebi darovano in posvezhenó.
Prevsemi tudi to, preljubi Ozhe nebeski!
v imenu in savoljo saflushenja kervave
smerti svojiga edinorojeniga Šina. On
je, ki v sebi vse Tebi daruje. Oh, vsemi
naf savoljo njegoviga saflushenja!

V same naf! Veselite se, nebefa,
raduj se Ti semlja, vsame naf! Po
Tvojih ustih, o Jesuf, samih je všim spo-
kornim grešnikam ta tolashljiva obljava
dana bila. Povsdignite se tedaj, vse zhlo-
veshke ferza! Povsdigni se, ferze moje!
Predersni se, se k verštam angeljev po-
vsdigniti in s njimi prepevati:

Švét, svét, svét je Gospod!
Bog gospostev! Nebefa in semlja
so polne njegoviga velizhastva!
Zhašt Bogu na vishavah! Hvaljen
bodi, ki pride v imenu Gospodo-

vim! Glej! na altar pride, svojo veliko daritev obhajaj!

Vélíka daritev.

(Pred in po povsdigovanji.)

Bodi tiho moja dušha, in posvezhuj sveti boshji zhas!

Is globozhine prahú povsdignem svoje roke k Tebi, o dobrotljivi Ozbe! in prosim gorezhe, vsemi milostivo ta sveti, Tebi she posvezheni dar, — ta dar, kateri bo Tebi sa blagor vefoljne katoliške zerkve, sa njeniga poglavarja, nashiga papesha I., sa nashiga shkofa I., sa nashiga zesarja I., sa vse duhovne in deshelske gosposke, sa potrebe vsih ljudi, posebno pa sa I. I. po mashnikovih rokah, po oblasti in v imenu Tvojiga Šina Jesusa Kristusa ravno sdaj darovan.

Špomni se proshinj, in potreb vsih svojih shivih flushabnikov in flushabniz! Špomni se nashih slabost, in de vsi Tvoje pomozhi, Tvoje tolashe tako slo potrebujemo. Šamo v mozhi in v saflushenji smerti Tvojiga edinorojeniga Šina na krishi je vse nashé upanje, nasha svestost.

Osri se milostivo na proshnjo svojih svetnikov in isvoljenzov, usmi-

ljene Ozhe! — Pridite tedaj, svelizhani duhovi nebeski! pridite ta sveti zhas tudi obhajati! Popadajte tudi vi pred Gospodov altar na kolena — in profite sa odreshenje gresnih ljudi — — in molite!

O presveti, svelizkavni zhas!

(Maschnik sveto hostjo povsdigne.)

Molim Te, Gospod Jesus Kristus, ki si v podobi kruha refnizhno prizhejzh!

(Maschnik kelih povsdigne.)

Molim Te, Gospod Jesus Kristus, ki si v podobi vina refnizhno prizhejzh!

Daritev je konzhana; — konzhana sa vse ljudi — sa vse gresnike — tudi sa mene, nar revnejshiga, nar vezhiga gresnika!

Jesus visí na kristi. Svojo poslednjo besedo je sgovoril. Njegova stran je prebodena, in v nji mi je vezhni vir shivljenja odpert. Pregrinjalo pred Nar svetejshim se je pretergalo; in tukaj klezhim, in jokam, ter molim. Ti, o Ozhe, si spravljen, zhe se le jes spreobnem, in si s vso refnizhnostjo se poboljshati persadevam. O to hozhem, — hozhem — kar le po Jesusu hoteti samorem.

Usmili se, usmiljeni Gospod, mene in vsih ljudi! Daj de ne bo nad nami v vsi-

mi Tvoja kri sgubljena. Pa tistih, ki so se s snamujem vére is posemeljskiga shivljenja shé lozhili, ki pa sdaj she terpé v kraji ozhifhevanja, tudi téh se spómni milostivo, o Ozhe! Daj, de tudi na-nje kaj reshivne kervi f krisha Tvojiga edinorojeniga Šina kane v njih spravo; tudi nje naj sad té nekervave daritve potolashi in poshivi.

Presveti dar, verujem v Tebe; — upam v Tebe; ljubim Te; — molim Te!

Šveta vezhérja.

(Ozhe nash. Obhajilo. Šklep.)

Od kodar si Ti, o Jesuf! svojo pot v reshivno smert nastopil, in kjer sim tudi jes ubogi gréshnik svoje sveto premishljevanje sazhel: tje se verne sdaj v fklepu sopet moje ferze nasaj, — k poslednji vezhérji namrezh, k temu vezhnimu nekervavimu spominju Tvoje reshivne smerti in Tvoje ljubesni.

O Jesuf! moje po Tebi hrepenezhe ferze Te ne najde vezh kervaviga na Golgati, ampak tukaj na altarji v podabah kruha in vina, tukaj na Tvoji sveti misi Te najdem, — Te najdem zlo perpravljeniga, se nar tesnejshi s mano sdrushiti,

kakor kruh shivljenja, ki je perfhel is
nebes, kakor kruh moje dushe, ja, kakor
shivljenje in mozh moje dushe.

Oh, Tvoji ljubesni, o Jesus! fhe ni
bilo dovolj, sa moje gréhe na krishi u-
mreti, in se sa-me Švojimu Ozhetu da-
rovati. Ti nozhefh famo dar sa mene
biti, ampak moje shivljenje. V moje
ferze hozhefh priti in zlo v njim pre-
bivati.

O jes ubógi — ubógi gréfhnik: tako
sim to neisrekljivo gnado saflushil!!
— O nikoli je nisim. Na moje saflushe-
nje ne morefh gledati, o Gospod! ker
nimam nikakorfhniga. Drusiga nimam,
kot svoje grehe in svojo nesmoshnoft. O
Gospod! nisim vreden, de grefh pod mojo
streho, ampak rezi le s besedo, in moja
dusha bo osdravljena.

O Gospod! nisim vreden i. t. d.

O Gospod! nisim vreden i. t. d.

Pa Ti ne gledash na mojo nevred-
noft, preusmiljeni Odreshnik! ampak famo
na mojo potrebnost in na obilnost
Švoje ljubesni. Ti sam hozhefh moje
shivljenje biti, ker bi bres Tebe v smerti
prebival.

Pridi Ti tedaj, moj Jesus! pridi flad-

ko shivljenjo moje dushe! pridi. Ti hrepenjenje moje ferza in mojiga shivljenja shivljenje. Posédi prebivalishe, v katerim je poprej gréh kraljeval. Desiravno je revno in flabo, pa Tvoja gnada ga samore olépfhati.

Dana f sizer nisim tako frezhen, de bi smel k Tvoji misi sam perstopiti, in Tvoje presveto refhnje telo na svoj jesik vséti, pa pervoli mi vender, o Jesus! faj v duhu Te savshiti in f Tabo sediniti se. Daj faj Svoj neviden shegen gnade v moje ferze; in poshegnaj me, o Gospod, shegnaj, shegnaj me!

Tvoj mashnik me je poshegnal; in po njem Ti fama, presveta Trojiza — Bog Ozhe, Bog Sin, Bog sveti Duh! Amen.

Bodi sahvaljen sa ta shegen in sa vse gnade te svete mashne daritve, per kateri sim bil po Tvoji ufmljenosti, nebeshki Ozhe! sdaj prizhejozh. Naj grem uterjen v dobrim sopet is Tvoje hishe, in naj se veselim Tebe in Tvoje gnade in Tvoje tolashbe. Posebno naj je spominj britkiga terpljenja in smerti Tvojiga edinorojeniga Sina Jesufa Kristufa vedno v moje ferze globoko vtisnjen, de se nje-

ga moje upanje vedno terdno dershi. To
 Te prosim, o Ozhe usmiljenja! v imenu
 in savoljo saflushenja Tvojiga edinoro-
 ženiga Šina Jesusa Kristufa, kateri f Tabo
 in svetim Duham i. t. d. Amen.

Tretja svéta mafha

po

poglavitnih potrebah nashih serz.

Nikoli naj ne bom per sveti mafhi, de bi poboshnifhi in vezhi prijatel zhednosti ne postal. Daj mi v to Svojo pomozh, Gospod **Jesuf Kristuf!**

Molitev sa sposnanje gréhov.

(Od sazhétka mafhe do vére.)

Dostokrat sim shé klezhal tam pred altarjem, kjer se ravno sdaj Tvoja nekervava daritev, Gospod **Jesuf Kristuf**, sopet obhaja. Vem, de je ta altar Tvoja duhovna **Golgata**, o **Jesuf**, kjer si refnizhno prizhejosh, desiravno te ne vidimo. Pa oh, nikoli nisim bil vréden, in she sdaj nisim, o moj **Svelizhar!** tako bliso Tebe biti, ker sim she védno tako gréshen, tako nezhist, tako omadeshvan.

Pa pusti me vender, preljubi **Svelizhar!** zhe ravno nisim vréden, — pusti me

vender pred Tvojim altarjem klezhati. Oh, sakaj sim s^he védno stari — nepoboljšani gréshnik?

Sposnam, o Gospod! de sim sam tega kriv. — Pervizh, ker svojih gréhov s^he smiraj prav nesposnam. Šlep sim s^he smeraj, savesane so moje ozhi, in s^htevila svojih gréhov, ki mojo dus^ho omadeshujejo, s^he ne sposnam. — Drugizh, ker sim s^he (prenapuhnjen), de bi hotel sposnati, kako gres^hen sim, in kako sim dosdaj, s^gubljeni ovzi enak, okrog taval. O usmíli se me, o Gospod! — Ti, edina prava luz^h, ki je na svet prish^la, tamoto ras^hvetlit, se me usmíli! Ras^hvetli enkrat popolnoma tamoto mojiga serza. Daj mi enkrat viditi bresⁿo spaz^henosti, ki je v meni. Štori me tudi is serza ponishniga, de bom tudi svojo veliko gres^hnost sposnati hotel.

Oh, moj Gospod in moj Bog! Dostokrat si me shé sizer povabil, de naj Tebe v ponishnosti posnémam; in pridigovanje Tvojiga svetiga evangélija, in beseda Tvoje zerkve nimate drusiga namena kakor tamoto moje dus^he ras^hvetliti. In vender sim enomer tako flep, ter sebe in svoje gréhe tako malo sposnam!!

O Gospod usmiljenja! daj enkrat, de se mi Tvoj evangéli ne bo saftonj o-snanoval! Dodeli, de se, kar mafhnik tam na altarji bere, — Tvoja boshja befeda namrezh — rasfvetljuozha in shegnujozha tudi v moje ferze vřadí, de se samorem kedaj fam pred Tvojimi ozhmi to miřliti, — kar fim řéf — narvezhiga vřih gréfhnikov!

Molitev grévenge in darovanja Bogu.

(Darovanje in povřdigovanje.)

řvetlí se v moji duřhi, o Gospod! Bolj in bolj řposnavam řvojo veliko — veliko gréfhno revřhino. In kolikor bolj jo ř Tvojo gnado řposnavam, toliko bolj tudi řvoje gréhe obřhaljujem.

O Ozhe, Ozhe nebéřhki! odpusti mi moje gréhe. Jes ne morem njih dolga sbrifati; odpusti mi jih. Poglej na dar, ki Ti ga je Tvoj edinorojeni řin Jefuf Kriřtuf na krifhi ř řvojo lařtno kervjo řa zeliga řvetá gréhe daroval, in ki se řdaj tam na altarji v podobah kruha in vina po nekervavo ponavlja; in bodi mi řavoljo tega in vřim ljudém in vřim řvojim otrokam miľoftiv in usmiljen.

Pa Ti ne terjafh řamo grevinge od

mene, ufmiljeni Ozhe! tudi od mene hozhefh dar, in de bi Ti ta dar dopadel, hozhefh, de ga s daram Tvojiga edino-rojeniga Šina sdrushim. Dar mojiga ferza hozhefh tudi, o Bog! dar mojiga shivljenja hozhefh iméti.

Darujem Ti tedaj, preljubi Bog! svoje zelo shivljenje. Tebi samimu bodi popolnoma posvezheno. Vse, kar mišlim, kar govorim, kar délam, se sgodi is ljubesni do Tebe. Tvoja zhaft in Tvoja hvála bodi edino vodilo vsiga djanja in nehanja. O Jesuf! sdrushi ta moj dar f svojim lastnim, famo veljavnim in famo Ozhétu prijetnim in dopadljivim daram. Ozhisti poprej ta moj dar vsiga, kar je grešhniga na njem, in vsiga, kar Ozhétu in svetimu Duhu ne dopade. Operi ga poprej f Švojo lastno drago kervjo. In potem me vsemi k Šebi na Švoj krish, ali pa me pušti faj sa Tvojim krishem hoditi in Tebe nasledovati. Pušti me po potu spokorno in v vednim persadevanji po poboljšhanji hoditi, kteriga si mi f svojo ívéto besedo pokasal. In s avoljo Tebe, o Jesuf! bo Ozhe mene in moj dar milostivo sprejél; on bo meni v Tebi in po Tebi, o Šin boshji! Švojo milost in Švoje

ufmiljenje naklonil; on me bo sopet fvojiga otroka imenoval.

O sa-me krishani Svelizhar!
jes Tebe molim na deblu fvetiga krisha.

O sa-me krishani Svelizhar!
i. t. d.

O sa-me krishani Svelizhar!
i. t. d.

Ne daj, de bi se Tvoje terpljenje in Tvoja smert nad mojo dusho sgubila! Pusti tudi mene f Tabo umréti — fvojim gréham odmréti — in potem v Tvoji milostinovo shivljenje sazheti; ne vezh shivljenje greha bodi v meni, ampak shivljenje zhednosti. Pa tako samorem to gnado dofézhi, dokler nisim enkrat vef f Tabo, o moj Jesuf sedinjen!

Molitev hrepenjenja po popolnim sedinjenji s Jesusam.

(Pater noster (ozhe nash.) Obhajilo. Šklep.)

Vef moram v gorézhi ljubesni f Tabo sdrúshen biti, o Jesuf! zhe hozhem v Tvoji gnadi biti, in de bofh Ti moje shivljenje.

Oh, odvsemi me tedaj meni, o Jesuf! in daruj me Tebi vfiga in nerasde-

ljeniga v posestvo. Odtergaj shé moje ferze od vsiga, kar Ti nisi, in sdrushi me s Teboj. Ne ena korenina kakiga hudobniga nagnjenja, ne ena vdanost posvetnim stvarém, ne ena shelja po minljivostih semlje naj ne poganja vezh v mojim ferzu. Moje ferze bodi Tvoj tempelj, o Jesus! Bodi misa, per kateri lepe zhednosti zvetó, ki se le tam najdejo, kjer je duha s Tabo, o Jesus! vsa in popolnoma sdrushena.

Oh, moj Jesus! daj, de sim prav poboshen in pravi prijatelj zhednosti: ker le tako pokashem, de si Ti v meni in jes v Tebi; in de tako popolnoma s Tabo sdrushen shivim. Kakor se mladika vinfkê terte ovija, tako naj se jes Tebe terdno dershim, o moj Gospod in moj Bog! tako naj imam od Tebe shivesh in shivljenje; tako naj po Tebi obilni sad zhednosti obrodim.

Daj mi stanovitno ponishnost, o presveti sgled ponishnosti! ker bres ponishnosti ni zhednosti. — Daj mi stanovitno vero in priprosto saupanje v Tvoje modre fklepe, o sazhetik vse luzhi in vsiga sposnanja! ker bres Tebe vedno v pomotah in v dvomnosti tavam. — Daj

mi gladko svestoft, o Bog ljubesni! Ti vso ljubesin daješ in si ljubesin sam! sakaj bres Tebe oterpne moje ferze in mirú ni v meni. — Daj mi zhednost pohlévnosti, poterpeshljivosti, ufmiljenja in ufmiljenosti, o Ti pravi vézhni Šamarijan! sakaj bres Tebe ni druga v meni, kot jesa in prepér, in veselje dobrih dél mi je nesnano. — Daj mi, pa saj Ti, o Narmodrejshi! sam narbolje vésh! daj mi, kar Tvoja modrost potrebno sposná, de Tvoj svest uzhenez postati in kakor Tvoj svest uzhenez Tebe nasledovati samorem.

Tebe moram nasledovati, ker je to mojiga shivljenja namen. In Tebe bi tudi rad nasledoval, ker je to moja edina shelja. Oh, kjé pa naj bi bil sizer rad, kakor per Tebi? Kjé bi nashel sizer she veselje, kjé she tolasbbo, kjé she pokoj? O, nikjér, kot per Tebi, o Jesuf! Šamo s Tabo, o Jesuf! hozhem shivéti. Tvoja volja bodi tudi moja. O, pusti me s Tabo shivéti — she pred smertjo tukaj na semlji — in po smerti tam, kjér ni nobene smerti vezh, in nobeniga bojevanja, nobene skufhnjave, ampak sgolj svelizhanje v Tebi. Amen.

Zheterta sveta mafha

v

posebno sbujenje ljubeshni do Boga.

(Is pisem rajnziga *Janesa Tavlerja.*)

Pred mafho.

Gospod **Jesuf Kristuf**, v katerim prebiva vsa obilnost boshja! prosim **Te**, de v meni s **Svojo smertjo** vse moje gréhe sbrishefh in me reshifh vsih mojih pregréh in slabost; prosim **Te**, stori me mozhniga, de se v bran postavim vsim sovrashnikam svoje dushe, in premagam hudizha, svet in meso; prosim, stori me krepkiga, poterpeshljiviga in serzhniga, de vse prestanem, kar mi dasih terpéti, in kar si she poprej previdil in terpel v **Svojim boshjim serzu**; stori me terdniga, spolnovati in dokonzhati s voljo, s besedami in s djanjem povsod in vselej vse dobre in lepe djanja, ki so **Tebi**, o **Bog!** v **Tvojo** zhaft.

Prosi **Te** tudi, dihni v mene, ki

(*Mir.*)

sim ud Tvojiga telésa, svojo modrost in svojo blagost! ker si Ti luzh, Befeda, Šin, podoba Ozhetova.

Kot luzh rasvetli mojo dusho, de se v luzhi Tvoje refnize sam sposnam in fkrivne pota najdem, po katerih gré dufha k Tebi, in Ti k dushi pridešh, krevih potov pa, ki od Tebe odpeljujejo, se varuje; dalje, de sposnam tudi spolnovanje vsih zhednost, ktere Ti, o Bog, v dushi ljubish, Tvoj prihod in Tvoj odhod v dushi, in fkrivni pogovor, kteriga Ti, o Bog, prijetno dашh dushi vediti; sadnjizh, de tudi v téj luzhi sposnam Tvoje zhuda in dobrote, ktére she v tem shivljenji delish, in potem darove, ktere nam dajesh v vezhnim shivljenji, in de me sa vse to ferzhno hvaléshniga najdesh.

Ker si Ti Befeda Ozhetova, Te prosim, de se moji dushi rasodenessh, se s njo pogovarjash in mi v takim pogovoru fladkost svoje drushbine okusiti dашh; prosim tudi ponishno, de mi v svoji fladki drushbi moje notranje ushesa odpresh, de flishim in umém Tvoj nebesški pogovor, Tvoje sapovedovanje, Tvoje svetovanje, Tvoje opominjevanje, Tvoje pergovorjanje; in de se tudi uzhim, kako se Ti

vredno sahviliti, kako dopadljivo f Tabo govoriti in se Ti popolnoma vdati. Oh, vezhna Beséda! Kako sladko in prijetno je Tvoje prijasno pogovorjanje! kako poduzhljivi in rasvetljivi Tvoji pogovori s mojo dusho!

Ker si Ti Šin Ozhetov, Te prosim, ostani tudi tako tefno s mano fkle-njen, de si v dnu moje dushe svoje jafli svólish. Naj pozhiva in ostane Tvoje bitstvo v moji dushi, de nisim vezh sam, de ne shivim, ne govorim, ne delam v febi in is febe, ampak de Ti v meni prebivash, v meni shivish, v meni miflish, in v meni se sam fébe ljubish po svoji presvéti volji, in de bom vselej zhif in popolnoma v Tebi spreobernjen v novo shivljenje. O Šin boshji, pre-naredi tudi mene ubosiga gréshnika so-pet v otroka svojiga nebéshkiga Ozhéta!

Ker si sadnjizh podoba Ozhétova, sateri v meni vse podobe stvarjenih rezhi, in vtifni v mene svojo podobo. Mojo dusho olepshaj f svojo boshjo lepoto, in daj ji modrost in vse zhednosti ozhifhene dushe, kakor tudi vse svelizhanje in vse, kar bi rad v moji dushi nashel, ja she-lim s veliko svestostjo, de me hozhesh s

ljubesnivim ufmiljenjem pogledati in de se hozhefh v mene Šamiga sebe ljubiti. Ti v meni, in jes v Tebi!

O Gospod! vdihni meni in podéli mi gnade svetiga Duha, de On popravi in v dobro oberne vse, kar se je kedaj v meni nesvetiga sgodilo, ali bi se she sgoditi utegnilo; in de mi da; vse storiti po Njegovi nar boljšhi volji. Dodéli tudi, de sveti Duh is mene isshene vse meseno posheljenje in veselje, in v mene vlije svoje duhovno veselje, de se poshivim s njegovo sladkostjo in radoštjo, tako de po tém vših rezhi posabim, in v njem samim pozhivam. On naj v meni pogasi vso meséno ljubestin, in vname naj me s boshjo ljubesnijo. Lozhi naj me sadnjizh od vših rezhi, in sdrushi me samo s Tabo, mojim Bogam, tako sladko, tesnó in popolnoma, kakor je stvári mogozhe. Amen.

Ko maslnik pod shtablami moli.

(Ponishin sdihlje spokorniga ferzá.)

Shaloftna si, moja dusha, in polna strahu in bojezhnosti si; oh pridi pred altar sprave, kteriga je Jesus na krishi postavil; stopi s Jesusam k Ozhétu, klizhi ga saupljivo; On te flishi. Klizhi:

O ufmiljeni, sveti Bog! ufmili se me. Odpri mi svoje serze, v katerim s golj ufmiljenje prebiva. Islij svojo ufmiljenost na me, de me vsiga preshine, me povfod frêzha in se na semlji in v nebélih vezhno rasodeva. Prosim Te, poglej milostljivo na mene in ufmili se me. Poglej me s ozhmi svojiga ufmiljenja, kakor si pogledal s gubljenjo ovzhizo v puhavi, tudi jes sim sahel; oh, ishi me! — Poglej me, kakor si s gubljeniga sina pogledal, ko je rékel: „Nisim vreden, de se tvojiga sina imenujem, imej me le sa eniga svojih flushabnikov;“ — Jes, jes sim gréfhni zolnar, jes s gubljeni, obóshani, Tebe sa puftivshi sin; pa sdaj sim sopet tukaj, in smem s saupanjem rezhi: Ti si moj Bog, moj Gospod in moj Ozhe! Osrí se tedaj na mene ko dobrotljivi Bog, milostivi Gospod in ljubeshni polni Ozhe, in odpusti mi popolnama vse moje grehe! Tebi se spodobi, de nam po svoji velikosti velike darove delish. Darujesh se nam sam per sveti mashi, urno pertezhem tedaj k Tvojimu altarju, in prosim: Vsemi me milostivo, in daj se mi tudi Ti v gorezhi ljubeshni objéti! Amen.

Per Kirie elejson.

(Dufha shelí f Kristusovo kervjo vsih gréhov vmita, ozhifhena in s Bogam sdrushena biti.)

Gospod **Jesuf Kristuf!** srozhim se v ogenj Tvoje boshje ljubesni, f katero svojiga Ozheta ljubish, is kteriga kakor blaga roka vékomej is-hajash. — Prosim Te, ki si bil od vékomaj v Ozhetu in v njim oftanesih, in kteriga opravilo je, smotene dushe sopet k Bogu, njih sazhetniku, nasaj perpeljati, pelji tudi mene nasaj, ki sim savoljo svojih gréhov in flabošt she tako dolgo in daljezh od Boga shiviga studenza safhel. Napelji me sopet na pravo pot shivljenja in pelji me na fkrivno, gotovo, f veto pot, ki gotovo perpelje k pervimu sazhetniku in poslednjimu konzu, tedaj, de so vse moje misli, pozhutki, volja, menitve, shelje, besede, djanja, hoja in vse, kar storim, vselej popolnoma v Tebi in k Tebi naravnane, enake studenzu, ki se is vira istaka in vliva, de bres samude k vrednimu otrofhtvu boshjimu pridem, v katero sim od vékomaj isvoljen.

Gospod **Jesuf Kristuf!** kteri se s vezhno, svešto ljubesnijo tudi sdaj sa

mene in sa vse ljudi, shive in mertve, Ozhetu darujesh, prosim Te, potegni me k sebi na krish; povéshi me s svojimi vesmi, perbi me s sheblji, kronaj me s svojo krono, polij in oshivime s svojo reshnjo kervjó, objemi in odeni me s svojimi ljubimi ranami, in tako me daruj svojimu nebeskemu Ozhétu.

Gospod **Jesuf Kristuf!** prosim Te is dna svojiga ferza, pokashi svojimu Ozhétu svojo zhlovefshko naturo, katero (tode bres gréhov) po svojim vzhlovezhenji enako s mano imash, de se vdeléshim blagosti ali shlahtnosti, ktera se v Tebi svéti. Prosi ga v svojimu iménu, de vse moje dushe in telesne mozhi odpre, de njegovo ozhetovsko odpushtenje in ljubésin sadobim in pokusim predrago kri, ktera je bila od Tebe, **Gospod Jesuf!** v vezhno svelizhanje ljudi prelita.

Gospod **Jesuf Kristuf!** Prosim Te, de svojo vezhno podobo, po kateri sim vstvarjen, v mene vtisnesh, me v nji ponovish, in jo v meni spolnish, tako de bo moja dusha vselej svetlo zhisto serkalo (shpegel), v katerim se Tvoja podoba Ozhétu lepo in prijetno nasproti sveti.

Naj mi tudi, o **Gospod!** Tvoje rane in martre vedno pred ozhmí stojé, de

sim Ti tudi po unanjim po mogožhofti podoben. Podobo svojiga unajniga djanja in svojih opravil vtisni tudi mojimu djanju in ravnanju, de se is vsih mojih dél Tvoja podoba svéti in de se tudi v drusih ljudeh Tvoja podoba po meni vtifuje, in tako moje shivljenje vedno sahvalna in hvalna daritev v oblizhji Tvojiga velizhanstva ostane.

Šanktus.

(Ljubijozha dufha se vda Bogu in hrepeni, v ljubesni bolj in bolj vterjena biti.)

Gospod **Jesuf Kristuf!** moje ferze je vselej tako v Tebe vtopljeno, de bi, ako bi toliko svetov bilo, kolikor je stvarí, in bi vse meni flushiti hotle, in zhe bi se vse veselje in fladkofti téh neshtétih svetov v moje ferze stékale, vender savoljo Tebe vse savergel in is svojiga ferza pahnil. Tudi hozhem svoje ferze minljivih rezhí, kar jih je she v njem, sprasniti, in ga Tebi vselej po Tvoji volji darovati. Vse stvarí hozhem klizati in opominjati, Tebi flushiti, svoje glasove in jesíke v Tvojo hvalo povsdigovati: **Svét, svét, svét fi Ti, o Gospod Bog Šabaot!** Polno je nebó in semlja Tvojiga velizha-

štva! Zhašt tebi na visokim! Zhefhen bodi, kateri pride v Gospodovim iménu! Zhašt tebi na vishavah!

Gospod Jesus Kristus! darujem se is ljubesni do Tebe vsakimu trudu, delu satajevanju, martri in smerti, vsimu kar le ljudjé terpéti samorejo. Darujem se po Tebi is ljubesni, zhe bi bilo mogozhe, vse dobre dela storiti, ktere so vsi ljudjé s Tvoje pomozhjo kedaj storili, ali jih she storili bodo.

Škashi se mi milostiviga, poduzhi, pokrepzhaj, utolashi in ljubi me; daj, de Te tudi jes ljubim, ponishno Tvojo befédo poslusham, vselej Tebe ishem in sim Ti vselej pokorn. Gospod, prosim Te, de me odreshish, branish in varujesh vsaziga greha in hude navade, mojih sovrasnikov in vsih hudobnih, in de mi po ozhetovo pomagash v vsih rezheh, de mi dodelish gnado in mozh k zhednosti, darove svetiga Duha, modrost, svelizhanje, boshjo tolashho, s eno befédo: vse popolne dari, ktere dajesh svojim nar ljubshim otrokam, de se vdeléshim Tvoje Boshjosti, Tvojiga velizhastva in ozhetovske ljubesni, de Tebe vsak zhaf ljubim ka-

kor svojiga Boga, se tebe bojim kakor svojiga Gospoda, in Tebe zhaſtim kakor svojiga Ozhéta, in ſe tako nikdar vezh od Tebe ne lozhim. Amen.

Povsdigovanje.

(Duſha ſhelí ſ Kríſtuſovo kervjo vſih grehov vmita, ozhíſhena in ſ Bogam ſklenjena biti.)

Gospod Jeſuf Kríſtuſ! ſrozhím ſe v Tvoje ſvete rane, v obilno ljubeſin Tvoje tekozhe kerví, ktero je vezhna ljubéſin prelila, in po Tvoji gorezhi ljubéſni v kopel naredila, de zhloveka opere vſih njegovih grehov. Vmi me vſih mojih grehov, in ſ korenino iskoplji v meni vſe moje ſlaboſti. Ljubi, ſasnamovaj, olépfhaj me, ſtori me vrédniga in prijetniga ſ to tvojo kervjó; ſtori me ſebi podobniga, daruj me ſ ſeboj ſvojimu Ozhetu, de bom v to ſklenjenje miloſtivo vſet. Is ljubéſni do mene ſi vſo ſvojo kri preliſ, o napelji vender ta ſtudenz ſhivljenja v mojo ſuho duſho, de bo Tvoje ſhivljenje, Tvoja ljubéſin, Tvojo mozh v meni, da v meni raſte in me poſlednjizh vezhno ſ Teboj ſkléne.

Molitev sa ljubestin boshjo.

Gospod! Ti si mojo dusho toliko in toliko vstvaril, de v svoje vezhno in popolno svelizhanje nizh manjshiga ne sheli, kot Tebe samiga. Daj se meni, ker Te ljubim in shelim. Tode moja ljubestin je zlo premajhna; daj mi tedaj; kar mi manka popolne ljubestni, de vse svoje shivljenje samo po tem hrepenim, Tebe ljubiti in s Tabo sklenjen biti. Dobro zhutim, de mi je teshko bres Tebe. Vsaka rezh, ki jo imam bres Tebe, o Bog, v posestvu, mi je uboshtvo. Sató issheni is mene vso krivo fladkost s pravo in zhisto fladkostjo, in pridi sam; sakaj fladak si zhes vse fladkosti, lep zhes vse lepote. Daj mi, o Gospod! de vselej Tebe shelim. Svoje shivljenje sim flabo preshivel in sam sebi sim bil smert, sato mi pomagaj, de se spet v Tebi oshivim, in Tebe pijem, Tebe, o studenez vsiga dobriga! Tako bom sopet shiv v Tebi.

Gospod! hifha moje dushe je zlo pretelna sa Tebe; naredi jo Ti bolj prostorno. Slaba je tudi in poderta; stori jo sopet terdno in mozhno. Tudi najdesh v hifhi moje dushe marsikaj, kar Tebi ne

dopade; istrebi vse to in ozhisti mojo dušho febi v tempelj. Usmili se me po svoji veliki usmiljenosti, savoljo Tvojiga svetiga iména in ne jenjaj dalje delati, kar si v meni sazhél, in dokonzhaj v meni, kar mi she manka. Ti si sam pervá, zhista obilna, nesména, vezhna, vse obfegozha dobrota, sato istrebi is mene vse moje hudobije in daj mi vse svoje dobrote. Amen.

Pred obhajilam.

(Dušha she shelí, f mozhjo Kristusove smerti pofvezhena in nebeshke mise vredna storjena biti.)

Gospod Jesuf Kristuf! srozhim se v globokost Tvoje nesapopadljive usmiljenosti, in prosim, de v meni vse gréhe, nemarnosti in slabosti f korenino istrebish, in sizer tako, kakor de bi se me ne bile nikoli dotaknile; prosim dalje, de vso fhkodo, ktero sim po njih imel, od mene odvernesh, in mi vse v prid obernesh; de v mene vdihnesh vse gnade, zhednosti in popolnamasti, tako terdno in vezhno, kakor de bi bile od sazhetka v meni; de me vsamesh v svojo brambo in me varujesh vsi mojih sovrashnikov, in vse fhkode; de mi sadnjizh perpuštish

k Tvojim skrivnostim in me is samiga
 usmiljenja v Tvojiga prijatla in tovarsha
 naredish.

Gospod **Jesuf Kristuf!** spomni se svoje
 nefkonzhne ljubesni in mozhi svoje smerti.
 spomni se svojiga nefkonzhniga usmiljenja!
 Savoljo tega prosim, daj od nebeshke ve-
 zherje, ktero imash s svelizhanimi v ne-
 isgovorljivim veselji, meni svojimu ubo-
 gimu hlapzu in nevrednimu otroku male
 drobtinze nebeshkiga kruha, sladke ka-
 pljize shive vode, rasveseljujozhi okuf
 vezhne sladkosti, svetlih sharkov boshje
 modrosti, gorezhnost ljubesni svetiga Duha
 is ozhetoviga serza, de bom s Tvojim go-
 stovanjem tako napolnjem, nasiten in na-
 pojen, de vsih stvaru posabim, in Tebe,
 vezhniga Boga samiga ljubiti in vshivati
 samorem.

Po svetim obhajilu.

(Sheljenje ljubijozhe dushe, de bi Jesuf ji vse
 v vsm bil.)

Gospod **Jesuf Kristuf!** kakó nesa-
 popadljiva dobrota si Ti! V zhlovéku se
 pokasesh kakor stvarnik in kralj
 vsiga velizhastva, v angeljih kakor lepota
 in ljubesniva sladkost, v kerfhanstvu

kakor gospodar v svoji hiši, v verni duši kakor shénin v svojim poslopji, v bresboshnih in gréshnikih kakor sodnik in shtrafovavez. Prosim Te, bodi tudi v meni, o Gospod, ljubeshni polni shénin! kakor kralj v svojim kraljestvu in kakor terden stolp (turn) v gradu.

Oh, sladka ljubésin! prebívaj v moji duši kakor mojster in uzhenik, uzhi me Tvojo voljo spolnovati v vsih mojih delih. — Oh, vesela ljubésin! bodi v moji duši, kakor studenez v vertu, de se vse moje bitje od Tvoje obilne ljubeshni v milih solsah omezhi. — O Gospod! bodi v moji duši kakor luzh v tamôti, de v meni nobeno mesto ne ostané, ki bi ne bilo rasviltjeno od Tvojiga sposnanja. — Gospod! bodi v moji duši, kakor saklad v njivi, in ne daj mi saklada, f kterim si me odreshil, nikoli vezh posabiti. O ljubeshni polna dobrota! bodi v moji duši, kakor shlahtno vino v hramu, de me vpijanish f svojo ljubeshnijo, tako de se mi bo sanizhevanje in sasmehovanje ljudi sdélo kakor sgolj hvala, in de me nizh drusiga ne veseli, kakor Ti sam. — Oh, neskonzhna dobrota! bodi v moji duši, kakor shlaht-

ni kamen v slatu, de se vsak zhaš is
 vsih mojih možih blefketash. Bodi mi tudi
 kakor mana v fkrinji miru in sprave, de
 mi bošh po vsi shelji mojiga ferza fladak.
O Ti isvoljena dobrota! bodi mi kakor
 pezhat v vosku, in ohrani me, de po-
 doba presvete Trojize v moji dušhi ni-
 koli ne obledí.

Prebivaj v meni, kakor sdravilo
 v bolniku, ker vender le Ti sam vse rane
 moje dušhe in mojiga teleša osdravish;
 prebivaj v meni kakor fladko, prijetno
 brenkanje na strune per kosilu, de
 imam vselej v Tebi veselje in radošt, in
 kakor podoba v serkalu, de se samo-
 rem pogledati v Tebi, in Ti meni tako
 pokashešh svojo voljo.

O preljuba fladkošt! bodi per meni,
 kakor med v panji, de se jes in Ti tako
 fkleneva, kakor je bil kedaj kateri Tvojih
 prijatlov s Teboj fklenjen, in de vedno
 od ljubesni in fladkošti kipím.

Bodi v meni, kakor sad na dre-
 vesu, in stori vse rodovitno v dobrim, s
 zhimur se pezham in opraviti imam.

Bodi mi sadnjizh, kakor luzh v
 lampi, de svetim drugim s shivljenjem v
 isgled. Daj mi, o Gospod! kakor lilijam

v dolini nar zhištejšhi snashnost, kakor violizam globoko ponishnost, kakor rosham med ternjem veseljem v shalosti.

Moja isvoljena ljubésin! bodi v moji dufhi, kakor solnze na vishavi, de v mojim serzu visi, in mi luzh praviga vezh-niga veselja sije sdaj in v moji smertni uri.

Bodi mi, kakor gospodar v svoji hifhi, in podeli mi ves zhas mojiga shivljenja globoko spofhtovanje do Tebe.

Daj de se kakor solnzhna rosha, vedno po Tvoji volji in sizer nikamor drugam ne obrazham.

Pridi tudi k meni, kakor rosa na travi me rodovitniga storiti v vsih zhednostih in darovih fvetiga Duha. In skleni me terdno in svesto s feboj, de se ne bom nikoli vezh od Tebe lozhil. Amen.

K darovanju svete mashe.

(Serzhna molitev od Kristusoviga terpljenja.)

Gospod Jesus Kristus! pokopljem se pod Tvoj vkervavljeni britki krish. Ker vidim, de sim vedno greshen, perbeshim vedno v prebivalishe Tvojih rastertih kosti in se skrijem v rane Tvojih ranjenih nog

in rok in Tvojiga prebodeniga ferza, in
 profim, de shiva voda Tvojiga boshjiga
 ferza popolnoma pokrije vse rane moje
 dushe, de ne bom sojen po ostri pravizi,
 ampak po Tvoji usmiljenosti. Amen.

Klizhem Te, o Ozhe! in sklenem
 svoje klizanje s klizanjem Tvojiga Šina
 Jesufa Kristufa, ko Te je klizal v svoji
 smertni britkoſti. Klizhem te:
 po bolezhinah ranjene glave in gren-
 koſti is nje prelite kervi Tvojiga Šina;
 po ognufhenji njegoviga opljuvaniga
 oblizhja;
 po sladkoſti njegoviga ufufheniga
 musga;
 po bolezhinah njegovih rasterganih
 ſhil;
 po vrozhini kipezhe kervi njegoviga
 ferza;
 po britkoſti njegoviga ufufheniga meſa;
 po miloſti njegoviga odpertiga ferza;
 po pokornoſti njegove s Bogam ſkle-
 njene volje, ſ katero ſe je podvergel
 ſmerti na krishi;
 po kervavi ſmerti, ki je vſih ſtvari
 britkoſti konzhalo, in ſadnjizh
 po ſhelji ljubefni, katero je imel v vſim
 ſvojim terpljenji po ſvelizhanji ljudi.

Gospod **Jesuf Kristuf!** daj mi skufiti, kako gorezha je Tvoja ljubésin bila, ko je njeni plamen is Tvojih svetih rok in nog, is Tvojiga vsiga rasmefarjeniga telefa in is Tvojiga boshjiga ferza fhvigal, de bi se tudi jes pokorno in voljno vdal v vse sopernofti telefa in dushe. **Gospod Jesuf Kristuf!** kakor so bile Tvoje ozhi od kervi is Tvoje kraljeve glave britko saperte, tako krepko sapri oko mojiga uma vsi nezhimernofti sveta in vsim sappeljivoftim gréha. Tvoj pot je fhel od smertnih teshav in file bolj kakor po naturi is zeliga Tvojiga shivota, shelim tedaj tudi, o **Gospod Jesuf Kristuf!** de Tvoj kervavi pot vse mozhí moje dushe po nadnaturno prefhine, tako de moj spominj nizh drusiga v sebi nima, kakor Tebe; de moj um nizh ne gleda, kakor Tebe; moja volja nizh ne hozhe, kakor Tebe; kolikor mi je koli mogozhe.

Zhe premifhljujem britkoft smerti in moj poslednji zhas shivljenja, potem klizhem: **Oh, Gospod!** sakleni mojiga ubosiga, bojezhiga duha hitro in miloftljivo v svoje grenke, vrozhe in globoke rane, in v svoje s Bogam sklenjeno ferze; in vtopi tega mojiga duha tako v svoje

kervavo milostivo ferze, de nemila roka njegovih sovrashnikov ne bo mogla do njega priti. **Gospod Jesus Kristus!** sa-
hvalim se **Ti** neprenehama is dna svojiga ferza in is vse mozhi svoje dushe, de si me vekomaj sem svolil; de si tudi moje odreshenje s svojim terpljenjem in s svojo smertjo v namenu imel; in de me s vsimi mojimi grehi in hudobijami tako milostivo prenaslash. **Preljubi Gospod Jesus!** gorozhe shelim, **Ti** vselej darovati ljubésin, hvalo in zhas, sahvalo in flushbo, kakorshno **Ti** vsi angelji, vsi svetniki, ja vse stvarí darovati samorejo; in voshim, de bi bil v tem darovanji ves svoj pretezheni zhas preshivel in tudi prihodnjiga neprenehama tako obrazhati samogel. **Amen.**

Peta svéta mafha

sa

take, ki ne morejo sami per svéti mafhi prizhejozhi biti.

Kadar k sveti mafhi posvoni.

Ravno sdaj se je ljudstvo v Tvoji hifhi sbralo, o Gospod nebés in semlje! de bi Tebe v vsi ponishnosti pozhaštilo, in Tebi, o Ozhe! s daritvijo svete mafhe tudi sebe darovalo in posvetilo.

Oh, jes réf ne morem f telefam per tej presvéti daritvi prizhujozh biti. Pa, zhe ravno neprizhujozh, fklenem vender v duhu tudi sebe, svoje grehe, svoje shelje, svoje terpljenje in fkerbi in zelo svoje shivljenje s opravo te presvete daritve.

Šklenem se s molitvami duhovna, ktere ravno sdaj pred altarjem opravlja. Šklenem se s molitvami vernih, ki ravno sdaj pred presvetim sakramentam klezhé, pa tudi f profhnjami svetnikov,

ki tudi v nebesih molijo, kar se sdaj na semlji obhaja.

Štore me deleshniga, o Jesuf! duhovnih sakladov svoje zerkve. Glej, zhe tudi sdaj ne morem biti per ozhitni flushbi boshji, sim vender po Tvojim usmiljenji ud Tvojiga teléfa. Ne perpufti, de bi bil mertev ud Tvojiga teléfa. Ti Shivi! Dodeli mi gnado, shegen in mozh, de se tudi jes fadú ozhitnih molitev vernih vdeleshiti samorem.

Šej tudi v fkrivnim bramam mojo molitev flifhifh, in moje sdihljeje, o Vfigaprizhejózhi! Ti vidifh tudi tukaj moje folse, vidifh mojo grevengo, vidifh moje hrepenjenje po Tebi.

Kako sim vender she tako réven in grefhen! Oh, moj Gospod! zhe bi Ti na moje saflushenje in na mojo vrednost gledati hotel, bi ref v meni nizh ne nafhel, kar bi me Tvoje gnade vredniga ftoriti moglo. Nizh nimam pokasati kot svoje gréhe. Pa savoljo mojih gréhov se me usmili, o Jesuf! in savoljo moje potrebe mi poshlji svojo gnado.

Tedaj tudi grefhnik ne sme obupati!! — Ne, o Jesuf! ne obupam ne. Is globozhine svoje revfhine klizhem k

Tebi; Ti me ne bošh savergel in ne bošh sanizheval mojiga darú savoljo fvoje daritve na krishi, kteriga Ti v dar pernefem. Mòli 5 Ozhenafhev in 5 Zhefhena fi.

Ko k povsdigovanju posvoni.

O Ti, ki si povsdignjen na krishi, sa naf uboge grefhnike umerl, usmili se me!

O Ti, ki si, na krishi umirajozh, fvoje fsveto shivljenje sa mene daroval, usmili se me!

O Ti, kteriga presveto mefo in kri se ravno sdaj v podobah kruha in vina nekervavo tudi na altarji daruje, usmili se me!

Molim Té, Gospod nebéf in semlje, moj Bog in Ozhe!

Molim Te, Gospod Jesuf Kristuf, edinorojeni Šin Ozhéta, Bog od Boga, in Ozhétu v vsm enak!

Molim Te, fveti Duh, kteri se od Ozhéta in Šina enako is-hajafh, in si vir shivljenja in posvezhenja!

Moj Bog, moj Gospod in Ozhe! o kako frezhin sim, de Ti smem tako rêzhi! Oh, ko bi bil le tudi Tvoj po-

boshni in pokorni otrok! in ko bi le tako shivel, de bi me samogel med svoje svéste flushabnike shtéti!

In kakor si me is usmiljenja odreshil od vsiga slega, posebno od gréha, tako me tudi s sabo v gorezbi, nar zhistejshi, nar svetejshi ljubeshni skleni! Naj se sdaj v duhu s Tabo obhajam, tako kakor de bi ref per Tvoji misi klezhal. —

O Ti Bog ljubeshni, Ti, ljubeshin sama, pufti me shiveti v Tebi! Ti v meni in jes v Tebi! In moje shivljenje bodi potem sgolj zheshenje Tvojiga presvétiga imena; naj bo snamnje Tvoje milofiti in Tvojiga usmiljenja; samo zhednofiti bodi posvezheno; in vedno bodi moje gorézhe persadevanje, se soper vse skufhnjave k hudimu bojevati, in s Tvojo pomozhjo prav spokorno shiveti.

O ohrani, pomnoshi in poterdi vedno v meni praviga duha pokore!

To mi je poglavitno snamnje, o Gospod! Tvoje neskonzhne ljubeshni in usmiljenofiti, in poglavitni shegen, s kterim Ti to mojo domazho mashe poshegnati hozheshe!

5 Ozhenashev in 5 Zhesheha si.
Verujem i. t. d. Zhesheha si kraljiza i. t. d.

Šesta sveta maša.

Molitve per sveti maši od nekterih svetnikov boshjih sloshene.

Pred sveto mašo.

(Od svetiga Ambrosha.)

Vifoki in pravi vikfhi duhoven, **Jesuf Kristuf!** Ti si se svojimu **Ozhétu** na altarji krisha kakor zhist neomadeshevan dar sa naf grefnike daroval, si nam svoje meso v jed in svojo kri v pijazho sapustil, in to fkrivnost po mozhi svetiga **Duha** s besedami postavil: „**Kolikorkrat bote to storili, storite v moj spominj!**“ **Profim Te** savoljo ravno te **Tvoje** kervi velike odkupshine nashiga svelizhanja, savoljo te **Tvoje** zhudapolne in neisrek-ljive ljubesni, ktero si nam ubogim in nevrédnim grefnikam fkasati se ponishal, de naf s svojo kervjo nashih grehov ozhistih; uzhi me, svojiga nevredniga flushabnika (flushabnizo), de sim per tej sveti

fkrivnosti s vſo ſpodobno ponishnoſtjo, poboshnoſtjo in ſvetim ſtraham prizhujozh. Tvoja miloſt naj mi vſelej podelí gnado, te velike fkrivnosti vſe verovati, ſpoſnati, obzhutiti, terdno derſhati, govoriti in miſliti, kar Tebi dopade in meni k svelizhanju pomaga.

Tvoj dobri duh pridi v moje ſerze prebivat, v tihoti naj ſe mi oſnani in bres beſede naj me vſo reſnizo uzhi, ſakaj ſlo ſagernjena je ta fkrivnoſt. Dodeli mi po obilnoſti ſvojiga uſmiljenja gnado, ſ poboshnim ſerzam in zhiftim duham per tej daritvi prizhujozhimu biti. Odvsemi mojimu ſerzu vſako nezhiſto miſel. Svelizhavna prizhujózhnoſt Tvojih ſvetih angeljev naj me krepko brani ſoper ſovrashnike vſiga dobriga. Presheni ſ mozhjo te ſvéte fkrivnosti in ſ zhuvajozho ſkerbnoſtjo ſvojih ſvetih angeljev od mene in od vſih ſvojih flushabnikov terdovratniga duha napuha, nezhimerne zhasti, ſavidljivoſti, preklinjevanja, nezhiſtoſti in neſramoſhljivoſti, dvomljivoſti in ſumljivoſti in natolzovanja. Oſramoteni naj ſo vſi ti ſovrashniki naſhkih duſh, po Kriſtuſu, v ſvetim ſakramentu prizhujozhim Gospodu naſhim. Amen.

K flavi ali glorii.

(Od svete Teresije.)

Tvoja, o Gospod! je nar vezhi mozh. O kako si velik Ti, o nash Ljubljenez! Ti si nar vezhi dobrota, refniza fama, bres sazhetka in bres konza. Tvoja popolnamast je bres meje, nesmerna in se ne da sapopasti. Ti si nesapopadljiva globokost vsih zhudeshev, lepota, v kateri so vse lepote sedinjene, in fama svetoft.

Zheshen in hvaljen bodi Ti vekomaj, o Gospod, od kteriga je vse dobro, kar govorimo, mislimo in delamo!

Vesél hozhem tedaj is zeliga ferza f Tvojim pfalmistam péti:

„Hvali, moja dusha, Gospoda, in vse, kar je v meni, hvali Njegovo sveto ime!“

„Hvali, moja dusha, Gospoda, in ne posabi vsih Njegovih dobrot!“

Tebe hvalim, povikshujem in zhashtim vékomaj, ker bo Tvoje kraljestvo gotovo vékomaj terpélo!

O moj Bog, daj mi, de tudi v djanji storiti samorem, kar sim govoril!
Amen.

Ko mafhnik na strani móli.

(Od svetiga Ambrosha.)

Ako hozhefh, o **Jesuf!** v svojo njivo, v moje ferze dobro seme vsejati, mora roka Tvoje ljubesni poprej ternje mojih gréhov isrovati! **Sagerni** tedaj moje pregréhno shivljenje f svojimi saflushki! **Naj** bo moje shivljenje f Tvojim sedinjeno, de v meni vse nezhisto zhisto, in vse nepopolno popolno postane! **Otmi** me f svojo ljubesnijo vse lastne ljubesni! **Bodi** Ti moje edino veselje in svelizhanje! **V** Tebi, o **Jesuf!** naj shivim in délam, in f Tabo naj terpim! **Sapishi** svéte besede: „**Ne** posabi me!“ neisbrifljivo v moje ferze, de me nobena nesveta misel ne oskruni, in de je vsa moja dusha in vsaka misel mojiga ferza famo per Tebi, **Ti** nar ljubesnivshi dobrota, moj Bog, moj **Gospod!** **Amen.**

Molitev k Marii.

(Od svetiga Bernarda.)

K Tebi, o mati mojiga Boga, pridem, in Te prosim: sprosi in dofeshi mi odpushtenje mojih gréhov, de prost vsiga

svojiga dolgá postanem! Prosim Te, do-
 déli mi gnado, de se, po shelji svojiga
 ferza, f Tvojim Šinam in Teboj terdno
 sedinem; f Tvojim Šinam, ker je moj
 Bog; in f Tabo, ker si mati mojiga
 Boga! Amen.

Molitev sa zérkev.

(Is sakramentaria sv. Gregorja.)

O moj Bog, nash Gospod! uflifhi
 mojo proshnjo, in pelji svojo zerkev f
 krepko roko v valovih viharniga morja v
 savetje mirú — po nashim Gospodu Je-
 susu Kristusu. Amen.

Šplohna proshnja.

Ponishaj se, svéti Gospod, vsigamo-
 gozhni Ozhe, vezhni Bog! nashe ferza
 in teléfa vedno Tebi pokorne in flushne
 obvarovati, de se nikoli k grehu ne na-
 gnemo, ampak vedno v to svoje misli
 obrazhamo, kar je sveto, in famo to
 storimo, kar Tebi dopade, in de se po
 tem vedno Tvojiga varstva oveselimo
 — po nashim Gospodu Jesusu Kristusu.
 Amen.

Per berilu

(Is I. lista sv. Pavla aposteljna do Korinžhanov
11, 23 — 29.)

Jes sim prejel od Gospoda, kar sim vam tudi srozhil, de je Gospod Jesus tisto nozh, ko je bil isdan, vsel kruh in sahvalil, ter raslomil in rekel: „Vsemite in jejte, to je moje telo, ktero bo sa vas dano: To storite v moj spominj!“ Ravno tako tudi kelih po vezherji rekozh: „Ta kelih je nova savesa v moji kervi; to storite, kolikorkrat bote pili, v moj spominj! Sakaj kolikorkrat bote jedli ta kruh in ta kelih pili, bote smert Gospodovo osnovovali, dokler ne pride.“ Kdor koli tedej bo po nevrednim jedel ta kruh in pil kelih Gospodov, bo kriv telefa in kervi Gospodove. Naj toraj zhlovek sam sebi presodi in tako naj je od tega kruha pije od tega kelha. Sakaj kdor nevredno je in pije, si sodbo je in pije, ker ne raslozhi telefa.

(Is evangelija sv. Janesa 6, 54—59.)

Resnizhno, resnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa sinu zhlovekovi-

ga, in pili njegove kervi, ne bote imeli shivljenja v sebi. Kdor moje meso je in mojo kri pije, ima vezhno shivljenje in jes ga bom poslednji dan obudil. Sakaj moje meso je res jed, in moja kri je res pijazha. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jes v njem. Kakor je mene poslal shivi Ozhe, in jes shivim savoljo Ozheta, tako bo, kdor mene je, savoljo mene shivel. Ta je kruh, ki je is nebes pershel, ne kakor so jedli vashi ozhetje mano in so umerli. Kdor je ta kruh, bo shivel vekomaj.

Per krédo ali véri.

(Od svetiga Avgufhtina.)

Verujem v Tebe, edini, shivi in pravi Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh, trojni v osebah, edini v bitji; sposnam in povikshujem Te, in molim Te is zeliga svojiga ferza, kakor praviga, ediniga, svetiga, neumerljiviga, nevidljiviga in nespremenljiviga Boga, kterimu se ne more nihzhe blishati, in kteriga ne more nihzhe sapopasti; edina luzh, edina svetloft, edino shivljenje, edina dobrotá, edini sa-

zhetnik, edini stvarnik nebes in semlje, ki vse vlada, gospodari in oshivlja, kar je v nebesih in na semlji in pod semljo, in rasun kteriga ni Boga ne v nebesih ne na semlji.

Tako sposnam Tebe, moj Gospod in moj Bog! po veri, ki je Tvoj dar; o luzh mojih ozhí, in upanje vsih narodov semlje, rasveseljujozha radost moje mladosti in pomozhna podpora moje starosti. V tebi, o Gospod! se veselé vse moje kosti in pravijo: „Gospod! kdo je Tebi enak?“ Tebe, o Bog! ki si nebefa in semlja is nizhefar poklizal, naj rasglafujejo nebefa, Tebe naj povikshuje semlja! Amen.

Od darovanja do sanktusa.

(Od svetiga Avgufhtina.)

O dusha moja, po boshji podobi vstvarjena, s kervjó Kristusovo odréshena, po veri s Jesufam sdrushena, navdana s svetim Duham, s boshjo mozhjo opafana in v drufhtvo angeljev namenjena! o ljubi ga, ki te je tako filno ljubil; osiraj se na-nj, ki vedno na-te gleda; ishi ga, ki te neprenehama ishe; vdaj se

mu, ki se vef tebi vdá, kteriga ljubesin je tvojo prehitela, ki je narvikfhi bitje edino vredno tvoje ljubesni. On je tvoje saflushenje, tvoj sad, tvoj shivesh in zilj; bodi fkerbna v ljubesni f fkerbnim, zhifta f zhiftim, in sveta f svetim. Kakorfhna bofh pred svojiga Svelizharja prifhla, taziga se bo tudi on tebi fkasal.

Prijasni, miloftivi in usmiljeni Bog hozhe prijasnih, miloftljivih, ponishanih, zhiftih in usmiljenih dufh. — Ljubi ga, ki te je is revfhine otel. Isvoli fi ga smed vfh svojih prijatlov, ki ti bo sam fhe sveft oftal, ko te bo vse sapuftilo. Ob tvoji fmerti, ko te bodo vfi tvoji prijatli sapuftili, te on ne bo sapuftil, ampak varoval te bo soper tvoje nadleshne fevrashnike, ki fo perpravljani, te poshreti. Škosi nensano deshelo te bo peljal in do ftanovanja nebeshkiga mefta Šiona perpeljal. Tam je nar vezhi svelizhanje, fvitloba zhes vse, nefkonzhno vefelje in vse dobro. Tam se raslega vefelo petje, glas radovanja in svelizhanja, tam je sahvaljenje in hvaljenje in aleluja vékomaj. Tam te bo Jefus, ako se tukaj s njim sdrushifh, ako se mu tukaj darujefh, pred oblizhjem svoje fvitlofti svetim angeljem perdrushil, f kterimi

bošh prepeval: Švét, svét, svét je Gospod gospodov: nebefa in semlja so polne njegove zhafti!

Pred povsdigovanjem.

(Od svetiga Avguština.)

Ljubim Te, o moj Gospod in moj Bog! Vesh de te ljubim, in Te bolj in bolj ljubiti shelim. — Kakor si neskonzhen, bodi tudi neskonzhno ljubljen; posebno od naš ljudi, ktere si tako ljubil, tako reshil in sa ktere si toliko storil. O Ti, vezhna, gorezha ljubestin, zheshenja vredni Jesus! moj Bog in moja ljubestin! vnemi me vřiga f svojo ljubesnijo, f sladkostjo svoje ljubestni, f sladkostjo svoje milosti, s edino sheljjo po Tebi, f svojo usmiljenostjo in prijasnostjo, f svojim miram in svojim hrepenjenjem po sam sebi, ki je zhisto, sveto in dobro; de vesh od ognja Tvoje milosti in ljubestni vshgan Tebe, svojiga, zheshenja in ljubestni vredniga Gospoda is zeliga serza, is zele dushe, s vřo svojo voljo, f pravo rasterstostjo serza v ustih in pred ozhmi imam, de nobena nesveta ljubestin, ki bi me

Tebi nesvestiga storiti utegnila, nikakor
v moje serze priti ne more.

Per povsdigovanji.

(Od svetiga Franziskha od Pavla.)

Predobrotljivi **Jesuf!** pravi pastir
svoje zhede! ohrani pravizhne; opravi-
zhi gresnhike, usmili se vsih vernih, shi-
vih in mertvih, in bodi tudi meni ubo-
simu gresnhiku milostiv. Amen.

Po povsdigovanji.

(Od svetiga Alfonsa Liguorja.)

O moj **Jesuf**, sapopadek vsih mojih
sheljá, in moje hrepenjenje! s nar vezhi
shalostjo me napolnuje vest, de sim Te
she tolikrat rasshalil s svojimi grehi; Te-
be, svojo edino in svojo nar vezhi dobroto;
Tebe, ki si s golj dobrota, ja neskonzhna
dobrota fama; Tebe, kteriga resnizhno
zhashtiti se meni spodobi; oh, Tebe sim
she tolikrat, she prav velikrat od sebe
pahnil, in vender se mi na tem altarji
sopet perblishujesh! **O** shelim, de bi bil
to posemeljsko shivljenje sgubil, kakor
de sim soper Tebe gresnil! Pa nikar vezh

nozhem soper Tebe greshtiti! **O** Ti nar vezhi ljubesni, nar vezhi zhaští vredni **Jesuf!** verujem v Tvojo pravo in refnizhno prizhujozhnoft na tem altarji; verujem sato, de je v fveti hostji in v fvetim kelihu ref Tvoje prezhisto telo in Tvoja predraga kri, Tvoje zhloveshko in Tvoje boshje bitje! **O** Ti nar milfhi shénin dufh! Savoljo tega Te ljubim zhes vse. Pridi tedaj, o moj **Jesuf!** f svojo gnado, in posveti mojo duho, in bodi edini laftnik mojiga telefa in moje dufhe. **Amen.**

Per mafhnikovim obhajilu.

(Od fvetiga Bernarda.)

O **Gospod!** moje ferze ni vredno in perpravno, obilnoft Tvojih fladkoft prejeti, ktere fi famo tiftim perpravil, ki se Tebe bojé! Svunaj fhe stojim, in blaga difhava me snotraj oshivlja, in ta mi je vezh, kakor nar bolj difhezhe masilo in vse difhave! **O** **Gospod,** moj **Bog!** ko je duh tako shlahten, kako fladko mora fhe le okuf Tvojih fladkoft biti! **O,** kdo mi ftori, de Ti pridefh v moje ferze in de jes Tebe objamem, o moj **Bog!** **Amen.**

Molitev sa zerkev.

(Od svetiga Efrema.)

Uslifhi nafho molitev, o Gospod, in bodi nam grefhnikam miloftiv! Ne odverni svojiga oblizhja od svojih flushabnikov, ki Te véno klizhejo; in daj, de Tvoja miloft in Tvoj mir povfod na semlji prebiva, in odverni od svoje svete zerkeve in njenih otrók vef raspór in lozhitev! Obvaruj svojo sveto zerkev vseh viharjev, ker zhaftí Tvoj sveti krish in tebi, o Gospod, vselej hvalo prepeva! Vladaj naf po svoji dobroti in poshlji svojim zhaftivzam svojo pomozh, ter hvalo in povikshevanje Ti bodo darovali vfi narodi semlje. Amen.

Molitev k presvetimu Refhnjimu Telefu.

(Od svetiga Alfonsa Liguorja.)

O Jesuf, moj sladki Svelizhar! prevsemi me vprihodnje Ti vsiga, in daj mi, de si nizeh drusiga ne shelim, in nikakorshniga drusiga vefelja ne ishem, kakor Tebi famimu flushiti, Tebe na Tvojih altarjih moliti, kjer kraljujesh v presvetim sa-

kramentu, in de Te prav dostikrat per svetim obhajilu prejemem. Moj Jesus, samo Tebe hozhem ljubiti in Tebi dopasti! Amen.

Po svetim obhajilu do konza mashe.

(Od svetiga Avgufhtina.)

O moj Bog, moja ljubésin! Ti si moje shivljenje, ktero me shivi; moje upanje, v ktero se sanesem, in svitlost, ktero dosezhi shelim. Prevsemi moje serze, gospodari mojo dusho, vodi moj um, obrazhaj moje misli v nebésa, naj se moje shelje samo proti Tebi vsdigujejo, moj duh samo po Tebi hrepeni, in vir shive vode pije.

Preusmiljeni Gospod! ki si nas tako filno ljubil in tako drago odkupil, tako popolnoma opravizhil in tako visoko povsdignil. Kako frezhno je moje serze, kadar Tvoje neskonzhne usmiljenosti premishljeje in Tvojo nesapopadljivo ljubésin prevdarja! Samo po Tebi, po Tvojim oblizhji, po Tvoji drushbi hrepeni moja dusha. Savoljo tega hozhem, dokler na tej semlji popótjem, nad seboj prav fkerbno zhuti in s poboshnim duham in zhistim shivljenjem Tebe, svojiga Štvarnika in Odreshnika is vse mozhi povsdigovati.

Š svojo duſho hozhem v nebefa povſdig-
 niti ſe, de bom ſ svojo ljubesnijo per
 Tebi, de ſamo ſ teléſam ſhe tukaj oſta-
 nem, ſ ſvojimi miſli, ſvojimi ſheljami in
 ſ svojo nerasdeljivo ljubesnijo pa nepre-
 néhama per Tebi oſtanem; de je moje
 ſerze tam, kjer ſi Ti, moja narvézhi,
 moja preljubesniva dobrota, — kjer je
 moja prava domazhija, kjer ſi tudi meni
 prebivaliſhe perpravil, in kjer Ti s Ozhe-
 tam in ſvetim Duham enaki Bog ſhiviſh
 in kraljujeſh od vékomaj do vékomaj.
 Amen.

M o l i t v e

per ozhitni flusbi boshji poldne.

Litanije

vsik svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Ozhe nebéshki, vfigamogozhni Bog,

Sin vfiga svetá réshnji Bog,

Sveti Duh, resnizhni Bog,

Sveta Trojiza, en fami Bog,

S. Marija,

S. mati boshja,

S. deviz deviza,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi sveti angelji in arhangelji, sa nas

Bogá profite!

usmili se sa nas Bogá
nas!
profite!

Vse svéte verste svelizhanih duhov, sa naš Bogá profite!

S. Janes Kerstnik, sa naš Bogá profi!

S. Joshef, sa naš Boga profi!

Vsi svéti Ozhaki in preróki, sa naš Boga profite!

S. Peter,

S. Pavl,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janes,

S. Thomash,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevsh,

S. Simon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukesh,

S. Marka,

Vsi svéti aposteljni in evangelisti, sa naš Bogá profite!

Vsi svéti uzhenzi Gospodovi, sa naš Bogá profite!

Vsi svéti nedolshni otrôzi, sa naš Bogá profite!

sa naš Bogá profi!

S. Štefan, }
 S. Lavrenz, } sa naš Bogá profi!
 S. Vinzenz, }

S. Fabjan in Šebastjan, }
 S. Janes in Pavl, } sa naš Bogá
 S. Kosma in Damjan. } profita!
 S. Gervasi in Protasi, }

Vsi svéti materniki, sa naš Boga profite!

S. Šilvester, }
 S. Gregor, } sa naš Bogá
 S. Ambrosh, } profi!
 S. Augufhtin, }
 S. Hieronim, }
 S. Martin, }
 S. Nikolavsh, }

Vsi svéti fhkofje in sposnovavzi, sa naš Bogá profite!

Vsi svéti uzheniki, sa naš Bogá profite!

S. Anton, }
 S. Benedikt, } sa naš Bogá profi!
 S. Bernard, }
 S. Dominik, }
 S. Franzhifhk, }

Vsi svéti mashniki in leviti, sa naš Bogá profite!

Vsi svéti minihi in pufhavniki, sa naš Bogá profite!

S. Marija Magdalena, sa naš Bogá profi!

Š. Agata ,
 Š. Luzija ,
 Š. Nesa ,
 Š. Zezilija ,
 Š. Katarina ,
 Š. Anastasija ,

sa naš Bogá profi!

Vše svéte devize in vdove, sa naš Bogá profite!

Vsi svetniki in svetnize boshje, sa naš Bogá profite!

Bódi nam milostiv, sanesi nam, o Gospod!

Bódi nam milostiv, ušhlifhi naš, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga gréha,

Od svoje jese,

Od shibe potréfa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od fkušnjav hudizhevih,

Od jese, sovrashtva in vse hude volje,

Od duha nezhistosti,

Od tréška in hudiga vremena,

Od vezhne smerti,

Škosi - fkrivnóšt svojiga svetiga vzhlo-
vezhenja,

Škosi svoj prihod,

Škosi svoje rojstvo,

Škosi svoj keršt in svéti post,

Škosi svoj krish in svoje terpljenje,

refhi naš, o Gospod!

Škosi svojo smért in svoj pokop,
 Škosi svoje svéto vstajenje,
 Škosi svoj zhudni vnebohod,
 Škosi prihod Trosharja svetiga Duhá,
 V dan sodbe,
 Mi gréshniki,
 De nam sanefesh,
 De nam odpuštish,
 De nas k pravi pokóri perpeljesh,
 De svojo svéto zerkev vishash in ohranish,
 De pastirja apostoljskiga in vse zerkvéne
 stanové v svoji svéti véri ohranish,
 De sovrashnike svéte zérkve ponishash,
 De kershanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo enovoljnost darujesh,
 De vsimu kershanskimu ljudstvu mir in
 edinost dash,
 De nas vse v svoji svéti flushbi poter-
 dish in obdershish,
 De nashe misli k nebéshkim sheljam
 povsdignesh,
 De vsim nashim dobrótnikom vezhne
 dari dodelish,
 De dushe nashe, in nashih bratov, bli-
 shnjih in dobrótnikov od vézhniga
 pogubljenja réshish,
 De sad semlje dash in ohránish,

reshinaš o G.

prošimo te, slišhi nas!

De vsim vernim đušham vezhni pokoj }
 dodelish', }
 De naf uflishish, }
 Šin Boshji, }
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh; }
 sanesi nam, o Gospod! }
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh; }
 uflishi naf, o Gospod! }
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh; }
 usmili se naf, o Gospod! }

prosimo te,
 flishi naf!

Kriste, flishi naf!

Kriste, uflishi naf!

Gospod, usmili sé naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Ozhe nash (i. t. d. tiho).

V. In naf ne vpêlji v skufhnjavo:

O. Temuzh réshi naf od hudiga

Amen.

Molitev po litanijah,

v dan s. Marka in krishev téden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otét;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omóteni in oframoteni naj bódo, kateri mi
štreshejo po shivljenji.

Odstópijo naj, in fram jih bódi, kateri mi
hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kateri
pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe ishejo, naj se vesele
in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bódi Bog! kateri
ljubijo tvoje odrefhenje.

Jes pa sim révesh in siromak, o Bog!
hiti k meni.

Moj pomozhnik in moj odrefhenik! Bog!
nikár se ne mudi.

Zhaft bodi Ozhétu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v té saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! mozhen turn,

O. Pred sovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi sovrashnik
per naf.

O. In otrok krivize naj se ne loti
nam fhkodovati.

V. Gospod! ne ravnaj s nami po
nafhih gréhih.

O. In ne povrazhuj nam po nafhih
hudobijah.

V. Molimo sa nafhiga papesha I.

O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in ofrézhi ga na semlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovrashnikov.

V. Molimo sa svoje dobrótnike.

O. Povérni, Gospod! milostivo sa- voljo svojiga iména vezhno shivljenje vsm, kateri nam kaj dobriga storé.

V. Molimo sa verne mertve.

O. Gospod! daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim svéti.

V. Naj pozhivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo sa svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v té saupajo, moj Bog!

V. Poshlji jim, Gospod! pomózh is svetishta.

O. In varuj jih is Šiona.

V. Gospod! uflisli mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! ki ti je lastno, usmiliti se vselej in persanesti, uflisli nashe pohlevne proshnje, de naf in vse tvoje flushabnike, ktere gréhov kétina véshé, milost tvoje dobróte odvéshe.

Uflifhi, te profimo, o Bog! nafho pohlévno molitev, in odpufti nam gréhe, ki fe ti jih obtóshimo, de nam dobrótljivo s odpuftenjem vred mir dodelifh.

Škashi nam dobrótljivo, o Gospod! svojo neisrezhenó miloft, de naf od vſih grehov odvéshefh, in od fhtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, réfhifh.

Bog! ki te gréh rasshali in pokóra potolashi, osri fe miloftivo na profhnjo k tebi klizhejózhiga ljudftva, in fhibe svoje jése, ki jih sa svoje gréhe saflushimo, od naf odverni.

Vſigamogózhni vézhni Bog! ufmili fe svojiga flushabnika I., nafhiga papasha, in vodi ga po potu vézhniga shivljenja, de bo f tvojo pomózhjó, kar je tebi dopadljivo, shelel, in s vſo mozhjo ftóril.

O Bog! od kteriga pridejo ſvéte shelje, dobre miſli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga ſvet ne móre dati, de bodo nafhe férza tvojim ſapovedim vdane, in po ſatertim ſtrahu ſovrashnikov zhafi f tvojo pomozhjó varni in mirni.

O Bog! vshgi nafhe ferza s ognjem svojiga ſvetiga Dubá, de ti bomo f zhiſtim teléfam flushili, in s ozhifhenim ferzam popadli.

Bog, stvarnik in odrešhenik vsih vernih! dodéli dušham svojih flushabnikov in flushabniz odpushtenje vsih gréhov, de mi-lostivo odpushtenje, kteriga so vselej sheléli, po bogabojézskih prošnjah doféshejo.

Sazhni, prosimo, **Gospód!** s svojim **Duham** nashe djanje, in sprémljaj ga s svojo svéto pomozhjó, de se vse nashe molitve in déla vselej is tebe sazhno, in is tebe sazhéte tudi v tebi konzahajo.

Vsfigamogozhni vézhni Bog! ki gospodujésh zhes shíve in mertve, in se usmilish vsih, ktere is vére in dobrih dél sa svoje sposnásh, prosimo te pohlévno, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kteri so she per shivljenji, ali pa so se shé is svetá lozhili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobróte odpushtenjé vsih svojih gréhov doféshejo. **Po Gospodu** našim **Jesusu Kristusu Šinu** tvojim, kteri s teboj shiví in kraljuje v edinosti svetiga **Duhá Bog** vékomaj. **Amen.**

V. **Bog**, uslišhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. **Vsfigamogozhni** in usmiljeni **Bog** naj nas uslišhi.

O. **Amen.**

V. In vernih dushe naj po milosti boshji pozhivajo v miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po litanijah per popoldanji flushbi boshji ob nedeljah in prasniki, kteri niso matere Boshje.

K svétimu réshnjimu telésu.

(Kadar je ispostavljeno).

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prezhudnim sakramentu spominj svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prosimo, svéte fkrivnosti tvojiga telésa in tvoje kervi takó zhaftiti, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhétam v edinosti svetiga Duhá Bog vékomaj. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlóg in nevarnost.

Vsigamogozhni vézhni Bog, nebéfhki Ozhe! poglej s ozhmi svoje neskonzhne milosti nashe réve in nadloge. Usmili se vsih vérnih kristjanov, sa ktere se je tvoj edinorojeni Sin, nash Gospod in

Svelizhar Jesuf Kristuf, voljno gréshnikam v róke dal, in je tudi svojo drago kri na lésu svétiga krisha prelil. Po tem Gospodu Jesusu odverni, milostlivi Ozhe! saflushene shibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolésni in shalostne révne zhase.

Vsiganogozhni, vézhni Bog! usmili se svojiga flushabnika nashiga papesha I., in vodi ga po pótu vézhniga shivljenja, de bo f tvojo pomozhjó, kar je tebi prijetno shelel, in s vso mozhjó stóril.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostivo na svojiga flushabnika nashiga shkofa I., ki si ga pastirja nashke shkofije postavil; podéli mu, de tistim, zhes ktere je postavljen, s besédo in s djanjem k dobrimu flushi, in tako f zhedo, ki mu je srozhená, vézhno shivljenje doféshe.

Bog, varh vsih kraljétev, dodéli svojimu flushabniku nashimu zesarju I., tvojo pomózh, f ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhastiti, de bo, ker je is tvoje vólje zesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deshelske oblastnike in go-

spofke, de naf bodo na vse to napeljevali, kar samore k tvoji boshji zhafti, k nafhimu svelizhanju in k miru in frézhi vsiga kerfhanftva perpomôzhi.

Profimo tudi, kakor hozhefh, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa vse shalofne in révne kristjane, sa shive in mertve.

Vfigamogózhni vezhni Bog, ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vsih, ktere is vére in dobrih dél sa svoje sposnash, pohlévno te profimo, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kteri so fhe per shivljenji, ali pa so se shé is svetá lozhili, na profhnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobróte odpuftenje vsih svojih gréhov doféshejo.

Dodéli nam, o Bog mirú! pravo edinost v véri bres vsiga rasdertja in lozhitve. Preoberni nafhe ferza k pravi pokóri in k poboljshanju nafhiga shivljenja. Ushgi v naf ogenj svoje ljubésni. Daj nam gorézhe shelje po vsi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokórni otrôzi v shivljenji in v smerti prijétni in dopadljivi.

Tebi bódi vedno perporozheno, o Gospod! vse nafhe djanje in nehanje, nafhe delo in opravilo, nafhe shivljenje in

našha smert. Daj nam tvojo milost tukaj
 vshivati, in tamkaj s vsimi isvoljenimi
 dofézhi, de te bomo v vézhnim veselji in
 svelizhanji hvalili in molili. To nam do-
 déli, o Gospod nebéshki Ozhe! po Jesu-
 su Kristufu tvojim ljubim Šinu, Gospodu
 našhim in odresheniku, kateri s tebój shiví
 in kraljuje v edinosti svetiga Duhá Bog
 vékomaj. Amen.

V. Boshja pomózh ostani vselej per
 naš.

O. Amen.

Ozhe našh i. t. d. Zhefhera si Marija!
 i. t. d. (pétkrat.)

Lauretanske litanije v zhaft prezhiste devize Marije.

(O prasnikih matere boshje in ob fabotah).

Gospod, usmili se nas!
Krisite, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Krisite, flifhi nas!
Krisite, uflifhi nas!

Ozhe nebéshki, vfigamogozhni Bog,
Sin vfiga svetá réshnji Bog,
Sveti Duh, refnizhni Bog,
Sveta Trojiza, en sami Bog,
S. Marija,
S. Mati boshja,
S. deviz deviza,
Mati Kristufova,
Mati milosti boshje,
Mati prezhista,
Mati bres madesha,
Mati nedolshna,
Mati presveta,
Mati ljubesniva,
Mati prezhudna,

} usmili se
naši
} sa naš Bogá profi i

Mati nashiga stvarnika,
 Mati nashiga odrefhenika,
 Deviza modra,
 Deviza zhaftitljiva,
 Deviza hvale vrédna,
 Deviza mogózhna,
 Deviza usmiljenja,
 Deviza vérna,
 Podóba pravize,
 Šédesh modrosti boshje,
 Šazhéték nashiga veselja,
 Posóda duhovna,
 Posóda zhafti vrédna,
 Posóda vse svétoſti,
 Škrivnóſtna rosha,
 Turn kralja Davida,
 Turn flonokosteni,
 Hiſha slata,
 Škrinja mirú in ſprave,
 Vrata nebéſhke,
 Sgódnja daniza,
 Sdravje bolnikov,
 Perbeshaliſhe gréſhnikov,
 Tróſhtarza ſhaloſtnih,
 Pomózh kristjanov,
 Kraljiza angeljev,
 Kraljiza ozhakov,
 Kraljiza prerokov,

sa naſ Boga proſi!

Kraljiza aposteljnov, }
 Kraljiza marternikov, } sa nas Bogá
 Kraljiza sposnovavzov, } profi!
 Kraljiza deviz, }
 Kraljiza vsih svetnikov, }

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjempljesh;
sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjempljesh;
uflisli nas, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjempljesh;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, flisli nas!

Kriste, uflisli nas!

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha si Marija
i. t. d.

M o l i t v e.

1. *K presvetimu réshnjimu Te-
lésu.*

(Kadar je ispostavljeno.)

V. Kruh s nebés si jim dodélil.

O. Kteri imá vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prezhudnim
sakramentu spominj svojiga terpljenja sa-

puštil, daj nam, te prosimo, svéte fkrivnosti tvojiga teléfa in tvoje kervi tako zhaštiti, de sad tvojiga odreshenja védno v febi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhétam v edinosti svétiga Duhá Bog vékomaj. Amen.

2. *K sveti devizi, materi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeshimò, o svéta Boshja porodniza! ne saversi nashih proshinj v nashih potrebah, temuzh réshni nas vselej od vsih nevarnost. O zhaštitljiva in shégnana deviza; naša gospá; naša fredniza; naša besedniza; naša pomozhniza. Š svojim Šinam nas spravi; svojimu Šinu nas perporôzhi; svojimu Šinu nas isrôzhi.

V. Prosi sa nas svéta Boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Kristufovih.

Molimo.

Dodéli nam, tvojim flushabnikom, prosimo, Gospod Bog! de védno sdravje na dushi in telesu vshivamo; in de bomo po zhaštitih proshnjah presvéte Marije vselej devize od sedanje shalosti rešeni, in vézhniga veselja deléshni.

3. *K svéti devizi, materi Marii.*

Od I. adventne nedelje do boshizha.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejela zheshenje, usmili se gresnikov.

V. Angelj Gospodov je osnanil Marii.

O. In je spozhela od svetiga Duhá.

Molimo.

Svojo milost, profimo, Gospod! v nashe serza vlij, de, ki smo po angeljevim osnanenji vzhlovezhenja Kristusa svojiga Sina sposnali, po njega terpljenji in krishi zhashtljivo vstajenje dofeshemo.

Od boshizha do svézhnize.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejela zheshenje, usmili se gresnikov.

V. Po porodu si deviza zhišta ostala.
 O. Prosi sa naš, Boshja porodniza!

Molimo.

Bog! koji si po rodovitnimu devish-
 tvu svéte Marije zhlovéshkimu rodu dar
 vézhnigu svelizhanja dodéлил, daj, profi-
 mo, de njo sa naš profiti obzhutimo, po
 koji nam je frézha doshla prejéti shiv-
 ljenja sazhétnika, Gospodu našhiga Je-
 susa Kristusa, Šina tvojiga.

Od svézhnize do véliziga zhetertka.

Bodi zhefhena nebes kraljiza, zhe-
 fhena angeljov gospá; zhéfhena korenina!
 zhefhena ti, ki si svetu pravo luzh ro-
 dila! Bódi posdravljena, deviza zhaštita,
 memo vsih lepa; bódi posdravljena, pre-
 ljubesniva, in prosi sa naš Kristusa!

V. Naj te hvalimo, deviza presveta.

O. Daj nam mózh soper sovrash-
 nika tvoje.

Molimo.

Dodeli, milostivi Bog! brambo našhi
 slabosti, de, ki svete Boshje porodnize
 spominj obhajamo, s pomozhjo njenih pro-
 shenj od svojih gréhov vstanemo.

*Od vélike sabóte do I. nedélje po
binkushtih.*

Veseli se, kraljiza nebéska, aleluja! Kteriga si saflushila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi sa nas Bogá, aleluja!

V. Veseli in raduj, se deviza Marija. aleluja!

O. Ker je ref vstal Gospod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Šina Gospoda našhiga Jesufa Kristufa svet rasvéfelil; dodéli, profimo, de po njegovi materi devizi Marii dofésheмо vezhniga shivljenja veselje.

Od I. nedélje po binkushtih do I. adventne nedélje.

Zhesheha bódi, kraljiza, mati milosti, shivljenje, sladkosti in upanje nashe: bódi zhesheha! K tebi vpijemo sapusheni Evini otrôzi; k tebi sdihujemo shalostni in objokani v tej dolini sols. Oh, oberni tedej, našha porodniza! svoje milostive ozhi v nas, in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesufa, shegnani sad tvo-

jiga teléfa: o milostiva, o dobrotljiva deviza Marija!

V. Prosi sa nas, svéta Boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Kristufovih.

Molimo.

Vfigamogozhni vézhni Bog! ki si dufho in teló zhasite devize matere Marije, de bi vrédno prebivalishe tvojiga Šina biti saflushila, f perpomozhjó svetiga Duhá perpravil; daj, de bomo, ki se njeniga spominja veselimo, po njenih milostivih proshnjah od prihodnjih slegov in vézhne smerti résheni.

4. *K svétimu Joshesu.*

Glejte, svésti in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Prosi sa nas, svéti Joshef!

O. De bomo vrédni obljud Kristufovih!

Molimo.

Naj nam, prosimo, Gospod! saflushenje shenina tvoje presvéte matere Marije pomaga, de, kar nasha flabošt ne

premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. *Sa vse potrebe.*

Ponishno, Gospod! te prosimo, rasvéshi po svoji milosti naših gréhov vesi, in ohrani po prošnjah svoje isvoljene matere, ljube devize Marije, in vsih svojih svetnikov naš svoje flushabnike, naše dobrotnike in naše pohishtvo v vsi svetósti, tudi ozhisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in gréhov, in napolni jih s lépimi zhednostmi; dodeli nam mir in sdravje, odverni od naš vidne in nevidne sovrashnike, in odsheni vse hude sheljé; daj nam sdravo vreme in dobro létino, skashi milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to Faro s vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostivo vsem vérnim kershenikam, shivim in mertvim, v nebeském kraljéstvu vezhno shivljenje, mir in pokoj. Obvaruj našiga papesha I., našiga sbkofa I., našiga svétliga zesarja I., in vso našo duhovsko in deshélško gosposko, in vse kershansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga slega. In tvoj shegen

pridi s nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu, Šinu tvojim, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vékomej do vékomej. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per nas.

O. Amen.

Ozhe nash. Zhesfena si (petkrat.)

ROSHNI KRANZ.

1. Vefeli del.

*Per véri v treh zheskena si, Marija!
se rezhe :*

1. Kteri nam oshivi pravo véro.
2. Kteri nam da terdno upanje.
3. Kteri nam ushgè ferzhno ljubesen.
1. Kteriga si deviza spozhela.
2. Kteriga si deviza v obiskanji Elisa-
bete nofila.
3. Kteriga si deviza rodila.
4. Kteriga si deviza v tempeljnu darovala.
5. Kteriga si deviza v tempeljnu nashla.

2. Shalofni del.

*Per véri v treh zheskena si, Marija!
se rezhe :*

1. Kteri nam poterdi spominj.
2. Kteri nam rassvetli pamet.
3. Kteri nam omezhi voljo.
1. Kteri je sa naf kervav pot potil.
2. Kteri je sa naf gajshlan bil.
3. Kteri je sa naf f ternjem kronam bil.
4. Kteri je sa naf teshki krish nofil.
5. Kteri je sa naf krishan bil.

3. Zhaftiti del.

*Per véri v treh zhesheha si, Marija!
se rezhe:*

1. Kteri nam vódi nashe misli.
2. Kteri nam vódi nashe beséde.
3. Kteri nam vódi nashe djanje.
1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebésa fhel.
3. Kteri je svetiga Duha poslal.
4. Kteri te je v nebésa vsel.
5. Kteri te je v nebésih kronal.

Molimo.

Bog! ki nam je tvoj Edinorojeni po svojim shivljenji, smerti, in vstajenji vézhniga svelizhanja plazhilo perdobil; dodéli, profimo, de, ki té fkrivnosti f svetim roshnim kranzam svete Marije devize zhaftimo, tudi posnemamo, kar imajo v sebi, in kar obétajo, dofeshemo. Po ravno tem Gospodu našim Jesusu Kristusu, Šinu tvojim, kteri f teboj shiví in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vékomej do vékomej. Amen.

M o l i t v e

po ozhítni flushbi boshji popoldan.

Poboshnimu kristjanu ni sbe dovolj le samo ozhitno flushbo boshjo opraviti; on sbe tudi po ozhitni flushbi boshji rad v zerkvi ostane, in shelje svojiga serza pred Bogam isлива. V ta namen ná tukaj nekoliko molitev.

Perve popoldanjfke molitve.

Vezhénize

k zheshenju presvéte Trojize.

Ozhe nash. Zhesheha si. Verujem.

V. Gospod! odpri moje shnable.

O. In moje usta bodo tvojo hvalo osnanovle.

V. O Bog! hiti me otét.

O. Gospod! tezi mi pomagat.

Zhaft bodi i. t. d.

K Bogu Ozhétu.

Premishljuj tukaj narpréj, o dusha, nefkonzhno vsigamogozhnoost svojiga nebésfhkiga Ozheta.

Pfalm 96.

Gospod kraljuje, — semlja, poskakuj od veselja, in vsi otoki veselite se.

Oblaki in mrak so okrog njega. Praviza in sodba ste terdnost njegoviga sedesha.

Ogenj gre pred njim, in poshiga okrog njegove sovrashnike.

Njegovi bliski rasvilitjujejo svet. Semlja to vidi in se trese.

Gore se pred Gospodovim oblizhjem kakor vosek tajajo, pred Gospodam zele semlje.

Nebesha osnanujejo njegovo pravizo in vse ljudstva vidijo njegovo zhasht.

Sramujejo naj se vsi, kateri podobe molijo, in kateri se s svojimi maliki hvalijo. Molite ga, vi vsi njegovi angelji!

Sion je flisshal, in se je veselil. Hzhere Juda so od veselja poskakovale, Gospod! savoljo tvojih sodba.

Ti si nar vikshi Gospod zhes ves svet. Silno si povikshan zhes vse bogove.

Sovrashite hudo, vi, ki Gospoda ljubite. Gospod obvaruje dushe svojih svetih. Is roke hudodelnika jih bo reshil.

Luzh se shari pravizhnimu, in veselje poshtenimu.

Pravizhni, veselite se v Gospodu. Hvalite spominj njegove svetosti.

Zhasht bodi i. t. d.

K Bogu Šinu.

Tukaj si misli narprej, o dušha, neskon-
zhno ljubesin boshjiga Šina.

Psalms 98.

Gospod kraljuje, narodi naj se trésejo:
On fedí na Kerubinih, semlja naj se po-
tréfe. Gospod je velik v Šionu, in po-
vikshhan zhes vse narode.

Tvoje veliko imé naj hvalijo, sakaj
strafhno in svéto je.

Zhašt kraljeva ljubi pravizo. Ti si
pravize uterdil; Ti si sodbo in pravizo
Jakobu storil.

Povikshujte Gospoda, nashiga Boga,
in versite se k podnoshju njegovih nóg;
sakaj on je svét.

Mojsef in Aron sta bila med njego-
vimi duhovni, in Samuel je med njimi, kateri
njegovo imé klizhejo.

Klizali so Gospoda, in on jih je usli-
shal. On je k njim is oblazhniga stebra
govoril.

Špolnovali so njegove sapovedi, in
postavo, ktero jim je dal.

Gospod, nash Bog! Ti si jih uslišhal.
Bog! Ti si jim bil milostiv, in si vse njim
storjene krivize poshtrafal.

Povikfhujte Gospoda nashiga Boga.
Molite ga na njegovi sveti gôri, sakaj svet
je Gospod — nash Bog.

Zhašt bodi i. t. d.

K Bogu svetimu Duhu.

Takaj premisfhuj posebno bogastvo darov
boshjiga ufmiljenja.

Pfalm 150.

Hvalite Gospoda v njegovim svetifhi;
hvalite ga savoljo njegove mozhi na nébu.

Hvalite ga v njegovih zhudapolnih dé-
lih; hvalite ga po njegovi nesmerjeni ve-
likosti.

Hvalite ga f trobentami; hvalite ga
f harpami in zitrami.

Hvalite ga s bobmi in f kori; hvalite
ga f strunami in pisfalmi.

Hvalite ga s glasnimi zimbali; hva-
lite ga f fladkopojezhimi zimbali.

Vse, kar sope, hvali Gospoda.

Aleluja!

Zhašt bodi i. t. d.

Magnifikat.

Predpév. Hvala bodi Tebi, o Bog!
Hvala bodi Tebi, prava in nerasdeljiva

Trojiza! Ti edini in narvikfhi Bog! Ti
svéta in edina Edinoft!

Péfem Marije.

(Luk. 1, 46 — 55.)

Moja dusha povelizhuje Gospoda.

In moj duh se veselí v Bogu, mojim
Svelizharji.

Ker se je oserl na niskost svoje deklee;
sakaj glej! od fihmal me bodo frezhno
imenovali vsi narodi.

Sakaj velike rezhí mi je storil, on ki
je mogozhen in svéto njegovo imé.

In njegovo usmiljenje jim je od rodā
do rodā, kateri se njega bojé.

Mozh je fkasal f svojo roko, raskropil
je napuhnjene v misli svojiga ferza.

Mogózhne je is fédesha vergel, in
ponishne povsdignil.

Lazhne je s dobrotami napolnil in
bogate prasne spuflil.

Šprejel je Israela svojiga flushabnika,
in se je spomnil svojiga usmiljenja.

Kakor je obljubil nashim ozhakam,
Abrahamu in njegovimu sarodu na vé-
komej.

Zhaft bodi i. t. d.

Predpév. Hvala bodi Tebi, o Bog!
 Hvala bodi Tebi, prava in nerasdeljiva
 Trojiza! Ti edini in narvikšhi Bog! kateri
 si dal svojim flushabnikom v prizhevanji
 prave vére zhašt vézhne Trojize sposnati,
 in v vsigamogozhnosti velizhaštva edinost
 moliti; prošimo, de bomo s terdnostjo rav-
 no te vére vselej vsih sopernost obvarova-
 ni. Po Gospodu našim, Jesusu Kristufu,
 Šinu tvojim i. t. d. Amen.

Šalve regina.

Zhefhena bodi kraljiza, mati milosti,
 shivljenje, fladkost in upanje nafhe, bodi
 zhefhena! K tebi vpijemo sapušheni Evi-
 ni otrozi, k tebi sdihujemo shalostni in
 objokani v téj dolini fols. Oh, oberni te-
 daj, nafha pomozhniza! svoje milostive ozhi
 v naf; in pokashi nam po tem revnim shiv-
 ljenji Jesufa, shegnani sad tvojiga teléfa; o
 milostiva, o dobrotljiva, o fladka deviza
 Marija!

V. Prosi sa naf, svéta Boshja po-
 rodniza!

O. De bomo vredni obljud Kristufovih.

Molimo.

Vsigamogozhni vezhni Bog! ki si du-
 sho in telo zhaštite devize matere Marije,

de bi vredno prebivališče tvojiga Šina biti saflushila, s perpomozhjo svetiga Duha perpravil, daj, de bomo, ki se njeniga spominja veselimo, po njenih milostivih prošnjah od prihodnjih slegov in vezhne smerti rešeni.

Boshja pomozh ostani vselej per nas. Amen.

Druge popoldanjške molitve.

Švéti Ozhe nash.

Š hrepenezhim serzam pridem sopet pred Tebe, o nebéshki Ozhe! de tudi ta popoldan pred Tabo posvezhujem. Sakaj sizer nimam nikjer veselja, kakor per Tebi; in vse mi je tako famotno in pušto okrog mene. Pa kako sim flep in réven, in ne umem, kako naj pred Tabo govorim, desiravno v mojim serzu tako vrozha shelja gori, s Tabo govoriti in jo pred Tabo isliti.

Pa vender, tako hozhem govoriti s Tabo, o nebéshki Ozhe! kakor je Tvoj edinorojeni Šin Jesuf sam nas uboge zhlovéshke otroke uzbil. Ozhe! savoljo Tvojiga Šina Jesufa, sa ktérim moliti se sdaj predersnem, poslufhaj mojo molitev milostivo: „Ozhe nash!“ O nas vsih Ozhe!

— Ozhe — Te smém zlo ogovoríti, jes, nar uboshnejshi zbervizhek v prahu, Tebe, svojiga Boga in svojiga Gospoda!

O obilnost usmiljenja, ki she v tem pervoljenji leshí, Tebe, o moj Bog! zlo Ozhéta imenovati! — Kakor otrok svojiga ozhéta nagovori, tako — ravno tako smem tedaj tudi jes is globozhine prahú k Tebi govoriti, Ti Narvikshi!

Poslufhaj tedaj, o Ozhe! kako Tvoj otrok pred Tvojimi nogami jezlja, joka in moli.

Ker si ti moj Ozhe, o Bog! kaj sim jes drusiga, ko Tvoj otrok? — Ja, otrok sim. Pa ali nisim bil doslej Tvoj sguubljeni otrok — Tvoj sguubljeni sin? Ali se nisim doslej Tvojim sapovedim — volji svojiga nar boljshiga Ozhéta — so perstavljaj, in se po svoji glavi ravnal?

Pa vender si upam, kot Tvoj otrok, kot Tvoj sgrevani, se nasaj vernejozhi otrok, pred Tabo moliti. Poslufhaj me, o Ozhe, „*kteri si v nebesih!*“ — De pa svoje oblizhje milostivo k meni obernefh, poslufhaj beséde Svojiga edinorojeniga Šina, f kterim sdej k Tebi molim in f kterim Ti sdaj svoje potrebe nasnanujem. Poslufhaj savoljo njega moje otrozhje jezljanje!

1. „*Posvezheno bodi Tvoje ime!*“
 to je prva prošnja, ktero imam v imenu
 Tvojiga edinorojeniga Šina do Tebe, o
 Ozhe nebéshki — Kaj pa rezhem v téj
 prošnji? O moj Gospod in moj Bog!
 ne rasujem, kaj Ti s to prošnjo imé-
 ti hozhefh. Rasvetli me poprej, kaj te
 besede pomenijo. Meni je v serzu, o
 Gospod! de naj Te prav gorezhe pro-
 sim: Nikdar ne perpušti, de bi Tvoje imé,
 ktero je nar svetejshih vsih imén, in ktero je sa-
 mo zhefhjenja vrédno, ljudjes besedo in djan-
 jem preklinjevali in mu nezhaft delali. Nih-
 zhe sizer ne more, o Bog! tudi nar vezhi
 gresfhnik ne, Tvojimu presvetimu imenu kaj
 njegove svetošti odvséti, tudi ga ne more
 nihzhe svetejshiga storiti, kakor je she.
 Pa, o Ozhe nebéshki! mi ubogi gresfhniki
 se perpravimo s nezhefhjenjem Tvojiga imé-
 na in s vsimi hudobijami soper Tebe sa-
 mi sebe ob gnade in milosti, ki jih po
 Tvojim presvetim iménu dobiti samoremo.
 Nezhaft Tvojimu iménu storjena je tedaj
 nam samim v fhkodo.

Savoljo téga ne perpušti, de bi kdo
 Tvoje sveto imé nespodobno isgovarjal, de
 bi se Tvojiga iména v kletvi in jesi po-
 flushil. Ne perpušti de bi kdo gnad in do-

brot ne sposnal, ktere is mozhi Tvojiga iména isvirajo, ali de bi kdo zlo svetiga Duha in njegove rasodenje sanizheval.

Ti marvezh dodéli meni in vsm svojim otrokam gnado, v mozh Tvojiga svetiga iména verovati, ga vedno s ljubesnijo v ferzu nositi, ga vedno poboshno isgovarjati, in se ga kakor pomozhka k nashimu spreobernjenju, poboljshanju in posvezhenju poslushiti. O daj, de s pomozhjo, s saflushenjem in s gnadami Tvojiga svetiga iména tudi sveti postanemo! To je moja perva proshnja, ktero imam do Tebe, o Ozhe nebéshki!

In kako bi, o Ozhe nebéshki! te proshnje poln otrozhje poboshnosti Tebi ne rasodel, ker mora Tvoje imé pred vsm posvezheno biti, de Tvoje kraljestvo k nam priti samore? Sdaj si upam tedaj tudi drugo proshnjo isgovoriti, ktero me je Tvoj edinorojeni Sin uzhil. Molim s Jésumam:

2. „*Pridi k nam Tvoje kraljestvo!*“
Kaj ima li tá druga proshnja v febi! O moj Ozhe! tako malo jo umem sam is sebe, kakor péro. Poloshi mi v ferze, kaj poméni?

In sdi se mi, o Gospod! de mi re-

zhefh, de naj Te prav gorezhe prosim, de naj, ravno kakor je doslej greh v nashih ferzih gospodaril in kraljeval, in po vsm poménu beséde, svoje kraljestvo v nas imel, odsihmal samo Tvoja gnada v nas gospodari in kraljuje in kraljestvo v nashih ferzih ima.

Glej, o moj Gospod in moj Bog! sa kraljestvo Tvoje gnade, sa kraljevanje Tvojiga svetiga Duha v mojim in v ferzih mojih bratov Te prosim tedaj. O daj, de nikakorshno grehno nagnjenje vezh v nas ne kraljuje, de nashe volje vezh vjete ne dershi in nas dalje v fushnosti nima; ampak Tvoje kraljestvo, ktero si nam po sveti katolishki zerkvi rasodel — to Tvoje kraljestvo bodi samo v nashih ferzih! Ti sam kraljuj v nas, o nash Gospod in Kralj!

Pa kedaj kraljujesh Ti sam v nas, o nash Gospod in Kralj!

Samo takrat le, kadar mi ljudjé na semlji Tvojo voljo in Tvojo sapoved tudi tako svesto in natanko spolnujemo, kakor jo Tvoji ljubi angelji v nebesih spolnujejo.

Sato prosim dalje, o Ozhe nebéshki! po besedah Tvojiga edinorojeniga Sina:

3. „Sgodi se Tvoja volja kakor v

nebesih, tako na semlji!“ O kako vefelo spolnujejo ljubi angelji v nebesih v vſim Tvojo preſveto voljo! In ſakaj ne ſtori tega tudi greſhni zhlovek?

Naf uboge greſhne ljudi oflepi napuh in nezhimerna ljubefin do ſamih febe. Mi bi tudi radi kaj bili, ko vender nizh niſmo pred Tvojimi ozhmi; v vſih rezheb fe ravnamo le po ſvoji glavi in po ſvoji termasti volji. In vender nam je Tvoja volja snana! Œej nam jo po ſvoji ſveti zerkvi vedno osnanujeſh.

O daj nam, o Ozhe uſmiljenja! tudi ponizhnof, de ſvoji greſhni ſamovoljnofi reſnizhno odmerjemo in ſamo po Tvoji volji ſvoje ſhivljenje ravnamo.

Ozhe, Tvoja volja fe ſgodi, in ne moja! V Tvoji ſveti beſedi ſpoſnam edino, golo reſnizo; in v poſtavah evan-gelija tiſto voljo, ki ſamo moje ſvelizhanje, moj prid ſhelí. Tvoja volja fe ſgodi, ne moja! kar Tvoja beſeda uzhi, hozhem ſtoriti, in ne, kar bi me moje napzhno domiſhljevanje uzhilo.

Ozhe, Tvoja volja fe ſgodi, ne moja! Tudi v ſih prilikah ſvojiga ſhivljenja ſpoſnam Tvojo voljo. Œej imafh le mojo frezho v ozhéh, o Gospod Le

moje svelizhanje Ti je per ferzu, zhe tudi terpljenje, sopernosti, dusfne in teléfné nadloge zhes me poshiljash. Tvoja volja se sgodi tedaj, ne moja!

Ozhe, Tvoja volja se sgodi, ne moja! In ta Tvoja volja ne sheli nizh drusiga kakor moje posvezhenje. O daj mi tedaj, de si s vso gorezhnostjo posvétosti persadevam; daj, de nikoli pokore ne samujam; daj, de se neprenehama vsim hudim nagibam in skufhnjavam so-perstavljam, in si po zhednosti in poboshnosti persadevam. Tvoja volja se sgodi, pa ne volja mojiga leniga mefa!

Tvoja volja se sgodi, ne moja! no-zhem sapovedovati, kaj imash s mano storiti. Zhe je vse le Tvoja volja, kar storim, in kar se po meni in s mano godi, je prav. Ne bodi druge volje v meni, kakor Tvoja volja.

To mislim posebno, o Gospod! kar potrebe moje vboge dushe sadene. In kakor Ti svojo dusfo perporozhim, tako Ti tudi svoje telo isrozhim. Tudi svoje fkerbi savoljo svojiga posemljiskiga shivljenja in sa frezho vsih svojih shlahtnikov Tebi srozhim. O Ozhe! Ti naf ne bosh sapuutil. Daj nam le vselej toliko,

kolikor vsak dan potrebujemo. V iménu Tvojiga Šina Jesufa Kristufa isgovorim tedaj poboshno zheterto profhnjo:

4. „*Daj nam danaf nafh vsakdanji kruh!*“ Ne puſti nobeniga lakoti terpeti, ki k Tebi sdihuje in móli. In kdor ſhe k Tebi ne sdihuje in ne móli, mu dodéli ſ fvojimi darmi tudi ſposnanje njegove révſhine in ſvoje uſmiljenoſti. Daj mu tudi ſposnanje njegoviga pokliza. Daj nam ſposnati, o Goſpod! de vſe ſhivljeenje in ohranjenje nafhiga ſhivljenja le ſamo od Tebe pride. Réſ je, de moramo délati, vsak po ſvojim poklizu, in ſe truditi ſa vſe potrebe ſvojiga ſhivljenja. Pa per vſim tem ſmo le ſanikerni hlapzi, in blagor (ſhegen) nafhiga déla pride le ſamo od Tebe, o Bog!

Poſhegnaj tedaj, o Goſpod! nafhe vsakdanje déla, poſhegnaj opravila nafhiga pokliza. Zéli teden moramo ſdaj ſopet pridni biti; o poſhegnaj nafhe persadevanje ſa nafhe vsakdanje potrebe. Pa tudi tiſtim daj pomozh, kateri ſavoljo bolésni in flabotnoſti nizh vezh ſafluſhiti ne morejo. Osri ſe na ſolſe révniſh, o Ozhe uſmiljenja! poſluſhaj ſdihljeje ſapufhenih vdov in ſirot. Glej, ſej

Te vsi svojiga Ozheta imenujejo, in ali nam nisi po Svojim edinorojenim Sinu o-snaniti dal, de more ozhe fkerbeti sa svoje otrozhizhe?

Pa vender — fkerb sa svoje teléjne potrebe moramo fkerbi sa Tvoje kra-lje stvo, o Bog! vselej podvrezhi. Ako imamo vsakdanji kruh, kaj bi she vezh hotli imeti? Glej, sato pridem sopet na svoje dufhne potrebe nasaj.

Oh, sposnam, de sim lé ubog grefh-nik tukaj pred Tabo! In ali bofh mojo profhnjo, ktero imam sdaj do Tebe, spol-nil, dokler me vidish vsiga v grehe sa-kopaniga? O moj Gospod in moj Bog! f solsami rastertja obshaljujem svoje gréhe. Odupsti, odpušti, o Ozhe!

5. „Odupsti nam nafhe dolge, ka-kor tudi mi odpushamo svojim dolsh-nikam!“ Nozh in dan so nam nafhi gréhi pred ozhmi, in kakor velik dolg so na-fhi gréhi pred Tabo — Njega, ki naf je ljubil od sazhetka; njega, ki je svoje shivljenja dal sa naf; njega, ki je vedno perpravljen, naf sa svoje otroke vséti, ko smo ga she kot sgubljeni otrozi sa-pustili; — — njega smo samôgli sa-pustiti! od njega smo svoje serze od-

verniti mogli! njega, ki je ljubésen fama, njega smo sovrašiti mogli! svoje ferze smo mu odtegniti, in sató gréh ljubiti mogli! O mi nehvaléshni ljudje!!

Ozhe! Ozhe! odpušti nam, kar smo pred Tabo grešili. Šposnamo sdaj, obshaljujemo, objukujemo. Ne moremo sizer svojiga dolga vezh is lastne mozhi isbrifati, pa poglej na saflushenje terpljenja in smerti svojiga edinorojeniga Šina, in savoljo njega nam bódi milostiv in usmiljen!

Rad odpuštim tudi jes, o Ozhe! všim svojim blishnjim male rasshaljenja, ki so mi jih stóрили. Oh, kako majhne so té sadolshenja memo veliziga dolga, ki ga imam do Tebe! Pa snamnje moje grévinge savoljo vših mojih gréhov je odpušhenje, ki ga všim svojim rasshalivzam dam. Réf, de je le majhno, majhno snamnje, o Gospod! Pa sej Ti je tudi narmanjšhi rezh prijetna, in she voljo plazhafh s obilno gnado. Oh, de bi Te le s novimi gréhi vezh ne rasshalili! De bi le novih grehov k she obshalovanim ne perdevali! — Oh, nevarnost k gréhu je toliko, in skufhnjave so tako velike!

O slishi tedaj našho prošhnjo:

6. „*Ne vpelji nas v skušnjavo!*“

Šizer nikogar ne vpelješ v skušnjavo; sakaj zhlovek se sam, kakor eden Tvojih aposteljnov pravi, v skušnjavo postavlja; pa Ti perpustih vezhkrat kaj taziga, de neumniga njegove nesmoshnosti preprizhasth, de njegovo véro in njegovo ferzhnost poskusasth. Pa vender nas nikoli zhes nasho mozh in zhes mero svoje gnade, ktera nam pomaga, ne skusasth. Glej, o Gospod! sato Te prosim prav gorezhe, daj mi, de svojiga dolga pred Tabo she vézhiga ne storim, de she dalje nikdar vezh v flepi svojo-ljubnosti in dosdevni varnosti v stare skušnjave ne pridem, in de starih hudih perloshnost ne ishem. Ohrani she dalje ne-saupnost v mojo lastno mozh v meni, in bodi vse moje saupanje samo v Tebe postavljeno. Daj mi ferzhnost beshati, kjer koli me beg gréha obvarovati samore, in mozh vojskovati se, kjer koli se skušnjava le samo s borenjem in vojskovanjem premagati da. Dodeli to meni in vsim mojim blishnjim. Oh, Gospod! Gospod! daj, de v noben gréh vezh ne padem!

7. „*Temuzh reshi nas od slega (od hudiga)!*“ Nar vezhi sleg je gréh;

in k nasledkam gréha se fhteje vse, kar zhlovek svoj sleg imenuje, vse, kar ferze zhlovekovo s grenkostjo napolni; vse, kar glodajozhimu zhervu enako, njegovo ferze grize; vse, kar tolashbo, gnade in mir Gospodov od njega odvrazha. Tudi sovrashtvo in salesovanje stariga sovrasznika ljudi fhtejem tufem. O Ozhe! ne daj, de bi bili Tvoji ubogi zhervizhki v prahu od svojih sovrasznikov sterti; ampak odrefhi in otmi naf od vsiga, kar naf doflej od terdniga fklenjenja s Tabo she odvrazha! Tudi nafho smertno uro nam enkrat ferzhno daj. — To je moja poslédnja in nar silnishi proshnja, o Ozhe nebeshki, uflifhe me! „Amen.“ Sgodi se — dal bosh, kar prosim, o Gospod! saupam v Tvoje obljuje.

Tretje popoldanje molitve.

Zheshe na si Marija.

Tvojimu zheshenju, o presveta deviza Marija! in spominju tvojih zhednost naj bo danashnji popoldan posebno pofvezhen. Vsi poboshni kristjani in nasledovavzi tvojiga Boshjiga Šina so bili she od nekdej tudi posebni zhastivzi tvojiga iména. Šina so zhastili v tebi,

o Mati! In f Šinam fo te tudi kot svojo mater pozhaftili. Tebe zhafti vefoljna katolifhka zerkev. Tebe zhafté nebéfa. Glej, o Mati! sato klezhim tudi jes tukaj pred teboj, in te posdravim poln poboshuofti s befédami arhangelja:

1. „*Zhefhena fi, Marija!*“ — V tem posdravljenji fposnam tvojo vifokoft, o Marija! in mozh tvoje profhnje per tvojim presvétim Šinu.

Šposnam te in zhaftim te kot mater mojiga Gospoda Jesufa. Od tebe mi je bil moj Svelizhar rojen, po tebi je Befeda mefo poftala; po tebi fe je prerokija prerokov dopolnila, po tebi je nam ubogim grefhnikam luzh gnade safijala, po tebi nam je svelizhanje prifhlo. Bodi tedaj zhefhena, o Mati mojiga Gospoda Jesufa!

Ravno tako fposnam in zhaftim v tebi, o Mati Jesufova, tudi svojo mater. Glej, fej je tvoj boshji Šin is nefkonzhniga usmiljenja pervirojeni med svojimi brati hotel biti. Med temi svojimi brati je pa le famo tifte miflil, ki po véri njegovi poftanejo, in s njim sopet otrozi nebéfkhkiga Ozhéta. Torej fi ti tudi mati

vših odréshenih, vših tistih, ki tvojiga Šina sa svojiga brata sposnajo in ljubijo. Bodi tedaj zhefhena, o moja Mati! o naša Mati! Pa ti nisi mati, kakor sizer matere gréshnih zhlovéshkih otrok. Angelj Gospodov ti je pernefel od nebeshkiga Ozheta posdravljenje in oblubo, o nar zhistejshi vših devishkih duh! in ti si mati postala in si vender tudi deviza ostala. Glej, sato te zhaštim tudi kot serkalo (shpegel) zhiftofi, in perstavim k svojimu zhefhenu she besede:

2. „*Gnade si polna!*“ Vezh, kakor vfi zhloveški otrozi, si gnad prejela, ti visokozhefhena! ti nevesta nebéshkiga Ozheta, ti — Mati edinorojeniga Šinu Boshjiga, Boga - Zhloveka, ki je naš Svelizhar in Odréshenik; ti — ismed vših isvoljena svojiga spola, ktero vfi narodi semlje frezhno imenujejo, — o bodi zhefhena!

Preden je bil svet stvarjen, je bilo tvoje imé she imenovano; in angelji in svetniki pojo tvojo hvalo, ti kraljiza nebes!

Pa kaj ti je tolike gnade per Bogu perdobilo? Le samo neskonzhna usmiljenost Gospodova. Sakaj bolj, kakor od vših drusih svetnikov nebes, velja od tebe beseda:

4. „*Gospod je s taboj!*“ Njegova volja je bila tvoja volja. Glej, dekla Gospodova sim, sgôdi se mi po tvoji besedi!“ si rekla, visoko zhefhena! ko ti je angelj osnanil de bosh mati Boshjiga Šina. Gospod je bil v tebi, in ti v njem.

O kako bi bila to velika frezba, v vsim le samo po volji Gospodovi shivéti! Tudi mene je Gospod v svojo flushbo v svojim kraljestvu poklizal: o de bi tudi jes ravno tako, kakor ti, Marija! svojo voljo vselej njegovi volji podvergel! de bi tudi s mano Gospod vselej bil! Bodi tedaj, o Marija, zhefhena! Gospod je s teboj.

4. *Shegnana si med shenami in shégnan je sad tvojiga telésa, (Jesus Kristus).* Tvoja téta te je tako posdravila, visoko zhefhena! Dovôli tudi meni, tvojimu nevrédnimu sinu, te tako posdraviti. Glej, veselim se, de si ti isvoljena, sakaj, zhe bi ti ne bila isvoljena, bi moj Svelizhar ne bil is teberojen. Bodi tedaj zhefhena, o Marija! ti gnade polna! Ti nar bolj zhefhena med shenami!

Ali je pa she dofti v tvoje zhefhenje, o devishka mati Jesusova! de te sa-

mo posdravim in te tako pozhaftim? Ni dofti, zhaftim te tudi f pofnemanjem tvojiga shivljenja, ker fi sa mojim Jefusam nar bolj popolnoma i sgled mojemu shivljenju, in moja nar mogozhnejfhi pomozhniza per Bogu. Prav tako, kakor je tvoje ferze in tvoje shivljenje, naj bo tudi moje ferze in moje shivljenje! Oh, de bi tako bilo! Pufi me tedaj v serkalo tvojih zhednost glédati, in se od tebe uzhati, o nar fvetejfi Deviza!

Glej, nar poprej ti fposnam tukaj svojo véro v nesapopadljivo fkrivnost vzhlovezhenja edinorojeniga Šina nebefhki-ga Ozhéta, kateri, defiravno je Bog od Boga od vékomej, je tudi zhlovek postal. — Šposnam ti svoje upanje, ktero famo v tvojiga prefvétiga Šina ftavim. — Šposnam ti svojo ljubésin, f ktero se njega pred vsemi rezhmi dershim. Sakaj fej ti to mojo véro, to moje upanje, to mojo ljubesen nar poprej od vsih svojih zhaftiv-zov terjafh.

Po tem pride pofnemanje tvojih posebnih zhednost. Prosim te tedaj, fprosi mi gnado, uzhati se od zhiftofti tvojiga ferza enako gnufobo soper vfo nezhistoft in grefhno fladnost; uzhati se od

tvoje ponishnosti enako sposnanje moje nevrédnosti pred Bogam; uzhiti se od tvoje vdanosti v Boshjo voljo enako vdanost moje volje v voljo Boshjo. O to mi naroprej sprosi, od tebe se uzhiti, ti prezhitá Mati! ti serkalo svetosti in pravizhnosti!

She vezh! she vezh! Glej, tvoj otrok k tebi sdihuje, o devishka Mati! usmili se me! — Kako bi se pazh od tebe uzhil, sgled popolnamosti, bres posebne gnade boshje? Ako se hozhefh mene usmiliti, sprôfi tedaj tudi meni mozh in gnado k dobri mu per svojim prefladkim Šinu!

5. „*Sveta Marija Mati Boshja!* prosi sa nas gréshnike!“ V tem klizanji na tvojo pomozh per Bogu obstoji drugi dél pozhefhenja, kteriga sim ti dolshen.

Prosi tedaj sa mene, prosi sa vse zhaativze svojiga Boshjiga Šina, prosi sa vse ljudi na semlji per svojim Bogu in nashim Bogu; prosi per Jesusu, svojim Šinu. O mati usmiljenosti! poglej nasho revfhino, nasho siromashtvo, nasho filo, nasho flabotnost. Glej, kako popotvamo fkosi to dolino fols! Ne odtegni nam svojiga materniga varstva nikoli, nikoli!

6. „*Sdaj in ob nashi smertni uri.*“
 Dershi fovrashnike nashiga svelizhanja
 daljezh prozh od naf; sprosi nam gnado
 vse nezhiste skufhnjave ferzhno prema-
 gati, in pomagaj nam gnado sprofiti sa
 vsako vojskovanje soper gréh. Oh, de
 bi tvojiga Boshjiga Šina nikoli vezh s
 nobenim greham ne rasshalili! Pomagaj
 nam to frézho sprofiti, o ti neomadeshe-
 vana in prezhistá deviza.

In kadar se potem nasha sadnja ura
 blisha in nafhe oko vgasne, o Mati! takrat
 — takrat nam posebno pomagaj, rastegni
 svoje roke zhes svoje nesmoshne otroke in
 daj nam v Jesusu milostiviga sodnika najti.

„*Amen!*“ Bosh, o svéta, prezhistá,
 usmiljena deviza in mati!

Potem moli trikat ozhenash in zheshehena si.
 — Nasadnje pa „*Zheshehena si Kraljiza!*“ kakor
 gori, stran 131.

Zheterte popoldanje molitve.*Zheshenje***presvétiga Refhnjiga 'Telesa.**

V poséбно obujenje vére v prizhejozhnost Jesufovo v presvetim sakramentu altarja in v obilnost gnad, ki so v njem sapopadene.

Perva molitev.

Molim te, o **Jesuf!** v presvétim sakramentu altarja, in ti sposnam s tem svojo véro v tvojo refnizhno in bitstevno prizhejozhnost v podobah kruha in vina.

Kakor **Bog** in zhlovek, refnizhno, bitstevno in popolnoma, kakor si v nebesih, si tudi tam v tabernakeljnu prizhejozh. Verujem, verujem in molim.

Kar si enkrat, o **Svelizhar!** k svojim uzhenzam govoril, namrezh: „Per vas sim do konza svetá.“ — glej, se je tukaj spolnilo.

O sladka in svelizhavna prizhejozhnost Jesufova v tém presvetim sakramentu! kako frezhen in s milostjo obdarovan sim jes, de smem tako bliso Tebe biti! Šrezhen je bil **Mojsef** pred gorézhim germam, pa she frezhnejshi sim jes. Šrezhen je bil **Elija** pred svojim berlogam

na gori Horeb; pa s he frezhnejfhi fim jes. Srezhni so bili Tvoji apofteľjni, ki so Te od oblizhja do oblizhja gledali; pa s he frezhnifhi fim jes. Tu ne grefh vezh tje, ampak oftane fh. Kakor so angelji in fvetniki nebéf bliso Tebe, tako bliso fim tudi jes sdaj. Béf je, de Te moje teléno oko ne vidi, pa moja vera Te vidi, in se pred Teboj vklone, in Te moli.

Ozhe nafh i. t. d. Vifoko zhe fh en in hvaljen bodi prefveti sakrament altarja.

O. Odslej in vékomaj.

Ozhe nafh i. t. d. Vifoko zhe fh en i. t. d.

Ozhe nafh i. t. d. Vifoko zhe fh en i. t. d.

Druga molitev.

Molim Te, o Jefus! v prefvétim sakramentu altarja, in Ti fposnam svojo véro v neskonzhno obilno ft gnad, ki je v tej fkrivnofti f-hranjena.

O vir shivljenja, o ftudenez gnade, is kteriga nar fladkejshi shivesh moji du fhi isvira! oftani mi, kar mi hozhe fh poln nefkonzhniga ufmiľjenja biti. O Jefus! daj mi v zhe fh enji in v vshitji tega prefvétiga sakramenta tolashbo in mozh dofézhni, ktero samore fh famo Ti dati. O luzh, ktera fama samore v tamoti fve-

titi, rasvetli mojiga duha s pravim spoznanjem! **O** ljube sin, ktera sama serze zhloveshko samore od vesi svetá odtergati in s Bogam neraslozhljivo skleniti, vshgi moje serze s svojim prerójzhim ognjem! — **O** de bi se nobena gnada, ki is tega presvetiga sakramenta pride, nad menoj ne sgubila!

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Trétja molitev.

Molim Te, o **Jesuf!** v presvétim sakramentu altarja, in sposnam Tebi svojo véro v presveti pomén, kteriga ta fkrivnost ima.

Ta sakrament ni samo hrana sa mojo dusho in pravi kruh shivljenja, ampak tudi vezhni spominj odreshenja, kteriga si **Ti,** o **Jesuf!** s svojo smertjo na krishi meni perdobil, in kteriga me ta presvéti sakrament vedno milostivo opomnuje. **O** **Jesuf!** daj mi v Tvoji reshnji kervi odpushtenje svojih grehov dosezhi.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Péte popoldanje molitve.**Tako imenovana króna Kristusova.**

(V premišljevanje Jesufovíga terpljenja.)

Verujem v Boga Ozhéta i. t. d.**V. Visoko zheshen in hvaljen bodi presveti sakrament altarja.****O. Sdaj in vékomaj.****V. Zhašt bodi Bogu Ozhetu in Şinu, in svétimu Duhu.****O. Kakor je bila v sazhetku, sdaj in vselej, in vékomej. Amen.****V. O Gospod Jesus Kristus! ki si sa naf na svetim krishi umerl, savoljo rane svoje défne roke.****O. Usmili se naf!****Zheskena si Marija i. t. d.****V. Visoko zheshen i. t. d.****O. Sdej in vékomaj.*****Molitev.*****O Gospod Jesus Kristus! savoljo presvétiga sakramenta altarja, savoljo svéte rane svoje desne roke, in savoljo svéte kervi, ki je is njé tékla, usmili se naf. Daj nam s to svojo zheseno roko svoj shégen. Ş kervavim shebljem, ki jo je prebodil, naf sasnamovaj med svoje flu-**

shabnike in flushabnize, in v bukve isvoljenih, ki so na Tvoji desni strani v vezhni zhafti. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

V. Zhaft bodi i. t. d.

O. Kakor je bila i. t. d.

V. O Gospod Jesus Kristuf! ki si sa naf umerl na svétim krishi, savoljo rane svoje léve roke.

O. Usmili se naf!

Zheskena si Marija i. t. d.

V. Vifoko zheshen i. t. d.

O. Sdaj i. t. d.

Molitev.

O usmiljeni Svelizhar! savoljo prelvetiga sakramenta altarja, savoljo svete rane Tvoje léve roke in savoljo drage kervi is nje, nam milostivo dodeli svelizhavni strah Boshji, de Ti svesto flushimo, in de na lévo stran savershenih ne pridemo. Oshivi in pokrepzhaj v nashi smertni uri in poslednji smertni britkosti nasho ubogo dusho s svojo sveto kervjó in odréshti jo od vsiga slega. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d. (desetkrat).

V. Zhaft bodi i. t. d.

V. O Gospod Jesus Kristus! ki si sa naf na svetim Krishi umerl, savoljo rane svoje desne noge.

O. Usmili se naf!

Zhefhena si Marija i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d. Sdaj i. t. d.

Molitev.

O mozni Jesus! savoljo presvetiga sakramenta altarja in savoljo kervi svoje desne noge nam milostivo dodeli krepek fklep, svoje shivljenje poboljšhati, pomozh in terdnost, fkušnjavam soperfhati in vsih nevarnost gréha se varovati. Poséбно nam daj gnado, v veri, v upanji v ljubesni, v ponishnosti in v poboshnosti do tega presvetiga sakramenta in do Tvojiga britkiga terpljenja bolj in bolj rasti, in v njih do konza stanovitnim oftati. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d. (desetkrat).

V. Zhaft bodi i. t. d.

O. Kakor je bila i. t. d.

V. O Gospod Jesus Kristus! kateri si sa naf na svetim krishi umerl, savoljo rane svoje leve noge.

O. Usmili se nas!

Zhefhena si Marija i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d. **Sdaj** i. t. d.

Molitev.

O predobrotljivi **Jesuf!** savoljo pre-
svetiga sakramenta, savoljo svoje **Bosh-**
je in zhlovéfhke nature in savoljo kervi
zhefhene rane jvoje léve noge omezhi
nashe terde ferza k pravi pokori in k po-
boljshnji nashiga shivljenja in odpušti nam
nashe dolge, f kterimi smø Tvojo neskon-
zhno ljubésin tolikrat rasshalili. **Amen.**

Ozhe nash i. t. d.

J. Vifoko zhefhen i. t. d. (desetkrat).

V. Zhašt bodi i. t. d.

O. Kakor je bila i. t. d.

V. **O** Gospod **Jesuf Kristuf!** kteri
si sa nas na svétim krishi umerl, savoljo
rane na Tvoji sveti strani.

O. Usmili se nas!

Zhefhena si Marija i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d. **Sdaj** i. t. d.

Molitev.

O prelubesnivi **Jesuf!** savoljo pre-
svetiga sakramenta altarja, savoljo svéte
rane svoje zhefhene strani, in savoljo
njéne kervi nam milostivo dodeli, de Te

v svetim obhajilu vselej vredno prejemamo,
Tvojo nekonzhno ljubestin bolj in bolj
 sposnavamo, vedno v **Tvoji** drushbi shi-
 vimo in se potem nikdar vezh — ve-
 zhno nikdar vezh — od **Tvoje** ljubestni
 ne lozhimo. Amen.

Potem litanije k presvetimu sakramentu al-
 tarja, stran 253.

D.

Vežhérne molitve

ob

nedéľjah in prasnikih.

1.

Povernjenje k Bogu.

Tudi danafhnji dan Gospódov gré h konzu. Vèrni se tedaj popolnoma domu, o dušha, k svojimu Bogu.

Ja k tebi se hozhem verniti, o moj Gospód in moj Bog! Ako tudi sše danaf, v Tvojim fvetim prasniku, moje misli, moje nagnjenja niso popolnoma per Tebi ostale, ako so tudi danaf v posvetnih rezhéh svoje veselje iméle in se bolj, ko je bilo treba s njimi pezhale, jih moram vender sdaj svezhér bolj resnobo nasaj poklizati, jih moram bolj fkerbno sbrati pred Tabo, in se s njimi Tebi vdati, se Tebi podvrezhi, se Tebi darovati.

(Mir.)

Oh, ali ne pridem s he zlo danaf sopet, s he ta dan, ki mi je v posebno posvezhevanje podeljen, kakor ubog gréshnik k Tebi nasaj?

2.

Premishljevanje in sprashévanje vesti.

1. V posébní dan posvezhevanja mi je bil danafhnji dan odlozhen. To posvezhevanje bi bilo imélo v tem obstati, de bi se bil svojiga lastniga poboljšanja in posvezhenja s vso mozhjo persadeval, kako sim to storil?

2. V moje posvezhenje mi je bila danaf be fé da Boshja osnanovana. Kako sim jo poslušhal, kako v se vsel?

3. V svoje posvezhenje bi bil imel per danafhnji mafhi poboshno prizhejoh biti. Kako sim bil?

4. V svoje posvezhenje bi bil imel danaf tudi ure, ki so mi memo flushbe boshje ostale, posebno v premishljevanje oberniti. Kako sim to storil?

5. V svoje posvezhenje bi bil imel danaf posebno tudi duhovne bukve brati in premishljevati. Kako sim to storil?

6. V svoje posvezenje bi bil imel danaf od vsiga tedna s seboj porajtati, kako sim ga preshivel. Ali sim to storil? in ali mi to porajtanje nizh ne ozhita?

7. Ali nisim danaf s nespodobnostjo in sanikernostjo v flushbi boshji s ferfravostjo, labkomishljenostjo, s nespodobnimi, sovrasnimi, oprávljivimi ali sapeljivimi pogovori pohujshanja in spotikljeja dajal?

8. Ali sim tedaj danaf svelizhanje svoje dushe pomnoshil? In ali nisim tudi svelizhanju dusih drusih shkodoval?

3.

O moj Gospod in moj Bog! tudi danashnji dan poboshnosti (andohti) tedaj ni pretekél, de bi mi ne bili gréhi objokovati in samujenja obshalovati! O vezhni usmiljeni Bog! odpusti mi mojo danashnjo mlazhnost v pobóshnosti, mojo rastréfenost v poslushanji Tvoje svete beséde, odpusti mi nemarnost, s katero sim tudi Tvoj danashnji prasník sopet preshivel, bres de bi Ti ga bil vsiga famo Tebi daroval!

Gospod! ne daj, de bi mi to v sodbo bilo, kar bi bil mogel v svoje svelizhanje obernti. Ne daj, de bi me

danafhnji dan enkrat — v dnevu sodbe toshil! —

Saupam v Tebe, o Ozhe nebéfhki! ker je globokost Tvojiga usmiljenja nesa-popadljiva, in ker bilnosti Tvoje gnade ni konza. — Saupam v Tebe, o boshji Odréfhnik! kateri fhe nikoli nisi nehal, moj svelizhar biti in mene ubosiga gréfhnika iskati in k sebi vabiti! — Saupam v Tebe, o Ti Duh ljubesni! kteriga studenez shivljenja fhe ni in ne bo ufahnil. — V Tebe, o presvéta Trojiza! stavim vse svoje saupanje. Glej, ne sapustih me in vedno me k sebi vabish. Kaj mi je drusiga, kakor se enkrat vsiga Tebi vdati in se famo Tebe dershati? Daj, o Bog, de ta fklep sdaj koj ta téden dershim, in de delavnike, ki se jutre sazgnejo, bolj v Tvojo zhaft in v svelizhanje svoje dushe obrazham, kakor sim obrazhal delavnike pretezheniga tédna.

Daj mi fhe dni pokore, fhe dni ob-jokovanja svojih gréhov, o Gospod usmiljenja! In ne sapusti, oh, ne sapusti me nikoli f svojo gnado!

Gospod! ne hodi od mene, ampak ostani per meni, sakaj mrak, nozh in ta-

ma je bres Tebe v moji dušbi! O Ti luzh shivljenja! ne nehaj svetiti, in mi pot v nebéfa kasati. To Te prosim savoljo Tvojiga nefkonzhniga usmiljenja.

Švetniki Boshji i. t. d. Pre-
sveta Deviza i. t. d. Šveti angelj
varh i. t. d. (Kakor spredej per vezherni
molitvi v delavnikih stran 28.)

V fklep „Zhefhena si Kraljiza!“ glej
stran 155.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain names and possibly a date or reference.

185

Main body of handwritten text, also appearing to be bleed-through from the reverse side. The text is very faint and mostly illegible due to the quality of the scan and the nature of the bleed-through.

III. Del.

**V posvezhevanje
spovednih in obhajilnih dni
in
drusih refnobnih zhafov.**

Vsdignil se bom, ter pojdem k svojimu ozhétu
in mu porezhem: Ozhe! gresnil sim soper
nebésa in soper Tebe!

Luk. 15, 18.

A.
Spovedne molitve.
Pred spovedjo.

1.

Kadar v cerkev pridešh.

Vsdignil se bom, ter pojdem k svojemu Ozhetu. Pred-nj se bozhem vrézhi na koléna in mu rezhi: Ozhe! gresnil sim pred Tabo in hudo stóril. Ah, sdaj to sposnam. Pazh sim saflushil, de bi me Ti popolnoma savergel; pa pridem vendar k sedeshu Tvojih guad in prosim spokorno usmiljenja. O Gospod, ne saversi me!

2.

Molitev sa boshjo pomozh k pokóri in speobernjenju.

Ali pa samorem sopet Tvoj otrok biti, o Ozhe nebéshki! jes, ki sim Te

tako gerdo sapuſtil? jes, ki ſim ſvoje ſerze od Tebe odvernſil, in na minljive rezhi obrazhal? jes, ki ſim Te tako dolgo poſabiti in v ſmotnjavi in gréhu ſhivéti ſamogel? Šuſhen gréha ſim bil doſlej, ſveſan s veſmi hudizhevimi, otrok pogubljenja, nehvaléſhneſh do ſvojiga Boga in Ozheta. In ali niſim mari vezh? O to dobro zhutim, zhe bi ſe tudi prav is zéliga ſerza ſdaj ſpreoberniti hotel, de nimam ſam te mozhi v ſebi. O Goſpod! ne zhakaj tedaj, de bi ſam priſhel; ampak hiti mi ſ ſvoje pomozhjo ſhe naproti. Poſhlji, o poſhlji mi k ſvetimu opravilu pokore in ſpreobernjenja ſvojiga ſvetiga Duha!

Šlep ſim na duſhi, in ſavoljo tega ſhe ne ſamorem ſvoje greſhnoſti popolnoma ſpoſnati. Raſſvitli tedaj moju duſho, in daj mi pravo ſpoſnanje moje nezhimernnoſti in moje révſhine!

Nesmoſhen ſim in ſlab, in ſavoljo tega ne morem ſvoje pregreſhnoſti prav zhutiti, ne prav obſhalovati in objokovati. Poloſhi tedaj pravo keſanje v mene, in daj mi dar ſols, de ſvoje gréhe objokujem vſe ſvoje dni.

Ravno tako ne morem ſvojih de-

brih fklepov, ktere f Tvojo pomozh-
jo storim, fpolniti. Glej, o Gospod!
tudi v to mi je Tvoje gnade tréba.

Naj tedaj Tvoja gnada, Tvoje usmi-
ljenje nad menoj in v meni gospoduje, o
Gospod! Od Tebe samiga pride vfaziga
dobriga déla sazhetek, in dobriga djanja
dokonzhanje; moje fpreobrnjenje,
moje poboljshanje mora tedaj
Tvoje delo biti.

Sato sdihujem k Tebi, o Ozhe ne-
béfhki! in klizhem gorezhe: Pofhlji, o
pofhlji mi svojiga fvetiga Duha!

Ozhe nafh. (trikat.)

Šprafhevanje vesti.

De se fpreobrnem in vezhno f svo-
jim Bogam fklenem, mi je pred vfm dru-
gim treba, fvoje gréhe fposnati.

S saupanjem v fprosheno pomózh
fvetiga Duha hozhem tedaj fvoje misli,
fvoje beféde in djanja prevdariti in pred
Boshjim oblizhjem se to le prafhati:

Sastran ljubésni do Boga.

1. Ali ljubim réf Boga, svojiga
Jesufa bolj, kot vse na fvetu?
2. Ali se vojfkujem, is ljubésni

do Boga, prav soper ljubestin do famiga sebe, soper svoj napuh, soper samopridnost? — Ali sim shé réf ponishen?

3. Ali se vojskujem, is ljubestni do Boga, prav soper vfo ljubestin do svetá? Ali sovrasnim ref lakomnost? — Ali se ne poganjam in ne fkerbim prevezh sa posvetne in minljive rezhi, sa shivesh, postreshbo in zhasno shivljenje? — Ali stavim réf vse svoje saupanje v Bogá?

4. Ali se vojskujem soper vse fkušnjave k nezhistosti? Ali se varujem vsih nezhistih misél, shelj, in nagibov?

5. Ali si persadevam, is ljubestni do Boga, tudi svoje meso mertviti, sebe satajevati, in meso duhu podvrezhi? — Ali nisim igri, nesmernosti, pijanosti vdan?

6. Ali voljno terpim, is ljubestni do Boga, vse krishe in sopernosti, ktere mi ljubi Bog poshlje? — Ali sim poterpeshljiv v nadlogah? — Ali nekoli ne mermram in ne toshim soper Boshje naredbe?

7. Ali si persadevam svojo ljubestin do Boga po vsi mozhi pokasati? — Ali

nifim mlazhen v spolnovanji dolshnost vére?

8. Ali sim vsak dan poboshno opravil jutranjo, vezhernjo molitev in molitev per jédi i. t. d.?

9. Ali sim tudi po dnevu vezhkrat v Boga mislil? — Ali sim ga imel vedno pred ozhmi? — Ali sim mu daroval vsak dan svoje déla? — Ali sim ravnal po njem vse svoje djanja?

10. Ali sim solébnó nedelje in prasnike kej prav prasnoval? — Ali nifim nikoli flushbe boshje v zerkvi is sanikernosti samudil? — Ali sim bil tim vezh poboshno per nji? — Ali sim si osnanovano besedo boshjo prav k ferzu vsel in per tem dobre fklepe délal? — In ali nifim tudi sizer s kakim posvetnim in gresnim opravilam soper posvezhevanje Gospodovih dni gresnil? — Ali nifim v njih igral, vohernoval, goljufoval in druge dela tamote pozhenjal?

11. Ali nifim tudi nikoli vére in zerkve sanizheval? — Ali nifim nikoli soper uke nashe svete vére in soper naprave nashe svete zerkve neverno in sanizhevaje govoril? — Ali se nifim

opominjevanju in navdihovanju svetiga Duha vstavljaj in mu nasproti ravnaj?

12. Ali si vsak dan svezher svojo vest pridno sprafheval?

13. In zhe bi danaf f sabo rajtengo storil, kakofhno najdem svojo vest? kakofhno svojo ljubestin do Boga? — Ali si po svoji poslednji spovedi Boga bolj ali manj ljubil?

Sastran ljubestni do blishnjih.

1. Ali morem v refnizi rêzhi: Jes ljubim svojiga blishnjiga, kakor sam sebe, in sizer savoljo Boga?

2. Ali se nisim soper svojiga blishnjiga pregrëshil, kar njegovo zhaft in njegovo dobro imé sadene — s opravljanjem in obrekovanjem? — Ali nisim rad kaj hudiga od njega poslušhal, hudiga od njega perpovédoval? Ali nisim tudi rad sumil in natolzoval?

3. Ali se nisim soper svojiga blishnjiga pregrëshil, kar njegovo zhednost utizhe, — s neframnimi govori, s nezhistimi djanji, ali zlo s sapeljanjem?

4. Ali se nisim soper svojiga blishnjiga pregrëshil, kar njegovo zhaftno pre-

moshenje utizhe, — s goljufijo, tatvino, ropam, nesvestobo i. t. d.?

5. Ali nisim nikoli nevolje, jese, mafhevavnosti, sovrašnosti i. t. d. v ferzu nosil? Ampak ali sim svoje sovrašnike ljubil, kakor mi je Kristus sapovédal, in njih rasshaljenja s dobrim povrazilhal?

6. Ali tudi ptujih grehov nikoli nisim bil deleshen? — Ali sim jih sadershaval, kjer bi jih bil mogel in imel? — Ali sim po dolshnosti in môzhi sa dushno in telesno frezho svojiga blishnjiga skerbel?

7. Kako najdem tedaj — po svoji poslednji spovedi — svojo ljubessin do blishnjiga, vezhi ali manji?

Sastran posebnih dolshnost svojiga stanú.

1. Kakor kristjan sim tudi ud katolifkke zerkve: kako sim li sapovedi zerkve spolnoval?

2. Tudi deshelski gosposki sim podloshen; ali sim ji, savoljo Boga, pokorn in podloshen?

3. Kakor ud frenje ali fofeske imam tudi do svojih fofedov dolshnosti spolnovati: ali shivim f svojimi fofedi mirno?

Ali se varujem vliga prepéra, vliga nepravizhniga pravdanja?

4. Ravno tako sim tudi ud drushine — in sizer ali kakor gospodar ali pa kakor podloshen? Kako sim svoje dolshnosti spolnoval?

5. Kako sim tedaj tudi v tem osiru boljshi ali slabshi postal?

Sastran svojiga navadniga gréha.

1. Kteri gréh sim po svoji poslednji spovedi nar vezhkrat storil, in sakaj ravno ta gréh nar vezhkrat?

2. Kakoshen je tedaj — sdaj per fklepu — zeli stan moje dushe?

4.

Obujenje grévinge.

Oh, tako sim tedaj she vedno nar uboshnisthi, nar vezhi vsih gréshnikov! In Ti, o usmiljenja polni Ozhe nebeshki! me moresh she vedno f poterpjenjem prenashati?

Spznam, obshaljujem in objokujem svojo nepokorshino, svojo nehvaléshnost do Tebe, o vezhna, nesapopadljiva ljubeshin! Oh, kako sim te mogel

tako slo rasshaliti in tako dolgo po kri-
vih pótih hoditi! Tako dolgo soper opo-
minjevanje k pokori, soper fladko vab-
ljenje, se k Tebi nasaj verniti, o Ozhe,
gluh oftati!

Ozhe! Ozhe! glej, kako rastert in
sgrevan pred Tabo klezhim! — Nizh ti
ne more sizer nad mano dopasti, pa ven-
der se osri s ufmiljenjem na-me. Glej,
jes sdrushim folsse svoje grevenge f ker-
vavimi folsami britkosti, ktere je Tvoj Šin,
moj Odreshenik, na Oljfski gori prelival;
glej, jes fklenem bolezhine svoje gre-
venge s bolezhinami petih svetih ran Tvoji-
ga vzhlovezheniga Šinu; in savoljo njega,
o Ozhe nehesfiki! savoljo njega oberni
svoje milostljivo oklizhje na mene ubosiga
gresfnika.

Kako rad bi sdaj vse svoje grehe,
vse svoje prestope, vse svoje rasshaljenja
Tvojiga neskonzhniga velizhastva soper
nasaj vsel, ko ki mogel; pa ne savoljo
posvetnih minljivih namenov, ampak samo
is ljubesni do Tebe!

Ozhe, daj mi soper gnado, Te zhes
vse ljubiti! In ne pusti te ljubesni, is ktere
moje folsé nad mojimi grehi isvirajo, ni-
koli ugafniti, tudi ne perpufti, de bi

kedej posabil, kako silno sim se soper Tebe, Ozhe nebeski! pregreshil.

5.

Dobri sklepi.

Pa ne famo s folsami, ne famo s sdihljeji hozhem svoje refnizhno obshalovanje svojih grehov pokasati, ampak posebno tako, de se bom v vsi refnizi sdaj tudi vsih od Tvoje gnade, o Bog! meni dodeljenih mozhi poflushil, in vse od Tvoje zerkve meni ponudene pomozhke rabil, de bom odsihmal boljshi in poboshnishi shivel.

V vsi refnizi se hozhem soper svojo gresfno svojo glavnost, soper svoj napuh, soper svojo lenobo, soper svojo nepoterpeshljivost, soper svoje nezhiste shelje vojfkovati in bojevati.

V si refnizi hozhem boshjo besedo, ki tolikrat mojimu serzu govori, v se jemati in jo v svojim serzu hraniti.

V vsi refnizi se hozhem, kakor vsih gresfnih shelja, tako tudi vsih perloshnost, vsih navodov, vsiga mikanja k grehu, kakor bom vedel in mogel, ogibat in jih sovrashti.

V vsi reznizi si hozhem persadjati, shkodo svojih gresnih del in besed, kolikor mi je mogozhe, sopet popravit.

V vsi reznizi hozhem svet svojiga spovednika spolnovati; ponishno se hozhem vsm njegovim sapovedim podvrezhi, in po potu satajevanja samiga sebe, poboshnosti in pokore hoditi, naj me prav ves svet sasmehuje in sanizhuje.

O Gospod! daj tem mojim sklepam, kakor moji grevingi, mozh in tek.

In sdaj hozhem stopiti k spovednizi pred boshjiga namestnika, ter mu hozhem vse svoje grehe odkritoserzhno povedati in is njegovih ust, ki v Tvojim imenu, o Gospod! govori, besedo odpushtenja salsifhati.

Odprj tedaj moje shnable, o Gospod! in ohrani moje serze v spokorni gorzhnosti, de se svojih grehov prav in zhisto spovedati samorem!

Po spovedi.

1.

Sahvala.

Tvoj duhoven, o Ozhe nebefhki! je govoril, po oblasti, katero mu je Tvoja zerkev isrozhila, torej v Tvojim imenu me je mojih grehov odvesal. Kri Tvojiga edinorojeniga Šina, katero je na krishi sa me prelil, velja kot odkupivni denar sa moje gréhe; in savoljo njega me vsamefh Ti, o Gospod! kot svojiga otroka sopet v svojo milost.

O kako se Ti samorem pazh dovolj sa neisrezheno gnado sahvaliti, o moj Gospod in moj Bog! — Pred Tvojimi nogami klezhim in tozhim solse hvale in veselja. Šej nisim vreden, od Tebe toliko gnado sadobiti! Šej nisim vreden, odslej Tvoj otrok imenovan biti! — O neskonzhno usmiljenje! ne morem Te sapopasti; pa toliko bolj Te hozhem sdaj ljubiti — ljubiti s zhistim ognjem svete gorezhnosti, s katero Te je spreobernjena in v milost vséta gresfniza Magdalena ljubila, — ljubiti Tebe, o Bog; in vsih svojih mo-

zhi s nerasdeljenim ferzam, bolj kot vse na svetu. O sej vém, o Gospod! de je ljubesen Tebe nar dopadljivshi hvala. Kakor sgubljeni, po domu hrepenezhi in sopet sprejeti sin Te hozhem ljubiti, in to svojo ljubestin posebno s tem pokasati, de bom vse poduke svojiga spovednika, natanko spolnoval, de se bom perloshnost greha prav skerbno varoval in se pomozhkov k svojimu poboljšhanju s vso mozhjo poslushil. Daj mi, o Ozhe nebeshki! de svoj sksep natanko spolnim.

2.

Darovanje.

Kakor nov zhlovek moram odslej shiveti; netrudama moram sdaj refnobno pot pokore hoditi, in se na tej poti kakor svestiga uzhenza in nasledovavza Jesusa mojiga Svelizharja, skasati.

To nasledovanje Jesusovo terja od mene zeli dar mojiga shivljenja.

Darujem Ti tedaj, moj preljubi Bog in Gospod! vse svoje shivljenje. Ker si me, desiravno sim velik greshnik, is milosti sopet vsel, naj bo odslej tudi

moje shivljenje popolnoma Tvoji flushbi
pofvezhenó.

Ozhe nebeshki! kateri si me danaf
sopet kot svojiga otroka v sel, Tebi se
darujem. **G**ospod **J**esuf **K**ristuf! ki si
svojo kri kot odkupshino sa moje grehe
dal, Tebi se darujem.

Bog sveti **D**uh! kateri si, kakor
v ferzih nedolshnih, tako tudi v ferzih
fpokornih rad svoje prebivalishe
svolisih, Tebe se durujem. **O** prebivaj
tudi v mojim ferzu odslej in ne sapusti
me nikoli vezh!

Tako bo potem moje shivljenje
vedno Tebi v zhaft ostalo, o moj **G**o-
spod in moj **B**og! **S**naminje bo to Tvoje
nefkonzhne usmiljenosti, in tudi mene ubo-
siga gresnika zhaka she krona is-
voljenih v plazhilo; in to vse po
Tebi, **G**ospod **J**esuf **K**ristuf, kateri s **O**zhe-
tam in svetim **D**uham enak **B**og shivish
in kraljüjesh od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Šedem psalmov

od pokore.

1. Psalm. (6.)

Ker David pred svojimi sovrasniki nikjer ni bil varin, je letá psalm slošil in môlil. Ta svéti mosh se je bal, de bi se Bog ne bil zhes-nj rasferdil, sató s sgrevanim serzam k Bogu sdihuje in sa ufmiljenje profi. — Ta psalm je fléhernimu v nauk, kakó ima nadloge terpeti, sam sebe tolashiti in svoje gréhe obshalovati.

Gospod! nikar me ne fhtrafaj v svojim ferdu, in ne tepi me v svoji jési.

Usmili se me, o Gospod! sakaj moje kosti se trefejo od strahú.

In moja dusha je silno omámljena; ali kako dolgo, o Gospod! (bošh odlashal pomagati?)

Gospod! oberni se, (k meni) in rešhi mojo dusho, pomagaj mi sa tvoje milosti voljo.

Sakaj mertvi zhlovek ne misli na te; v grobu pa kdo te bo hvalil?

Truden sim od sdihovanja; vse nozhi se na svoji postelji silno jokam, in svojo posteljo f folsami mozhim.

Od filne notranje shaloſti ſo moje ozhi otemnéle, med vſimi ſvojimi ſovraſniki ſim ſe poſtaral.

Beshite od mene vſi, kateri hudobijo dopernaſhate, ſakaj Goſpod je glaſ mojiga jokanja uſliſhal.

Goſpod je mojo proſhno uſliſhal, Goſpod je mojo molitev ſprejel.

Vſi moji ſovraſniki ſe imajo framovati in ſilno preſtráſhiti; verniti ſe imajo, in ſdajzi ſe framovati.

Zhaſt bodi Bogu Ozhétu, in ſinu in ſvetimu Duhu, kakor je bila od ſazhetka ſdaj in vſelej, in na vſe vezhne zhaſe. Amen.

II. *Pſalm.* (31.)

David ſpoſná v velizih nadlogah ſvojo hudobijo, jo obſhaljuje, ſhtrafengo ſa pokoro vſame, in odpuſhenje ſadobi. — V tem pſalmu uzhi David ſ ſvojim ſgledam vſe greſhnike, kako pokoro délati.

Blagor jim, katerim ſo pregehe odpuſhene, in katerih grehi ſo ſakriti.

Blagor zhloveku, katerimu ni Goſpod greha ſarajtal, in v kateriga ſerzu ni nobene goljſije.

Sato, ker sim molzhal, so moje kosti od vsakdajnega vekanja oflabele.

Ker je bila tvoja roka nozh in dan teshka na meni, sim se v svoji teshavi semtertje obrazhal, ker me je tern bodel.

(Tedaj) sim ti svojo pregreho sposomal in svoje nepravize nisim sakrival.

Rekel sim: Hozhem soper samiga sebe svojo krivizo pred Gospodam sponati; in ti si mi hudobijo mojiga greha odpustil.

Sato bo flehern poboshen o pravim zhafu k tebi molil; de povodenj velikih vodá bliso njega ne pride.

Ti si moje perbeshalifhe v britkofti, ktera me je obdala; o ti moje veselje, refhi me od njih, kateri so me obfuli.

Hozhem ti (odgovori Bog) sastopnost dati, in te poduzhiti na potu, po katerim bofh hodil; vedno hozhem na-te gledati.

Nikar ne bodite, kakor konj in messeg, ktera pameti nimata.

Ukrôti, (o Bog) s ujsdo in bèrsdami zhelufi njih, kateri se k tebi ne perblishujejo.

Zhes hudobniga (pride) veliko fhíb; njega pa, kateri v Gospoda upa, bo ufmiljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu pravizhni, od veselja poskakujte in rasglasujte svoje veselje vsi, kateri ste dobriga serzá.

Zhaft bodi Bogu i. t. d.

III. Psalm. (37.)

Ko je David v nekih velikih nadlogah bil, je popisal ostudnost svoje pregréhe v podobi hude in velike bolesni; on vsame vse nadloge sa pokoro, nozh in dan zhes svoje grehe shaluje in sa odpuštenje profi. — Leta psalm je posebno koristna molitev sa vse resnizhne spokornike.

Gospod! ne shtrafuj me v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jesi.

Ker svoje pshize v meni tizhé, in tvoja roka je teshka nad menoj.

Savolj tvoje jese ni sdravja na mojim mesu; moje kosti nimajo pokoja savolj grehov.

Sakaj moje hudobije so mi glavo pre-rastle; in me tlazhijo; kakor teshka butara.

Moje rane so gnjiti in smerdeti sa-zhele savolj moje neumnoſti.

Reven sim in ves pobit; zel dan shalosten okoli hodim.

Ker moje ledje je polno smotnjav; in na mojim mesu ni nizeh sdraviga.

Šilno sim flab in ponishan; rjoven od bolezhine svojiga ferzá.

Pred teboj, o Gospod! so vse moje shelje; in moje jezhanje pred teboj ni fkrito.

Moje ferze je shalofno, moja mozh me je sapuštila; zlo moje ozhi so otemnele.

Moji prijatli in blishnji se mi nasproti perblishujejo in soper mene stojé; in kateri so fizer okoli mene bili; od deljezh stojé.

In, kateri me umoriti ishejo, filo delajo. In kateri mi hudo shelé, nizhemerno govore, in zel dan goljfi je ismishljujejo.

Jest pa, kakor glufhiz ne flifhim; sim kakor mutez, kateri svojih ust ne odpre.

Postal sim kakor zhlovek, kateri ne flifhi; in kateri nima odgovora v svojih ustih.

Ali v tebe, o Gospod! sim saupal; ti Gospod moj Bog! me bosh uflifhal.

Sakaj rekel sim: Ne perpušti, de bi se kdej fovrashniki nad menoj veselili; ko so se moje noge spodtikovale, so mozhno soper mene govorili.

Šej sim k tepenju perpravljén; in moja bolezhina mi je vedno pred ozhmi.

Ker svojo hudobijo ozhitno sposnam: in sim savolj svojiga greha v fkerbi.

Moji sovrasniki pa (dobro) shivé; in so mozhnejši, kakor jest; in kateri me po krivim sovrasijo, se (vsak dan) mnoshijo.

Kteri dobro s hudim povrazhujejo, me opravljajo, ker se dobriga dershim.

Ne sapusti me, o Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod, Bog, moj Svelizhar.

Zhaft bodi Bogu i. t. d.

IV. Psalm. (50.)

David od preroka Natana savolj preshehtva in ubijanja posvarjen, sposna svojo hudobijo, shaljuje is zeliga ferzá, ishe usmiljenje per Bogu dosezhi, prosi sa novo ferzé in sa noviga duhá, in mu obljubi sgrevano ferze v dar pernefti. Tudi prósi, de bi mu pregreha shegna ne odvernila, kteriga je Bog Šionu in Jerusalemu obljubil. — Lepa molitev sa vse grešnike, kateri pokoro delajo.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti.

In isbrishi po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobijo.

Opêri me zhedalje bolj od moje krivize; in ozhisti me od moje pregrehe.

Ker sposnam svojo pregreho, in moj greh mi je vedno pred ozhmi.

Tebi samimu sim gresnil, in pred teboj hudo storil: (usmili se) de bošh v svojih besedah resnizhen sposnan in premagash, kader si sojen.

Sakaj glej! v hudobii sim spozhet; in v grehih me je moja mati spozhela.

Glej, resnizo ljubish; nesnane fkrivnosti svoje modrosti si mi rasodel.

Pokrôpi me s isopam, in bom ozhishen; opêri me, in bom bolj bel, kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo flihati; in (moje) poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Oberní svoj obras od mojih grehov; in sbrishi vse moje krivize.

Štvari v meni, o Bog, zhisto serze; in ponôvi v mojim oferzhji praviga duha.

Nikar me ne saversi spred svojiga oblizhja; in ne odvsemi mi svojiga sveti-ga duha.

Daj mi spet veselje svojiga svelizhanja; in poterdi me s imenitnim duham.

Uzhil bom hudobne tvoje poti; in greshniki se bodo k tebi spreobernili.

Reshi me od dolga kervi, o Bog,

Bog moj **Svelizhar!** in moj jesik bo tvojo pravizo s veseljem hvalil.

Gospod! odpri moje shnable! in moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Sakaj ako bi ti dar hotel, bi ti ga bil rad dal; ali nad shgavnimi darimi nimamh dopadajenja.

Bogu dopadljiv dar je shalosti poln duh; potertiga in ponishniga ferza, o **Bog!** ne bofh sanizheval.

Štori dobro, o **Gospod!** po svoji dobrotljivi volji (gori) **Šionu;** de bodo **Jerusalemfki** sidovi spet fosidani.

Tedaj ti bodo ofri pravize, darovi in shgavni ofri dopadli; tedaj bodo na altar teleta pokladali.

Zhaft bodi **Bogu Ozhetu** i. t. d.

V. Psalm. (101.)

V tem psalmu obshaljuje **David** svoje velike pregrehe, in prosi sa odpuhanje. Naj ga vsak greshnik po **Davidovim** duhu moli.

Gospod! uflifhi mojo molitev, in moje vpitje naj do tebe pride.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred menoj; nagni mi svoje uhó, kader koli bom v nadlogi.

Uslifhi me hitro, kader koli te na pomozh klizhem.

Sakaj moji dnevi so sginili, kakor dim; in moje kosti so se kakor glavnja posufhile.

Moje ferze je pobito in fuho, kakor feno, ker sim svoj kruh jesti posabil.

Od veliziga sdiho vanja me ni drusi- ga, kakor kost in kosha.

Enak sim pelikanu v puhavi; kakor sova v starim osidji.

Zhujem, de sim kakor samoten vra- bez na strehi.

Zel dan me framujejo moji sov- rashniki; in ti, kateri so me sizer hvalili, so se soper mene sarotili.

Pepel namrezh kakor krùh jem, in svojo pijazho s folsami mesham.

Pred tvojo jeso in (tvojim) serdam; sakaj povsdignil si me in na tla vergel.

Moji dnevi so se nagnili, kakor senza in kakor trava sim ufahnil.

Ti pa, o Gospod! ostanesh vekomej; in tvoj spominj od roda do roda.

Ti bosh vstal, in se Siona usmilil, sakaj zhas je, de se ga usmilish, zhas (tvojiga usmiljenja) je prishel.

Tvoji hlapzi imajo zlo njegove kamna

sa ljubo; in zlo s njegovim praham imajo ufmiljenje.

Neverniki se bodo tvojiga imena, in vsi kralji semlje tvoje zhafti bali.

Kader bo Gospod Šion spet fosidal; in se v svojim velizhaftvu perkasal.

On se osira na molitev reveshev; in njih profhnje ne sanizhuje.

Letó bodi sa poslednji rod pifano; sakaj ljudstvo, ki bo stvarjeno, bo hvallilo Gospoda.

Ker on is vihave svojiga svetiga fedesha doli ozhi oberne; (ker) Gospod is nebef na semljo gleda.

De je flifhal jezhanje jetnikov, in rephil k smerti obfojene.

De bi imé Gospodovo na (gori) Šionu, in njegovo hvalo v Jerusalemu osnаноvali.

Kader se bodo ljudstva in kralji sbrali, flushiti Gospodu.

Kader je fhe per môzhi bil; mu je rekel: Povej mi majhno fhtevilo mojih dni.

Ne vsemi me v fredi mojih dni; tvoje léta so od roda do roda.

Ti, o Gospod! si nekdej semljo u-terdil; in nebó je delo tvojih rok.

Minilo bo, ti pa ostanesh; kakor oblazhilo se bo postaralo.

Ti ga bošh kakor ogrinjalo premenil, in bo premenjeno.

Ti pa ostanesh ravno tifti, in tvojih lét ne bo konza.

Šinovi tvojih hlapzov bodo stanovanje imeli, in njih sarod bo pred tabo uterjen vekomej.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

VII Psalm. (129.)

Letá psalm uzhi, de so vsi ljudje grefhniki, de si sami ne morejo pomagati; de naj, ako hozejo pravizhni postati, v boshjo milost saupajo, v svelizharja verujejo, sa odpushenje profijo in pokoro delajo.

Is globozhine vpijem k tebi, o Gospod! Gospod, uslihi moj glas.

Naj se nagnejo tvoje ushesa na glas moje proshnje.

Gospod, ako bošh savolj pregreh rajtingo tirjal; o Gospod! kdo bo obstal?

Moja dusha zhaka (spolnjenja) njegove besede; moja dusha v Gospoda saupa.

Od jutranjiga zhuvanja noter do nozhi naj Israel v Gospoda upa.

Sakaj per Gospodu je usmiljenje, in per njem je obilno odrefhenje.

In on bo Israel od vsih njegovih hudobij refhil.

Zhaft bodi Bogu i. t. d.

VII. Psalm. (142.)

Ker David pred svojim sinam Absolonam beshé tudi v puhavi ni varin bil, je môlil ta psalm in profil, de bi mu Bog ne povernil po njegovih pregrehah, temuzh de bi ga is te velike nadloge hitro refhil. Ta psalm naf uzhi, kako ima sgrevan gresnik po Davidovim sgledu Bogá sa odpufhanje grehov in sa odvernjenje saflushene fhtraflnge profiti.

Gospod! uflifhi mojo molitev; poslufhaj mojo profhnjo savolj svoje sveftôbe; uflifhi me po svoji pravizi.

In ne hodi v sodbo f svojim hlapzam; sakaj pred teboj ne bo noben shiv zhlovek pravizhen obstal.

Sakaj sovrashnik mi preganja dufho; moje shivljenje je do tla poterl.

V temôto me je posadil; kakor nekdanje merlizhe.

Spomnujem se starih zhafov, spremishljujem vse tvoje dela; dobro prevdarjam dela tvojih rok.

Moj duh v meni medlí, in moje serze je v meni prestrašeno.

Proti tebi stegujem svoje roke; moja dušha je kakor suha semlja pred teboj.

Uslifhi me hitro, o Gospod! moj duh omaguje.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred menoj, sizer bom tistim enak, kateri v grob gredo.

Daj mi sjutrej svoje usmiljenje saflifhati; ker v te saupam.

Štore mi snano pot, po kateri naj hodim; k tebi povsdigujem svojo dušho.

Gospod! refhi me od mojih sovrašnikov; k tebi perbeshim.

Uzbi me tvojo voljo storiti; sakaj ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vodi po ravni poti.

Gospod! ohrani me per shivljenji sa svojiga imena volja; ispelji po svoji pravizi mojo dušho is nadlog.

Pokonzhaj po svojim usmiljenji moje sovrašnike.

In pogubi jih vse, kateri moji dušhi nadlego delajo; ker sim tvoj hlapez.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

Molitev sa svete odpuštike.

Zerkev ima od Jesufa Kristufa oblast, odpuštike deliti. Odpuštiki so nam prav koristni; sakaj po njih sadobimo odpufhenje zhasnih shtrafeng, ktere bi, po odpufhenim dolgu greha, ali v fidanjim shivljenji ali pa po smerti v vizah terpeti mogli. Tode le refnizhni fpokorniki sadobé odpuštike, ako vse dopolnijo, kar zerkev, jih sadobiti, velí. — Obudi tedaj pred to molitvijo vselej grevengo.

O Bog! poglej s ozhmi svoje nekonzhne milosti na svojo zerkev, ktera se tukej na semlji vojfkuje; rashiri jo po vsim svetu; varuj, vishaj in ohrani jo v edinosti; odverni vsako pohujshanje in vse grehe od nje; daj ji mozh soper saframovanje nevernikov, in soper sovrashnike tvojiga imena; ne sapusti ovaz svoje zhede, sa ktere je tvoj ljubi Sin Jesuf Kristuf svojo kri prehil. Štóri, nebeshki Ozhe! de bodo vsi ljudje tebe in Jesufa Kristufa, kteriga si poslal, s svetim Duhom vred prav spoznali. Amen.

B.

Obhajilne molitve.

Pred svétim obhajilam.

1.

Sheljenje hrepenezhe dushe.

Kakó hozhem prebivati bres njega, kteriga moja dusha ljubi? Kje morem veselje in pokoj najti, zhe ne v nar tefnejshim sklenjenji s Jezusam?

Napravi se tedaj s gnado obdarovana dusha, ki si bila skervijo svojiga Svelizharja Jesusa Kristusa svojih grehov zhist oprana, in po sveti spovedi od nebeshkiga Ozheta kakor otrok sopet sprejeta, napravi se, in ishi nar vezhiga in nar sladkejshega veselja in radosti, ktera se famo v terdnim sklenjenji s Jezusami najti more. Pojdi tje k vezherji nashiga Gospoda; pojdi k presveti misi, kjer se ti Jezus sam skrivnostno v shivesh po-

nudi. Pojdi tje k misi, kjer pravi kruh shivljenja pokufish, pojdi tje k studenzu, kjer vir prave, shive vode najdesih; pojdi tje k boshjimu sakladu, kjer se gnade na gnade saftonj delé.

Ja, napravim se, in ne neham, Te ifkati, o moj **Jesuf!** dokler nisim popolnama in vezhno f **Tabo** fklenjen. **O** samo v terdnim fklenjenji f **Tabo** bom tisto mozh in krepost dofegel, ktera mi mogozhe stori, se svojih starih gréhov varovati. **Oh**, de bi prav dobro perpravljén k Tebi prishel, de bi tako v Tebe veroval, tako v Tebe upal, tako Tebe ljubil, kakor je treba v popolno fklenjenje f Teboj! **Oh**, de bi bil sdaj ref zhist, in de bi tudi ostal zhist vsih gréhov.

2.

Djanje vére.

Verujem, o **Gospod!** de je **Tvoja** misa ref, kamor sdej grem, in de tam ref Tebe samiga v podobi hostije v svoje ferze vsamem. **O** prezhudni sakrament! **O** zhudo zhes zhudo! Pa verujem v to zhudo, o **Jesuf**, ker **Tvoji** vsigamogozhnosti in **Tvoji** ljubesni nobeno

zhudo ni preveliko. Verujem, ker mi Ti gnado dašh verovati. Ravno tako verujem tudi ves Tvoj sveti evangeli in uk katoliške zerkve, ker mi je ta Tvoj presveti sakrament sam saštava vezhne refnize.

3.

Djanje upanja.

Upam, o Gospod! de bo vshitek presvetiga sakramenta, h kterimu perstopim, meni ref nebeska hrana, poterjenje moje dushe v pravo vezhno shivljenje. O moj Jesus! ali ne prejeman Tebe samiga? In kjer si Ti, ali se niso tam vse Tvoje svelizhavne obljube spolnile? Glej, tudi to spolnjenje vsih Tvojih obljub mi je presveto meso in krienar vezhi saštava. V Tebi, o Jesus! se hozhem vedno veseliti, in vsa maloferzhnost, vsa obupljivost naj je deljezh od mene.

4.

Djanje ljubesni.

Ljubim Te, o Gospod! zhes vie Te ljubim! — Tebe, svoje hrepenjenje,

svojo ljubesin smem sdaj zlo v svoje ferze vseti? In ref bom sdaj s Tabo sklenjen! — Oh, jes ubogi zhlovek, jes frezhni zhlovek ne morem neisrekljive frezhe sapopasti, ktera me sdaj zhaka. Od veselja bi imelo sizer moje ferze poskakovati pred Teboj; pa glej, joka se v obzhutenji svoje nesmoshnosti. Joka se, in njegove folse naj bodo Tebi, o Jesus, prizhe moje gorezhe ljubesni do Tebe. Ali Te smem drugazhi ljubiti, kakor Te imajo ubogi greshniki ljubiti? In ubogi greshniki imajo Tebe svojo ljubesin narpoprej s folsami grevenge zhes svoje grehe pokasati. Kakor je sa presveti sakrament altarja poglavitna sastava Tvoje usmiljenja polne ljubesni do nas gresnikov, tako naj bodo folse nashe grevenge poglavitna sastava nashe ljubesni do Tebe.

5.

Djanje grévenge.

§ folsami grevenge nad svojimi grehi se blisham Tebi, o Gospod! Is ljubesni tozhim té folse. Oh, de bi Te ne bil nikoli, nikoli tako slo rasshalil. In vender ne pomnish, o Jesus! mojih mno-

gih grehov vezh, in se hozhefh she zlo v moje serze vseliti? Odpustil si mi sizer per spovedi moje mnoge grehe; pa glej trefem se vender v sposnanji svoje nevrednosti, ako pomislím, de hozhefh Ti o moje ubogo serze iti! Pa ne, ne, o Jesuf! ne glej na mojo nevrednost in ne ostani savoljo tega is mojiga serza. Hiti timbolj u moje ubogo serze priti; in glej samo na svojo neskonzhno usmiljenost in na mojo veliko potrebnost. O s Tvojo gnado bom poboshno, zhednostno shiveti samogel in tudi odslej hozhem pridno s Tvojo gnado delati svoje svelizhanje. Pridi tedej, o Pastir in Svelizhar moje dushe! Pridi, Ti veselje mojiga serza in shivljenje mojiga serza in shivljenje mojiga shivljenja, Ti moj Gospod in moj Bog!

Po obhajilu.

1.

Zheshenje in sahvala.

Tako si tedej ref v meni, o moj Góspod in moj Bog! — Moje serze je tedej ref prebivalishe mojiga Svelizharja

in Odrešhenika postalo! — Vef in vezhno sim tedej s' Tabo sklenjen; o Ti shivljeenje in ljubesin moje dushe!

Molim Te v tabernakeljnu svojiga serza, o moj Gospod in moj Bog. Vef ponishen klizhem tukaj pred Tabo in Te molim, in se Ti sahvalim, de si se ponishal, priti k nar bolj revnimu svojih hlapzov in v moje serze. Is prahu si me k sebi vsdignil, bres de bi bil na mojo niskost gledal, in me napolnujesh sdaj s' svojo prizhejzhnostjo.

Sahvala, hvala, zheshenje, zhaft in slava Ti bodi!

Dusha Kristusova posveti me,
 Telo Kristusovo svelizhaj me,
 Kri Kristusova napoji me,
 Voda strane Kristusove opéri me,
 Terpljenje Kristusovo okrepzhaj me,
 O dobrotljivi Jesus uslisli me,
 V svoje svete rane skri me,
 Od tebe se lozhiti, ne pusti me,
 Hudiga sovrashnika varuj me,
 V moji smertni uri klizhi me;
 In k tebi priti pusti me,
 De s' Tvojimi svetniki hvalim Te
 Vekomej! Amen.

2.

Darovanje Bogu.

Ker se Ti sam sebe v neisrezheni ljubescni meni dasih, ali bi se ne imel tudi jes, kakor nar slabshi Tvojih hlapzov Tebi, o Gospod! vsiga darovati? — Ne potrebuješh me sizer, o Gospod! pa glej, darujem se Ti vender. V Tvojo zhaft, v Tvojo flushbo naj bo moje shivljenje odsihmal posvezheno; svešto se hozhem gnad, ktere Ti danaf v mene vloshish, poslušhiti, de v poboljšhanji svojiga shivljenja rastem, in nizh zlo nizh me ne sme vezh od Tebe, o Ti moje vse! lozhiti.

3.

Proshnje.

Kaj pravim? ali Ti morem is lastne mozhi svešt ostati, o Gospod? — Odpusti o Jesus! zhe bi moja ljubescin prevezh v sebe saupala. Pusti me rajshi rezhi: „Gospod, ne hodi vezh od mene!“

Gospod, ne hodi, ne hodi vezh od mene! Oh, kaj bi bil potem sopet bres Tebe? Gotovo bi v svojo staro slepoto, v svojo staro greshnost, v svojo staro na-

frezhnost sahel! Ne sapusti me tedaj nikoli vezh, ampak tron Tvojih gnad naj stoji v mojim ferzu. Ostani shivesh moje dushe, tolashba mojiga ferza, mozh in podpora moje flabosti, shivljenje mojiga shivljenja! Tudi na druge islij blagor svoje presvete prizhejozhnosti, in daj, o Jesus! de se sadu tega mojiga fklenjenja s Teboj tudi vsi vdeleshijo, s kterimi sim po dolshnostih svojiga stanú v posebni saveni in sa ktere prositi sim posebno dolshan. Naj naf vse Tvoja gnada shivi, okrepzha, poterdi, tolashi! Glej, tega Te prosi ljubesin, o Ti Bog ljubesni!

4.

Što in shtéri in shtérdeseti psalm.

Poviksheval Te bom, moj Bog in kralj, in Tvoje imé bom hvalil vselej in vezhno.

Vsakdan Te bom zhaftil in Tvoje imé hvalil vedno in vezhno.

Velik je Gospod in vse hvale vreden, njegova velikost je nefkonzhna.

Vsi rodovi bodo Tvoje dela hvalili, in Tvojo mogozhnost osnаноvali.

Od velizhastva Tvoje zhafti in sve-

toſti govoril, in Tvoje zhudeshe perpo-vedovali.

Mozh Tvojih ſtraſhnih del bojo perpo-vedovali in Tvojo velikofť osnanoi.

Špominj Tvoje preobilne dobrote bodo obhajali, in nad Tvojo pravizhnoſtjo ſe bodo veſelili.

Uſmiljen in miloſtiv je Gospod, poterpeshljiv in poln uſmiljenja.

Gospod je vſim dobrotljiv, njegovo uſmiljenje ſeſhe zhes vſe njegove d'ela.

Zhaſt'ej naj Te, o Gospod! vſe Tvoje d'ela, in Tvoji ſvetniki, (Tvoji iſvoljeni) naj Te hvalijo.

Velizhaſtvo Tvojiga kraljeſtva bodo osnanoi, in od Tvoje mogozhnoſti bodo govorili.

De zhloveshkim otrokam Tvojo mogozhnoſť in flavno velizhaſtvo Tvojiga kraljeſtva snano ſtore.

Tvoje kraljeſtvo je kraljeſtvo vſih zhaſov, Tvoje goſpoſtvo je od roda do roda.

Sveſť je Gospod v vſih ſvojih beſedah, in ſvet v vſih ſvojih delih.

Gospod opira vſe, ki ſe opotekajo, in vsdigne vſe, ki ſo padli.

Ozhi vſih upajo v Tebe, o Gospod! in Ti jim dajesh jeſti o pravim zhaſu.

Ti odpérašh svojo roko, in napolnišh vse, kar shiví, s svojim shegnam.

Pravizhen je Gospod v vsih svojih potih, in svet v vsih svojih delih.

Bliso je Gospod vsm, ki ga klizhejo, vsm, ki v resnizi k njemu klizhejo.

On bo tem, ki se ga boje, njih voljo spolnil, in njih proshnje uflishal in jih reshil.

Gospod varuje vse, ki ga ljubijo, in vse gresnike bo pokonzhal.

Hvalo Gospodovo naj osnanujejo vedno moje uste, in vse, kar shiví, naj njegovo imé hvali vedno in vezhno!

Zhaft bodi i. t. d.

Boshje zhednosti.

Djanje vére.

Vérujem v tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohranišh in vishash, kateri dobro polonash in hudo shtrafash. Verujem, de je Sin boshji zhlovek postal; de naš je s svojo sveto smertjo na krishi odréshil, in de naš sveti Duh s svojo gnado posvezhuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! rasodel, kar je Jesus Kristus uzhil, kar so aposteljni pridigvali in kar nam sveta Rimška katolishka zerkev vérovati sapovedu-

je. Vse to vérujem, ker si ti, o Bog! vezhna in nefkonzhna refniza in modrost, ki ne moresh ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stori mozhnejshi mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se sanesem na tvojo nefkonzhno dobroto in milost, o Bog! de mi bosh po nefkonzhnim saflushenji svojiga edinorojeniga Šina Jesufa Kristusa v tem shivljenji sposnanje, pravo obshalovanje in odpufhenje mojih gréhov, po smerti pa vézhno svelizhanje dal, in dodelil, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti in bres konza vshivati. Tudi upam od tebe potrebne pomozhi, vse to dofézhi. Upam to od tebe, ker si ti to obljudil, kateri si vsigamogozhen, sveft, nefkonzhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubesni.

O moj Bog! ljubim te is vsiga svojige ferza, zhes vse ker si nar vezhi dobrota, nefkonzhno popolnama, in vse ljubesni vreden; ljubim te tudi sato; ker si do mene in do vsih stvari nefkonzhno dobrotljiv. Vofhim is zéliga ferzá, de bi te jest ravno

tako ljubil, kakor so te tvoji nar svestéj-
 fhi flushabniki ljubili in te sbe ljubijo.
 S njih ljubesnijo fklénem svojo nepopólna-
 mo ljubésen; povikshaj jo v meni, o do-
 brotljivi Gospod! bolj in bolj. Kér te
 tedaj refnizhno in is ferza ljubiti shelim,
 in si to terdno persadévam, mi je is fer-
 za shal, de sim tebe, svojo nefkonzhno
 dobroto, ktéro zhes vse ljubim, tebe, svo-
 jiga stvarnika, odreshenika in posvezhe-
 vavza rasferdil. Shal mi je, de sim gre-
 fhil, de sim tebe svojiga vsigamogozh-
 niga Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozhe-
 ta rasshalil. Terdno fklenem, vse gréhe
 zhedalje bolj obshalovati in nikdar vezh
 soper tvojo presveto voljo ravnati. Vsemi
 me spet sa svojiga otroka, in dodeli mi
 gnado, ta svoj fklep dopolniti. To te pro-
 sim po nefkonzhnim saflushenji svojiga
 boshjiga Šina, nashiga Gospoda in Sve-
 lizharja, Jesufa Kristufa. Amen.

Kerstna obljuba.

Verujem v Boga Ozheta, Šina in
 svetiga Duha; verujem v Jesufa Kristufa,
 Šinu boshjiga ediniga, kateri je Bog in
 zhlovek fkupej, kateri je s svojim terpljen-
 jem in svojo smertjo zhloveshki rod od-

rešhil. Verujem vse, kar je Bog rasodel, kar je Jesuf uzhil, kar so aposteljni osnovovali, in kar nam sveta Rimfka katolifhka zerkev verovati sapoveduje; ktere ud shelim do smerti biti. Še odpovem is zeliga serza hudobnimu duhu, njegovimu napuhu in vřimu njegovimu djanju; se odpovem tudi vřim greham, napuhu in vřim sapeljivim naukam svetá. Perpravljjen řim kerřhanfko řhiveti; Bog! poterdi me v mojim řklepu ř svojo mogožno gnado. Amen.

Kerřhanfka ozhitna řpoved.

Jeřt vbogi greřhni zhlovek ře odpovem hudizhu, vřimu njegovimu navdajanju, řvetovanju in djanju. Verujem v Boga Ozheta, řina in řvetiga Duha. Verujem vse, kar řveta kerřhanfka katolifhka zerkev sapoveduje verovati. Š to řveto katolifhko vero prizham in ře řpovem Bogu vřigamogozhnimu, devizi Marii, njegovi zhařtiti materi, in vřim ljubim řvetnikam, ter ře obtoshim, de řim ře od řvojih mladih dni do sdajne ure dořtikrat in veliko pregreřhil s miřlijo, s beředo, s djanjam, in s samudo veliko dobrih del; kakor ře je vse řgodilo na řkriynim ali

ozhitno, vedama ali nevedama; soper defet boshjih sapoved, v fedmerih poglavitnih grehah, na peterih pozhutkih mojiga telefah; soper Boga, soper mojiga blishnjiga in soper svelizhanje moje uboge duſhe. Ti in vſi moji grehi ſo mi mozhno ſhal, in me is ferza grevajo.

Sato tebe, vezhniga, miloſtljiviga Boga, pohlevno proſim, de mi ſvojo boſhjo miloſt dodeliſh, mojimu ſhivljenju toliko odloga daſh, de ſe bom mogel ſpovedati in ſpokoriti, tvojo dobroto in prijaſnoſt ſadobiti, in po tem revnim ſhivljenji vezhno veſelje in svelizhanje doſezhi. Sato povdarim na ſvoje greſhno ferze, in rezhem s ozhitnim greſhnikam: o Goſpod! bodi miloſtljiv meni ubogimu greſhniku. Amen.

§. Obhajilo v duhu.

O preljubesnivi Jeſuf! kako rad bi po ſgledu prvih kriſtjanov vſak dan tvoje ſveto reſhnje telo, in tvojo ſveto reſhnjo kri prejel! Sakaj kakor koperni vpehan jelen po mersli vodi, tako koperni moja duſha po tebi, ſtudenju vſiga dobriga. Tode moja nevrednoſt me ſtraſhi, — in fili me s evangeliſkim zolnarjem od deljezh ſtati; ſgrevano na ſvoje perſi terkati in

f potertim serzam, kakor evangelifki fto-
 nik, sdihovati: **Gospod!** nifim vreden, de
 grefh pod mojo ftreho, temuzh rezi le s
 besedo in moja dufha bo osdrávljena.
 Oshivi me, o **Jesuf!** f fvojim duham in
 navdaj me f svojo gnado, ker se ne smem
 predersniti, tvojiga telefa in tvoje kervi
 danf savshiti. **Daj mi duhá ljubésni do**
Boga in do mojiga blifhnjiga; daj mi
 gnado, de se bom ferzhno soper gréh
 bojeval, de bom vse krishe in nadloge
 voljno nôfil, in de bom v kerfhanskih
 zhednostih zhedalje bolj rastel. Ne pusti
 moji dufhi pogubljeni biti, ki fi ji v hra-
 no svoje lastno telo in svojo kri v pre-
 fvetim sakramentu altarja sapuflil, — te-
 muzh vodi jo po potu tvojih sapoved k
 vezhnimu shivljenju. **Amen.**

Dufha Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, svelizhaj me!

Kri Kristusova, napôji me!

Voda is desne strane operi me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jesuf uflifhi me,

V svoje svete rane fkri me,

Od tebe lozhiti se, ne pusti me,

Sovrashnika peklenfkiga varuj me,

Ob uri moje smerti, poklizhi me,

K tebi priti, sapovej mi,
De f tvojimi svetniki hvalim te
Vékomej. Amen.

Molitev

pred ispostavljenim svétim reshnjim
Teléfam.

Zhaft, hvala in zhefhenje Ti bodi,
v podobah kruha fkriti Bog in Švelizhar.
Pred Tvojim svetim altarjem padem na
kolena, de pred Teboj, shivi Bog! ob-
zhutljeje svojiga serza rasodenem. Ti,
Kralj vsih kraljev, Gospod vsih gospodov,
Bog nebés in semlje, kteriga ne samorejo
ne angelji, ne ljudje dovolj zhaftiti in mo-
liti. — Ti pridefh tudi med nas stanovat;
dask se ljudem poshlatati in vshiti, nozh
in dan si per nas in vedno perpravljen k
nam priti, nashe molitve poshluhati, in
tudi, kadar smo bolni, nas obiskati, to-
lashiti in zbe ne osdraviti, vender nam
mozh dati. O kako veliko zhudo ljubeshni
je to! Komaj bi samogli verjeti, ko bi
ne bil sam Ti, Šin Boshji in vezhna res-
niza rékel: To je moje telo!

Poln shive vere v Tvojo presveto prizhejózhnost, pol upanja, ljubeshni in hvaleshnosti pridem tedaj k Tebi, Boshji Švelizhar! in Te molim. — O de bi Te samogel vender tako molíti, de bi Ti mogel namestenje dati sa toliko rasshaljenj, f kterimi Ti nehvaleshni ljudjé v tem presvétim sakramentu nezhaft delajo.

Ker pa sdaj pred gnadnim fedeshem svojiga dobrotljiviga Boga stojím; — ker ta dobrotljivi Bog sam is tabernakeljna k nam govóri: Pridite k meni vsi, ki ste utrudeni in oblosheni, jes vas bom poshivil! toraj terdno saupam, pred svojim Gospodam milost dosezhi.

Uterdi me tedaj, o Jesuf! v veri, de po Tvojim svetim uku shivim. Pomnoshi moje upanje, de v vsih telesnih in dusfnih potrebah ne stavim ediniga saupanja v svét, ampak v Tebe. Vshgi mojo ljubésin, de odsihmal nizhesar ferzhnihi ne ljubim, kakor Tebe, o Bog, in tvoje sapovedi. Vdihni v mene gnusenje nad greham, de Te nikdar vezh ne rasshalim. Daj mi poterpljenje v terpljenji, de svojo voljo vselej Tvoji volji podvershem, daj mi shegen v mojih opravkih, de nizhesar ne storim, kar je soper Tvojo

zhaft; de mi pa tudi nizeh ne manka, zhefar moja duha in moje telo potrebuje. Daj sadnjizh tudi gnado, de bom pred svojo smertjo f tem Tvojim presvétim sakramentam previden, v dobrim do konca stanoviten ostanem, in frezhno is tega shivljenja v drugo stopim. — To Te prosim, in to tudi upam dosezhi po Tebi, o Jesuf, kateri s Ozhetam in svetim Duham enako Bog shivish in kraljujesh vékomaj. Amen.

Molitev

k presvetimu Šerzu Jesufvim.

Prekladko Šerze Jesufovo, altar Boshji, na katerim ogenj neskonzhne ljubesni s mogozhnim plamenam vezhno gorí, molim Te s vsimi trumami angeljev v ponishnosti svojiga ferza! O Boshje, is ljubesni do naf grehnikov ranjeno Šerze, perbeshalifhe vsih shaloftnih ferz, k Tebi se vsdigne moje ferze f sladkim saupanjem, sakaj v Tebi je vir usmiljenja! Is Tebe isvira gnada grehnikom, tolashba shaloftnim, sdravje bolnikom, usmiljenje vsm, ki v poboshni ljubesni k Tebi molijo. Refnizhno, Ti si Šerze nar bolj milosti-

viga Ozhéta, nar svestejshiga prijatla, nar milshiga brata, nar bolj ljubljeniga shénina svestih duh! V Tebi shivi spominj neshtétih svoljenih od sazhetka do konza zhafov; vsih imena so v Tebi, v bukvah shivljenja, s neisbrisljivimi zherkami ljubeshni sapifane, in vfaziga posebej se spominih Ti, o Šerze milosti in vezhne gnade! f sladko prijasnostjo, kakor de bi bil edina stvar v vesoljnim stvarjenji! Tdor Tebe posna, o blago Šerze vezhniga Kralja! ne more nikakor obupati; kdor Tebe najde, najde nar vezhi saklad nebés in semlje; kdor Tebe ljubi, se mu vrata raja odprejo!

O uflishe moje sdihljeje, dobrotljivi Jesus! vsemi moje serze v svetishe svojiga Boshjiga Šerza, vnemi moje ledeno serze s iskro shiviga ognja, ki nebeshke mozhi s vezhno ljubeshnijo vname; ozhisti moje serzé f sveto kervjo in vodo, ktero si na krishi v ozhishenje nashih duh na krishi prelil; nagibaj vse njegove misli in shelje po svojih sheljah, in rani ga tako globoko f svojo ljubeshnijo, de ga bo vedno po Tebi, studenzu vezhniga shivljenja, shejalo, de Tebe nikdar nikoli ne posabi, in le po Tebi hrepeni. O preljubo Šerze Jesusovo! bodi moje ve-

felje, moj mir in moj pokoj, moja mozh in modrost, in moje vsa; bodi stanovanje moje dushe sdej in vékomej. Amen.

Molitev o svetim réshnjim Telésu

(in tudi druge zhase, kader je sveto reshne Telo ispostavljeno).

O prezhaftitljivi Šin nebéshkiga Ozhe-
ta, Jesuf Kristuf! molim Te ta pras-
nizhni dan in hvalim Tvoje nefkonzhno
velizhaftvo in Tvojo svitlost. Moje prosto
ferze se mozhno veseli nad zhajtjo, ki se
Ti danas fkasuje, ker si Ti nash Bog in
nash nar boljshi dobrotnik. Molim Te, o
presveti sakrament altarja, tukaj in pov-
lod na vesoljni semlji, kjer si prizhejozh,
fkasujem Ti zhast, kakorfhno Tebi, nar
vikshimu bitju gré. Terdno verujem, de je
v tej sveti hostii moj Gospod Jesuf Kri-
stuf v osébi (v pershoni) prizhejozh. Ko-
like trume angeljev obdajajo Tebe, o moj
Bog! Kako ferzhno, kako veselo, kako
ponishno molijo Tebe! Kako se zhudijo
nad Tvojo neisrekljivo dobrotnostjo! de
hozhesh med ljudmi prebivati, in kako
povikshujejo Tvojo nefkonzhno dobroto,
ktera hozhe famo shegnovati in rasvese-

ljevati! Š temi svelizhanimi duhovi hozhem sdaj to sveto prozéfijo spremljati; in nar svetejſhi fkrivnoſti vſo mogozho zhaſt dajati.

Šveti Bog in zhlovek Jeſuf! Ti pravi in shivi kruh nebéſhki! Kako veliko ljubefin fkaſujeſh nam ubogim, de fe ponishaſh, ſam med nami biti in nam toliko dobrot po tem ſvetim ſakramentu deliſh! Med nami prebivaſh, kakor ozhe med ſvojimi otrozi, in naſ vſelej miloſtivo poſluſhaſh; kolikor krat Ti ſvoje potrebe naſnanujemo. Naſitiſh naſ ſ ſvojim ſvetim meſam, in napajaſh naſ ſ ſvojo drago kervjo. Šam ſebe darujeſh per ſveti maſhi kakor dar ſprave ſa naſhe gréhe, in odverneſh tako ſafluſhene ſhibe vezhne pravize od naſ. Ta ſveti ſakrament nam daſh v naſhi ſmertí v krepko popotnizo, de ſ njim okrepzhani ſtraſhno pot v vezhnoſt hoditi ſamoremo. V tem ſvetim ſakramentu ſe nam deliſh v ſaſtavo vezh-niga svelizhanja, de ſi ſ njim nebefa kupiti ſamoremo. Š tem Boſhjim ſakramentam dodeliſh ſadnjizh pobošnim pomnoſhenje gnade, ſpokornim gréſhnikam odpuſhenje, ſhaloſtnim tolaſhbo v njih ſhaloſti, fkuſhanim mozh, brani

se, tistim, ki so v nevarnostih, rešhenje v sili, umirajočim pomozh v boji s smertjo, mertvim hladilo v vzhah, in svojim isvoljenim veselje in svelizhanje v nebesih.

V tem sakramentu napolaish svoje otroke s neisgovorljivim shégnam. Oh! de bi Ti ga mogli s hvaleshnoštjo in s poboshno ljubesnijo poverniti, kakor tvoja ljubesin térja. Štoriti hozhemo vsaj, kar nam je mogožhe. Danashnja prozesija naj Ti je prasnizhni in veseli obhod zheshenja, hvale in ferzhne hvaléshnosti; naj je tudi ozhitno sposnanje nashe vere v Tvojo pravo in resnizhno prizhejozhnost v presvetim sakramentu. Nashi svonovi pojó Tebi v zhašt; kadilo kupí proti Tebi, svezhe goré v Tvoje povikshanje, pesmi veselja pojemo Tebi, svojimu Bogu; pred Tabo, Vsigamogozhnim popadamo na kolena, in usta in ferze molijo k Tebi, edino ufmiljenimu.

Tebi v zhašt, o Jesus! so nashe zeste s vejizami in zvetlizami potrefene; berhki maji lepsihajo nashe osidje, vsa natura naj se veseli s nami, nasli moshnarji pokajo Gospodu vsih gospodov; nasli otrozhizhi so s venzi, s snamnjem nedol-

shnosti, ovenzhani, altarji so postavljeni Tebi, Narfvetejšhimu, vsi Tvoji otrozi molijo, se radujejo, hodijo veseli poleg Tebe, svojiga prijatla in dobrotnika.

Kar samoremo, storimo, Tebi svojo ljubestin, poboshnost in serzhnost do te zhudapolne fkrivnosti pokasati. **O** presveti **O**drefhenik! naj Ti nasha svesta in perprostta poboshnost dopade, vsemi milostivo nasho serzhnost, tako majhno, kakor je; dobra volja naj domestu je per Tebi nasho nesmozhnost. Poshegnaj nas, de Te nashe serza she bolj zhashte, kakor nashe unanje snamnja ponishnosti in zhefhenja!

O de bi samogel vsim prizhej-zhim pravo serzhnost in poboshnost vdih-niti! **K**ako milo se mora poboshnimu ver-nimu storiti, jih toliko viditi, kterih sunanja obnasha le preozhitno kashe, de nimajo prave shive vere in notranje po-boshnosti! **K**ako shalostno je, tako mar-fikteriga viditi, kteri obhod Tvoje zhashti s gerdim obnashanjem samo spremljajo, de Ti nezhasht delajo! **D**o teh nefrezh-nih se fkashi milostiviga, navdaj jih f tako ponishnostjo in f takim fkrivnostnim straham pred Tovojo velizhashtno prizhe-

jozhnostjo, de polni presvete grose pred Tabo stojé in s Tvojim patrijarham Jakobam klizhejo: „Refnizhno, ta kraj je svet, in jes tega nisim vedil“! de tudi oni Tvoje to-lashbe in Tvojiga shegna vredni postanejo.

Memo tega prosim Tebe, Ti milostivi studenez vsiga dobriga, **Jesuf Kristuf!** oberni svoje dobrotljive ozhi s svoje svete skrivnosti na to nashe mesto (nashe val) in napolni ga s svojim nebeskim shegnam. Poshegnaj, o Jesuf, nashe hifhe in stanovanja, nashe njive in vinograde, nashe verte in travnike, nashe gojsde in sadje, nashe zheéde in vso nashe last, — nashe otroke in drushino, poshegnaj nas na telefonu in na dushi. Obvaruj nas ognja in viharjev, tozhe in hude ure, divjih vojsk, kuge in bolésin, lakote in dragine, shkode in nesfrezhe. Varuj nas jese in sovrashtva in vfaziga prepéra; satirej bolj in bolj hudobije nezhistosti in nesframnosti; obvaruj nas nagle smerti in vsih slegov, dushnih in telésnih. Tvoj sveti shegen, ki ga nam danas is tega presvetiga sakramenta delish, ostani s njegovo mozhjo nad nasnim krajem, in odverni milostivo vse slege in nevarnosti od nas. Amen.

Litanije

od presvetiga rešhnjiga Telefa.

Gospod, usmili se naſ!

Kriſte, usmili se naſ!

Gospod, usmili se naſ!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Bog Ozhe is nebeſ,

Bog ſin Odreſhenik ſvetá,

Bog ſveti Duh,

Sveta Trojiza, en ſami Bog,

Jeſuf, kteri ſi per ſadnji vezherji ſam
ſebe uzhenzam ſavſhiti dal,

Jeſuf, kteri ſi v presvetim ſakramentu
reſnizhno prizhujozh ſ kervijo in
ſ meſam, ſ duſho in ſ teleſam,

po boſhji in zhloveſhki naturi,
Jeſuf, ſhivi kruh, kteri ſi is nebeſ
priſhel,

Jeſuf, kruh angeljev,

Jeſuf, kruh vſih iſvoljenih,

Jeſuf, kruh možnih,

Jeſuf, zhesnaturi krnh,

usmili se naſ!

Jesuf, skriti Bog in Švelizhar,
 Jesuf, studenez vsih gnad,
 Jesuf, vedni in nar zhistejšhi dar,
 Jesuf, nekervavi dar noviga testa-
 menta,
 Jesuf, nedolshno jagnje boshje,
 Jesuf, skrita mana,
 Jesuf, Beseda, ktera se je vzhlove-
 zhila, in sdaj vedno med nami
 prebiva,
 O nar svetejšhi sakrament,
 Nar vezhi skrivnost boshja,
 Spominj nar vezhih zhudeshev boshjih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni
 boshje,
 Sakrament vezhne ljubesni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave sa zhive in mertve,
 Nar vezhi mozh v fkušnjavah,
 Nar mozhnejšhi oroshje soper hudo-
 bniga sovrashnika,
 Nar imenitnišhi vsih darov boshjih,
 Presveti spominj Gospodoviga ter-
 pljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova vezherja, per
 kteri angelji streshejo,
 Nar vezhi veselje poboshnih dušh,
 Nar vezhi saklad vernih kristjanov,

Nar flajfhi shivesh nafhieh dufh,
 Mozh flabih,
 Trofht shaloftnih,
 Pomozh sapufhenih,
 Popotniza teh, kateri v vezhnost gredo,
 Sastava vezhniga shivljenja,
 Bodi nam miloftiv, sanesi nam, o Jefuf!
 Bodi nam miloftiv, ufhlifhi naf, o Jefuf!
 Od vfiga hudiga, odrefhi naf, o Jefuf!
 Od vfiga greha, odrefhi naf, o Jefuf!
 Od nevredniga prejemanja tega pre-
 fvetiga sakramenta;
 Od posheljenja mela,
 Od posheljenja ozhi,
 Od prevsetnosti shivljenja,
 Od vfigh pregrefhnih perlofhnost in ne-
 varnost;
 Od fkrivnih fkufhnjav in salesovanja
 hudobniga duha,
 Od vfigh nefrezh,
 Od nagle in neprevidene fmerti,
 Od vezhne fmerti,
 Škosi ljubesen, f katero fi ta f. sa-
 krament postavil,
 Škosi ljubesen, f katero fi per sadnji
 vezherji fvoje apofteljne obhajal,
 Škosi ljubesen, f katero tudi naf f fvojim
 presvetim refhnjim telefam shivifh,

ufmili fe naf!

odrefhi naf, o Jefuf!

- Škosi ljubesen, f ktero se v tem pre-
 fvetim sakramentu sa naf daru-
 jesh,
 Škosi ljubesen, f ktero v tem daru
 boshji pravizi sadoftish,
 Škosi ljubesen, f ktero nevrednim krist-
 janam sanafhafh,
 Škosi ljubesen, f ktero v tem presve-
 tim sakramentu tolikanj nezhafti
 preterpish,
 Škosi ljubesen, f ktero is stola svoje
 milosti tako usmiljeno na naf gle-
 dash,
 Škosi ljubesen, f ktero naf tako usmi-
 ljeno poslufhafh,
 Škosi ljubesen, f ktero nam v tem pre-
 fvetim sakramentu tolikanj gnad
 fkasujesh,
 Škosi ljubesen, f ktero v tem presve-
 tim sakramentu do konza svetá
 per naf ostanesh,
 Mi ubogi gresfniki,
 De nam sanefesh,
 De nam vse nafhe gréhe odpu-
 stish,
 De naf v shivi veri v ta presveti
 sakrament poterdish in obder-
 shish,

odrefti naf, o Jesufi!

 profimo te, usifhi
 naf, o Jesufi!

- De v nafhii ferzih terdno saupanje v ta nar svetejſhi ſakrament obudifh,
- De v nafhii ferzih gorezho ljubesen do tega nar svetejſhiga ſakramenta pomnoſhiſh,
- De nafhe zheſhenje in pobošnoſt k timu preſvetimu ſakramentu poboljſhaſh in ohraniſh,
- De nam gnado daſh, vſelej s dobro perpravo k tvoji miſi perſtopiti,
- De nam ſad tega preſvetiga ſakramenta obilno dodeliſh,
- De reſnizhno pozheſhenje tega nar zhaſtitljivſhiga ſakramenta med nami pomnoſhiſh,
- De vſo nezhaſt tej nar zhaſtitljivſhi ſkrivnoſti boſhji prevarjeſh in odverneſh,
- De ſvojo ſveto zerkev viſhaſh in ohraniſh,
- De vſim, kateri v te ne verujejo, luzh prave vere dodeliſh,
- De nafhe miſli k nebeſhkim ſheljam povſdigneſh,
- De nafhe ferza ſ ſvojim miſtoſtivim obikovanjem raſveſeliſh, in ozhiſtiſh,
- De nam vſelej veſelje nad tem preſvetim ſakramentam v ferze daſh,

proſimo te, uſliſhi naſ, o Jeſuſi!

De vedno v nas ostanesh, in mi v tebi,

De nas na konzu nashiga shivljenja - f to nebesko popotnizo previdish in obveselish,

De nas poslednji dan k vezhnimu shivljenju obudish,

De vsm vernim dusham vezhni mir in pokoj dodelish,

De nas na tem tronu svoje milosti uflishati hozhesh,

Jesuf, Sin boshji,

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesht, sanesi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesht, uflishi nas, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesht, usmili se nas, o Jesuf!

Kriste, flishi nas!

Kriste, uflishi nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Ozhe nash. Zheshtena si Marija.

V. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spominj svojih zhudeshev storil.

O. On je shivesh dal tem, kateri se njega boje.

prosimo te, uflishi nas,
o Jesuf!

V. Ti si nam kruh is nebes dodelil,
o Gospod!

O. Kteri vse rasveseljenje v sebi ima.

V. Is tvojiga altarja, o Gospod!
prejemamo Kristusa.

O. V katerim se dušha in telo rasveseljujeta.

V. Gospod, uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prezhudnim sakramentu spominj svojiga terpljenja sapustil; dodeli, prosimo, de svete fkrivnosti tvojiga telefa in tvoje kervi tako zhaštimo, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi obzhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

Litanije.

od sladkiga iména Jesufoviga.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Bog, Ozhe nebeshki,
 Bog Sin, Odreshenik svetá,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojiza, en sami Bog,
 Jesus, Sin shiviga Boga,
 Jesus, Sin prezhitte Devize,
 Jesus, nar mogozhnifhi,
 Jesus, nar popolnifhi,
 Jesus, nar zhaftitljivfhi,
 Jesus, nar zhudnifhi,
 Jesus, nar vesélifhi,
 Jesus, nar ljubesnivfhi,
 Jesus, zhitsejshhi, kakor solnze,
 Jesus, lepfhi, kakor luna,
 Jesus, svetlejshhi, kakor svesde,
 Jesus, vse zhasti vreden,
 Jesus, nar ponishnifhi,
 Jesus, nar uboshnifhi,

usmili se nafi!

Jesuf, nar krotkejſhi,
 Jesuf, nar poterpeſhljivſhi,
 Jesuf, nar pokornifhi,
 Jesuf, nar zhiſtejſhi,
 Jesuf, ki zhiſtoſt ljubifh,
 Jesuf, naſha ljubesen,
 Jesuf, sgled naſhiga ſhivljenja,
 Jesuf, podoba zhednoſti,
 Jesuf, sgled ſvetiga ſadershanja,
 Jesuf, naſhe perbeſhalifhe,
 Jesuf, ki naſhe duſhe ljubifh,
 Jesuf, **Ozhe** vſih ubogih,
 Jesuf, troſht vſih ſhaloſtnih,
 Jesuf, bogafſtvo vſih revnih,
 Jesuf, ſhlahten kamen,
 Jesuf, bramba vſe popolnamoſti,
 Jesuf, dobri paſtir ſvojih ovzhizh,
 Jesuf, ſvesda na morji,
 Jesuf, prava luzh,
 Jesuf, vezhna modroſt,
 Jesuf, neſkonzhna dobrota,
 Jesuf, veſelje angeljev,
 Jesuf, kralj patrijarhov,
 Jesuf, raſſvetljevaviz prerokov,
 Jesuf, uzhenik apoſteljnov,
 Jesuf, uzhenik evangeliftoſov,
 Jesuf, mozh marternikov,
 Jesuf, ſvetlôba ſposnovavzov,

uſmili ſe naſ!

Jesuf, shenin zhiftih dufh, }
 Jesuf, krona vsih svetnikov, } ufmili se naf!
 Bodi nam milofljiv, sanesi nam, o Jesuf!
 Bodi nam milofljiv, ufhlifhi naf, o Jesuf!
 Od vsiga hudiga,
 Od vsiga gréha,
 Od svoje jése,
 Od fkufhnjav hudobniga duha,
 Od duha nezhistosti,
 Od vsih pregréfhnih perloshnost,
 Od prelomljenja tvojih svetih sapoved,
 Od vezhne smerti,
 Škosi fkrivnost svojiga svetiga vzhlo-
 vezhenja,
 Škosi svoj prihod,
 Škosi svoje rojstvo,
 Škosi svoje gajshlanje,
 Škosi svoje kronanje,
 Škosi svojo smert na krishi,
 Škosi svoje snotranje in sunanje ter-
 pljenje,
 Škosi svoje od smerti vftajenje,
 Škosi svoj vnebohóhod,
 Škosi svojo nebeshko zhaft in vefelje,
 Na proshnjo svoje presvete Matere,
 Na proshnjo vsih svojih svetnikov,
 Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjemljesh,
 sanesi nam, o Jesuf!

refhi naf, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh,
 uflishi nas, o **Jesuf!**

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh,
 usmili se nas, o **Jesuf!**

Jesuf Kristuf, flishi nas!

Jesuf Kristuf, uflishi nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Ozhe nash. **Zhesfiena** si.

Molimo.

Bog, kteri si svojiga edinorojeniga
 Šinu dal **Odrefhenika** zhloveshkiga rodu,
 in si ga **Jesufa** rekel imenovati; dodeli
 milostljivo, de, ki njegovo sveto imé zha-
 ftimo na semlji, tudi svoje iména v buk-
 vah isvoljenih v nebesih sapifane najde-
 mo, in ondi **Jesufa** vékomej gledamo in
 vshivamo. Po ravno tem **Gospodu** nashim
Jesufu Kristufu, ki s teboj shivi in kra-
 ljuje v edinosti svetiga **Duha Bog** od vé-
 komej do vékomej. **Amen.**

Bog, kteri si svojim edinorojeným
 Synem dal Ochráněnou zločestkiga rodu
 in a za Jesula řekl imenovati; dobeli
 milostivo, de, ki njegovo krsto iné zba-
 timo na semlj, tudi svoje imena v dar-
 vah izvoljenih v nebesih zaplana nabe-
 mo, in oadi Jesula vekomaj gledamo in
 vshivamo. Po trnovem Golgodu našim
 Jesulu Kristulu, ki si sboj šlivi in kra-
 tije v edinosti svetiga Duha Bog od ve-
 komej do vekomej. Amen.

Motivo.

IV. Del.

Premišljevanje

*terpljenja Gospoda našega Jesusa Kri-
stusa, in molitve h krishanimu Sve-
lizharju.*

Ako dobro delate in voljno terpite, je to prijetno per Bogu. K temu namrezh ste poklizani, ker je tudi Kristuf sa naf terpel, in vam je sapustil sgled, de hodite po njegovih stopinjah.

I. Petr. 2, 20. 21.

Pasjon,

to je:

Terpljenje Gospoda našhiga Jesusa Kristusa

po spisu vsih štirik evangelistov.

Kadar se je perblisheval prasn timer oprefnih kruhov, kteri se imenuje velika nozh, je rekel Jesus svojim uzhenzam: Veste, de bo zhes dva dni velika nozh, in Sin zhlovekov bo isdan, de bo krishan. In veliki duhovni in pismarji so ifkali Jesusa umoriti. Sbrali so se tedaj f stara-shini ljudstva v dvor velikiga duhovna, kteri je bil imenovan Kajfesh, in so svet imeli, kako bi Jesusa s svijazho vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v prasn timer, de tje hrup ne vstane med ljudstvom. Bali so se namrezh ljudstva. Satan pa je shel v Judesha, f perimkam Ishkarjota, kteri je bil eden smed dvanajsterih. In je shel do velikih duhovnov, de bi jim ga isdal; in je govoril s njimi in f poglavarji, in

je rekel: Kaj mi daste, in jas vam ga bom isdal. Ko so to flifhali, so se ovefelili, in so mu obljubili trideset frebernikov. On jim je pa dal besedo, in je iskal perloshnost, de bi jim ga isdal bres hrupa.

Prifhel je pa pervi dan opresnih kruhov, ob katerim se je moglo velikonozhno jagnje saklati. Tedaj so uzhenzi k Jesufu stopili, in mu rezhejo: Kam hozhefh, de gremo, in ti perpravimo jesti velikonozhno jagnje? In poshlje dva smed njih, Petra in Janesa, in jima rezhe: Pojdita, in perpravita nam velikonozhno jagnje. Onadva sta pa rekla: Kjé hozhefh, de perpraviva? In jima je djal: Bojdita v mesto, in ko va-nj prideta, vaju bo frezhal zhlovek, kateri ponefe verz h vode: idita sa njim v hisho, v katero pojde, in rezita hishnimu gospodarju: uzhenik ti rezhe: Moj zhaf je bliso; per tebi hozhem imeti veliko nozh s svojimi uzhenzi; kjé je obédniza, kjer bom velikonozhno jagnje s njimi jedel? In on vama bo pokasal veliko obédnizo pogernjeno, ondi nam perpravita. Uzhenza sta shla v mesto, in sta nashla, kakor jima je bil Jesuf povedal, in sta perpravila velikonozhno jagnje. Ko se je bil vezher storil, je prifhel

Jesuf s unimi uzhenzi, in je k jedi fedel, in dvanajsteri s njim, in jim je rekel: Is ferza sim shelel to velikonozhno jagnje jesti s vami, preden de terpim; sakaj povém vam, de od sdaj ga ne bom vezh jedel, dokler ne bo dopolnjeno v boshjim kraljestvu. In je vsel kelih, ter je sa-hvalil in rekel: Vsemite, in rasedelite si med seboj; sakaj povém vam, de ne bom pil od terniga sadu, dokler boshje kraljestvo ne pride.

In je vftal, flékel sgornje oblazhilo, in je vsel pert, ter se opafal, potlej je vlil vode v umivalnizo, in je sazhel uzhenzam noge umivati, in otirati s per-tam, s kterim je bil opafan. Kadar je pa do Petra prishel, mu rezhe Peter: Gos-pod! ali bosh ti meni noge umival? Je-suf je odgovoril in mu djal: Kar jas delam; sdaj ne vesh, pa potlej bosh ve-dil. Peter mu rezhe: Ne bosh mi nog umival vékomaj ne! Jesuf mu je odgo-voril: Zhe te jas ne umijem, ne bosh imel dela s menoj! Tedaj mu rézhe Peter: Gospod! ne le samo nog, ampak tudi roke in glavo! Jesuf mu rezhe, Kdor je umit, ne potrebuje vezh, ko de noge umije, in je ves zhift. Tudi vi ste zhifti, tode ne

vſi. Vedil je namrežh, kdo je, kateri ga bo isdal, sato je djal: Niſte vſi zhiſti.

Ko jim je bil noge umil, je ſvoje oblazhilo vſel, in ſpet k miſi ſédel, in jim je rekel: Véſte, kaj ſim vam ſtoril? Vi me klizhete: uzhenik in goſpod! in prav rezhete; ſakaj ſej ſim tudi. Ako ſim tedaj jas, Goſpod in uzhenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugimu noge umivati; ſgléd ſim vam namrežh dal, de, kakor ſim jas vam ſtoril, tudi vi ſtorite. Šaj hlapez ni vezhi, ko njegov goſpod, ne poſlanez vézhi, ko tiſti, kateri ga je poſlal. To veſte; blagor vam, zhe bote tudi ſtorili. Ne rezhem od vaſ vſih. Jas vém, ktere ſim iſvolil; ali dopolniti ſe morajo beſede piſma: „Kteri s meno j kruh jé, bo ſvojo nogo ſopér mene vsdignil.“ Glejte, sdaj vam to povem, poprej ko ſe ſgodí, de, kadar ſe ſgodí, verujete, de ſim jas. Refnizhno, refnizhno, vam povem: Kdor kteriga, ki ga jas poſhljem, ſprejme, mene ſprejme; kdor pa mene ſprejme, ſprejme tiſtiga, kateri je mene poſlal. In ko je bil Jeſuf to iſrekel, ſe mu je v ferze uſhalilo, in je prizhal, in rekel: Roka mojiga iſdajavza jé s meno j per miſi. Refnizhno, refnizhno vam po-

vém, eden smed vas me bo isdal, kateri s menoj je. Tedaj so uzhenzi eden drugiga pogledovali, in pomislljevali, od kteriga de govori, in silno shaloftni pravijo eden sa drugim: Gospod! ali sim jas? On je pa odgovoril, in rekel: Vas dvanajsterih eden, kateri pomaka s menoj roko v fklédo, me bo isdal. Šin zhlovekov gré sizer, kakor je pisano od njega, tode gorjé mu, po komur bo sdan: bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tisti zhlovek. Na to je odgovoril Judesh, kateri ga je sdal, in je rekel: uzhenik, ali sim jas? Jesuf mu rezhe: Ti si rekel. Eden pa smed uzhenzov, kteriga je Jesuf (fofebno) ljubil, Janes s imenam, je flonel na Jesufovih perfih. Temu je Šimon Peter pomignil, de naj vprafha, kdo je tisti, od kteriga govori. On se je tedaj Jesufu bolj k perfam perflonil, in mu tiho rezhe: Gospod! kdo pa je? Jesuf je tiho odgovoril: Tisti je, kterimu bom pomozhen kruh podal. In je pomozhil grishlej kruha, in ga je dal Judeshu Ishkarjotu, Šimonovimu sinu. In ko je bil Judesh grishlej vsel, je fhel fatan v njega. Tedaj mu Jesuf rezhe: Kar mislilh storiti, stori bersh. Nobeden smed njih pa ni vedil, sakaj

mu je **Jesuf** to rekel. Ker je **Judesh** mofhno hranjeval, fo eni menili, de mu veleva kupiti, kar je sa prasniki potreb-niga; eni pa, de naj med uboge kaj da. **Ko** je tedaj grishlej vsel, je kmalo vun fhel. **Bila** je pa nozh.

In kadar fo vezherjali, je vsel **Jesuf** kruh v fvoje roke, ter je sahvalil, ga posvetil, raslomil in podal fvojim uzhen-zam rekozh: „Vsemite, in jejte; to je moje telo, ktero bo sa vaf v smert dano.“ **Ravno** tako je vsel tudi kelih s vinam, ter je sahvalil, in jim ga podal, rekozh: „Vsemite, in pijte is njega vfi; to nam-rezh je moja kri, kri nove savese, ktera bo sa njih veliko prelita v odpufhanje grehov. **To** storite v moj spominj. **In** fo vfi is njega pili.

In ko je bil **Jesuf** fhe v obednizi, je rekel enajsterim (**Judesh** namrezh je bil odfhel): **Sdaj** je **Šin** zhlovekov po-velizhevan, in **Bog** je v njem povelizhevan. **Ako** je pa **Bog** v njem povelizhevan, bo tudi **Bog** njega sam v febi povelizhal, in kmalo ga bo povelizhal. **Otrozhizhi!** le malo sim fhe per vaf. **Me** bote ifkali, pa kar sim **Judam** rekel, tudi vam rezhem: **Kamor** jas grem, vi sdaj

ne morete iti. Novo sapoved vam dam, de se med feboj ljubite; kakor sim jas vas ljubil, se tudi vi ljubite med feboj. Is tega bojo vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, zhe bote ljubesen imeli med feboj. In so sapeli hvaljno pésem, in fhli proti oljki gori.

Simon Peter je pa rekel: Gospod! kam pa gresih? Jesus je odgovoril: Kamor jas grem, sdaj ne moresh sa menoj iti: potlej pa pojdesh sa menoj. Peter mu rezhe: Sakaj ne morem sdaj sa teboj iti? Gospod je rekel: Simon, Simon! glej, satan vas je hotel imeti, de bi vas presejal, kakor pshenizo, jas pa sim profil sa te, de ne jenja tvoja véra; in ti, kadar se bosh nekdam spreobernal, poterdi svoje brate. Peter pa mu je djal: Gospod: f teboj sim perpravljen v jezho in v smert iti: svoje shivljenje postavim sa te. Jesus mu je odgovoril: Svoje shivljenje postavish sa me? Resnizhno, resnizhno, ti povem: Petelin nozroj ne bo pel, dokler me trikrat ne satajish. In pa she vsi se bote pohujshali nad menoj to nozh; sakaj, pisano je: Bom udaril pastirja, in raskropile se bojo ovze. Kadar pa od smerti vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter je rekel: Ko bi se tudi vsi

pohujšhali nad teboj, se jas ne bom nikdar pohujšhal. **Jesuf** mu je rekel: **Refnizhno**, ti povem, de s^he to nozh, preden petelin dvakrat sapôje, me bošh trikrat satajil! Peter pa je s^he bolj terdil: **Ko** bi mi bilo tudi umreti f teboj, te ne bom satajil. Tako so mu tudi drugi uzhenzi rekli, in grejo vsi shalostni sa njim. **Jesuf** pa jih je milo uzhil in tolashil: **Jas** sim prava vinfka terta, vi mladike. **Ako** v meni ostanete, in moje besede v vas: profite, kar koli hozhete, in se vam bo sgodilo. **Ako** vas svét sovrashi, vedite, de je mene poprej sovrashil ko vas. **Ko** bi bili smed svetá, bi vas svet ljubil; ker sim vas pa jas od svetá odbral, vas sovrashi. **Pomnite** besede, ktere sim vam jas govoril: **Hlapez** ni vezhi, ko njegov gospod. **Ako** so mene preganjali, bojo tudi vas preganjali. **Preklizovali** in is f-hodniz vas bojo paháli: ura zelò pride, de bo **Bogu** menil ustrežhi, kdor vas umorí. **Shalost**, ker od vas grém, in vam to pravim, je vashe ferze napolnila. **Pa** jas vam refnizo povém: **Dobro** je sa vas, de jas grém. **Sakaj**, ako negrém, tolashnik sveti Duh k vam ne bo prifhel; ako pa grém, vam ga bo **Ozhe** v mojim imenu poslal, in

on vas bo vse uzhil. Vi bote jokali in plakali, svét pa se bo veselil; vi bote shalovali, ali vasha shalost se bo v veselje spreobernila. Sakaj spet vas bom vidil, in vashe serze se bo veselilo, in vas higa veselja vam ne bo nihzhe odvsel. Jas sim svét premagal: le v me saupajte, tudi vi ga bote. Tedaj je postál, ozhi v nebó vsdignil, in molil, sa svoje uzhenze in sa vse, kateri bojo po njih vérváli. Ozhe, sveti Ozhe! je djál, prosim te, varji jih hudiga, do bojo eno, kakor sva midva le eno; naj bojo vsi, ktere si mi dal, kjer sim jas, de bojo vidili moje velizhaftvo.

Ko je bil odmolil, je shel zhes potok Zedron na oljsko goro. S njim so fhli tudi uzhenzi. Pridejo k pristavi, kateri se je reklo Getsemani. Okoli nje je bil vert, v katerim so oljke rastle. V tistiga so fhli on in njegovi uzhenzi.

Vedil je pa tudi Judesh sdajavez ta kraj, ker je Jesus f svojimi uzhenzi pogosto tje hodil. Ko so nanj prishli, jim je Jesus rekel: Posédite tukaj, de grem tje in molim: molite tudi vi, de ne pridete v skushnjavo. In je vsel f seboj Petra, Janesa in Jakoba, in je shel bolj v vert

s njimi. In sdaj je sazhel shalofsten in otoshen perhajati, in jim rezhe: Moja dufha je shalofstna do smerti; ostanite tukaj, in zhujte s menoj. In fe je odtegnil od njih sa luzhaj kamna, in je na kolena padel, in molil, rekozh: Ozhe! ako je mogozhe, odvsemi mi kelih terpljenja; vender ne moja, ampak tvoja volja naj fe sgoti. In je vstal od molitve, in fe verne k uzhenzam, in najde vse tri spati. In je rekel: Šimon! kaj tudi ti spish? Nisi mogel eno uro s menoj zhuti? Zhujte in molite, de v skufhnjave ne pridete: duh je sizer voljen, ali mesó je flabo.

Špet ga obidejo teshave. V drugizh je fhel, in fe vershe na svoj obras, in moli: Ozhe, ljuhi Ozhe! ako je mogozhe, odverni od mene grenko terpljenje: vender ne, kakor jas, ampak kakor ti hozhefh, naj fe sgoti. Na to fe je vernil k uzhenzam, in jih najde spet spati, in rezhe: Kako morete vender sdaj spati? O zhujte in molite, de v skufhnjavo ne padete! Pa njih ozhi so bile vse dremotne, in niso vedili, kaj bi mu odgovorili.

In jih je popustil vtretjizh. Šmertne teshave namrezh mu hodijo, njegov pot je bil kakor frage kervi tekozhe na

semeljo. In je s he perferzhnifhi mólil: Ako se ne more ogniti kelih terpljenja, de bi ga ne pil: sgódi se tvoja volja. Tedaj se mu je angelj s nebef perkasal, kteri ga je potolashil in poterdil. In se je vernil k svojim uzhenzam in jim rezhe: Špite sdaj in pozhivajte! Dosti je; ura je prifhla, in Šin zhlovekov bo isdan greshnikam v roke. Vstanite, pojdimo! Glejte, perblishal se je, kteri me bo sdal.

Šhe je govoril, in glej, Judesh Iškarijot, eden dvanajsterih pride, in s njim strasha vojakov in velika truma hlapzov velike duhovšhine, pismarjev in starafhinov ljudstva s svetili in baklami, mezhmi in kolmi. Dal jim je bil pa njegov sdajavez snamnje, rekozh: Kteriga bom kufhnil, tisti je; njega primite, in peljte ga varno. In ko je bil prifhel, je fhinil pred trumo, in se bersh k Jesufu spustil, in rekel: Posdravljen bodi uzhenik! In ga je kufhnil. Jesuf mu je rekel: Prijatel! zhimu si prifhel? Judesh! ali s kufhevanjem isdash Šinu zhlovekoviga? In ker je Jesuf vse vedil, kar je imelo zhes njega priti, je proti mnoshizi stopil, in djal: Koga ishete? Šo mu odgovorili: Jesufa Nazarefbkiga. Jesuf jim rezhe: Jas sim! Per

tej besedi so vsi odskočili, in po tléh popadali. **Jesuf** jih je tedaj vdrugizh vprašhal: **Koga** ishete? In spet rezhejo: **Jesufa Nazarefhkiga!** **Jesuf** rezhe: **Povedal** sim vam, de sim jas; ako tedaj mene ishete, pustite te (pokafhe svoje uzhenze), de grejo. Tako so se dopolnile besede, ktere je rekel: **Tih**, ktere si mi dal, nisim nobenig sgrabil.

Tedaj so perstopili vojaki in hlapzi, in so po **Jesufu** segli, in ga prijéli. Ko so njegovi uzhenzi to vidili, mu rezhejo: **Gospod!** ali hozhemo s mezhmahni? In **Šimon Peter**, kteri je mezh imel, ga je bersh isderl, in je mahnil po hlapzu velikiga duhovna, kterimu je bilo **Malhus imé**, mu je odsekjal desno uhó. **Jesuf** je pa uzhenze savernil, in djal: **Jenjaite** od tega. In ti, **Peter**, vtekni svoj mezh v noshnizo; sakaj vsi, kteri sa mezh prijemajo, bojo s mezhmahni. Ali menish, de bi ne mogel profiti svojiga **Ozheta**, in poslal bi mi vezh kot dvanajst legijonov angeljov? Pa kako bi se po tem pisma prerokov dopolnile, ktere govore, de se mora tako sgoditi? Ali ne bom pil keliha, kteriga mi je moj **Ozhe** dal? In **Jesuf** se je hlapzoviga ushesa dotaknil,

in ga je osdravil. Potem se je obernil proti mnoshizi, in nje poglavarjem, in je rekel: Kakor rasbojnika ste me prifhli loviti s mezhmi in kolmi. Vſak dan ſim bil per vas, in uzhil v templjnu, in me niſte prijeli; tode to je vaſha ura, in oblaſt temè. Sakaj vſe to ſe je ſgodilo, de ſe dopolnijo piſma prerokov. Tedaj ſo ſtrasha in poglavar in hlapzi Judov Jeſufa ſvesali in peljali. Njegovi uzhenzi pa ſo ga popuſtili, in ſo sbeshali; le Peter in Janes ſta fhla od deljezh ſa njim.

Peljali pa ſo Jeſufa v Jeruſalem pervizh k Anasu, kateri je bil poprej veliki duhoven, in v zhaſti per ljudèh. Anas ga je vpraſhal ſa njegove uzhenze in ſa njegov uk. Jeſuf mu je odgovoril: Jas ſim ozhitno govoril pred ſvetam; jas ſim vſelej uzhil v ſ-hodnizah in v tem-peljnu, kamor ſe vſi Judje ſ-hajajo, in na ſkrivnim niſim nizh govoril. Kaj tedaj mene vpraſhaſh? Vpraſhaj jih, kateri ſo me flifhali; oni vejo, kaj ſim govoril. Kadar je bil to rekel, ga je eden flu-shabnikov, kateri je sraven ſtal, ſa uhó udaril, rekozh: Tako odgovarjaſh velikimu duhovnu? Jeſuf mu je pak krotko

odgovoril: Ako sim hudo govoril, sprizhaj od hudiga; ako sim pa prav govoril, kaj me bijesh?

Anas je poslal Jesufa svesaniga h Kajfeshu, svojimu setu, kateri je bil tisto leto veliki duhoven. Bil je pa Kajfesh ravno tisti, kateri je bil Judam svèt dal, de je bolje, de en zhlovek umerje, kakor de bi bilo vse ljudstvo konzhanò. Per njem se je ves Judovski veliki svèt sbral, to je, duhovshina, pismarji in starashini ljustva. In so ifkali kriviga prizhevanja soper Jesufa, de bi ga v smert sdali; pa ganiso nashli. Perstopilo je sizer veliko podkupljenih krivih prizh, ktere so soper njega prizhevale; ali njih prizhevanje se ni vjemalo. Sadnjizh so pa prifhle she dve krive prizhi, in ste rekle; Mi smo ga slifhali rêzhi: Jas bom rasdjaj ta tempelj, kateri je s rokami storjen, in v tréh dnéh bom fosidal drugiga, kateri ne bo s rokami storjen. Pa tudi njih prizhevanje ni obstalo. Tedaj je veliki duhoven vstal, stopi v fredo, in rezhe Jesufu: Ali nizh ne odgovorish na to, kar ti soper tebe prizhajò? Jesuf je molzhal, in ni nizh odgovoril. Veliki duhoven ga je spet vprashal, in ma je djaj: Sarotim te per shivim

Bogu, de nam povej, ali si ti Kristuf, Šin hvaljeniga Boga? Jesuf je djal: Ti si rekel, jas sim. In pa povém vam: posihmal bote vidili Šina zhlovekoviga fedeti na defnizi mozhi boshje, in priti v oblakih neba. Na to je veliki duhoven pretergal oblazhilo na sebi, in rezhe; Boga je klél, kaj potrebujemo fhe prizh? Šli fhali ste njegovo preklinjanje; kaj se vam sdi? In so vpili: Šmerti je vreden! In ga vojakam in fodnjim hlapzam dajo do jutra.

Med tem se je na dvorishi nekaj shalofniga godilo. Peter, kateri je s Janesam od deljezh sa Jesufam hodil, je tudi prifhel pred dvor velikiga duhovna. Janes je fhel prezej na dvor, snan namrezh je bil v hifhi velikiga duhovna; Peter pa je oftal sunaj per vratih. Tedaj je Janes fhel, in je govoril s vratarizo, in je Petra na dvorifhe peljal. Nozh je bila mersla. Hlapzi in brizhi so na fredi dvorisha sukurili, so ftali in fedeli okoli ognja, in so se gréli. Peter je med nje fédel, in se tudi grel, in zhaka, de bi konez vidil. Prifhla je pa ena smed dekel velikiga duhovna, vratariza; in ko ga je sagledala, je djala: Ta je bil tudi tovarfh

uniga Galilejza! In ga prav pogleda, in rezhe: Je she tako, ti si bil tudi s Jesusam Nazarefhkim! On je pa tajil v prizho vsih, rekozh: Jas ne! Shena, jas ga ne posnam! Ne vém, in ne umem, kaj govorish. In je ven fhel pred dvorish, in petelin je vpervizh sapél. Pa Peter, ves prestrashen, ni flishal. Ko je pa fkosi vrata fhel, ga je sagledala druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Glejte, tudi ta je bil s Jesusam Nazarefhkim! In pa ref, rezhe Petru hlapzov eden, tudi ti si eden smed njegovih! On pa je vdrugizh tajil, in terdil: Nifim ne, she ne posnam tega zhloveka! Nekako uro zhasa potlej, ko je ravno po dvorish sashumelo, de je Jesus k smerti obfojen, je drug hlapez v Petra pokasal, rekozh: Refnizhno, tudi ta je bil s njim, faj je tudi Galilejiz! Ref, pravijo ondi stojezhi, tudi ti si smed njegovih! Galilejiz si, faj te tvoj jesik rasodeva. Peter se brani; kar perstopi she drug hlapez velikiga duhovna, striz tistiga, kterimu je bil Peter uhó odsekal, in rezhe: Kaj? te mar nifim jas vidil na vertu per njem? On pa je vtretjizh tajil, in djal: Ne, ne, nifim ne. In je jel rotiti se, rekozh: She

ne posnam zhloveka, od kteriga govorite! In sdajzi je petelin vdrugizh sapél, in vojaki in sodnji hlapzi peljajo Jesufa na dvorišhe poslopja. Takrat se je Gospod oserl, in pogledal v Petra. In Peter se je spomnil Jesufovih besedi: Preden nozoi petelin dvakrat sapoje, me bosh trikrat satajil. In je is dvorišha shel, in je bitko jokal.

Jesufa pa so na dvorišhi, kar so mogli, zhes nozh saframovali. Nekteri so mu pljuvali v obras, in mu jih sa uhó dajali; drugi so mu ozhí sakrivali, in ga s pestmi v obras bili, in rekli: Kristuf! prerokuj nam, kdo te je udaril? In she vezh hudiga so pozheli.

In ko se je jutro storilo, se je veliki svét vnovizh sbral, in so se posvetovali, kako bi Jesufa v smert sdali. Pred se v sbiralishe so ga rekli perpeljati, in she enkrat ga vprashajo: Ali si ti Kristuf? povej nam. In je odgovoril in djal: Ako vam povém, mi ne bote verjéli; ako vas pa vprasham, mi ne bote odgovorili, in me tudi ne bote spustili. Pa odslej bo Šin zhlovekov fedel na defnizi mozhi boshje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj vender le Šin boshji? In je djal: Vi pravite,

sakaj jas sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo tje prizhevanja? saj smo sami slišali is njegovih ust. In vsi, kolikor jih je bilo, so vstali, in so ga svesaniga peljali, in sdali Ponzju Pilatusu, deselnimu oblastniku.

Tedaj je Judesh, kateri je Jesusa sdal, ko ga je vidil k smerti obfojeniga, se fkefal, in je nesel duhovnam nasaj tistih trideset frebernikov, in je rekel: Grefhil sim, ker sim sdal nedolshno kri! Oni pa so rekli: Kaj nam je mar? ti glej! In je vergel od sebe frebernike v tempeljnu, in se je vernil, in je shel, vsel verv, ter se je obesil. In se je po fredi na dvoje raspozhl, in vse njegovo oferzhje se je isfulo. Duhovni pa so vseli frebernike, in so djali: Ne spodobi se jih devati v zerkveno fkrinjizo; ker to je zena kervi. In so svèt imeli, in kupili sa nje Lonzharjevo njivo sa pokopalishe ptujzov. Sato se imenuje tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi do danashnjiga dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, kateri pravi: In so vseli trideset frebernikov, zeno zenjeniga, kteriga so fkupzhevali od Israelovih otrok, in so jih dali sa njivo Lonzharjevo. —

Judje, ko so bili Jesufa na dvor deselniga poglavarja perpeljali, niso sbli v sodnjo hišo, de bi se ne omadeshevali, temuzh de bi smeli jesti velikonozhno jagnje. Sunaj na visokim mesti, ki so bile stopnjize nanj, so ostali. Pilatush je tedaj is svoje hiše tje k njim prishel, in je rekel: Kakoshno toshbo pernesete soper tega zhloveka? Šo odgovorili, in mu djali: Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili sdali! Pilatush jim je rekel: Vsemite ga tedaj vi, in ga obsodite po svoji postavi. Judje so mu rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Tako se je dopolnila beseda Jesusova, ktero je govoril, kadar je na snanje dal, s kakoshno smertjo bo umerl. In so ga sazheli toshiti, rekozh: Nabhli smo nad tem zhlovekam, de sapeljuje nabh narod, in de brani zesarju davkov dajati, in pravi, de je on Kristus, kralj Judovski. Pilatush ga je vprashal: Ši ti kralj Judovski? Jesus mu rezhe: Ti pravish. Na toshbe duhovshine, pismarjev in starashinov ljudstva pa ni odgovoril. Pilatush mu rezhe: Ali ne flishish, kolikih rezhi te toshijo? Nizh ne odgovorish? Jesus pa je le molzhal, in ni odgovoril na nobeno besedo, tako, de se je poglavar silno zhudil.

Pilatush se je v hišo vrnil, in je Jesufa sa seboj poklizal, in ga vprašha: Ali si ref ti kralj Judovfki? Jesuf rezhe: Ali govoriš to sam is sebe, ali le, ker so ti drugi to povedali od mene? Pilatush pravi: Kaj sim jas Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni sdali; kaj si storil? Jesuf odgovori: Moje kraljestvo ni tega svelá. Ko bi bilo moje kraljestvo tega svetá, bi se moji flushabniki pazh bojevali, de bi ne bil Judam sdan. Tode moje kraljestvo ni od tod. Pilatush pravi: Tedaj si ti vender le kralj? Jesuf odgovori: Ti pravish, de sim jas kralj. Jas sim sa to rojen, in sato prishel na svet, de prizhujem od refnize. Kdor je is refnize, poshlufha moj glas. Pilatush rezhe: Kaj je refniza? in je shel spet vun k Judam, in jim rezhe: Jas ne najdem nad njim nobene krivize. Oni so pa le svojo terdili, in ga she huje toshijo. Ljudstvo shunta, so djali, ker uzhi po vfi Judeji, od Galileje do sem. Ko je pa Pilatush flifhal Galilejo, je vprašhal, ali je on Galilejiz. In ko je svedil, de je spod Herodesheve oblasti, ga je poslal k Herodeshu, kteri je bil tiste dni tudi v Jerusalemu.

Herodesh pa, ko je sagledal Jesufa, se je filno oveselil; sakaj she sdavnej ga je shelel viditi, ker je flifhal veliko od njega, in je upal, de ga bo vidil kak zhudesh storiti. In je sbral vse svoje dvornike in vojake okoli sebe, in ga vprafhuje s mnogimi besedami. Ali Jesuf mu ni besede odgovoril. Duhovni pa in pifmarji fo mu ga terdo toshili. Tedaj ga je Herodesh f svojimi vred sanizheval in saframoval. In ga je oblekel v belo oblazhilo, in ga je poslal nasaj k Pilatushu. Tifti dan fta se Herodesh in Pilatush poprijatlila; sakaj poprej fta bila v sovrafhtvu med feboj.

Ko fo Jesufa fpet pred Pilatusha perpeljali, je ta duhovshino, ljudftvo in poglavarje pred se poklizal, in jim je djal: Perpeljali fte mi tega zhloveka, kakor de bi ljudftvo sapeljeval: in glejte, jas fim ga vprizho vaf isprafhal, in nisim nafhel nobene krivize nad njim v tem, zhesar ga toshite. Pa tudi Herodesh ne; sakaj jas fim vaf bil k njemu poslal, in glejte, nizh smerti vredniga se ni nafhlo nad njim. Ker je pa navada, de vam o veliki nozhi eniga jetnika spuflim, sa kteriga koli profite; kteriga hozhete, de

vam spustim, Baraba, ali Jesufa, kateri je imenovan Kristuf? Bil je pa Baraba sa voljo nekiga punta in uboja v jezhe vershen; Jesufa pa, je vedil, de fo mu le is nevoshljivosti sdali. Tedaj ravno je Pilatusha flushabnik na stran poklizal, po katerim mu je njegova shena sporozhila, rekozh: Nizh si ne dajaj opraviti s tem pravizhnim: sakaj veliko sim terpela no-zoj v fenjah sa voljo njega. Duhovshina pa in starashini fo ljudstvo podshuntali, de naj rajshi sa Baraba profijo, Jesufa pa pogube. Ko je sedaj Pilatush spet vprafhal: Kteriga tih dveh hozhete, de vam spustim? fo vsi vpili: Ne tega, prozh s njim; pusti nam Baraba! Pilatnsh, kateri bi bil Jesufa rad spustil, jim rezhe: Kaj pa naj storim s Jesufam, kateri je imenovan Kristuf, kralj Judovfki? In vsi vpijejo: Krishaj ga, krishaj! Pilatush she rezhe: Kaj pa je hudiga storil? Nizh smerti vredniga ne najdem nad njim. Gajshlati ga porezhem, po tem pa ga bom spustil. Oni pa she le bolj vpijejo: Krishaj ga, krishaj!

Tedaj je oblastnik Jesufa dal gajshlati. Vojaki fo ga vseli, ga peljali na dvorishe sodnje hishe, in fo sklizali vfo

trumo. In so ga flekli, in mu fhkerlatast plajsh ogernili, in so splekli krono is ternja, in mu jo na glavo djali, in terst v njegovo defnizo dali, ter so pred njega poklekovali, in ga saframovali, rekozh: **Posdravljen bodi; kralj Judovski!** In so v njega pljuvali, in mu jih sa uho dajali, terst jemali, in ga po glavi tolkli, in na kolena padali, ter ga molili.

Po tem je Pilatush spet fhel is sodnje hishe, in rezhe ljudstvu: **Glejte, perpe-ljem vam ga vun, de sposnate, de ne najdem nad njim nobene krivize.** Tedaj je Jesus prifhel f ternjevo krono in v fhkerlatastim oblazhilu. In Pilatush jim rezhe: **Poglejte, zhlovek! Ko so ga pa vidili veliki duhovni in flushabniki, so vpili rekozh! Krishaj ga, krishaj!** Pilatush jim rezhe: **Vsemito, in krishajte ga vi, jas ne najdem nobene krivize nad njim.** Judje so mu odgovorili: **Mi imamo postavo, in po tej postavi mora umreti, ker se je Šina boshjigo delal.**

Ko je Pilatush to govorjenje flifhal, se je she bolj bal. In je fhel spet v sodnjo hisho, in je djal Jesusu: **Od kod si ti? Jesus pa mu ni dal odgovora.** Pilatush mu tedaj rezhe: **Meni ne odgovo-**

rifh? Ali ne vesh, de imam oblast, te krishati, in imam oblast, te spustiti? Jesus je odgovoril: Ti bi ne imel nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo dano od sgorej. Sa tega voljo ima tisti, kateri ti me je sdal, vezhi greh. In od sdaj je Pilatush fhe bolj ifkal, ga spustiti. Judje pa so vpili, rekozh: Ako tega spustifh, nifi prijatel zefarjov: sakaj kdor se kralja dela; zefarju soper govori.

Pilatush tedaj, ko je fhlfihal to govorjenje, je Jesusa vun perpeljal, in je fedel na sodnji stol, na mestu, ktero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan perpravljjanja velike nozhi okoli fheste ure. In rezhe Judam: Glejte, vash kralj! Oni pa so vpili: Prozh s njim, prozh s njim, krishaj ga! Pilatush jim rezhe: Vashiga kralja bom krishal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, rasun zefarja. In so tifhali s velikim vpitjem, in hotli, de naj bo Jesus krishan.

Ko je Pilatush vidil, de nizh ne opravi, temuzh de hrup fhe vezhi vftaja, je vsel vode, in si je roke umil vprizho ljudstva, rekozh: Jas sim nedolshen nad kervjo tega pravizhniga, vi glejte! In

ljudstvo je odgovorilo, in djalo: Njegova kri pridi na nas, in na nashe otroke! In Pilatush je perfodil, de bi se njih proshnja dopolnila. Špustil je Baraba, Jesufa pa je sdal njih volji, de naj bo krishan.

Tedaj fo vojaki Jesufa vseli, in mu flekli fhkerlatasti plajsh, in ga oblekli v njegovo oblazhilo, ter ga peljali is mesta, de bi ga krishali. In je nefel svoj krish. Na poti gredé pa fo dobili zhloveka is Zirene, Šimona po imenu, kateri je fhel is polja, ozheta Aleksandroviga in Rufoviga, in fo ga permorali, de je Jesufu krish nefel.

Sa njim je fhla velika mnoshiza ljudi in shen, ktere fo jokale in ga milovale. Jesus pa se je proti njim obernil, in je rekel: Hzhere Jerusalemfke, nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se same nad seboj, in nad svojimi otrozi! Sakaj glejte, pridejo dnevi, ob kterih se bo reklo: Šrezhne fo nerodovitne, in telefa, ktere nisa rodile, in perfi, ktere niso dojile! Takrat bojo jeli rezhi goram: Padite na nas! in hribam: Pokrite nas! Sakaj zhe nad frovim lesam to delajo, kaj se bo nad fuhim godilo? Peljana sta bila pa s njim tudi dva hudodelnika, de bi bila nmorjena.

Kadar so bili prifhli na goro, ktera se imenuje po hebrejsko Golgata, latinško pa Kalvarija, to je, mesto mertvafhkih glav, so mu dali piti vina s miro in sholzhem smefhaniga. Ga je pokufil, pa ni hotel piti.

In ondi so krishali njega in oba hudodelnika, eniga na defnizi, in eniga na levizi, v fredu pa Jesufa. Tako je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: Med krizvzhne je bil fhtet. Jesuf pa je rekel: Ozhe, odpufti jim; fej ne vedo, kaj delajo! Bila je tretja ura, ko so ga krishali. In Pilatush je napifal nadpif njegoviga sadolshenja, in ga je rekel verh krisha obefiti. Sapifano je pa bilo: Jesuf Nazarefhki Kralj Judov. In to je bilo sapifano po hebrejsko, po grefhko in po latinško. Vojaki so ta nadpif djali nad njegovo glavo, in veliko Judov ga je bralo; sakaj kraj, kjer je bil Jesuf krishan, je bil bliso mefta. Veliki duhovni so tedaj rekli Pilatushu: Nikar ne pifhi: „Kralj Judov“, ampak, de je on rekel: Kralj Judov *sim*. Pilatush pa je odgovoril: Kar *sim* pifal, *sim* pifal.

Ko so bili vojaki Jesufa na krish perbili, so vseli njegove oblazhila, in so

jih med se rasdelili. Naredili so štiri dela, vsakega vojaku eniga, in so vadljali (lofali), kdo bo kaj dobil. Šuknja pa je bila brez šiva, od verha izdelana tkana; rekli so tedaj med seboj: nikar je na rešimo, ampak vadljajmo raji sa njo, zhi-gava bode. Tako se je dopolnilo, kar je rezheno po preroku, kateri pravi: Rasdelili so med seboj moje oblazhila, in sa mojo sukno so vadljali. Vojaki so tedaj to storili, po tem so sedli, in ga varovali.

Judje pa, ki so memo hodili, so ga preklinjali, in so s svojimi glavami smajevali, in rekli: De te, kako tempelj boshji podirash, in ga v treh dneh spet fosidash! Pomagaj sam febi! Zhe si Šin boshji stopi s krisha! Ravno tako so ga saframovali tudi veliki duhovni, pismarji in starashini ljudstva rekozh: Drugim je pomagal, in sam febi ne more pomagati! Naj sdaj sam febi pomaga, ako je on Kristuf, isvoljeni boshji. Ako je Israel-ski kralj, naj stopi sdaj s krisha, in bomo verovali v njega! Je saupal v Boga, naj ga sdaj rešhi, ako ima nad njim dopada-jenje! Šaj je rekel: Šin boshji sim! Saframovali so ga tudi vojaki, kateri so per-stopali, in mu ješha ponujali, in rekli:

Ako si kralj Judovfki, pomagaj si! In ſhe zlo eden rasbojnikov, ktera ſta s njim viſela, ga je preklinjal, rekozh: Ako ſi ti Kriſtuſ, pomagaj ſam ſebi in nama! Drugi pa ga je ſvaril, rekozh: Œe tudi ti ne bojiſh Boga, ker ſi ravno v tiſtim oblojenji? In nama ſe praviza godi, ſakaj midva prejmeva po ſafluſhenji ſvojih del; ta pa ni nize hudiga ſtoril. In je rekel Jeſuſu: Goſpod, ſpomni ſe me, kadar prideſh v ſvoje kraljeſtvo! In Jeſuſ mu je djal: Refnizhno, refnizhno ti povem; danes boſh s menoj v raji.

Sraven krisha Jeſuſoviga pa ſo ſtale njegova mati, in ſeſtra njegove matere Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jeſuſ mater in uzhenza, kteriga je ljubil, vidil ſtati, rezhe ſvoji materi: Shená, glej, tvoj ſin! Po tem rezhe uzhenzu: Glej, tvoja mati! In od tiſte ure jo je uzhenez k ſebi vſel.

Ko je bilo okoli ſheſte ure, je ſolnze otemnelo, in po vſi ſemlji je bila tema do devete ure. In ob deveti uri je Jeſuſ s velikim glaſam ſavpil: Eli, Eli! lama ſabáktani? to je: Moj Bog, moj Bog! ſakaj ſi me ſupuſtil? Eni tam ſtojezhnih, to ſliſhati, ſo rekli: Glejte, Elija klizhe.

Po tem je **Jesuf**, de se je pismo dopolnilo, djal: **Shejin sim!** Štala je pa ondi posoda polna jesiha. In bersh je eden smed njih tekel, je vsel gobo, jo je s jesiham napojil, in nataknil na hisopov terst, in mu jo k uftam podal. Drugi pa so djali: **Pufti**, glejmo, ali pride **Ēlija**, ga rešhit. Ko je bil **Jesuf** jesiha vsel, je rekel: **Dopolnjeno je!** Kmalo po tem je s velikim glasam savpil: **Ozhe!** v tvoje roke srozhim svojo duſho? In ko je bil to isrekel, je glavo nagnil, in duſho isdihnil. (Tukaj se nekoliko preneha, in poklekne.) In glej, sagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal. In semlja se je trefla, skale so pokale, in grobi so se odpirali, in veliko telef svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. Štotnik pa, in kateri so s njim bili, in **Jesufa** varovali, ko so vidili potref, in kar se je godilo, so se silno bali, in so djali: **Sares**, ta je bil **Šin** boshji! In vsi ljudje, kateri so fkupej priſhli, gledat, so se terkali na svoje perſi, in se vernili. Vsi njegovi snanzi pa, in shene, ktere so bile priſhle sa njim is **Galileje**, in so mu ſtregle, so od deljezh ſtali, in to gledali. Med temi je bila **Marija Magdalena**, in

Marija mati Jakoba mlajshiga in Joshefova, in Šaloma mati Zebedejevih sinov, in veliko drusih, ktere so bile s njim vred v Jerusalem prifhle.

Bil je dan perpravljjanja. De bi tedaj v saboto (tisti sabotni dan je bil velik), trupla na krishi ne ostale, so Judje Pilatusha profili, de bi se jim kosti poterle, in de bi se sneli. Tedaj so prifhli vojaki, in so pervimu kosti sterli in drugimu, ktera sta bila s njim krishana; ko so pa do Jesufa prifhli, so vidili, de je she mertev, in mu niso kosti sterli, ampak eden vojakov je f sulizo njegovo stran odperl, in sdajzi je tekla kri in voda is nje. In kateri je vidil, je prizheval, in njegovo prizhevanje je refnizhno; in on ve, de refnizo govori, de tudi vi verujete. To se je pa sgodilo, de je dopolnjeno pismo, ktero pravi: Nobene kosti mu ne srite. In spet drugo pismo govori: Gledali bojo v njega, kteriga so prebodli.

Kadar se je vezher storil, je prifhel bogat zhlovek is Arimateje Judovskiga mesta, s imenam Joshef, dober in pravizhen mosh, kateri ni bil pervolil v drugih svèt in djanje, kateri je tudi sam zha-

kal boshjiga kraljestva, in bil Jesusov uzhenez, tode s skrivaj sa voljo strahú pred Judi. Ta je frezhno fhel k Pilatushu, in ga je profit, de bi snel Jesufovo telo. Pilatush se je zhudil, de bi bil she umerl. In ko je svedil od stotnika, je Joshesu dovolil, in mu dal telo. Joshef je kupil zhiste tenzhize, in je telo snel. Prifhel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervizh po nozhi k Jesusu prifhel, in je pernesel smesi mire in aloe okoli sto liber. Tedaj sta vsela Jesusovo telo, in sta ga savila v tenzhizo s dishavami vred, kakor je per Judih shEGA pokopavati. Bil je pa na tistim kraji, kjer je bil Jesus krishan, vert, in na vertu nov grob, kateriga je bil Joshef febi is skale isfekal, in v kateriga she nihzhe ni bil poloshen. Tam tedaj sta sa voljo dneva perpravljjanja Judov Jesufa poloshila, velik kamen savalila pred duri groba, in fhla. Shene pa, ktere so bile s Jesusam is Galileje prifhle, so jih spremile, in so sedle grobu nasproti, in gledale, kam in kako je bilo njegovo telo polosheno. In so se vernile, in so perpravile dishav in masil; tode v saboto so per pokoji bile po postavi.

Drugi dan pa, kateri je po dnévi perpravljjanja, so se sbrali veliki duhovni in fariseji k Pilatushu, in mu rezhejo: **Gospod!** spomnili smo se, de je ta sa-peljiviz, ko je s he shiv bil, rekel: **Zhes tri dni bom vstal.** Ukashi tedaj grob ob-varovati do tretjiga dne, de tje ne pri-dejo njegovi uzhenzi, in ga ne ukradejo, in ne rezhejo ljudstvu: **Je vstal od mert-vib,** in bi bila poslednja smota hujshi ko perva. **Pilatush** pa jim je djal: **Imate strasho: pojdite, obvarjite, kakor veste.** In oni so fhli, grob obdali s varhi, in kamen sapezhatili.

Švétí

Krishov Pot.

Preden sazhnefh moliti, sberi svojiga duhá; odloshi vse posvetne misli in skerbi! preseli se v mislih v Jerusalem; perdrushi se tistim she-
nam, ki so Jesusa na Kalvarijo spremljale in sa njim jokale; bodi potertiga in sgrevaniga ferzá, kakor de bi tebi Jesus rekel: Ne jokaj se nad menoj, ampak nad seboj in svojimi grehi. — Satorej Bogá prosi sa gnado in môli.

Ponishno te profimo, o Gospod! sazhni f svojim duham nashe djanje, in spremljaj ga f svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in dela vselej is tebe sazhnejo, in tudi v tebi konzahajo. Po Jesusu Kristusu Gospodu nashem. Amen.

Darovanje

krishoviga pota.

Vsigamogozhni vezhni Bog! s vfo ponishnostjo padem pred tvoje presveto oblizhje. Verujem terdno in sposnam, de

si Bog edini v naturi, trojni v perfhonah,
 Ozhe, Šin in sveti Duh, de dobro s do-
 brim, hudo f hudim povrazhujesh. Veru-
 jem, de si ti Jesuf Kristuf, od vekomej
 edinorojeni Šin Boga Ozheta, sa naf zhlo-
 vek postal, terpel in umerl, de si naf od
 vezhniga pogubljenja odrešhil. Po tem
 tvojim saflushenji, usmiljeni Jesuf! tudi
 terdno upam odpufhanje svojih gréhov,
 zhe se refnizhno spokorim, in vse per-
 pomozhke tvoje svete gnade sadobiti, v
 dobrim stanoviten oštati, in v sveti lju-
 bésni do tebe rasti. Šej si nam ti po-
 magati obljubil, in tistih, ki v tebe sau-
 pajo, nikoli ne sapustish. Sato tebe, o
 vezhna dobrota in lepota! ki si sgoj sve-
 ta, vezhna ljubestin, tudi jest is ferza
 ljubim, in nizh mi toliko ni shal, nizh
 me toliko v ferzu ne pezhe, kot to, de
 sim tebe, o moj preljubesnivi Jesuf! to-
 likokrat in tako slo rasshalil. O kaj sim
 mislil, kako sim si upal tebe, toliko lju-
 besin, ktero vse stvaru molijo, tako ve-
 likokrat rasshaliti! Tode od sdaj sa na-
 prej, o usmiljeni Jesuf! nikdar vezh, —
 nikdar vezh te ne mislim rasshaliti, nik-
 dar vezh tvojih svetih sapoved prelomiti,
 gréha in vsake perloshnosti k gréhu se

hozhem fkerbno ogibati, in nobene rezhi se toliko ne bati, kakor Tebe, o Jesuf! in Tvojiga nebefhkiga Ozheta rasshaliti. Ljubiti Te hozhem, o moj Bog in Gospod, ljubiti is zeliga svojiga ferza in is vse svoje mozhi. In ker le tisti Tebe ljubi, kdor Tvoje svete sapovedi spolnuje, tudi fklenem od sdaj sa naprej Tvojo sveto volja vselej spolniti, in vse storiti, kar samore Tvojo zhaft in mojo ljubessin do Tebo povikshati. Daj mi tedaj, o Jesuf! sdaj per tem svetim krishovim potu, svoje pregréhe in tudi Tvojo neskonzhno ljubessin do mene prav sposnati. Vshgi moje ferzé s gorezho andohtjo, omezhi ga do grenkih sols, de pod Tvojim svetim krisham svoje hudobije bolj in bolj objokujem.

Šklenem se sdaj v duhu f Teboj, o usmiljeni Jesuf! in shelim ta sveti krishov pot f tako gorezhim ferzam opraviti, kakor je Tvoje ferze bilo, kadar si f teshkim krisham proti gori Kalvarii fhel, in f toliko andohtjo ali poboshnostjo ga premishljevati, kakor ga je Marija Tvoja presveta mati, ali kakor so ga aposteljni ia sa njimi vsi bogabojezhi kristjani vselej premishljevali. Tebi bodi, o Gospod!

leta krishov pot v zhaft in sahvalo sa toliko obilnih dobrot in gnad, ki si mi jih do sdaj dodelil, meni pa bodi v odpuštenje mojih obilnih pregreh in hudobij. Darujem Ti ga tudi, de bi Ti, o Jesuf! nespokornim gresnikam gnado spreobrnjenja in prave pokore, dufham vernih v vizah pa vezhni mir in pokoj dodelil. Daj mi, o Jesuf! svojo presveto gnado savolje svojiga neskonzniga saflushenja. Amen.

I. Shtazion.

Pilatush Jesufa k smerti obsodi.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O preljubesnivi Jesuf! kolika in kako prezhudna je bila Tvoja sveta ponishnost, de si se Ti, sama sveta nedolshnost, tako krivizhni sodbi podvergel. Ti, ki si postavljen sodnik shivih in mertvih, krivizhno sodbo saflifhish, pa molzhish! — Ah nizeh drusiga, ko moji greh so tiste, lashnive in krivizhne prizhe, ktere so to sodbo podpifale. Hudoba mojiga jesika,

f kterim sim se dostokrat soper Boga in svojiga blishnjiga pregresnil, je tega krivizhniga sodnika tako oflepila, de je Tebe, nedolshniga Jesufa k smerti obfodil. **K** tebi tedaj, o usmiljeni **Jesuf!** se obernem, in svoje pregréhe objokujem.

O moj ljubesnivi **Jesuf!** kako nesa-podadljiva je **Tvoja** ljubestin do mene revniga gresnika! **Sa** tako nevredno in nehvaleshno stvar, kakor sim jest, si se dal v jezho sapreti, si se dal gajshlati in f ternjem kronati, in k nar grosovitnishi smerti obfoditi. **Ah**, kaj samore bolj riniti moje ferze, kot ta tolika ljubestin **Tvoja**; kaj bolj omezhati moje ferze, kot ta **Tvoja** ponishnost, de bi obshaloval in objokoval vse pregréhe svojiga jesika. **Ja**, **Jesuf**, objokujem in zhertim jih is ferza, le **Ti**, o moj **Jesuf!** mi pomagaj le **Ti** se me usmili, in mi milost dodeli. **Amen.**

Ozhe nash. **Zheshe**na si **Marija.**

Usmili se **naf**, o **Gospod!** **usmili** se **naf!**

II. Shtazion.

Jesuf vsemi krish na svoja rama.

V. Molimo **Te**, o **Kristuf!** in **hvalimo** **Te**;

O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O dobrotljivi Jeshuf! f kolikim vefeljam in f kako radovoljnim ferzam si Ti ta teshki krish objel, kako poterpeshljivo prenefil vse terpljenje, ko Te je flépo ljudstvo pahalo in fuvalo! Ah, jesh pa poln nejevolje in nepoterpeshljivofti beshim pred vřakim krisham, fe ogibam vřake sopernofti, kolikor lé morem. Ah, dobro vem, de bres krisha in terpljenja fe v nebefa ne pride; in vender, fhe kadar mi Ti fam sa pokoro kakřhino teshavo naloshifh, jo s nejevoljo in jesho prenařham! **O** de bi jesh samogel to toliko svojo flepôto prav objokovati! Satorej fe poln fols k Tebi obernem, k Tebi sdihujem:

O uřmíli fe me, uřmíli fe me! Ne Ti, ampak jesh fim ta teshki krish saflushil; moji grehi fo ti ga naloshili na Tvoje preřvete rame! **O** preljubeshnivi Jeshuf, dodeli mi gnado in pomozh, vse teshave in vse terpljenje s vefeljam fprejemati, in f poterpeshljivoftjo prenařhati, ker vse to fim f svojimi gréhi saflushil. řtori, de bom vef zhař svojiga shivljenja Tvoj sveti krish řtanovitno in voljno nořil, in

se tako is tega sveta lozhil. Vshgi v meni toliko ljubeshin do krisha in terpljenja, de bom f sveto Teresijo, Tvojo flushabnizo, smirej profil in sdihoval: Terpeti ali umreti! Umreti ali terpeti, o Gospod! Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

III. *Shtazion.*

Jesuf pade pervizh pod krisham.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O moj Jesuf, toliko si she kervi pretil, tako pod tesho krisha opefhal, de ves utruden na semljo padefh! In vender, ah, kako Te trinogi f pestmi bijejo, kako Te s nogami fujejo in vstati perganjajo! Ti pa molzhish, ne kolnesh, ne shugash ne toshish! Ti terpish in molzhish, jest pa mermram in toshim, zhe se mi kaka kriviza ali sopernost pergodi. Ah, de so tako malo premagujem, de sim tako prevsetniga in nepoterpeshljiviga ferza!

Pa k Tebi se obernem, o preljubes-
nivi Jesuf! jest nar ostudniſhi greſhnik,
od teshke butare gréhov potert, pred
Tebe padem in Te proſim: Sanefi mi,
uſmíli ſe me! O kako velikokrat in kako
hudo ſim greſhil! O kolikokrat v nar
oſtudniſhi pregréhe padel! Iſtegni torej,
o Jesuf, ſvojo roko do mene; podaj mi
ſvojo deſnizo; pomagaj mi, Te proſim,
pomagaj, de vſtanem ſpod jarma ſvojih
teſhkih gréhov, de veſ zhaſ ſvojiga ſhiv-
ljenja v nobeni gréh vezh ne padem, in
tako po ſvoji ſmerti vezhno ſvelizhanje
ſadobim! Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmíli ſe naſ, o Gopod, uſmíli ſe naſ!

IV. Šhtazion.

Jesuf frézha ſvojo ſhaloſtno mater Marijo.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;

O. Ker ſi na ſvojim ſvetim krishi ſvet
odreſhil.

Ah, koliko ſhaloſt je Tvoje ſerze,
o Jesuf! preletela, in ſ koliko grenkoto
in britkoſtjo je bilo napolnjeno preſveto
ſerze matere Tvoje Marije, ko ſta ſe
frezhala! Moja duſha ſliſhi ſhaloſtni glaſ,

kakor de bi mi Marija rekla: Kaj ti je moj Šin storil, de si mu s svojimi gréhi tako velik krish na kervave rame naložil? V mojim ferzu se grenko ozhitanje glasi, kakor de bi Ti, Jesuf, meni rekel: Kaj ti je storila moja mati Marija, de si jo v tako veliko shaloft perpravil? kdaj bofh sapustil svoje grehe, ki so najna edina shaloft, najna edina britkoft in martra? Ali bi tedaj jest tega glasu ne poslushal?

Satorej se k Tebi obernem, o usmiljeni Jesuf, preljubesnivi Šin svete matere Marije! k tebi se obernem, o presveta mati mojiga Odreshenika! ves sgrevan in s shaloftjo napolnjen padem pred vajno oblizhje; sposnam, de moji gréhi so mezh shalofti brusili, ki je vajno ferze prefunil. Pa, o Jesuf! is ferza me grevajo vsi moji do sdaj storjeni gréhi, s kterimi sim Tvoje ferze ranil. Usmili se me tedaj, usmili se me! Dodeli mi na profhnjo svoje presvete matere Marije, de ne bom nikoli vezh greshil, temuzh ves zhas svojiga shivljenja savoljo svojih grehov pokoro delal. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. *Šhtazion.*

Simon is Zirene pomaga Jesufu krish nesti.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

Tudi jest, moj preljubesnivi Jesuf! sim enak Šimonu. Veselja in kratkozhafnosti sveta le vedno shelim, nadloge in krishe pa, kakor on, le s nejevoljo, le zhe sim perfiljen, prenafham, desiravno sim jih saflushil, desiravno so mi k tako velikimu duhovnimu pridu. **O** sbudi se vender, sanikerno ferze moje, in usmili se svojiga s tako teshkim krisham oblosheniga Svelizharja! Prejmi sanaprej radovoljno svoj krish, ki ti ga tvoj nebeshki **Ozhe** naloshi; nosi ga s poterpeshljivostjo, in sahvali Gospoda svojiga Boga, ki naf na tim svetu pokori in tepe, sato de bi nam na unim toliko bolj sanafhati mogel.

Tebi pa, preljubesnivi Jesuf! se tudi sahvalim sa toliko lepih perloshnost, ki mi jih daješh, de sa Tebe kaj terpeti, Tebi v terpljenji podoben biti, in febi vezhi saflushenje sa vezhno veselje v nebesih perpraviti samorem. **O Bog!** dodeli mi gnado, vse teshave, ki me bodo v tem

shivljenji sadele, f poterpeshljivim ferzam preneſti. Daj mi, moj Jeſuf! tukaj f Teboj terpeti, de bom tudi tamkaj f Teboj kraljeval. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

VI. *ſhtation.*

Veronika poda Jeſufu potni pert.

V. Molimo Te, o Kriſtuf! in hvalimo Te;
O. Ker ſi na ſvojim ſvetim krishi ſvet odreſhil.

Sjokati ſe morem, o preljubi Jeſuf! kadar na tem pertu Tvoj preſveti obras ſagledam. Podoba je on Tvoje nesmerne ljubezni do mene. O de bi tudi jeſt Tebe vſelej ljubil, de bi ſi Tvoje preſveto oblizhje globoko v ferze vtifnil! O blagor meni, zhe Tvojo podobo v ſvojim ferzu noſim, in ſe s njo v ferzu is tega ſveta lozhim.

Torej proſim Te, o is ljubezni do naſ ranjeni Jeſuf! vtifni v moje ferze ſvoje oblizhje, de bom neprenehama Tebe pred ozhmi imel, nozh in dan Tvoje britko terpljenje premishljeval, in smerej

fvoje pregréhe objokoval. **O** **Jesuf!** f kruham **Tvojiga** terpljenja hozhem svojo dušho shiviti, in is svojih ozhi vedno potoke fols tozhiti savoljo svojih pregréh. **Amen.**

Ozhe **našh.** **Zhefhena** **si** **Marija.**
Osmili **se** **naš,** **o** **Gospod!** **usmili** **se** **naš!**

VII. Šhtaxion.

Jesuf **pade** **drugizh** **pod** **krisham.**

V. **Molimo** **Te,** **o** **Kristuf!** **in** **hvalimo** **Te;**
O. **Ker** **si** **na** **svojim** **svetim** **krishi** **svet**
odrefhil.

Špet, **o** **moj** **preljubi** **Jesuf!** **Te** **vi-**
dim **pod** **teshkim** **krifham** **pasti.** **Ti,** **Go-**
spod **in** **Kralj** **nebes** **in** **semlje!** **ki** **si** **vfi-**
gamogozhin, **leshish** **pod** **teshkim** **hlodam,**
pod **kterim** **si** **od** **bolezhin** **opefhal,** **sa-**
framovan **in** **sanizhevan.** **Ali** **moja** **prevset-**
nost **je** **Tebe,** **o** **Jesuf!** **poterla;** **moj** **na-**
puh **Te** **je** **na** **tla** **vergel;** **te** **hudobije,** **o**
ponishni **Svelizhar!** **Ti** **ne** **morefh** **prenefti.**
Pa **kako** **bi** **fhe** **kdej** **Tebe,** **o** **moj** **Je-**
suf! **f** **svojim** **napuham** **rasshaliti** **mogel?**
Oh **Jesuf,** **ne** **vezh,** **ne** **vezh!** **Shal** **mi**
je, **de** **sim** **Te** **tako** **velikokrat** **f** **svojimi**

gréhi shalil in martral; kešam se, de sim bil tako prevsetin in ofšabin. Nizh vezh, o moj Jesuf, nizh vezh!

Molim Te, o zhaštitiļivi Svelizhar! deširavno si na semljo potert; sposnam Te svojiga vřigamogozhniga Boga, in Te prošim: Poteri moj napuh, odsheni is mojiga ferza vse, kar je Tvoji sveti volji našproti: de bom sposnal svojo niskost in svoj nizh, de bom prenefel vse sanizhevanje s ponishnostjo Tebi zhes vřo dopadljivo; de bom tako sadobil frezho Tebe rasveseliti, in sebi prebivaliřhe v nebeskim kraljestvu perdobiti. Amen.

Ozhe nařh. Zheřhena si Marija.

Uřmili se nař, o Gospod! uřmili se nař!

VIII. Šhtaxion.

Jesuf tolashi Jerusalemske shene.

- V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
 O. Ker si na svojim řvetim krishi řvet odreřhil.

O moj preljubesnivi Jesuf, koliko bi mogel jeřt jokati; jokati savolj Tebe, ki savolj mene toliko terpish, jokati savolj sebe, ker sim Ti tako nehvaleshin, in Te

neprenehama shalim. O kako sim pa vender neobzhutljiv in terdovratin! O Jesuf! ki si bil usmiljen in ljubesniv do revnih shen, ktere fo sa Teboj jokale, k Tebi f saupanjem perbeshim, k Tebi klizhem f potertim in sgrevanim ferzam:

Oh, omezhi Ti moje kamnitno, neobzhutljivo ferze, f svojo sveto gnado, de se vtopi v folsah ljubesni in grevenge. O Jesuf! ftori f svojo pomozhjo, de bom tozhil folse prave pokore in ferzhniga usmiljenja; de savolj fols svojih ozhi, savolj pokore svojiga ferza tiste gnade vreditin postanem, ki si jo shaloftnim shenam dodelil. O dodeli mi ta trofht in to veselje, de me bodo tukaj Tvoje mile ozhi vedno spremljevale, in de bom po frezhni smerti tudi tamkaj vékomaj Tebe gledal. Amen.

Ozhe nafh. Zhesheha si Marija.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

IX. *Shtazion.*

Jesuf pade v tretje pod krisham.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O Jesuf, koliko bolezhin si vender preterpel, ko si spet v tretje pod krisham padel! Premisli, o greslna dusha, kako Judje in neverniki, kakor kervosheljni volkovi, tvojiga Jesufa, nedolshno jag-nje, tepejo, sujejo in po kamnji semtertje vlezhejo! Ah, gerdi greh, savolj Tebe je bil leta Boshji Sin tako grosovitno martran! **O** Jesuf, kdo, ki Te pod teshkim krisham spet leshati vidi, bi ne tozhil studenzov britkih fols!

Oh, **Ti** Bog vfigamogozhni, kateri zeli svet s perstam obdershish, leshish na tléh pod deblam teshkiga krisha! In kdo drugi Te je poterl, kakor moji gréhi, v ktere po toliko storjenih oblubah tako pogosto padam. Jest neprenehama gréh na gréh nakladam, in to stori Tvoje bolezhine tako velike. Pa usmiljeni Jesuf, glej, tudi jest sdaj k Tvojim nogam padem s potertim in sgrevanim serzam, obshaljujem zhes vse svoje pregrehe, fkle-nem sa vselej jih sapustiti, in nikdar vezh, — to **Ti**, o moj Jesuf! sdaj pred Teboj s folsnimi ozhmi in s potertim serzam obljubim, — nikdar vezh Te ne mislim rasshaliti, nikdar vezh gresliti. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

X. *Štazion.*

Jesufu oblazhila flezhejo, in mu sholzha piti podado.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

Tako, o moj preljubi Jesuf! si mogel vse prestati. Od sunej so Te neufmiljeno stekli in ranili, od snotrej Te s sholzhem in grenkoto napojiti hotli. Ali f svojo nagoto si Ti dolg moje preshernosti in kofhatosti v obleki plazheval, in savolj moje nesmernosti v jedi in pijazhi so Tebi grenkiga sholzha podali. O kako drugazhi, kot le s grenkimi folsami, Te, Jesuf! sdaj smem pogledati!

Kaj drusiga smem storiti, kot pasti pred Tebe in sposnati, o Jesuf, de do sdaj Tebi v svojim djanji nizeh nisim bil podobin! Ti poln ran in grenkost, ves f kervjo oblit; jest pa poln nezhimernosti in samopashnosti, le po sladnostih in po mosenim veselji hrepenim. Ah gotovo, go-

tovo, jest ne hodim po pravim potu, ne hodim sa Teboj. O pelji me tedaj, ljubesnivi Jesuf, na pravi pot, na pot terpljenja in grenkote; perstudi mi vse meseno veselje! in stori, de bom tudi jest rado- voljno grenki kelih terpljenja pil, in si f tem sladkost nebeskiga veselja saflushil. Amen.

Ozhe nash. Zheskena si Marija.

Usmili se naf, o Kristuf! usmili se naf.

XI. Shtazion.

Jesufa na krish perbijajo.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

Kdo samore isrezhi, o Jesuf! Tvo- je bolezhine, ki si jih prestal, ko fo Ti neusmiljeni Judje meso in kosti, in kite in shile na nogah in rokah s shelesnimi sheblji prebodli. In te Tvoje bolezhine, o Jesuf! fo Ti napravili moji grehi; moji grehi fo Te krishali. Ah, sarefraspohiti se mora moje serzé, ko se spomnim, de si le sgolj is ljubezni do méne toliko terpeti hotel! O de bi jest vsaj sdaj svoje pregrehe is serza obshalovati in odjoko- vati samogel!

O Jesuf! o krishani Jesuf! navdaj moje terdo serzé f svetim straham, napolni ga f sveto ljubesnijo; daj, de bom svoje gréhe, savolj ktérik si se dal na sveti krish perbiti, is serza objokoval, svojiga stariga gresfniga zhlovéka s vsm gresfnim posheljenjem v sebi krishal in moril, in de v shivljenji in v smérti f Teboj krishan, se bom tudi v Tvojim nebeskim svelizhanji vekomaj veselil. Amen.

Ozhe nash. Zeshena si Marija.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. Shtation.

Jesuf na krishi povikshan umerje.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;

O. Ker si na svojim svetim krishi svet odreshil.

O kakshin pogléd! Tebe vidim, o Jesuf! na krishi perbitiga. Roké in nogé so s sheblji prebodene, in Tvoje pre-sveto oblizhje je obledelo! Ah, flishim Te sa svoje sovrasnike moliti, — flishim Te rasbojniku na desni strani paradish obljubiti, — flishim Te svojo pre-sveto mater Marijo Janesu isrozhiti, —

flifhim Te svojo duſho perporozhati ne-
beſhkimu Ozhetu, — in sdaj o Jeſuf,
nagneſh svojo glavo in umerjeſh!

Oh, kaj Ti, moj Jeſuf, ſi umerl!
umerl na ſtraſhnim krishi! umerl sa mene!
O Jeſuf, Ti moja ljubedin, Ti neſkonzh-
na dobrota, Ti ſi umerl! O de bi jeſt
mogel Tvoj ſveti krish objeti, de bi sa-
mogel kri Tvojih ſvetih ran s grenkimi
ſolsami iſmivati! Glej ſpoſnam tukaj pred
Tvojim ſvetim krisham, de ſo moji gré-
hi tiſti divji tolovaji, ki ſo Tebe tako ne-
uſmiljeno umorili. Špoſnam, de niſim no-
bene gnade vrédin, ker ſim Te toliko-
krat ſhe krishal! Pa vónder, o koliko
upanje moje ſerzé ſprehaja, ker Te ſli-
ſhim proſiti tudi sa tiſte, ki ſo Te kri-
shali! O kaj bi mogel ſtoriti sa Tebe,
ker ſi sa mene tóliko preſtál! Glej Je-
ſuf, vſim, ki ſo me raſſhalili, is ſerza
odpuſtim. Refnizhno, is ljubedin do Te-
be, o Jeſuf! jim odpuſtim, in Te tudi pro-
ſim ſanje: Daj jim, o Jeſuf! ſavoljo ſvo-
jiga ſvetiga imena vſe, kar je sa nje do-
bro. Takó tudi úpam nekđaj ob ſmertni
uri od Tebe veſéle beſede ſaſliſhati: Šhe
danſ hoſh s menoſ v paradishi. Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija.
Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

XIII. *Šhtazion.*

Jesufa f krisha fnamejo, in Materi Marii v narozhje poloshé.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odreshil.

O refnizhno, preshalofstna mati Marija! se je spolnilo prerokovanje stariga Šimeona! O refnizhno je ojster mèzh shalofsti in britkofsti Tvojo svéto dufho prebodel, ko si svojiga preljubiga Šina Jesufa mertviga v svoje narozhje vséla, in vidila vse njegove kervave rane. O kákfhino shalofst, kákfhine bolezhíne si Ti takrat v svojim ferzu obzhutila! Ali ah, kaj je bil tifti mèzh, ki je Jesufu ferze predèrl? Š straham, pa tudi s shalofstjo rezhem: gréh, le gréh je njega umoril, le gréh je, o Marija! tvojo materno ferzé prebodel; moj gréh, ki ga na vékomej ne morem sadofti objokovati.

Torej tvojim folsam, o Marija! tudi svoje folsé perdrushim, in te prosim, o

kraljiza vseh marternikov! sprôsi mi gnado, tvojo veliko shalost prav sapopasti, in tvoje britkosti prav obzhutiti; de bom tvoje rane vedno v svojim ferzu nosil, in s teboj shaloval in terpel. Sprôsi mi, o nebeska gospá! de bom nozh in dán objokoval svoje pregréhe, ki so tebe s toliko shalostjo napolnile; sprôsi mi táko ljubésin in táko saupanje do tebe, de bom vrédin nekđaj v narozhji tvoje ljubezni umréti, in se potem s teboj per tvojim preljubim Šinu Jesufu Kristufu vékomej veseliti. Amen.

Ozhe nash. Zhesbena si Marija.

Usmíli se naf, o Gospod! usmíli se naf!

XIV. Šhtazion.

Jesufa v gròb poloshé.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odreshil.

Kako britko so mogli, o Jesuf! Tvoji preljubi prejatli, Marija Magdalena, Janes in druge brumne dushe shalovati, ki si jim bil Tí, ki so Te toliko ljubili; sdaj odvset in v gròb poloshèn. Kdo pa sa-

móre popifati grenko shaloft, ktero je Marija, Tvoja preljuba mati obzhutíla, ko so Te is njeniga narozhja vséli in v grób poloshili! In jest, o Jesuf, kolikokrat Te s gréham sgubím! Kolikokrat hude strafti, napuh in nezhistoft, jésa in nevoshljivoft, nesmérnoft in lenôba, in druge bresfhtevilne pregréhe Tebe is mojiga ferzá vsamejo, in vender ne shaljujem; in fhe sdej ne obzhutim prav v shivo sgúbe Tvoje svete gnade! Šhe sdaj, o Jesuf, ko sim per svetim krishovim potu Tvoje britko terpljenje premishljeval, tako malo shalofti nad svojimi gréhi, tako málo gorézhe ljubesni v svojim ferzu obzhutim! O de bi sdaj tudi jest temu svetu odmerl, o de bi tudi jest svoje ferzé k Tebi, o Jesuf, v kamnitni grób poloshiti mogel, de bi per Tebi pozhiválo!

Torej prosim Te, usmiljeni Jesuf! ki si savolj mene po letém kervavim krishovim potu hodil, pozhivaj vedno tudi v mojim ferzu, bodi védno s menoj sklenjen, de bom po Tvojim kervavim krishovim potu k novimu shivljenju vftal, in se s Teboj od tega svetá lozhil. — Po ravno tem krishovim potu Te tudi

prosim, o moj **Jesuf!** naj bo sadnja moja hrana v moji smertni uri **Tvoje** sveto refhnje **Telo;** moje sadnje beséde: **Jesuf, Marija, Joshef,** in moj sadnji sdihlej fklenjen f tistim sdihléjam, f kterim si **Tí** na krishi svojo presvéto dufho svojimu nebeskemu **Ozhetu** isrozhil. **Daj mi,** de bom s shivo vero, f terdnim saupanjam, s gorézho ljubesnijo, f **Teboj** in savolj **Tebe** umerl, in tamkaj f **Teboj** vékomej shivel. **Amen.**

Ozhe nafh. **Zhefhena** si **Marija.**

Ufmíli se naf, o **Gospod!** **ufmíli** se naf!

Sklep.

Vfigamogozhni vézhni **Bog,** **Gospod** nebeshki **Ozhe!** savolj ljubesni, is ktere si svojiga bôshjiga **Šina,** **Jesusa Kristu-**fa; sa mene in sa vse ljudi na sémljo poslal, in savolj ljubesni, f ktéro je **Jesuf Kristuf,** f svojim britkim terpljenjem in f svojo grenko smertjo naf vse odréfhil, **Tebi** darím leta krishov pot, ké-riga sim po **Tvojim** ufmiljenji sdaj opravi. **Vsemi,** o **Bog!** leto mojo molitev v povikshanje tvoje boshje zhaští, v sa-

hválo sa vse meni in vſim ljudém dodé-
ljene gnade in dobrote, v odpufhenje mo-
jih in vſih ljudi gréhov, v pomozh vernim
duſham v vizah, ſlaſti pa v pomozh ti-
ſtim, ſa ktére ſim ſe namenil moliti. O
milofljivi Ozhe naſhiga Svelizharja Je-
ſufa Kriftufa! uſliſhi gláf njegove proſh-
nje ſa naſ, uſliſhi gláf njegove kervi,
in bodi dobrotljiv in milofljiv nam revnim
greſhnikam. Amen.

Hvaljen bodi naſh krishani Svelizhar
Jeſuf Kriftuf, in hvaljena bodi njegova
preſhaloſtna mati Marija. Amen.

Kratke in krepke molitve k ter- pézhimu Svelizharju.

1. O Jeſuf Kriftuf, moj edini Sve-
lizhar! proſim Te, daj, de Tvoje britko
terpljenje in Tvoja ſmert nad menoj ne
bota ſgubljena. Proſim Te po Tvoji pre-
britki ſmerti, po vſim Tvojim ſaſramova-
nji in po Tvojim ranjenim ferzu, dodéli
mi tvojo gnado zdaj in v moji ſmertni
uri. Amen.

2. O krishani Goſpod Jeſuf Kriftuf,
Odreſhenik ſvetá! poſtavi vse ſvoje bo-
lezhine, ſvojo drago kri, ſvojo ſmert

in vse svoje usmiljenje med svojo oestro sodbo in mojo ubogo dušo. Amen.

3. O Ti dobri Pastir, Jesus Kristus! ki svoje ovze s svojo kervjo napajash in zhistish! naj bo Tvoja prelitá presveta kri in vse Tvoje terpljenje meni in vsem grešnikam v tolašbo in v svelizhanje. Amen.

4. O nedolšno Jagnje Boshje! ki s svojim krishem in s svojo smertjo gréhe sveta odjemljesh; prosim Te savoljo vseh bolezhin, marter in shalosti Tvojiga serza, ki si jih na krishi prestal, sanesi mi v dnévu strafhne sodbe in usmili se shivih in mertvih. Amen.

5. O Ti, Bog, svojimu Ozhetu pokorni Šin! ki si kelih strafhniga terpljenja tako voljno in veselo sprasnil in si v svoji sheji s shelzhem in jesham napojen bil; prosim Te savoljó strafhnih marter in ran gnade pohlevnosti in poterpeshljivosti; daj, de bom tudi jes Tvojimu vezhnimu Ozhetu do smerti pokoren. Amen.

6. O Jesus, vikshi Duhoven! ki si Bogu, svojimu Ozhetu zhist in sa spravo grešnikov s Bogam perpraven dar daroval; prosim Te savoljo neskonzhniga saflushenja Tvojiga shivljenja, terpljenja in smerti, daj, de svetu odmerjem, samo

Tebi shivím in nasadnje v miru is tega shivljenja grém. Amen.

7. **Jesuf Nazarefhki, Kralj Judov!** profim Te savoljo tega, ker si na krishi svoje in nafhe sovrashnike premagal; obvaruj me mojih sovrashnikov, ohrani mojo dusho in moje telo vfake nevarnosti; dodéli svoji zerkvi mir in edinost, gresnikam spreobrnjenje in pokoro, in vsm gnado in usmiljenje. Amen.

Šerzhna molitev pred krishanim Kristufam,

se more kjer koli, v zerkvi, pred spovedjo, ali per sveti mafhi, kakor tudi doma, posebne preden spat grésh, s veliko koristjo moliti.

Moj preljubi **Odfeshnik!** glej, tukaj klezhí pred Teboj, ki Te je tolikrat rashalil. Zhe svoje grehe premislim, sposnam, de pred Teboj, ojstrim Šodnikam, sa mafhevanje vpijejo; sakaj moja hudobija je velika in sato se tudi velike fhtrafinge bojím, Pa ko svoje ozhí na Tvoj krish obrazham, vender fhe usmiljenje, persaneshenje in milost dosezhi upam. Moj preljubi **Bog!** spomni se, kakofhne bolezhine si same terpel. **O** ne sgódi se, de

bi bilo toliko bolezhin sa mene saštojn preštanih, toliko kervi sa mene saštojn prelite! To naj se nikakor ne sgodí; faj ne bofh perpuštil, de bi se po tolikim nekonzhno dragim persadevanji, f kterim si me odkupil, jes sopet pogubil! —

Zhe moje folse samorejo Tvojo gnado sprošiti, sim perpravljén, jih nikoli vezh ne obrifati. Utrúdití se hozhem (ko prerok David) od sdihovanja, vse nozhi na svoji postelji filno jokatí, in svoje leshifhé f svojimi fol-sami mozhití. (Pl. 6, 7.) Ja, jokatí se hozhem, dokler ne safhlišhim fladkih besed: „Tvoji gréhi so ti odpušheni!“ (Luk. 5, 48.) Prozh od mene pojdi tedaj vfa nezhimernost, vfako rasveseljevanje! Meni gre shalovati, ne pa veseliti se, sato ko sim greshil. Kdor Boga ni rasshalil, naj se veselí; jes pa, ki sim Bogá tolikrat in tako slo rasshalil, se moram pokoriti, pokore se hozhem der-shati. Novo shivljenje hozhem tedaj sazheti, in se novih navad prijeti. O moj Bog! obljubim Ti, svest in stanoviter oštatí; in ko bi se mojimu fklepu tesha kakorfhna koli soperštavila, jo hozhem f Tvojo pomozhjo premagati in v spolno-

vanji Tvoje postave vselej stanoviten ostati; nikoli vezh ne bom pota zhednosti sapustil. Svoje pravizhnosti, ktere sim se prijel, vezh ne supustim. (Job. 27, 6.)

Všiga se isrozhim v Tvoje roke, ki so bile is ljubesni do mene na krish perbite. To je in bo vselej varno svetje soper vef moj strah in moje terdno saupanje. S svojimi grehi sim sizer Tvoje rane ponovil, in sposnam, de je to le she prevezh réf; pa Tvoja ljubesin mi jih je sdaj v moje prebivalishe prenaredila. Vem, de mi bodo moje pregréhe enkrat pred Tvojo sodbo strah délale; — tode upam, — ja, moj Bog! upam, obstati s tem skitem Tvojiga svetiga krisha. Ali nisi, o moj Gospod! tistih ran, které si tukaj na semlji na krishi sa me prejél, o svojim vnebohodu sato sabo v nebefa vsél, de mi pokazhesh, kako možno si me ljubil in me she ljubish? Tvoj krish hozhem ponishno objéti in pred Tebe v sodbo priti, vef svest, de bolezhin savoljo mojih grehov per objetvi tega krisha prejetih ne bofh savergel, na katerim je Tvoja pravizhnost Tvojiga preljubiga Šina darovala.

Oh, moj Gospod! spolni, kar si ob-

ljubil; k Tebi klizhem, odpri mi; k Tebi shelim, vsemi me; Tebe ishem, stori, de Te najdem. Špomni se svoje Tvojimu flushabniku dane besede, f ktero si meni upanje dal. (Ps. 118, 48.) Upam svelizhan biti; sakaj Tvoja usmiljenost mi je pomozhek dala, Tebi sadoftiti. Kako velika je bila Tvoja ljubesin do mene, ker si svoje lastno shivljenje sa me daroval! Tvoje ljubesni Ti ne morem drugazhi poverniti, kakor zhe Ti tudi svoje ferze darujem. Glej, tukaj Ti ga dam! dam Ti ga ferzhno rad. Dokler pa shivim, se bom Tvoje pravice bal, de Te vezh ne rasshalim; — in kadar mi bo umréti, saupam v Tvojo nekonzhno usmiljenost, de Te samorem vékomaj ljubiti. Amen.

Prosi tudi prezhisto Devizo in Mater Boshjo Marijo, ki je perbeshalifhe grefhnikov in vsih ljudi pomozhniza, sa proshnjo in pomozh in moli v njeno zhaft tri *Ozhenashe in Zheshe*na si Marije, in *Zhaft bodi* i. t. d., po tem pa:

Zheshehen bodi presveti sakrament altarja! vselej, povsod in od vsih stvari. Amen.

Molitev

k svetim Kristusovim ranam.

(Se moli tudi v nepoſtnim zhaſu.)

Perpravljjanje.

O Gospod! odprì naſhe uſta, de hvalimo Tvoje ſveto imé. Ozhiſti naſhe ſerza vſih neſpodobnih miſel; raſſvitli naſh um in ſpodſhgi naſho voljo, de to ſveto djanje tako opravimo, de je nam v prid in Tebi v zhaſt, in de naſ uſliſhhiſh; kateri ſhiviſh in kraljujeſh vékomej. Amen.

1.

Š pet *Ozhenafhi* in eno „*Zheſhena ſi Marija*“ poſdravimo ſveto rano deſne roke in proſimo ſa ſhivo ſpoſnanje ſvojih grehov v ſvoji ſmertni uri.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi. (petkrat.)

Molitev.

O predobrotljivi Jeſuf! ſ ſvetim ſtraham premišljujem ſveto rano Tvoje deſne roke in ſe hvaléſhno ſpomnim mnogih gnad in dobrot, ktere ſi Ti v ſvojim ſhivljenji ljudém ſkaſoval in jih njim ſhe vſak dan ſkaſujeſh. Naſ ſi ofkerbnike ſvojiga blaga poſtavitil, de per bliſhnjih, ki Tvoje

pomozhi potrebujejo, Tebe namestujemo. O predobrotljivi Jesuf! prosimo Te po sveti rani Tvoje milostive roke; daj nam milostivo, usmiljeno ferze, de po Tvojim sgledu po svoji mozhi stiskanin rado- voljno pomagamo; de, zhe svoje dobrote tudi nehvaleshnim fkasujemo, nam to, kar svojim bratam storimo, enkrat po svoji radodarnosti s vezhnim svelizhanjem po- vernefh.

O shalostna mati Marija! ki si sta- novitno pod krishem svojiga Boshjiga Šina préstala; prosimo Te po bolezhini, ktero si savoljo rane tvojiga preljubiga Šina obzhutila, ne sapusti tudi nas f svojo po- mozhjó v britkostih nafhe smerti!

O predobrotljivi Jesuf! po tej Tvoji sveti rani Te prosimo tudi sa uboge du- she v vizah. Daj, de jim po nafhi prosh- nji po Tvoji gnadi saflushenje svete kervi is te rane pomaga; splazhaj s njo njih dolg, in poklizhi jih k febi v vezhno ve- selje, de nam tam f svojimi proshnjami frezhno smert doféshejo. Amen.

2.

Š pet Ozhenafhi in eno „Zhesfena si Ma- rija“ posdravimo sveto rano leve roke, in

profimo sa pravo grevingo in obshalovanje v svoji smertni uri.

Molitev.

O poterpeshljivi **Jesuf!** per poboshnim premifhljevanji svete rane na levi rozi se spomnim prevelikiga terpljenja in bolezhine, ktero **Ti** je ta rana delala. Veliko britkiga, po krivim in nekrivim, pride tudi nad nas v tem shivljenji. Dobrotljivi **Jesuf!** po bolezhini te rane, in po kervi, ki je is nje tekla, **Te** profimo: **Dodeli** nam, de namenjeno terpljenje tega shivljenja v skufhnjo ali pa v fhtrafingo is roke **Boshje** vsamemo in ga f stanovitno poterpeshljivostjo v prid svojih dufh obrazhamo; de, kar tukaj terpimo, tam s vefeljem plazhano dobimo. **Amen.**

3.

§ pet **Ozhenafhi** in eno „**Zheshe**na fi **Marija**“ posdravimo sveto rano na desni nogi in profimo sa gnado resnizhne, spokorne spovedi pred svojo smertjo.

Molitev.

O presveti **Jesuf!** poboshno posdravim sveto rano **Tvoje** desne noge in si postavim **Tvoje** shivljenje pred ozhi, v kte-

rim si kakor zhlovek na te semlji hodil, in kako si v fredi sprideniga sveta ves svet oftal. Profimo Te savoljo svete kervi, ki je is te rane tekla: napelji nashe misli in ferza k febi, de v tebi sposnamo, kako naj tudi mi tukaj pred Tvojimi ozhmí zhisti shivimo; bres de bi nas hudobni sgledi sveta okushili. O, daj nam tukaj v zhaft tvojiga iména shivéti, de nas enkrat s svojimi svetniki povelizhati samorefsh. Amen.

4.

Š pet *Ozhenafhi* in eno „*Zheshe*na si *Marija*“ posdravimo sveto rano leve noge, in profimo sa gnado svete popotnize na svoji smertni postelji.

Molitev.

O Ti v dobrim neutrudljivi *Jesuf!* per poboshnim premishljevanji svete rane Tvoje leve noge se spomnim neutrudene gorézhnosti, ktero si v svojim shivljenji na semlji sa rashirjenje zhafti svojiga *Ozhéta* in v spolnjenji svojiga svetiga pokliza fkasal. Savoljo Tvoje drage kervi, ki je is te rane tekla, Te profimo: *Dodéli* nam, de pokliz, v kteriga nas je Boshja previdnost postavila, kakor od Boga sa-

miga isvoljen pomozhek nashiga povelizhanja tako ljubimo, de si v njem gorezhe persadevamo, bres de bi se njegovih teshav bali, de smemo po tako dokonzhanim téku v velikim dnévu krono pravizhnih od Tebe perzhakovati, ko bosh Ti kot Šodnik prishel, vse plazhat po saflushenji. Amen.

5.

Š pet *Ozhenashi* in eno „*Zhesfena si Marija*“ posdravimo sveto rano strani, in profimo sa gnado poterpeshljivosti in saupanja v Boshjo usmiljenost v svoji smertni uri.

Molitev.

O milostivi **Jesuf!** premishljevanje svete rane na **Tvoji** strani me preprizhanesapopadljive ljubeshni, ktero si imel do tako silno sprideniga zhloveshkiga rodú, ktera **Te** je vnéla, se v podobi sushniga terpinzhiti in umoriti dati, in poslednjo kapljizo svoje kervi v svelizhanje vsih ljudi bres raslozhka preliti. Po tej **Tvoji** ljubeshni, po **Tvoji** sveti kervi, ki je is rane **Tvojiga** serza tekla, **Te** profimo: vnemi v nas eno iskrizo té svoje ljubeshni, de **Tebe** is zéliga serza zhes vse, in sami sebe in svoje blishnje tako is vsih mozhi

ljubimo, kakor naš Ti ljubish, de naš na tej naši ljubeshni sa svoje sposnati, kakor svoje vezhno plazhati samorefsh. Amen.

Molimo 3 *Ozhenafshe* v hvaleshen spominj treh britkih ur, v katerih je naš Svelizhar v smertni britkosti na krishi vifel, si frezhno smertno uro sprofiti.

Ozhe naš i. t. d. (trikrat.)

O dobrotljivi **Jesuf**, uflifhi me!

V svojo sveto rano fkri me!

Zhaft bodi **Ozhetu** in **Šinu** i. t. d.

Molitev.

O dobrotljivi **Jesuf**! savoljo britkih bolezhin, ktere si sa me na krishi prestal, posebno ob uri, v kateri se je **Tvoja** dusha od telefa lozhila; usmili se moje greshne dushe, posebno v moji smertni uri! **Umi**, operi jo s svojo drago kervjo; vsemi jo v svoje roke in vpelji jo v svoje veselje, de **Te** tam vezhno ljubi, hvali in povikshuje. Amen.

Shalostna mati **Marija**, spomnim se shalostne ure, v kateri si pod krishem per svojim umirajozhim **Šinu** stala. Po tvojih in tvojiga **Šina** bolezhinah **Te** prosim, dofesi mi gnado prave pokore, refnizhni-

ga in stanovitniga poboljšhanja in vredne prejetve svetih sakramentov, posebno v moji smerti. Amen.

O svelizhani prijatli Jesufa Kristufa, mojiga Odrešhenika! kateri ste v njegovi poslednji uri svesti per njem stali; po vaſhi serzhni ſhaloſti vaſ proſim, pomagajta mi v ſhivljenji in v ſmerti; navdajte me ſ pobóſhnimi miſlimi, in ſpremite mojo ubogo duſho k Ozhetu, mojimu Stvarniku, k Jesufu, mojimu Odreſheniku, k ſvetimu Duhu, mojimu Tolashniku. Amen.

Duſha Kristufova poſveti me,
 Telo Kristufovo, svelizhaj me,
 Kri Kristufova napôji me,
 Voda ſtrani Kristufove opêri me,
 Terpljenje Kristufovo pokrêpzhaj me,
 O dobrotljivi Jeſuf! uſliſhi me,
 V Tvoje ſvete rane ſkri me,
 Od ſebe nikoli ne lozhi me,
 Hudiga ſovraſhnika varuj me,
 V moji ſmertni uri klizhi me,
 In k Tebi priti puſti me,
 De ſ Tvojimi ſvetniki hvalim Te
 Vekomaj. Amen.

Molitev

ob zhetertkih svezher v spominj smertnih teshav **Jesufovih** na oljfski gori.

1. „Moja dufha je shalofna do smerti,“ je djaf **Jesuf** fvojim uzhenzam na oljfski gori.

Ozhe nash i. t. d. **Zkeshena** i. t. d.

5. In je na kolena padel in molil rekozh: „**Ozhe!** Ako je mogozhe, odvsemi mi kelih terpljenja; vender ne moja ampak tvoja volja naj se sgodi.

Ozhe nash i. t. d. **Zheshe**na i. t. d.

3. In fhe perferzhnishi je molil; smertne teshave mu hodijo; njegov pot je bil kakor frage kervi tekozhe na semljo. Tedej se mu je angelj s nebes perkasal in ga pokrepzhal.

Ozhe nash i. t. d. **Zheshe**na i. t. d. Boshji **Odrefhenik** in **Svelizhar**, ufmili se naf!

Molimo.

Postavi nam, o **Gospod Jesuf!** vfelej fvoje smertne teshave pred ozhi, kader shalof in britkost nafhe ferza opada. Daj nam duha molitve, de bomo, kakor **Ti**,

v voljo Tvojiga Ozheta vdani, s molitvijo v svojim terpljenji in v svojih nadlogah potolasheni, in v svojih smertnih teshavah od Tvojiga svetiga angelja pokrepzhani. Amen.

Molitev

ob petkih, kader v spominj Jesufove smerti svoni.

1. Od fhefte ure do devete je bila tema po vsi semlji.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

2. Ob deveti uri je Jesuf s velikim glasam savpil: „Moj Bog! moj Bog! sakaj si me supustil?“

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

3. Jesuf je spet velik glas sagnal in rekel: „Ozhe! v tvoje roke srozhim svojo dufho;“ in je glavo nagnil, in svojo dufho isdihnil.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

Molimo Te, Jesuf, Sin boshji! in Te hvalimo; de si umerl sa naf.

Molimo.

Profimo Te, o Gospod! osri se na svoje verno ljudstvo, sa ktero se je nash

Gospod **Jesuf Kristuf** voljno gresnikam
 v roke dal in smerti na krishi podvérgel.
 Dodeli nam, de bomo po njegovih stopi-
 njah hodili, in saflushenja njegoviga terp-
 ljenja in njegove smerti, kdej pa vezh-
 niga shivljenja deleshni. Tega te pro-
 simo po ravno tem **Kristufu**, **Gospodu** na-
 shim, **kteri** s teboj in svetim **Duham** enak
Bog shiví in kraljuje od vékomej do vé-
 komej. **Amen.**

Litanije

od Kristusoviga terpljenja.

Gospod, usmili se nas!

Krište, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Krište, sliši nas!

Krište, usliši nas!

Bog, Ozhe nebeshki,

Bog Sin, Odrešhenik svetá,

Bog, sveti Duh,

Sveta Trojiza, en sami Bog,

Jesuf, sa trideset frebernikov prodan,

Jesuf, v svojih nar vezhih britkoštih
na oljki gori popolnoma v voljo
boshjo vdan,

Jesuf, na oljki gori v britkošti ker-
vaviga potu od angelja poterjen,

Jesuf, od Judesha s kufhevanjem isdan,

Jesuf, od Judov kakor rasbojnik vjet
in svesan,

Jesuf, od svojih uzhenzov sapušhen,

Jesuf, pred Anasa in Kajfsha pe-
ljan, in tamkaj saframovan,

Jesuf, od hlapza sa uho udarjen,

Jesuf, od sgolj krivih prizh toshen,

Jesuf, po krivizi k smerti obsojen,

usmili se nas!

Jesuf, v obras pljuvan in s pestmi bit,
 Jesuf, od svojiga uzhenza trikrat sa-
 tajen,
 Jesuf, svesan Pilatushu isdan,
 Jesuf, od Herodesha saframovan,
 Jesuf, hudobnimu rasbojniku in ubijav-
 zu nasaj postavljen,
 Jesuf, neufmiljeno gajshlan,
 Jesuf, s rudezhim plajsham ogernjen,
 Jesuf, s ternjem kronan in s terstam
 po glavi tolzhen,
 Jesuf, od Judov s velikim vpitjem k
 smerti krisha térjan,
 Jesuf, od Pilatusha Judam isdan, in
 k strafhni smerti obsojen,
 Jesuf, s teshkim krishem obloshen,
 in neufmiljeno k smerti vlezhen,
 Jesuf, vsiga oblazhila obropan in s
 sheblji na krish perbit,
 Jesuf, ki si v fredih dveh rasbojnikov
 na krishi raspet vifel,
 Jesuf, ki si na krishi sa svoje fov-
 rashnike molil,
 Jesuf, ki si spokornimu rasbojniku raj
 obljubil,
 Jesuf, ki si svojo shalofstno Mater Ma-
 rijo svetimu Janesu, in njega svoji
 Materi perporozhil,

ufmlti se nafi

Jesuf, ki si bil na krishi od svojiga
 nebeshkiga Ozheta sapufhen,
 Jesuf, ki si bil v svoji sheji na krishi,
 s sholzham in jefiham napajan,
 Jesuf, ki si na krishi vse, kar je bilo
 k nashimu odrefhenju potrebno, do-
 pernefel,
 Jesuf, ki si na krishi svojo dufho v
 roke svojiga nebeshkiga Ozheta sro-
 zhil,
 Jesuf, ki si bil f fulizo preboden,
 Jesuf, ki si savolj nashih grehov vse
 to terpel,
 Jesuf, ki rane nashih dufh f svojimi
 kervavimi ranami sazelifh,
 Bodi nam milofljiv, sanefi nam, o Jesuf!
 Bodi nam milofljiv, uflifhi naf, o Jesuf
 Od vfiga hudiga, na dufhi in telefu,
 Od vfiga greha, savolj kteriga si to-
 liko terpel,
 Od zagovitnosti in nejevoljo v krishih
 in terpljenji,
 Od jese in foverafhtva do tiftih, ki nam
 hudo ftofé,
 Od preveliziga strahu pred terpljenjem
 in pred fmertjo,
 Od vezhne fmerti,

ufnili te nafi

refhi naf, o Jesuf!

Škosi svoje neusmiljeno gajshlanje
in kronanje,

Škosi svojo shaloft in saupanje na
krishi,

Škos svojo grosovitno martro in smert,
V dan sodbe,

Mi ubogi gresniki,

De nam sanesefh po svoji nesméрни
milofti,

De nam vse nafhe grehe odpustifh sa-
volj svojiga nekonzhniga saflu-
shenja,

De naf po premifhljevanji tvojiga terp-
ljenja k pravi pokori perpeljefh,

De naf v teshavah in terpljenji v po-
terpeshljivofti poterdifh,

De bi tudi mi svoje mefo s sheljami
in grehi vred krishali,

De bi po tvoji britki smerti vezhno
shivljenje dosegli,

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljefh, sanesi nam, o Jefus!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljefh, uflifhi naf, o Jefus!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljefh, ufmili se naf, o Jefus!

Krifte, flifhi naf!

Krifte, uflifhi naf!

refhi naf,
o Jefus!

profino te, uflifhi naf, o Jefus!

Molimo.

O Jĕsuf! ki si f svojim terpljenjem in f svojo smertjo svet odrefhil, in nam nar lepſhi sgled ſapuſtil, kako ſe nam je v terpljenji in ob ſmertni uri ſaderſhati; dodeli nam gnado, de tvoj nauk in ſgled vedno pred ozhmi imamo, ſe na tanko po njem ravnamo, in ſe f tem zhaſtitiga ſadu tvojiga odrefhenja obilno vdeleſhimo; kateri s Ozhetam in ſvetim Duham enak Bog ſhiviſh in kraljujeſh vékomej. Amen.

Litanije

od terpljenja in smerti **Jesusa Kristusa.**

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Kriste, flifbi nas!

Kriste, uslifbi nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni Bog,

Šin, vsiga svetá, reshnji Bog,

Šveti Duh, resnizhni Bog,

Šveta Trojiza, en sami Bog,

Jesuf, kateri si ponishno v Jerusalem

shel,

Jesuf, kateri si svojim uzhenzam noge

umival,

Jesuf, kateri nam kakor shivi kruh

mozh daješh,

Jesuf, kateri nas s svojo sveto kervjo

rasvitljuješh,

Jesuf, sa trideset frebernikov prodan,

Jesuf, na svoji dushi do smerti sha-

loften,

Jesuf, kateri si v vertu Getzemanu ker-

vavi pot potil,

Jesuf, na oljski gori od angelja po-

terjen,

usmili se nas!

Jesuf, od Judesha Ifhkarjota isdan,
 Jesuf, s vervmi in ketnami svesan,
 Jesuf, od svojih uzhenzov sapufhen,
 Jesuf, pred Anasa in Kajfsha po-
 stavljen,

Jesuf, sa uho udarjen,

Jesuf, od krivih prizh toshen,

Jesuf, trikrat od Petra satajen,

Jesuf, kakor hudodelnik Pilatu isdan,

Jesuf, per Pilatu krivizhno toshen,

Jesuf, v belim oblazhilu sanizhevan,

Jesuf, menj kakor rasbojnik Baraba
 obrajtjan,

Jesuf, neufmiljeno gajfhlan in rastepen,

Jesuf, v fhkerlatast plajsh sanizhljivo
 oblezhen,

Jesuf, f ternjem kronan,

Jesuf, v sveti obras sapljuvan,

Jesuf, f terstam po glavi tolzhen,

Jesuf, nedolshno k smerti obfojen,

Jesuf, hudobnim Judam v oblast dan,

Jesuf, f teshkim krishem obloshen,

Jesuf, kakor nedolshno jagnje k smerti
 peljan,

Jesuf, na gori Kalvarii do nasiga
 flezhen,

Jesuf, sa noge in roke na krish pribit,

Jesuf, kateri si na krishi sa sovrashnike
 profil,
 Jesuf, na krishi od Judov sanizhevan,
 Jesuf, od leviga hudodelnika na kri-
 shi preklinjan,
 Jesuf, kateri si desnimu hudodelniku, ki
 se je spreobernal, sveti raj obljubil,
 Jesuf, kateri si na krishi svojo shalofno
 mater uzhenzu Janesu isrozhil,
 Jesuf, na krishi s jesham in sholzhem
 napojen,
 Jesuf, kateri si vse dopolnil, kar je
 bilo od tebe prerokovano,
 Jesuf, svojimu nebeshkimu Ozhetu do
 smerti pokoren,
 Jesuf, kateri si na krishi svojo dusho
 v roke svojiga nebeshkiga Ozheta
 isrozhil,
 Jesuf, kateri si na krishi s nagnjeno
 glavo umerl,
 Jesuf, na krishi s fulizo v ferze pre-
 boden,
 Jesuf, s zhaftjo is krisha fnet,
 Jesuf, v tanzhizo savit,
 Jesuf, v nov grob poloshen,
 Jesuf, kateri si Ozhake is tamniz reshil,
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh
 sanesi nam, o Gospod!

ofmili se nafi.

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh
 uflifhi naf, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh,
 usmíli se naf, o Gospód!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, usmíli se naf!

Kriste, usmíli se naf!

Gospod, usmíli se naf!

Molitev.

Gospod **Jesuf Kristuf!** kteri si f svojo smertjo na krishi svet, pekel in smert premagal, prosim te; dodeli, de fkosi tvoje britko terpljenje in smert kakor v shivljenji tako tudi posebno v smerti svoje sovrashnike premagam, in de moja dusha is te doline nadlog od tvojih svetih angeljev spremljena enkrat v nebeshko domazhijo v vezhno veselje pride. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog od vékomej do vékomej. Amen.

Molitev k Mariji Božji

Štiri molitve

Glej! oddajmal me bodi širokno imenovani v
narabi. Saka) velika veseli mi je storil, on
ki je mogel...
Luk. 1. 28. 32.

V. Del.

Mnoge Molitve.

V tvoji...
nam Bogu vpi; in on je vsa svojga svetiga
tampejina; moj kralj vtilibal; in moje vpije
pred njim je do njegovih ubel perhilo.

Zaščitni molitev k Mariji

Zhešena k Mariji 1. 1. d.

3. O Marija, s lepimi posredivanem

tebi nam, lešimur legem se, ga. in

splošni mirab e, stian silan ed, ubedaj

veš, obližben omm, rler, angolapan am

lešani sploš

Zaščitni molitev k Mariji 2. 1. d.

3. O Marija, s lepimi posredivanem

Glej! odsluhal me bodo srežno imenovali vsi
naródi. Sakaj velíke rezhi mi je storil, on
ki je mogozhen, in sveto njegovo imé.

Luk. 1, 48. 49.

V svojih nadlogah sim Gospoda klizal, in k svo-
jimu Bogu vpil; in on je is svojiga svetiga
tempeljna moj glaf vflifhal; in moje vpitje
pred njim je do njegovih ushés perfhlo.

Pf. 17, 7.

Molitev k Materi Boshji.

Š h m a r n i v e n e z.

Zhaft bodi Ozhetu,

ki je Marijo smed vsih Adamovih hz hér mater svojimu edinorojenimu Šinu svolil.

Ozhe nash i. t. d.

1. O Marija! s svojim neomadeshe-
nim spozhetjem nam sprosi gnado, de svoje
storjene grehe, spokorno objokujemo.

Zhesheha si Marija i. t. d.

2. O Marija! s svojim milosti polnim
rojstvam nam sprosi gnado, de si vedno po
pravi svetošti persadevamo in djavno sa
svoje vezhno svelizhanje fkerbimo.

Zhesheha si Marija i. t. d.

3. O Marija! s lepim posdravljenjem,
ki ti ga je angelj pernesel, nam sprosi
gnado, de nafhe dushe, s darmi svetiga
Duha napolnjene, resnizhno nebesbko shiv-
ljenje imajo.

Zhesheha si Marija i. t. d.

4. O Marija! s nesapopadljivo fkriv-

noftjo presvetiga vzhlovezhenja Šina Boshjiga, h katerimu si Ti toliko perpomogla, nam sprosi gnado, k svelizhanju svojih bratov s vſo mozhjo perpomozhi.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Šinu,

ki je Marii, ſvoji preljubi materi, toliko gnad dodelil.

Ozhe naſh i. t. d.

1. O Marija! ki ſi prezhiſta mati tega naſhiga vſiga zhefhjenja vredniga Odreſhenika in vſigamogozhniga Goſpoda, ſproſi nam gnado, de ſvojih ferz nikoli s negnuſnim gréham nezhiſtoſti ne ofkrunimo.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

2. O Marija, ljubesni polna mati! od ktere je Jeſuf, naſh Svelizhar, srejen biti hotel, ſproſi nam gorezho ſheljo po boſhjim meſu in kervi Jeſufa Kriſtufa v presvetim ſakramentu altarja.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

3. O Marija! tebi je bil toliko let podloſhen, ki je vezhna modroſt in vſigamogozhnoſt, Jeſuf Kriſtuſ, ſproſi nam pravo in popolno vdanost v boſhjo voljo.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

4. O Marija! ki ſi ſe tako ſlo in

ferzhno vsiga veselja in terpljenja svo-
jiga ljubiga Šina vdeleshila, prosi sa naf,
de v vsih okofhinoftih shivljenja Bogu svo-
jimu Gospodu vselej svesti ostanemo.

Zhefhena si Marija i. t. d.

Zhaft bodi svetimu Duhu,

ki je Marijo sa svojo ljubo nevesto svolil.

Ozhe nafh i. t. d.

1. O Marija! ki si bila f posebno
gnado svetiga Duha mati in deviza, sprosi
nam gnade, de smo v vsih svojih djanjih
zhiste in Bogu dopadljive misli.

Zhefhena si Marija i. t. d.

2. O Marija! v kateri je sveti Duh
kakor v svetishi pozhival, sprosi nam gna-
do, de notranje opominjevanja svetiga
Duha vselej spolnujemo.

Zhefhena si Marija i. t. d.

3. O Marija! ki si bila zhaftito v ne-
besa vséta, sprosi nam frezhno smertno
uro, kakor konez poboshniga shivljenja.

Zhefhena si Marija i. t. d.

4. O Marija! ki si kraljiza nebés in
semlje svoljena, daj nam vselej pod tvo-
jim maternim varstvom shiveti.

Zhefhena si Marija i. t. d.

Motitev.

Bodi zhefhena, Marija, hzhí Boga Ozheta! bodi zhefhena, ti mati Boga Šina! bodi zhefhena, nevesta svetiga Duha! bodi zhefhena, ti tempelj presvete Trojize! Hvalimo in zhaštimo tri boshje ofébe (perfhone) sa gnado, f kterimi so tebe od tvojiga prezhistiga spozhetja obkladale, sahvalimo se in molimo tri boshje ofebe sa fkrivnosti, ki so jih v tebi stobile; sdrushimo svojo hvalo, svojo sahvalo s nar vikshim zhefhenjem in ljubesnijo, f ktero si, o presveta deviza! nekdam na tem svetu trojediniga Boga molila, in ga sdaj v nebesih molish. Po otrozhje se veselimo nad tvojo visokostjo in zhaštjo. Osri se milostivo na nas, zhefhena hzhí, mati, nevesta, tempelj Narvikshiga! tebi, povelizhana deviza, mati in kraljiza nebes in semlje, hozhemo flushiti, tebi se isrozhimo in vse svoje telézne in dushne potrebe. Marija, prosi sa nas! Amen.

Molitev

k prezhisti devizi in Materi Boshji
Marii v nevarnih in silnih zhasih.

Bodi zhesfena, kraljiza sveta! kraljiza nebes, bodi zhesfena! deviza deviz, jutranja daniza, bodi zhesfena! ki si polna gnad in se svetish kakor luzh. Hiti, o velika kraljiza! nafhi domazhii v pomozh. Kraljiza angeljev! ti, ki si hudizhu strashna, bodi vsim kristjanam perbeshalish in pomozhniza. Poglej! o Marija! s milim ozhesam na nafho domovino, in spolni te nafhe refnizhne in ferzhne shelje, ktere pred tebe poloshimo; odpri svoje materno serze, in ne sapusti svojih flushabnikov v nafhi domovini. Pokashi, de si nafha mati. Amen.

Molitev k s. Joshefu.

O vsigamogozhni, vezhni Bog, nafh Gospod in Svelizhar Jesus Kristus! kateri si s. Joshefa svoji ljubesnivi materi, devizi Marii, sa shenina previdil, in sa svojiga svestiga varha isvolil; ponishno prosimo, dodeli nam, de bomo po njegovi profhnji in njegovim saflushenji tukaj v

pravim miru shiveli, in po tem shivljenji k vezhnimu gledanju tvojiga boshjiga oblizhja v nebesih perpeljani. Ki shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti f. Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Molitev k f. Petru.

O Bog! kateri si f. Petru, svojimu aposteljnu, dal kljuzhe nebeshkiga kraljestva, in oblast savesati in rasvesati srozhil: dodeli, de bomo f pomozhjo njegove proshnje od sves svojih grehov resheni. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev k f. Pavlu.

O Bog! kateri si ves svet po uku svetiga Pavla aposteljna poduzhil: daj nam, te prosimo, de, ki njegov spominj zhaštimo, mozh njegove proshnje per tebi obzhutimo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristufu i. t. d.

Molitev k f. Janesu Nepomuzhanu.

O Bog! kateri si savolj nepremaganiga spovedniga samolzhanja svetiga Janesa svojo zerkev s novo krono marterstva posalshal; daj, de po njega sgledu in prosh-

nji svojim uštam strasho postavimo, in smo svetim, kateri s jesikam niso grešili, peršteteti. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu i. t. d.

Molitev k s. Alojsiju.

Bog! deliviz nebeskih darov, kateri si v angeljskim mladenzhu Alojsiju prezhudno nedolshnost shivljenja s enako pokoro sdrushil; dodeli po njega saflushejni in prošnjah, de, ki ga nedolshniga nismo nasledovali, ga spokorniga posnemamo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu i. t. d.

Molitev k s. Ani.

Bog! kateri si sveti Ani toliko milost skasal, de je bila vredna, mati biti matere tvojiga edinorojeniga Šinu; dodeli milostljivo, de, ki njeni spominj obhajamo, se nam po njenim perporozhenji per tebi pomaga. Po ravno tem Gospodu našim Jesusu Kristusu i. t. d.

Molitev k s. Marii Magdaleni.

Naj nam, prošimo, Gospod! svete Marije Magdalene perporozhenje pomaga, ki si po njenih prošnjah shtirdnevniga

brata Lazarja od mertvih v shivljenje obudil. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev k s. Florijanu.

O mogozhni Bog, Gospod neskonzhne ljubeshni in dobrote! ki se she v fredi svoje jese svoje usmiljenosti spomnish, kakor si nekdej, po proshnjah svojih svetih flushabnikov Mojsefa in Arona spravljjen, ognjene sharke od svojiga ljudstva milostivo odvernili; uflishi tudi sdaj nashe sdihovanje, in po proshnji svojiga svetiga flushabnika in svetiga marternika Florijana, obvaruj in ohrani nas pred vsakim nevarnim ognjem, shkodljivim vremenam in pred drusimi slegi v tem shivljenji, posebno pa v vezhnosti pred strashnim plemenam in martrami pekla; to nam dodeli, nebeshki Ozhe! savoljo britkiga terpljenja in smerti Jesufa Kristufa, tvojiga ljubiga Šina, kteri s seboj in s svetim Duham enaki Bog shivi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev v zhaft svojiga svetiga patrona.

K tebi, o sveti I.! kteri si mi bil per svetim kerstu sa patrona dan, perbeshim

in te prošim: vsemi me sa svojiga rejenja
in ne supusti me nikoli. Vodi me po potu
svojih zhednost, in sprosi mi od Boga gna-
do, de po dolshnostih svojiga stanu po-
boshno shivim; odverni od mene vso dušno
in telesno nevarnost; pomagaj mi vsaki
zhas, posebno v moji smertni uri, de f
teboj pridem pred oblizhje Boshje. Po Je-
susu Kristusu Gospodu nashim, kteri f
teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga
Duhá enaki Bog od vékomej do véko-
mej. Amen.

Molitve

ob posebnih potrebah.

Svoj namen in pokliz sposnati.

Gospod! pokashi mi pot, po katerim imam hoditi.

Bres Tvoje luzhi je moja dusha flepa in bres sposnanja. Šamis febe ne morem prav refnize in pravize sposnati. Poloshi mi tedaj v ferze, kaj mi je storiti; kashi mi natanko svojo voljo in daj mi gnado jo svesto spolnovati. Sej nozhem nizh drusiga, kakor kar Ti hozhesh, daj le, o Ozhe luzhi! daj le, de Tvojo voljo vselej sposnam in dopolnim.

Moja lastna naturalna mozh pa ni she dofti, Tvojo voljo spolnovati, in tedaj svoj namen v Tvojo zhaft in v svojo pravo frezho ispeljati. Dodeli mi tedaj, o preljubi Bog! tudi potrebno pomozh Tvoje gnade, de svoj namen s Tabo sazheti in tudi s Tabo in po Tebe kon-

zhati samorem. Sato Te prosim, o Ozhe nebeshki! v imenu Tvojiga edinorojeniga Sina Jesufa Kristufa, kateri s Tabo in svetim Duham shivi in kraljuje enaki Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

Ob veliki dushni shalosti.

Moj Svelizhar! fkorej bi tudi jes, kakor nekdej Ti na oljski gori, klizal: „Moja dusha je shalostna do smerti!“ Pa glej, o Jesuf! Tvoje terpljenje in Tvoje solse, in Tvojo shalost na oljski gori si postavim pred ozhí, in kakor si Ti per tem vender she govoril: „Ozhe, ne moja, ampak Tvoja volja se s godi.“

Ali bi ne imel tudi jes v tej svoji shalosti rezhi: „Ozhe! kakor Ti hozhesh, in ne kakor jes hozhem?“

Glej, s tem se hozhem potolashiti, in tudi v britkosti svoje dushe hozhem Tebe, o Jesuf! in Ozheta in svetiga Duha hvaliti in povikshevati in moliti!

Ozhe nash i. t. d.

Ob zhasu notranje, dushne suhôte.

Moj Ozhe! prav rád bi poboshno in

gorezhe k Tebi molil in svoje serze v gorezhnosti pred Teboj odperl. Pa glej, vir poboshnosti mi je vfahnil in vse je tako prasno in fuho v meni. Tako mi je, kakor bi bila vfa obzhutnost v meni saspala.

O moj Gospod in moj Bog! sdaj vidim, kako de nifim bres Tvojiga usmiljenja nizh drusiga kakor uboga, revna, nesmoshna, sapushena stvar. Sej she ne vem, kako naj molim. Vse moje napihnjeno domifhljevanje me mora osramotiti.

In vender, vender ne obupam. Ako ravno hodim, kakor v fuhi puhavi; Ti me samorefh is nje speljati. Ako ravno sim, kakor isfufhen terft, pa Ti samorefh sopet mozh in shivljenje meni vdihniti.

Vdam se tedaj Tebi, o Ozhe! vfiga, kakorfhin sim. Ref je, de ne bofh nizh dopadljiviga v meni nafhel; pa glej, enak sim posodi, ktera studenz gnad, ki jih Tvoja usmiljenost sopet v mene vliva, radovoljno v se vsame. In tako me ne bofh Ti, o usmiljeni Ozhe! savergel; ne bofh mi sa vselej odvsel daru gorezhe poboshnosti.

Tudi notranjo fuhôto svoje du-

the hozhem voljno is Tvoje roke pre-
jeti; kakor opominj, ki mi ga Ti daješh,
jo hozhem sprejeti, ter se Tebi popolnoma
vdati, in jo kakor potkasavza k Tebi
imeti. Šej si mi tudi v sushki tako bliso,
kakor tam, kjer moje serze notranje slad-
kosti in veselje vshiva. Bodi tedaj vedno
hvaljen in zheshen. Ponishno in poter-
peshljivo nosim vse in molzhim. Vse, kar
od Tebe pride, je v moje svelizhanje.
Amen.

Ozhe nash i. t. d.

*Ob velizih fkušnavah, posebno soper
zhifloft.*

Gospod! refhi me, sizer poginem.
Naj grejo fkušnjave memo mene, de
moja dusha fhkode ne terpi. Glej, sov-
rashim jih is zeliga serza; rajshi umer-
jem, kakor s smertnim greham Te ras-
shaliti.

Ozhe nebeshki! ne puſti svojiga
otroka, ki se k Tebi verne, soper na
krive pota saiti.

Gospod Jesus Kristus! ne puſti
svojiga odreshenza, kteriga si Ti s svojo
lastno kervjo odkupil, soper pod jarm
greha priti.

Bog sveti Duh! ne puſti ſvojiga tempeljna, kteriga ſi Ti ſebi v prebivaliſhe ſbral, ſopet ofkruniti.

Preſveta Deviza in Mati zhiſtoſti! ne perpuſti mi nedolſhnoſti ſvojiga ſerza ſgubiti, in v ſkuſhnjavo pervoliti. Raſgerni ſvojo varſtvo zheſ me, in ſproſi mi mozh in krepkoſt per Tvojim boſhjim ſinu.

Œveti angelj varh, moj ſveſti tovarſh na ſemlji! varuj me ſapeljivzov moje duſhe, in ne puſti me tje priti, kjer je moja zhednoſt v nevarnoſti. In zhe bi ſoper ſvojo voljo kam priti utegnili, opominjaj me urno beſhati, in podperaj me v ojſtrim boji ſoper ſkuſhnjave, zhe ne morem dovolj hitro beſhati.

Œveti Alojſi, ti ſgled zhiſtih duſh in zhertivez vſaziga greha! ſproſi mi gnado, tebe v ljubezni do zhiſtoſti poſnemati in poſebno, enako tebi, vſako ſkuſhnjavo zhertiti in premagati.

Ozhe naſh i. t. d.

Ob zhaſnih nadlogah.

Teſhko leſhi Tvoja roka na meni, Goſpod! pa vender je ſa me tolaſhba, de ſmem v vſaki neſrezhi in per vſakim

britkim pergodku rezhi: „S tem si me Ti obiskal, o Bog!

Sakaj, zhe koga obišheš, o Gospod! ali ga ne obišheš is ljubesni? Zhe koga ranish, ali ne ranish, de sopet osdravish, in fladko tolashbo in masilo tega sdravila okusiti dаш? Oh, zhe bi ne bilo terpljenja, bi she ne vedili in bi tudi ne mogli okusiti, kako fladko snafh tolashiti!

Bodi tedaj sahvaljen sa to obiskanje svoje ljubesni!

Vfaka nadloga je dalje, po Tvoji presveti volji, svelizhavna skufhnja moje sveštôbe do Tebe. Kdaj pa tudi samorem Tebi nar bolj pokasati, de Te tudi ljubim, in de sim Ti svešto vdan, o Bog! kakor ravno ob uri nadloge? Ali ni to ravno nar lepshi perloshnost, Ti pokasati, kako v vsakim terpljenji vse svoje upanje popolnoma v Tebe stavim?

Bodi tedaj sahvaljen sa to koristno skufhnjo!

Vfaka nadloga je sadnjizh, po Tvoji nar svetejshi volji, potreben opominj k pokori. Opomni me, de sim gresnik in de je vse terpljenje na semlji le nasledek greha. Ali tedaj ni prav koristno

sa me, zhe sim tolikrat k pokori opominjan?

Bodi tedaj sahvallen sa ta opominj k pokori!

Daj mi le, o Gospod! k temu tudi gnado, de vse terpljenje in nadloge shivljenja ref v duhu pokore vedno terpim in se jih tedaj v svoje svelizhanje poslushim.

Ozhe nash i. t. d.

Ob fushi.

Bog! v katerim shivimo, se gibljemo in smo; dodeli nam potrebniga deshja, de v zhasnih rezheh potrebno pomozh dosebemo, in s toliko vezhim saupanjem nebeshkih prosimo.

Dodeli, prosimo, vsigamogozhni Bog! de, ker v svojih nadlogah v tvojo milost saupamo, nash tvoja pomozh vedno vsih nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospod! sdraviga deshja, in semlje suho oblizhje s nebeshkimi potoki milostivo namozhi. Po Gospodu nashim i. t. d.

Sa lepo vreme.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostivo na profhnje k

tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od naf odverni.

K tebi, Gospod! klizhejozhe uflifhi, in dodeli nam, te profimo, lepo vreme, de, ker sa svoje grehe po pravizi terpimo, s pomozhjo tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Profimo, vsigamogozhni Bog! tvojo dobroto, de nalive deshja vstavish, in nam svoje jasno oblizhje dobrotljivo pokashefh. **Po Gospodu** nashim i. t. d.

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostivo na profhnje k tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od naf odverni.

Od svoje hilhe, profimo, **Gospod!** dubovno hudobo presheni, in odverni nadsemljifko napako hudiga vremena.

Vsigamogozhni, vezhni **Bog!** sanefi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker profimo, de naf po fhkodljivim ognji v oblakih, in po silnim viharji shuganje hudiga vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod **Jesuf!** ki si vetrovam in morju

sapovedal, in je bila velika tihota; uflifhi profhnje fvojiga ljudstva, in dodeli, de po tem snamnji fvetiga krisha † preide vse divjanje hudiga vremena.

Vfigamogozhni in usmiljeni Bog! ki naf f tepenjem sdravifh, in s odpuštenjem ohranujefh; dodeli, te profimo, de se miru sasheljeniga potolashenja rasveselimo in dar tvoje dobrote vselej vshivamo. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ob flabi letni in lakoti.

Škashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezheno miloft; de naf od vfh grehov odveshefh, in od fhtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, refhifh.

Uflifhi, profimo, Gospod! nafhe pohlevne profhnje, in lakoto miloftivo odverni; de umerljivi zhlovek fposna, de po tvoji jesi take fhibe pridejo in po tvoji milofti odidejo.

Tebi podversheno ljudstvo, ki savolj fvojih grehov lakoto terpi, Gospod! miloftivo k sebi spreoberni, ki si rekel, de bo tiftim vse perversheno, kateri tvojiga kraljestva ifhejo. Kteri shivifh in kraljujefh i. t. d.

Ob merjenji in kugi.

Uflifhi naf, Bog, nash Svelizhar! in na proshnje svete in zhaftiljive boshje porodnize Marije, vselej devize, in svetiga Šebastjana marternika in vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu svoje jese odrefhi, in po obilno svojiga usmiljenja otmi.

Škashi miloft, Gospod! nashim ponishnim proshnjam, in osdravi dufhne in telefne bolesni, de odpufhenje prejmemo, in se vedno v tvojim shegnu veselimo.

Uflifhi, profimo, Gospod! nafhe pohlevne proshnje, in kugo in merjenje miloftivo odverni, de umerljivi zhlovek spofna, de po tvoji jesi take fhibe pridejo, in po tvoji milofti odidejo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Ob shivinski kugi.

O Bog! kateri si zhloveku tudi neumno shivino per delu v pomozh dal, pohlevno profimo, de nam shivine, bres ktere se zhloveshki rod ne more shiviti, per nashih potrebah ne pufstish poginiti. Po Gospodu nashim i. t. d.

Ob vojski.

Bog! kateri vojske potirašh, in nasprot-
nike tistih, kateri v te saupajo, s mozhjo svoje
brambe premagašh; pomagaj svojim flu-
shabnikom, ki tvojo milost prosijo, de svo-
jih sovrashnikov silo sateremo, in tebe s
neprenehano sahvalo zhaštimo.

Bog! od kteriga pridejo svete shelje,
prave misli in pravizhne dela; daj svo-
jim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne
more dati, de bojo nashe ferza tvojim
sapovedim vdane, in po satertim strahu
sovrashnikov zhasi s tvojo pomozhjo varni
in mirni.

Poteri, prosimo, **Gospod!** napuh na-
shih sovrashnikov in pobij njih neukrotnost
s mozhjo svoje defnize. Po **Gospodu** na-
shim i. t. d.

O fleherni nadlogi.

Ne saversi, vsigamogozhni **Bog!** svo-
jiga ljudstva, ki v nadlogi sdihuje, temuzh
savolj flave svojiga imena stiskananim usmi-
ljen pridi na pomozh.

Škashi nam dobrotljivo, o **Gospod!**
svojo neisrezheno milost; de nas od vsih
grehov odveshesh, in od shtrafeng, ktere
sa nje sahflushimo, rehhish.

Dodeli nam, svojim flushabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na dušhi in telesu vshivamo, in de bomo po zhaštutih prošnjah svete Marije vselej devize od sidanje shalošti refheni in vezhniga veselja deleshni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našho nadlogo, in odverni serd svoje jese, ktero po pravizi saflushimo.

Bog, našhe perbeshaliske in mozh, sazhetik dobrote! poslušhaj ponishne prošnje svoje zerkve in dodeli, de, kar s saupanjem prosimo, gotovo dofeshemo. Po Gospodu našhim i. t. d.

Sa frezhno isvolitev noviga papesha.

Š ponishnim serzam, Gospod! te prosimo, de po svoji neskonzhni dobroti sveti Rimski zerkvi taziga papesha dodelish, kteri bo tebi savolj dobrotljive fkerbi do naš vselej prijetin, in nam tvojimu ljudstvu, savoljo sveštiga vishanja, v zhašt tvojiga imena, vselej zhašttiljiv. Po Gospodu našhim i. t. d.

Ob kaki sahvali.

Bog, kteriga usmiljenje nima fhtevila, in kteriga dobrote bogastvo je ne-

fkonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa dodeljene dari, in profimo vedno tvojo milost, de, ki profhnikam dodelish, kar shelé, jih ne sapustish, temuzh perpeljesh k prihodnjimu plazhilo.

Bog! kateri si vernih ferza s rasvetljenjem svetiga Duha uzhil, daj nam v ravno tistim Duhu pravizo sposnati in njegovo poveseljenje vedno vshivati.

Bog! kateri nobeniga, kateri v te saupa, ne pustish prevezh stiskati, temuzh profhen dobrotljivo na pomozh prideesh; sa svoje profhnje in spolnjene shelje ti hvalo dajemo, in te pohlevno profimo, de bomo vselej vsih sopernost obvarovani. Po Gospodu nashim i. t. d.

Sahvaljna pesem f. Ambrossha.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te zhaftimo,
Tebe, vezhniga Ozheta, zhafti vfa semlja.
Vsi angelji, nebesa in vse mozhi,
Kerubi in Šerafi tebi neprenehama pojo:
Švet, svet, svet Gospod, Bog sabao!
Polne so nebesa in semlja flave tvojiga
velizhaftva.

Tebe hvali zhaftiti sbor aposteljnov,
Prerokov hvaljeno shtevilo,
Marternikov v belo oblezhena truma.

Po vefoljnim fvetu te sveta zerkev zhafti:
Ozheta nesmerniga velizhaftva;

Prezhaftitiga tvojiga praviga ediniga Šina,
Tudi fvetiga Duha poterdnika.

Ti, Kriste, kralj zhafti,
Ši vezhni Ozhetov Šin.

Ker si hotel savolj odrefhenja zhloveka
na-fe vseti, se nifi bal devizhniga
telefa.

Smagal si selo smerti, in odperl vernikam
nebesko kraljestvo.

Na defnizi boshji fedifh, v zhafti Boga
Ozheta.

De imafh sodit priti, verujemo.

Profimo te tedaj, pridi na pomozh svo-
jim flushabnikam, ktere si s drago
kervjo odrefhil.

Daj nam v vezhni zhafti fhtetim biti med
tvoje fvetnike.

Svelizhaj, Gospod! svoje ljudstvo, in po-
shegnaj svojo erbshino.

Vishaj jih, in povikshuj jih vekomej.

Šlednji dan te zhaftimo, in hvalimo tvoje
ime vékomej, in od vékomej do
vékomej.

Daj naf, Gospod! danashnji dan miloft-
ljivo bres greha ohraniti.

Ufmili se naf, Gospod! usmili se naf.

Dodeli nam svojo milost, Gospod! kakor saupamo v te.

V te, Gospod! upam, ne bom oframoten vèkomej ne.

V. Hvalimo Ozheta in Šina, s svetim Duham.

O. Zhaštimo in povikshujmo ga vèkomej.

V. Gospod, uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s vami.

O. In s tvojim duham.

Molimo.

Bog! kteriga usmiljenje nima fhtevila, in kteriga dobrote bogastvo je nefkonzhno, sahvalimo tvoje velizhastvo sa dodeljene dari, in profimo vedno tvojo milost, de, ki profhnikam dodelifh, kar shelé, jih ne sapustifh, temuzh perpeljesh k prihodnjimu plazhilu. Po Kristusu Gospodu nashim i. t. d.

V. Gospod s vami.

O. In s tvojim duham.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

Sa frezhno pot.

O Bog, ki si svojiga flushabnika Abrahama is Urja ispeljal, in ves zhaf njegove poti v vseh nevarnostih po ozhetovsko varoval; ki si Israelove otroke s fuho nogo fkosi fredo morja spravil; in ki si modrim is jutroviga po svesdi pot k svojimu Šinu pokasal, bodi tudi nam varh in pomozhnik na nafhi poti; poshegnaj naf; daj nam svojiga svetiga angelja tovarsha, de pridemo od tebe vojeni tje, kamor gremo, frezhni, — spet od tam domu sdravi, — in kdej — po dokonzhanim velikim popotvanji na semlji, — v svoj pravi dom, v nebefa; po Jesufa Kristufu, Gospodu nafhim. Amen.

Sa frezhno smert.

Ti, o Bog! ki si zhloveka v nedolshnosti stvaril, in k neumerjozhnosti poklizal, nisi kriv nafhe smerti. Le v pravizhno shtrafengo njegove nepokorshine in njegoviga greha si ga k smerti obsodil. Navdihni moje ferze s sovrashtvam do greha; po katerim je smert na svet prishla, in varuj me smerti v grehu, ktera je smed vseh slegov nar strashnejshi. — Naj mi podoba smerti, — ta vsm mehkuhnikam

tako grosovitna podoba, — vedno pred ozhí hodi, de me od posvetne nizhemernosti vedno odvrazhujo! de bom v frezhi ponishen, v veselji pameten, v terpljenji poterpeshljiv; k dobrim delam vedno perpravljen; de vse svoje shive dni tvoje sapovedi svesto spolnujem. — Dopadlo ti je, Gospod shivljenja in smerti! uro moje smerti mi perkriti; kar si mi pa rasodel, je, de me bo smert, kakor tat v nozhi, salesla, kader si je bom nar manj svest. Daj mi tedaj gnado, de bom vsako uro na-njo perpravljen; de vsak dan tako shivim, kakor bi bil sadnji mojiga shivljenja; de she sdaj sazhnem to sapufhati, kar bom o smerti tako sapufstiti mogel, in de she sdaj vsimu odmerjem, kar me prevezh na svet veshe.

Trojedini Bog! daj mi frezhno sadnjo uro. Ozhe! daj mi smertne teshave stanovitno premagati. Jesus! bodi na krishi umirajozh takrat pred menoj in rezi mi vesele besede: She danf bofh s mano v raji. — Sveti Duh! rasvetluj, podperaj me takrat, de v svoji veri nepremakljiv oftanem, vse fkuhnjave soper vero frezhno premagam, in kakor ud Rimfke katolifhke zerkve umerjem. — Sveta

Marija, mati usmiljenja, mati boshja, kraljiza nebes in semlje, kraljiza angeljov in ljudi, posebna besedniza, in sa Bogam nar varnish perbeshalifhe gresnikov, pomozh kristjanov, hzhí nebeshkiga Ozhe-ta, mati boshjiga Šinu, nevesta svetiga Duha! osri se na-me ubosiga gresnika. K tebi sdihujem: Štoj mi tisto uro na strani, na kateri je vse leshezhe, in savolj ktere sim te vselej sa pomozh profil. — Š. Joshef! profi sa-me, de smerti pravizhniga umerjem. Šveti angelj varh! varuj me in ne odstopi od mene, dokler konza svojiga popotvanja ne dofesem.

Sa kakiga bolnika.

Glej, Gospod, kteriga ljubish, je bolan; — in jest se predersnem sa-nj profiti in moliti. — Ne bodi mu ta bole-sen k smerti, temuzh k tvoji zhafti in njegovimu svelizhanju. Toliko bolnikam si njih poprejshnje sdravje, zlo merlizham si spet shivljenje dodelil; ohrani tudi tega bolnika in osdravi ga. Vsigamogozhin si in neskonzhno dobrotljiv; le s besedo rezi in bolnik bo zdrav. — Ker pa ne vem, kaj je saref dobro sanj, stori po svoji sveti volji. Dodeli mu poterpeshljivoft,

meni pa pravo ljubesen do njega, de te bom spet s njim vred tukej v tempeljnu kdej pa v nebesih vékomej hvalil. Amen.

V bolesni.

Samo v tebe obrazham svoje ozhi, o krishani Svelizhar! — — Tvoje terpljenje na krishi je moje premishljevanje, moje vterjenje, je moja tolashba in moja mozh.

Vidim te v tvojim britkim terpljenji in kako pohlevno molzhish, kakor jagne v mefnizi. O Jesuf! kako majhne so moje bolezhine memo tvojih neisrekljivih britkost. In jes bi bil nepoterpeshljiv, bi toshil in godernjal v svoji bolesni? Na krishi si visel, perbit na nogah in rokah, jes pa leshim na mehki postelji; po nedolshnim si terpel, jes pa sim vse terpljenje saflushil sa svoje grehe. O daj mi od tebe se uzhati, o Jesuf! prave poterpeshljivoosti v svojih bolezhinah, in enake vdanoosti v voljo nebeshkiga Ozheta.

Vidim, o Jesuf! tudi od pte rane tvojiga presvetiga telefа, in kako is njih tako obilno draga kri tezhe. O, ta kri je pravo hladezhe masilo sa moje bolezhine.

Daj mi le, o **Jesuf!** is te tvoje kervi tudi polajshanje. Potegni me k sebi na krish, vsemi me v svoje rane, posebno v svojo stransko rano; skri me va-njo in pusti me s tabo terpeti in umreti.

Kakor hozhefh, o **Gospod!** vse kakor ti hozhefh!

Tebi samimu shivim, o **Jesuf!** **Tebi** umerjem; tvoj sim in ostanem shiv in mertev.

Ako mi je umreti, spremi ti mojo dusho v vezhnost. Ako mi je pa po tvoji presveti volji she dalje shiveti, o daj, de mi je ta bolesin tudi v mojo vezhno frezho. **Amen.**

Ozhe nash i. t. d.

Litanije

v b o l e s n i.

Jesuf Kristuf,
Svelizhar svetá,

Jesuf, ki si na semljo prifhel, shalof-
ne potolashit,

Jesuf, ki si starimu Simeonu v miru
fe dal lozhiti, ko je tebe viditi gnado
sadobil,

Jesuf, ki si ofem in trideset let bol-
niga osdravil,

Jesuf, ki si mertvoudnimu sdravje do-
delil, in grehe odpustil, de je na
telesu in dushi sdrav svojo posteljo
domu nesil,

Jesuf, ki si sheno, ktera je dvanajst
let bolehalá, savolj njeniga poseb-
niga saupanja gredé osdravil,

Jesuf, ki si gobove ozhisheval, in da-
jal slepim spregledati, gluhim spre-
flifhati, hromim hoditi in mertvim
vstajati,

Jesuf, ki si shalofni vdovi sina, kte-
riga so she k pogrebu nesli, spet
shiviga dal,

Jesuf, ki si Jajrovo bzher v shivlje-
nje obudil,

ufnili se nafi!

Jesuf, ki si Lazarjeve sestre v njihih
nar hujih bolezhinah s tem oveselil,
de si jima brata, kateri je še štiri
dni v grobu leshal, oshivel,

Jesuf, ki si nas s prelepim sgledam
svoje poterpeshljivosti na krishi uzhil,
v terpljenji v voljo boshjo popolna-
ma se vdati,

Jesuf, ki si še umiraje sa svoje mo-
rivze profil in sgrevanimu rasboj-
niku milost dodelil,

Jesuf, ki si s svojo smertjo tistiga pre-
magal, ki je oblast smerti imel,

Jesuf, ki si po terpljenji shel v svoje
velizhaftvo in nam s tem pot va-nj
pokasal,

Jesuf, ki si nas s svojim vstajenjem
od mertvih v veri na vstajenje shi-
vota poterdil,

Jesuf, ki nas bosh, kdej od mertvih
obudil in po nashih delih sodil,

Od bolezhin bolesni,

Od maloferzhnosti in zagovitnosti,

Od predersniga saupanja in golj-
fiviga sanashanja,

Od grose in nepokoja vesti,

Od godernjanja in nepoterpeshljivosti,

Od vsaziga greha,

usmili se nas!

odrešhi nas, o
Gospodi!

Od skušnjav hudizhevih, odrefhi naf, o
Gospod!

De nam gnado dodelish, do sadnjiga
pojempljeja, kakor popotnim shiveti,
in po nebesih, nashim pravim domu
hrepneti,

De nam zhaf, veselje in mozh k po-
kori dash,

De nam gnado dodelish, bolezhine
bolesni ferzhno nositi,

De naf v veri v te in v vezhno shiv-
ljenje poterdish,

De naf v saupanji v tvojo vfigamo-
gozhno pomozh podpirash,

De naf v ljubesni do tebe do konza
ohranish,

De nafhe ferza od sovrashtva in ne-
voshljivosti ozhistish,

De nafhe dushe s nebeshkimi mislimi
in sheljami napolnish,

De naf s toliko vezhi tolashbo navda-
jash, kolikor bolj se nafhe terplje-
nje narafha,

De se s zhuvanjem in molitvijo na tvoj
prihod perpravljamo,

De naf ne bolezhina, ne smert od
tvoje ljubesni ne lozhi,

De naf, ko se ta perstena hisha na-

prosimo te, uslišhi nafi!

fhiga telefa raspade, k febi v
 vezhno prebivalishe vsamesh,
 De si ti sam nashe shivljenje, in
 de nam bo umreti dobizhek,
 De tebi shivimo in umerjemo,
 Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh,
 sanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh,
 uflisli nas, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh,
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, flisli nas!
 Kriste, uflisli nas!

Molimo.

O Jesus! Sin shiviga Boga! ti si
 vstajenje in shivljenje; kdor v te verje,
 bo shivel. V svojim shivljenji na svetu
 si toliko bolnikov na njih proshnjo osdra-
 vil; osdravi tudi mene. Daj de bom ves v
 tvojo voljo vdan; rasveselime, de te bom
 tukaj she v tvojim svetim tempelju molil,
 in kdej v nebesih zhastil vékomej. Amen.

Litanije

od vdanosti v voljo boshjo.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog, Ozhe nébeshki,
 Bog Šin, Odrešhenik svéta,
 Bog, sveti Duh,
 Šveta Trojiza, en sami Bog,
 Bog, ki vse vesh in previdish,
 Bog, ki vse vladash in napravljash,
 Bog, ki vse po svojih nar skrivnih
 namenih zhudno ispeljesh,
 Bog, ki tudi hudo, kar se sgodi v
 prid svojih isvoljenih obrazhah,
 V vsih rezheh in permerah,
 V vsih okoljshinah in pergodbah,
 V mojim stanu in v moji flushbi,
 V mojih opravljenih in napravah,
 V mojim djanji in nehanji,
 Na mojim premoshenji in blagu,
 Na mojim dobrim imenu in moji zhafti,
 Na mojim sdravji in moji mozhi,
 Na mojim telesu in na moji dufhi,
 V mojim shivljenji in v moji smerti,
 Nad menoj in nad mojimi,

usmili se nas!

sgodi se tvoja sveta volja,
 o Bog!

Nad vsimi ljudmi in angelji,
 Nad vsimi stvarmi na svetu,
 Na vsih kraljih sveta,
 Vsak zhas,
 Deslih bi se moja natora vstavljala,
 Deslih bi moji lastni ljubeshni in po-
 sheljivosti teshko djalo,
 S vsimi svetniki in pravizhnimi vpi-
 jem:

S devishko materjo vpijem:

S Jesufam na oljski gori vpijem:

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh,
 sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh,
 uflisli nas, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh,
 usmíli se nas, o Gospod!

Kriste, flisli nas!

Kriste, uflisli nas!

Molimo.

O Bog! ponishno molim tvojo pre-
 sveto voljo, podvershem se tvojim nesa-
 popadljivim sodbam in nar pravizhnishim
 naredbam. In ker je svesto spolnovanje
 tvoje volje dno vse popolnamosti, sgled
 vse kreposti, edini vir snotranjiga miru
 in praviga veselja: nizeh drusiga ne vo-
 shim in ne shelim, kakor de se tvoja

sgodi se tvoja sveta volja,
 o Bog!

presveta volja v meni in od mene vselej na tanko spolnuje. Amen.

Umerajozhimu moliti.

Ozhe! domu me klizhefh k febi. — Rad, rad grem k tebi domu.

O Jesuf, moj Svelizhar in Odrefhenik! pelji me domu v svoje vezhno prebivalishe. Tudi sa me ubosiga greshnika si na krishi umerl; — tudi sa me si na krishi svojo presveto kri prelil, sa me, sa moje mnoge mnoge grehe; — tudi sa me si Ozheta spravil; — tudi sa me si od smerti vstal; — tudi sa me si v nebesa fhel, in tam per febi in per Ozhetu, in ljubih svetnikih vezhno stanovanje perpravil.

Pred mano si fhel; — o pusti me sa teboj iti, o Jesuf!

Ti si vrata, refniza in pot v nebesa. Verujem v tebe.

Ti si pravi, edini Svelizhar in Pastir moje dushe. Upam v tebe.

Ti si tolashba in edino hrepenjenje mojiga ferza. Ljubim te — ljubim te zhes vse.

Moja dusha hrepeni po tebi; o vse-mi me! — vse-mi me ubosiga greshnika!

Obshaljujem vse svoje grehe, f kterimi fim tebe — v vsm svojim shivljenji — tolikrat rasshalil.

Ne fodi me po mojim sadolshenji, ampak famo po svoji usmiljenosti.

O Jesuf! v svojo presveto ftran me sakleni. Ne bosh me savergel.

Presveta Deviza Marija, Mati Jesusova in tudi moja mati! bodi per meni v mojim poslednjim vojskovanji.

Sveti Joshef, bodi per meni!

Šveti patron, bodi per meni!

Šveti angelj varh in isvoljeni boshji, bodite per meni!

O moj Gospod in moj Bog! v tvoje roke isrozhim svojo dushe.

O Jesuf! tebi vshivim!

O Jesuf! tebi umerjem!

O Jesuf! tvoj fim shiv in mertev!

Ozhe nash i. t. d.

Sadnji sdihljeji umirajozhiga kristjana.

O Jesuf! s mozhjo svetiga krisha me od mojih sovrashnikov refhi.

Jesuf, ki si sam britke smerti umerl, perstopi mi v smertnih teshavah.

Jesuf! svoje terpljenje sklenem s tvojim terpljenjem; — svojo smert sklenem s tvojo smertjo.

Š svojim grenkim terpljenjem me krepčaj, o Jesuf!

Uslifhi me, o ufmiljeni Jesuf!

V svoje svete rane me sakri, o Jesuf!

Pred hudim sovrasnikam me brani, o Jesuf!

Ob smertni uri me k sebi poklizhi, o Jesuf! de te s tvojimi svetniki. vékomaj hvalim.

O Jesuf! moj Bog in moje vse! rešhi me savolj svojiga presvetiga imena.

Jesuf! v te verujem, ufmili se me.

Jesuf! v te saupam, ufmili se me.

Jesuf! ljubim te is vsiga ferza, ufmili se me.

Jesuf! is ljubesni do tebe shivim.

Jesuf! is ljubesni do tebe terpim.

Jesuf! is ljubesni do tebe umerjem.

Jesuf! tvoj sim v shivljenji in smerti.

Jesuf! pridi, pridi me otet.

Jesuf! daj mi v miru se lozhiti.

Jesuf! v tvoje roke srozhim svojo dufhv; vse mi jo k sebi.

Jesuf! bodi mi milostljiv.

Jesuf! Jesuf! Jesuf!

Litanije

per umirajozhih.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Sveta Marija,

S. mati boshja,

S. deviz deviza!

Vsi sveti angelji in arhangelji,

S. Abel,

Vsa drushba pravizhnih,

S. Abraham,

S. Janes kerstnik,

S. Joshef,

Vsi sveti ozhaki in preroki,

S. Peter,

S. Pavl,

S. Andrej,

S. Janes,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti,

Vsi sveti uzhenzi Gospodovi,

Vsi sveti nedolshni otrozi,

S. Shtefan,

S. Lavrenz,

Vsi sveti Marterniki,

S. Silvester,

sa-nj (sa-njo) Boga profi, (profite)!

S. Gregor,
S. Avgufhtin,
 Vſie ſveti ſhkofje in ſposnovavzi,
S. Benedikt,
S. Franzhiſhk,
 Vſi ſveti minihi in puſhavniki,
S. Marija Magdalena,
S. Luzija,
S. Barbara,
S. Katarina,
 Vſe ſvete devize in vdove,
 Vſi ſvetniki in ſvetnize boſhje,
 Bodi mu (ji) miloſtljiv; ſaneſi mu (ji) o
 Gospod!
 Bodi mu (ji) miloſtljiv; odreſhi ga (jo) o
 Gospod!
 Od ſvoje jeſe,
 Od neſreznhe ſmerti,
 Od vſiga hudiga,
 Od ſkuſhnjav hudobniga duha,
 Od oblaſti peklenſke hudobe,
 Od vezhniga pogubljenja,
 Skosi ſvoje ſveto rojſtvo,
 Skosi ſvoj ſvet krish in ſvoje terpljenje,
 Skosi ſvojo ſmert in ſvoj pokop,
 Skosi ſvoje zhaſtljivo od ſmerti vſtaje-
 nje,
 Skosi ſvoj zhudni vnebohod,

ſa-nj (ſa-njo) Boga proſi,
 (proſite)!

reſhi ga (jo) o Gospod!

Škos gnado trofhtarja f. Duha, refhi ga
(jo) o Gospod!

V dan sodbe, refhi ga (jo) o Gospod!

Mi grefhniki,

De fe na tega umirajozhiga miloftljivo
osrefh,

De mu (ji) vse grehe odpustifh,

De ga (jo) v veri, saupanji in lju-
besni poterdifh,

De mu (ji) refnizhniga duha pokore
in pravo shalofh dodelifh,

De ga (jo) pred hudimi miflimi var-
jefh,

De mu (ji) v prizhijozhi nevarnosti
pomagafh,

De ga (jo) v sadnji uri f svojo sve-
to gnado ne sapustifh,

De ga (jo) v vezhno veselje peljefh,

De naf uflifhati hozhefh,

O Jesus! Šin boshji,

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljefh, sanefi nam, o Jesus!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljefh; uflifhi naf, o Jesus!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljefh, ufmili fe naf, o Jesus!

Krifte, flifhi naf!

Krifte, uflifhi naf!

profimo te, uflifhi naf!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

Molimo.

O Gospod, nash Bog! usliši nashe molitve in bodi milostljiv tej dushi, ki se bo sdaj lozhila is tega svetá. Odpusti ji vse grehe, refhi jo od vsih shtrafeng, in vsemi jo v vezhno nebeshko stanovanje, katero ji je perpravil Jesus Kristus, tvoj Sin, nash Gospod, ki s teboj shivi in kraljuje, v edinosti svetiga Duha, Bog, od vékomej do vékomej. Amen.

Kader se dusha od telefa lozhi.

Pridite na pomozh, vsi svetniki boshji! pridite naproti, vsi angelji Gospodovi! vsemite to dusho in spremite jo pred boshje oblizhje — prenesite jo v nebeshko prebivalishe. — O Jesus Kristus! ti jo vsemi k sebi, kateri si jo is tega svetá poklizal. Amen.

Gospod, usliši nas! Kriste, usliši nas! Gospod, usliši nas!

V. Gospod! dodeli ti dushi vezhni mir in pokoj.

O. In vezhna luzh naj ji sveti.

V. Naj v miru pozhiva.

O. Amen.

Molimo.

Tebi, o Bog! perporozhimo to dufho, de bi sdaj, ko se je is svetá lozhila, per tebi v nebeskim kraljestvu prebivala; in kar je po slabosti svoje zhloveshke nature v svojim shivljenji pregreshila, ji ti po svoji neskonzhni milosti odpusti; po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa mertve starfhe.

O Bog! ki si nam ozheta in mater spofhtovati sapovedal, usmili se dobrotljivo dufh mojiga ozheta in moje matere, ter njima grehe odpusti: meni pa daj, njiju viditi v veselji vezhne svetlobe. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu i. t. d.

Molitev sa prijatle in dobrotnike.

O Bog, deliviz odpuhanja in ljubiviz zhloveshkiga svelizhanja! profimo tvojo dobroto, daj bratam nafhe drushbe, nashim blishnjim in dobrotnikam, ki so se is tega svetá lozhili po profhnji svete Ma-

rije vselej Devize s vsimi tvojimi svetniki
k deleshnosti vezhniga svelizhanja priti.
Po Gospodu nashim.

**Molitev sa dushe, kterih trupla
na britofu pozhivajo.**

O Bog! is zhigar usmiljenja dushe
vernih v miru pozhivajo, daj svojim flushabnikam in flushabnizam, kteri tukej in drugej v Kristufu pozhivajo, milostljivo odpufhenje grehov, de se bojo, od vsih pregreh odvesani, s teboj bres konza veselili. Po ravno tem Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Sa vse verne dushe v vizah.

Bog Štvarnik in Odrefhenik vsih vernih! dodeli dusham svojih flushabnikov in flushabniz odpufhenje vsih grehov: de odpufhenje, ki so ga vselej sheleli, po poboshnih profhnja dofeshejo. Kteri shivish in kraljujesh od vékomej do vékomej. Amen.

VI. Del.

Mnoge pesmi.

Pojte Gospodu vse ljudstva semlje. Pojte Gospodu, in hvalite njegovo ime.

Pf. 95, 1. 2.

Uzhíte in opominjajte se med seboj s psalmi, s hvaljnimi in duhovnimi pesmimi, pojte Bogu veséli v svojih serzih.

Kolofh. 3, 16.

Perva pefem
per sveti mafhi.

K Sazhetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni shelj ognjenih,
K tebi sdiujemo.
Daritev svete mafhe
Ši daj, o Bog! dopast',
In sdiho vanje nafhe
Povikfhaj tvojo zhaft.

2.

Ko Jefuf fe je lozhil,
Je per vezherji tam
Prelomil, in isrozhil
Ta kruh prijatelam.
Pofvetil je to vino,
Ter ga uzhenzam dal,
To k mojimu fpominu
Štorite, je perdjal.

3.

Telo je to, vseмите,
Telo, in moja kri,

Nikdar ne posabite,
 Kaj Jesuf vam stori.
 Sa vas on hozhe umreti
 (O zhlovek pomni to!)
 De da ljudem shiveti,
 De jim odpre nebo.

4.

To nashe darovanje
 Usem', o Bog! od nas,
 Uflishti sdihovalje,
 In nashe proshnje glas.
 Teleta so ozhaki
 Dajali nekadaj,
 Sdaj dari niso taki,
 Nash dar je Kristuf sdaj.

H glorii ali flavi.

1.

Zhaft, hvala in hvaleshnost
 Je tvoja bla in bo;
 Nepokoj in beteshnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno dershati se;
 U teb' iskati tebe,
 Vesel zhaftiti te.

2.

Sa nashe hudobije,
 Sa naf se pokorish,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud' greha mik pobrish',

Bod' hvala svetim Duhu,
 Tud' njemu zhaft gre fhe,
 Sbuduje ferze gluho,
 Švoj oginj v njem ushge.

Pred evangeliam.

1.

'S uft Boshjih fe is-haja
 Švet evangelium,
 V ferze fe nam ufaja,
 Nam rasfvetljuje um.
 Bog govori, Bog vezhen,
 Per Bogu ni lashy,
 O frezhen, trikrat frezhen,
 Kater fe ga dershi.

2.

Befede Boshje vera
 Nam kashe pravo pot,
 Gotovo fteso, ktera
 Gre v nebefa od tod'.
 Ohrani to povelje
 In nauk fvoj per naf.
 Daj nam potem veselje
 Šeboj na vezhni zhaf.

H kredo ali veri.

1.

Bog Ozhe, mi sposnamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.

Od tebe, Ozhe, ide
 Šin rojstva vezhniga,
 Špozhetje njega pride
 Od Duha fvetiga.

2.

Maria je rodila.
 To Boshje detize,
 Devifhtva ni sgubila,
 Ne pred tud potlej ne.
 Nafh greh je njega vmoril,
 Sa greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vftal on tretji dan.

3.

Na defni rok' Ozheta
 Je v fvetim raji sdaj,
 Šhe pride, to obeta,
 Šamo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar fe iside
 Sa fvet odmerjen zhaf,
 Pove nam, de fpet pride
 Ozhitno fedit naf.

4.

Šofefko kerfhenikov
 Al' zerkev verjemo,
 Tud obzheftvo fvetnikov
 Sedinfivo v en telo.
 Tud grehov odpufhenje
 Na temu fvetu sdaj,
 Shivota ref vftajenje
 Po tem pa fveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Šzer kruh je sam na febi
 In vino sgoj famo;
 Pa 's kruha in is vina
 Bo kmalo, kar sdaj ni,
 Edin'ga tvojga Šina
 Telo in prava kri.

2.

To nafhe darovanje,
 O Bog! ne sversi ga;
 Vse mišli in vse djanje,
 Vse serza, v dar jih na!
 O daj, de bomo svești
 Ti, Ozhe, v vsih rezheh,
 Odvsem snad nafhe vesti
 Teshilo vsih pregreh.

3.

Vse nafhe premoshenje
 Vef shivesh in telo,
 Blago in tud shivljenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Sdaj desh, sdaj solnzhni fej
 Pokashe fe na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Šanktusu.

1.

Povsdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem sdaj,
 Sapoimo fkupej sbrani:
 Svet, svet na vékomaj!
 V nebesih in na semlji
 Se vidi njega mozh;
 Neverniam, odjemlji,
 O Bog! njih uma nozh.

2.

De sveto luzh, katere
 Dosdaj ne vidijo,
 Šposnajo, udje vere
 S nam' tvoje bodejo:
 De zhaft mu fkup pojemo,
 K nebo ga da med naf,
 Hrup mu vesel shenemo,
 S angeljzi vsi v en glaf!

O povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijozhi
 Boga sakritiga,
 Oko ga ne raslozhi
 Pa vera snat' ga da.
 Sdej tukaj bres pogleda
 O Bog! te vidimo.
 Sadofti je beseda
 De tebe vidimo.

2,

Na lefu nekđaj krisha
 Je Bog sagernjen bil,
 Sđaj, vera naš previsha,
 Je zhlovek tud' se fkril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,
 Opomni mišli moje,
 De, Bog, si same umerl.

3.

Naj spere dušho mojo,
 O Jesuf! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar sđaj te nam sagerne,
 Naj sgine, o Bog! spred naš,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat', tvoj obras!

K savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh se odkriva,
 Vel'k zhudesh se godi,
 Gospod se sđaj ushiva,
 Tud' vera 'ma ozhi.
 Podoba je sfer vina,
 Podoba kruha vfa,
 Ne vid' se nizh spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O frezhen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,

Katero nam odvsame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduzhi,
 (Ljubesni neismera!)
 Od ktere dufha sh'vi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
 Po vrednim vshijemo,
 Še smertniga strafenja
 Vezh bal' ne bodemo.
 Teshave in britkoſti
 Še tiſt' ne bode bal,
 Katermu bo v flaboſti
 Ta kruh pomozh mu dal.

4.

O Jefuf! zhaſt in hvala
 Naj ti povſotna bo:
 Ljubesin nam je dala,
 Ljubesin tvoja to:
 Ta vshitek, Bog! telefa,
 In tvoje te kervi;
 Shivljenje in nebefa,
 Vefelje v vezhnoſti.

5.

Daj tega nam sheleti,
 Goreti vſim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride lozhitba,
 De bodemo ſ temiſtim
 Na pot ſe vsdignili,
 In pa is ferzam zhiſtim
 V nebefa, va-nje fhli.

K ite Missa est.

1.

Ker smo sdaj mafho sveto
 Špodobno flifhali,
 Povs' mimo zhaft odpeto
 In hvalo s angelji.
 Dopade naj mu djanje
 Odpravljen'ga daru.
 Svirk gnade bod' to darovanje
 Nam, dolshna zhaft Bogu.

2.

Dershimo pomozh' boshje
 Še fkos' in fkos' terdno,
 Le ta naj nam oroshje
 Pred vfo hudobo bo.
 Bres greha da naj ftati
 Pred sodbo sadnji dan;
 Po angeljih naf sbrati,
 Na njega defno stran.

Druga pesem

per sveti mashi.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni ljud klezhi:
In tebe, Bog, v ponishnosti
Švojiga ferza zhafti.
Štor' milost tim, kater' shele
V folsah oprat lastne dolge.
Odpusti Ozhe grešnikam,
In fkashi se dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam
Dobrotljiv fkashi se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prifhli
Kakor sgubljeni sin:
In kakor ovze smo safhli,
Sgubili tvoj spomin.
Al Ozhe vfiga usmiljenja!
Na ferza polne sgrevanja
S dopadajenjem dol poglej,
In svojo gnado sopet dej
In gna — do — dej
In gnado sopet dej.

3.

Šmo delo fej vfi tvojih rok,
 In tvoja lafna fivar,
 Odpri flaboſti fvojih otrok
 Ti velki Gofpodar!
 Sa ſpravo sdej darujemo
 Tvojiga ſinu srozhuje
 O Bog, fkos njega ſveto kri
 Vſe naſhe grehe nam odmi
 Vſe nam — od — mi,
 Vſe grehe nam odmi

Glorija.

Zhaſt bodi na viſokofiti
 Bogu na vėkomej
 In mir po ſhirokoſti
 Na ſemlji bod' vſelej.
 V ponifnoſti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Reſhenje is nadlog. (dvakrat.)

Evangelj.

Is tvojih uſt iside
 ſvet evangelium
 Na dno leto ſe ſnide
 Vſih kriſtjanov um,
 Modroſt naſ fama viſha,
 Reſniza naſ uzhi:
 Kdor ſe pod njo ponifha,
 Ta frezhen prav ſhivi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar sposna,
 In verje s shivim sposhtovanjem,
 Na tebe praviga Boga,
 Tud verje v tvoj'ga ljub'ga Šina
 Špozhet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jefova ga korenina.
 T devishkim zvetji je izvetla. (dvakrat.)

2.

De prifhel is s golj ljubesni,
 Ljudi naf spravit, Bog! s tebo,
 De na-se vsel je vsih bolesni
 Prelil na krishi kri svojo
 De spet je vstal, pekel prema gal,
 Na defni tebi sdaj fedi:
 De naf bo enkrat vse prevagal
 Šodnik pravizhni vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam zerkev visha,
 De bo do konza vedno sh' njo:
 De kdor se k njim v folsah perblisha
 Od grehov spet ozhifhen bo:
 Sopet de enkrat bomo vstali
 Vsih svetih drushba sprofi nam,
 De bomo skupej ushivali
 Shivljenje vezhnos Jesufam. (dvakrat.)

Darovanje.

1

Tvoj mashnik sdaj daruje,
 Gospod lete dari,
 S njim tud tvoj ljud sdihuje,
 In sferzam kvifhk puhti.
 Zhift kruh je ino vino
 Sa grehe nafhe dar
 K tvojiga Šina spomino
 Je obloshen altar. (dvakrat.)

2.

Vsem' Bog, leto darvanje
 Debrotni Ozhe nafh!
 Omezhi to sdihtvanje,
 De nam spet gnado dafh.
 Le smert in kri presveta
 Tvojiga ljub'ga Šinu
 Nam daje up de vseta
 Ta proshnja bo v nebu. (dvakrat.)

Šanktus.

1.

Poj: Šveti, Šveti, Šveti,
 Je Bog in nafh Gospod,
 S angeljzi pojte: Šveti
 Ši ti Bog, Šabaot.
 V nebesih, no na semlji
 Vfo hvalo, zhaft vselej
 Štvari, Bog! svojih jemlji
 Sdaj, no na vékomej. (dvakrat.)

Veseli vkup pojemo
 Is ferza zeliga,
 Shivo ga vfi sprejmemo
 Njega svojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda nashiga,
 Ves svet se k zhafti snide
 Šinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe s visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'no po dolshnosti
 Sdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Šin edini,
 Is sgolj ljubeshni darovan:
 Sa naf perfojen umornini
 Štrafhno na krishi bil saklan. (dvakrat.)

2.

Šlabosti on vse nafhe nosi,
 De naf perpravi v sveti raj.
 On per Ozhetu sa naf profi,
 Deb' s njim shiveli vékomaj,
 Naj te ljubeshen ta ongnjena
 Škos profhnje, Jesus! omezhi,
 De se ta tvoje smerti zena
 Nad nami nikdar ne sgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte boshje Jagnje:
 Kak tozhi svojo kri,

Kako sdaj glavo nagne.
 Kako sa naf medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On nofi vse dolge,
 Pokrajne zele semlje
 Po njemu mir dobe. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nifim vreden, (dvakrat.)
 Deb' tebe danf savshil,
 Al' rezi de bom vreden (dvakrat.)
 Ter bodem sopet shiv.
 V duhu tebe prejeti
 Is ferza jest shelim,
 Daj shenin nafh presveti, (dvakrat.)
 De gnado sadobim.

Per konzuz svete mashe.

Daritev fmo konzuzali,
 Ta dar je Bog, tvoj Šin:
 Mi fmo vfi fkup sposnali
 Tvojih darov spomin.
 Škos njega fmo prejeli
 Refhenje f fvojih ves,
 Sdaj sadnjizh nam dodeli
 Švoj shegen is nebes. (dvakrat.)

Pefem pred sheguam.

Zhaftimo te
 Shivi kruh angeljski!
 O pravi zhlovek fkup,
 Ino Bog nebeski!
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, zhes vse sveto
 Jesufa refhnje Telo
 V fvetimu sakramentu.

Pefem po shegni.

Nikdar naf ne sapusti,
 O Jesus, vse sladkosti!
 Šosebno pa sadnji zhaf
 Bodi Jesus, ti per naf!
 Zhaftito vsak zhaf bodi
 To sladko ime Jesus,
 Ino ime Marije.

Pred pridigo.

O Jesuf, duſha moja
 Je ſhejna ſliſhat' te,
 Ker le beſeda tvoja
 Refniza vezhna je;
 Osnani nam povelje
 Shivljenja vezhniga,
 Beſedo, k' nam veſelje,
 Neſkonzhno frezho da.

Tvoj nauk nam tamôto
 Duſh naſhkih raſſvetli,
 In pameti flepôto
 S refnizo raſjaſni.
 Šlep zhlovek ſam od ſebe
 Ne ve, kaj je hudo,
 In dobra bres tebe
 Špoſnal nikol' nebo.

Beſeda tvoja kaſhe
 V nebefa pravo pot;
 Zhe naſha pamet laſhe,
 Naſ ona varje smot.
 Le ona da ſpoſnanje,
 De vidimo ſvetoſt,
 Odverne greſhno djanje,
 Podpira nam ſlaboſt.

Oh, oſtra je, sbodezha,
 In duſho v ſhivo ſkli,
 Ognjena je, gorezha;
 Pa vender tud hladi;

Poterdi vero nafho,
 Oshivlja jo povfod;
 Daj vfelej nam to pafho,
 Te profimo, Gospod!

Je grefhnik marfkateri
 V nefrezho sapeljan,
 Miru ne ifhe v veri
 Tizhi v pregreh' safpan;
 Ti k duſhi grefh safpani,
 Ter grefhnika sbudifh,
 Mu pravifh: grefhnik vftani,
 De vezhno ne safpifh!

O de b' befeda tvoja
 Ne vtihnila nikdar!
 O daj, de duſha moja
 Prejema ta tvoj dar;
 Daj v krishih, daj v fkuſhnjavah,
 V fkerbeh nam, Bog, ga daj,
 Naf vefeli v teshavah
 Naf pelje v ſveti raj.

Vera, upanje in ljubesen.

Shivo verjem, terdno upam,
 Šerzhno ljubit' te shelim.

Daj mi, Bog, tvoj glaf sprejeti,
 Smotam pa ferze sapreti;

Šej is rok ljubezni tvoje
 Je prifhlo shivljenje moje.

Vero, upanje povikfhaj,
 De v ljubezni vef gorim,

Shivo verjem i. t. d.
 Zhe tud zel svet v smote sajde,
 V tebi se refniza najde;

Teb' ni fkritga, Bog presveti,
 Bres fkerbi ti smiem verjeti.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Tri perfhone fo v fkrivnosti,
 Le en Bog u svoj svetosti;
 V bistvu fo mozhi enake,
 Zhudne dela fo od vsake.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 V tebe, Ozhe, na visfhavah
 Bom saupal u teshavah:

Tvoja roka me podpera,
 Zhe me svet, pekel satera.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Jesus, tvoje odrefhenje
 Naj me varje v pogubljenje;

Je nebefa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podperaj
 Štrah u ferzi mi sateraj;
 De se vterjen ne preganem,
 Shiv ud Jesufov ostanem.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 V tebi, Bog; se veseliti,
 Tebe vékomaj zhaftiti,
 V dobrih delih hozhem rafti,
 Tebi v vsih rezheh dopasti.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Tebi hozhem svešt oftati,
 Švet naj shuga me konzhati,
 Le do tebe zhem hiteti,
 In s veselim ferzam peti:
 Ljubi Ozhe! tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

Shivo verjem, i. t. d.
 Kader ura mi odbije
 In me tamni grob sakrije,
 Ko trohljivošt shvot rasdere,
 Naj se v mojim ferzu bere
 Ljubi Ozhe, tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

I. Adventna.

Vi, oblaki, ga rofite!
 Ali semlja naj ga da!
 Te nebefa ga pofhljite
 Škor Svelizharja sveta!
 Milo fo ljudje sdihvali,
 V grehah in v tami jezahali;
 Bog je bil semljo prekel,
 Greh nebo zhloveku vsel.

Ozhe fe nebefhki vsmili,
 Vidi tol'ko bolezhin;
 De bi fe ljudje refhili,
 Še ponudi boshji Šin;
 Dvizo Gabriel posdravi,
 In Marija zhifta pravi:
 Lej, pokorno je ferze,
 Kar Gospod mi sapove.

Sgodba sveta in vefela,
 Nam odklene vsm nebo:
 Lej, Deviza je fpozhelela,
 In Befeda je mefo!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega miloft sahvalimo.
 Blagor tebi, grefhni svet!
 Jesus pride greh odvset.

Bratje! dofi she je fpanja,
 Glas nebefhki klizhe naf,
 Dan se blisha, nozh odganja,
 Sdaj prihaja frezhni zhaf.

Odversimo vso hudobo,
 Oblezimo pa svetlobo,
 De preide grehov nozh,
 In nas vodi boshja mozh.

Ne shivimo vezh pregrefhno,
 Svet apostelj nas uzhi,
 Ne nezhisto, ne poshrefhno,
 Nevofhljivost naj beshi;
 Naj se vsak pred njim ponisha,
 Kterga prihod se nam blisha,
 De bo f zhistim ferzam vsak
 Le Svelizharju enak.

O Svelizhar! pridi fkorej,
 De se spolni, kar shelim,
 O pernesi mozh od sgorej,
 De se zhisto fpokorim,
 Ti pernesi mir nebesfki,
 De ga vshiva duh zhlovesfki;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovze, na defno fran.

II. Adventna.

Zhaft Marije.

O Marija! lepšhi zvet!
 Ko je kdaj imel ga svet,
 Od Boga smed vsih ti sbrana,
 Mati milosti nam dana,
 De pred Jesufam stojish,
 Grefhnikam pomozh delish.

Sveta Mati vsih dobrot!
 Špomni se naf, revnih frot,
 V ferzu maternim naf nosi,
 In pred Bogam sa naf profi;
 On s veseljem vse stori,
 Kar ga profish, Mati, ti.

Nam pomozh, Marija, daj,
 De poboljšhamo se sdaj;
 Profi boshjiga sodnika,
 Njega milost je velika,
 De nam on odpuštil bo
 Štoril milostno sodbo.

Grefhnik! grehe objokuj,
 Vredno sanje sadoštuj;
 Zhe se bomo spokorili,
 Ino Jesufa ljubili,
 Bo Marija sadnji zhaf
 Milost fklizala zhes naf.

Boshizhna pefem.

1.

Poglejte, zhudo se godi!
 Kaj mora nek to biti.
 Nebefhki dan o pol nozhi,
 To mora kaj pom'niti,
 Lej angelja pred nami stat',
 Luzh svitla ga obfega;
 Od grose moram trepetat',
 Povejte, kaj bo s tega.

2.

Tako pastirji govore,
 Pa angelj se oglasi:
 Vefelje osnanujem le,
 O frezhni, frezhni zhafi!
 Svelizhar se nezoj rodi,
 Ni treba nizh se bati,
 Je uboshen, v jaslizah leshi;
 Lahko ga je posnati.

3.

Safhlishijo nebefhkih trum
 Zhafit' Boga na nebu,
 Vefeli mu shenejo fhum
 De svet otme v potrebi
 Njih petja glaf raslega se
 Vefelo po fhirjavah;
 Mir vam, ki svete volje ste,
 Bogu zhaf po vifhavah.

4.

Pastirji se rasvesele,
 Ko flifh'jo to novizo;

Do Betlehema hrepene,
 Šposnat' shele refnizo.
 Pogledat pojdmó, pravijo;
 Kar angelji so rekli;
 Teko in se ne vstavijo,
 In k jaflam so pertekli.

5.

Tam dete ugledajo lepo,
 De ni se mozh nagledat,
 Tak ljubo in tako sveto.
 Shele mu dopovedat',
 De ljubijo ga is ferza,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, ktere da
 De bodo spolnovali.

6.

Tud mi sdeј k jaflizam bojdmó,
 In bod'mo ga veseli;
 Sahvalo, zhaft Bogu dajmo,
 De smo pomozh prejeli.
 Posdravljen bod', svelizhar moj
 Vřak rezi fam per sebi,
 De si priřhel do naš nezóј,
 De bomo mi per tebi.

O veliki nozhi.

1.

Svelizhar gre is groba,
 Ob mozh je smert, trohnoba:
 Velikanozhno jagnje bil,
 Je sa-me drago kri preлил.

2.

Aleluja!

Otet je zhlovek, refhen,
 V bresin fatan trefhen,
 Šmert nima svojiga sela vezh,
 Odpert je grob, in kamen prezh.

3.

Aleluja!

Odrefhil je ozhete,
 Veliko zhafa vjete;
 Zhaftito jih pelja sebo
 V saperto s greham pred nebo.

4.

Aleluja!

O kak' se svetjo rane
 Neufmiljeno mu dane;
 Vefelje angeljsko verfhi,
 De smert je mertva naf uzhi.

5.

Aleluja!

Je terdna nafha vera
 Refniza jo podpera;
 Svelizhar je svoj grob preftal,
 Tud nam bo vftat is groba dal.

6.

Aleluja!

Le kratka nozh bo v grobi,
 Ker angelj kmal satrobi;
 Telo tud' potlej popelja
 Švelizhar v raj, in smert neha.

Aleluja!

7.

Dopolnit nafhe shelje,
 Perpravit nam veselje,
 Grefh ti Svelizhar pred menoj,
 Prifhel bom, upam, tud' sa t'boj.

8.

Aleluja!

Shivljenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer per Ozhetu ti sedish,
 Od tam plazhilo vsm delish.

9.

Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.

10.

Aleluja!

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jesuf, bratam brat,
 Daj tudi nam od smert vstat'!

Aleluja!

● Binkefhtih.

1.

Prid' sveti Duh, apofteljnarn dan,
 Ker si bil danes va-nje poslan,
 De zhuda boshje pravijo,
 Šovrashnikam se vstavijo;
 Prid' sveti Duh, te profi kristjan.

2.

Prid' sveti Duh, daj svoje dari,
 In jih med svoje verne rasli,
 Refnizo, de poslušhajo,
 In nje sladkost okušhajo,
 Prid' sveti Duh rasvetli naš ti.

3.

Prid' sveti Duh, omezhi serze,
 Sashgi v kristjanih svete shelje,
 Ljubit', kar je pravizhniga,
 Še varvati krivizhniga;
 Prid' sveti Duh, ljubesni svete.

4.

Prid' sveti Duh, podperaj slabost,
 Poterdi v serzih pravo svetost,
 Daj, de se ne spodtaknemo,
 Is pota ne premaknemo,
 Prid' sveti Duh, ti našha krepkost.

5.

Prid' sveti Duh, ti svești vodnik,
 Veselje našhe, našh pomozhnik,
 O vodi naš do vezhnosti,
 Perpelji naš do vezhnosti,
 Prid' sveti Duh, ti našh poterdnik.

•Sveto refnjenje Telo.

Prasnika svetiga
 Danš veselimo se

Prav is unetiga
 Šerza naj hvala gre.
 Štaro preide naj,
 Vse novo bodi sdaj,
 Mifli, djanje vfak prenavljaj.

Danfi prasnujemo
 Sadnji nozhi spominj,
 Ker se spomnjujemo
 Kako je boshji Šin
 Švoje prijatle sbral,
 Jagnje jim jeſti dal
 S tem sapoved judov doſtal.

Vzhenzi savshivajo
 Velikonozhno jed,
 Sadnjizh dobivajo
 Refhnje Telo prejet'.
 Jeſti jim ga daje,
 Pa rasdeli ſe ne;
 Vfak poſebej zel'ga prejme.

Kadar prejamejo
 Šlabi njega Telo,
 Še ga navsamejo,
 Mozh jim je prava to,
 Kelih jim tud srozhi,
 Da jim ga in veli:
 Vf! ga pite, moja je kri.

Tak je poſtavljeno
 Njega Telo u dar,
 Duſham perpravljeno,
 De ga savshiva ſtvar.

Mafhniki to store,
De od njega shive,
In ga vrednim vernim dele.

Sdaj od nebeshkiga
Kruha nafh duh shivi,
'S kruha zhlovefhkiga
Še nam prav' Bog stori.
Zhudi fe, o kristjan,
Jesuf je vfm jed dan,
Bod' fi reven in sanizhvan.

Danfi te profimo,
Trojni, edini Bog!
V ferzih te nosimo,
Vari naf vfh nadlog;
Shivi naf flabe sdaj,
K tebi nam priti daj,
In te vshivat na vékomaj

Zhaft Marije. I.

Glaf is ferza poshenimo,
Mater boshjo prav hvalit';
Vfi ponishno sapojimo,
Jo spodobno pozhaftit;
Ona je nefes Kraljiza,
Ino nafha pomozhniza.
Naj jo hval'jo vse stvari:
Bod' zhesfheni, Dviza ti!

Je prifhla, sa naf rojena,
Lepfhat in ofrezhit svet,

Kakor limbar safajena,
 Lepshal jo je dvifhki zvet.
 Je shivela le v famoti,
 Le v ponishnosti, tihoti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

S boshjo miloftjo navdana
 Polna od Boga dobrot,
 Mati boshja bila sbrana,
 In vefelje naf firof.
 Jesufa nam je rodila,
 Nam Svelizharja sredila.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Sdaj je ona nafha Mati,
 Ino Jesuf, Šin je nje;
 Nam samore pomagati,
 Zhe pred fedesh Šina gre;
 Nafhe profhnje predinj nofi,
 In sa naf nadloshne profi.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Kakor je fvetla daniza,
 V nji gori tako fvetoft;
 Je oftala vfelej Dviza,
 V nji fe boshja vid' modroft.
 Kristjani jo hvalimo,
 Švojo Mater pozhaftimo.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

O, poflufhaj sdaj, Marija
 Mile profhnje naf otrok,

Naf satira hudobija,
 O, poslušhaj ti nafh jok
 Dej Boga sa naf profiti,
 Vselej te shel'mo zhaftiti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Zhaft Marije. II.

Zhefhena Mati in Kraljiza!
 Marija, usmiljena Gospa;
 Nam upanje in pomozhniza,
 Zhefhena! vflifhi glas profhnja

Saversheni otrozi Eve
 Te klizhemo, pomagaj nam!
 V dolini fols, uboge reve,
 Še tebi vershemo k nogam.

Osri fe, nafha ljuba Mati!
 Osri fe miloftno na naf!
 Po smerti dej nam pokasati
 Svelizharjev zhaftit obras.

Deviza fladka, mila, sveta!
 Pomagaj nam shivet' sveto;
 Ti sproš' nebeshkiga Ozheta,
 De k tebi pridemo v nebo.

Zhaft Marije. III.

O Marija, bod' zhefhena !
 Polna milosti dobrot,
 Teb' podobna ni nobena;
 Bog je s tabo, tvoj Gospod !

Shegnana si med shenami,
 Shegnan tvoj presveti Šad !
 Jesuf Kristuf, sam Bog s nami,
 Nam sazhetnik boshjih gnad.

Profi sveta boshja Mati
 Sa nas grefhnike Boga,
 De nam njega da sposnati
 In ljubiti is ferza.

Grefhnim milost spokorjenja
 Šprofi nam, Marija, sdaj;
 Uro poslednjo shivljenja
 Šprofi nam nebeshki raj.

Zhaft Marije. IV.

Kristjani! Marijo zhaftimo,
 Nebeshka je ona Gospa;
 Jo s petjem veselim hvalimo,
 Rodila je Kralja sveta;
 Is ferza jo toraj profimo lepo,
 De naj nam per Bogu besedniza bo
 Zhe zhlovek pomozhi sheli,
 Per nji jo gotovo dobi.

Marija presveta Deviza!

Ki polna si boshjih darov,
Preblaga nebeshka Kraljiza!

Zhefhena od frezhnih duhov!
Poglej nas na semlji pregreshnih firot,
Ki tare nas breme preteshkih pomot;
Mi klizhemo, de bi nas Bog,
Odreshil is nashih nadlog.

O mati nar bolj dobrotljiva!

Ki reveshem pomozh delish,
Ozhi, ki jih folsa saliva,
Vsa rada tolashish, vedrish!

O profi preljubiga svojiga Šinu,
Svelizharja nashiga, Kralja miru,
De milo na nas se osre,
In grehe sanese nam vse.

Ko dusha se bode lozhila

Od tod is telefni slabost,
O profi, Marija premila!
De pride v nebeshko fladkost,
Kjer gleda, kar tukaj ne vidi oko,
Poslufha, kar tukaj ne flishu uho,
Kjer vshiva veselje ferze,
Kjer spolni Bog dushne shelje.

Zhaft Marije. V.

O Kraljiza drushb nebeshkih
Mati zeliga sveta!
Šlifhi pesem ust zhloveshkih
Svirajozho is ferza.

Šlifhi mile ti glafove;
 V sgoľj flaboſtih in pregreſhkih
 Proſi tvojih gnad darove
 Revna ſtvar v dolin' ſolſa.

Bodi naſha pomozhniza,
 Mati vezhniga ſinu
 Miloſti ſi porodniza,
 Œladke ſprave in miru.
 Daj nam sdravje v duſh bolesni
 De ne ſpazhi naſ kriviza,
 De ſe v nemamo v ljubesni,
 Perporozhaj naſ Bogu.

Bodi, ljubesniva Mati!
 Perbeſhalifhe greſhnikam;
 Ti nam moreſh pomagati
 Vpehanim popotnikam;
 Vſim ſovraſhnikam naſ brani,
 Daj nam ſreſhno tek konzhati;
 Œtoj, Marija nam na ſtrani.
 Pred ſodnikam Jeſuſam.

Zhaſt Marije. VI.

Kako bi doſt ſtorili?
 Marijo pozhaſtili?
 Hvalite jo!
 Povikſhano!
 Nikol' ne bo prehvaljena;
 Hvalite neprenehama!

Štvari ti vse pojejo,
 Duhovi zhaft dajejo,
 Te tam zhaſte,
 Še poklone,
 Nebef kraljiza! pred teboj,
 O poj ferzhneje, jesik, poj

Te vredno pozhaftiti,
 Še s angeljzi ſkleniti
 Kriſtjan ſheli,
 In te zhaſti;
 O bodi vedno hvaljena!
 K ſi Mati naſhga Jeſufa.

Ti, vſih poboshnih ſhelje
 Ti, greſhnikov veſelje!
 Ouberni v naſ,
 Zhaſtit obras.

O fredniza pred Jeſufam!
 Pokaſhi, de ſi Mati nam!

O bodi nam, Deviza,
 V potrebah pomozhniza!
 Tud ſadnjo nozh
 Nam daj pomozh;
 Perpelji naſ v nebeſhki raj,
 Boga tam gledat vekomaj.

Sladko ime Marija.

Maria! o sladko ime!
 Je tvoje, Mati in Deviza!
 Štvarem Gospa, nebef Kraljiza!
     Napolni s upanjem ferze;
 Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
 Ši nam Svelizharja rodila,
 Nebefhke vrata odklenila;
     Odfefheni te vfi zhafte;
 Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
 Ši Mati milofli nam dana
 Pomozh kristjanov imenovana;
     V potrebah tebi fe srozhe;
 Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
 Ti fprofhifh grefnim fpokorjenje,
 Pred Bogam milim odpufhenje;
     V fkufhnjavah k tebi perbeshe,
 Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
 Ko nam lozhenje fe osnani,
 Nam ti ftojifh svefio na strani,
     Ozhi mertvafhke ftoje,
 Maria! o sladko ime!

Natifnil Joshef Blasnik v Ljubljani.
